

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 625

625

לה הארץ ומאורה יוסף בן הקצין זלמן שניאור של ישיבה

זו היתה אבירוסה מאדום אפ"ל הנהגות אבות שיש להם ריחוק
זה השער ליו צדיקים יבאו במו

ספר עבודת בורא

לפניך זו תדירא • בחשיכה כאורה • ומכלל שכל בוקר
אורה • לדעת סוד התפילה • בדרכי נפתרה • נפ
תשבאו בו ישוב על שאלתים מפניכם יקרה • בטוב טעם
ודעת ופננה • גם אינה תפילות ותקוים לשי מים בו נספה
טהורה • שבו ארי טבחורה האלף התוכי הרבני • טגלה
שעבי שפעכה בכוני יניק ומכיס סבו שטתקים

כבוד שמו מהורר עקיבה בער יצו

כן איש חי רב פעלים הרר יוסף ר' העניכס ול טוינאל
חתן האלף השדוש הרב הנדול חכס הכולל שהר"ר פיטל רבי
אישראל וזה"ה
נדפס בדיו וכתיב ואותיות שמוכהים וטה עלינו לשנה שלאכה הופי
בלי שום דופי • על כן יעלו וישמחו בו הקיכיס
ויתנו מכת לשכון טעמים :

נדפס פה קק ווילהרמש דארף

תחת עיטות אדוכנו הגראב ואלף גנג ויליא יענראל פעלע
שענש"ין חכס ירום הודו ותגלל אדכותו ואלריך ימים אמן :

ותהי התחלתו יום 1 בו אלול לפרט ש יתו לב לעבנו
למלך הכבוד

על די המחוקק יצחק בן לייב יודלש כץ דל ממשפחת הגרשוני

הסכמת המאורות הגדולים המאירים: לארץ ולדרים

הסכמת מחותני הגאון הגדול מאור הגולה רבינו גרשון מק"ק מיץ

אש פנח ע"כו * לנחך ולתת לו גדולה ונבונה *
 מל תורה * צננה ונכסתר בונה ופותר *
 חזירת זקנים בנין * בניהו שהוא קנין * ענין לבנין *
 ח"ס שחתי * הא"ף המופלא התורני * הרבני * ע"ס *
 רפני * ככל שמוש בתר בניסין טוהר עקיבה כשר
 כ"ו חתן גיסי הרב הגדול החכם הכולל המפורסם שהורר
 פיטל גדל והכלה לי בבית נכוח חיבר קטן ברשות * ורז
 האיות * ותכן אמרתי אמרתי טהורות לבד עלי * על
 שנה והלל * ולעילה כל געילות * הכל מכל וכולל *

והדרך שהוא הולך יאמר לכל גדולי ארתי זה קבלת כוונתי
 והנה סימך פני ליתן ימי שתבין עמו להביאו לבית הדפוס
 לחקוק בעט ברזל ועופרת * שיבין לבני ישראל למשפחת
 ובאשר ראיתי ראייה סבלית ועיונית גודל תועלת תהלות מל
 החבור הגל זכות הרבים תלוי בו שצויר את האהבה מתוך
 חרףי פנישילעבוד * לפליהכסין * שבוני שכלב עבודי שלמי בלי
 שהשבת חוף למקומו חוף לשמו * ואנך ארחו ארחו חסיד
 עבד אלה מלדמיס ומאמרים בל' היטב פטמיס מתוקיס
 ועטוקיס * השייכים לעיניו * בכן טרם קרא עניתי בהרשת
 קיל הכני פטמיס עם אותו שורזוכי להביא החבור הגל לבית
 הדפס קינילו וישטחו בו בקדירתו אלקיס ואכזיס ובהיות מנפשי
 יודעת שהרב הסהר הגל אינו בהשג יד להביאו ובנאות
 הכרחיות לכורך הדפוס אפי' שהשנה טרונה בכן ארתי
 לדבר בעד * להחזיק ימי * ליתן לו פנות יפות דרך מתנות
 שם * או דרך מקח שהיא הכסף קונה פורים איוו * שהם
 לפי הדפוס המודיעים * וכדי שלא יהיה להרב המחנך פוט
 גרמא בנתי * הכנוגחר כמובן כדוי ומרם על השדפיטיס
 השעתיקיי תוך עשרה שנים שלא ידמיסו הספר בלתי ידיעת
 ששכר * וכל המשיע למהו רבה הלוי ישישון לו סן השמים
 השעיכ ככפלים * וזכה לראות בנין ביון ויושלים * בה
 דדכי הסדכר לכבוד התורה ולוועליה לשם שמים * כאם הטרוס
 חקן זה קנה רכנין * גרמון אשכני פה ק"ק מיץ * יום השמי
 עשרה למחם ח"ס לפ"ק

הסכמת מחותני הגאון הגדול מהורר אהרן ררשן אב"ד ור"מ דק"ק וורמיוזא ברז

חנה פנח על מחותני האלף התורני * דרכי ה"ס
 במהורר עקיבא בער ינו * תושב שיר ויניא אמר
 לפנים בישראל סימה עיר ואם בישראל ופשו בידו בותן

אשרי פנח * נחמד פנח ובתם אופיר * שובתר פילי עילותי
 בזכות הפסילת * מיסדים על אדני אמ"ת הכנין * עמין
 לפמן * פכארים כמה מאשר * בחכמה פ תה שברים *
 דרכי טובים ומתוקנים * כולם מכו"ס מונים * ודתי
 לפשילתא * תגא פשכי וא ליתא * ודעתו הוא להביאו
 לבית הדפוס וליון במפר יחוקו * כדת וחוקו * ע"כ הנני פטמיס
 עם אותן שורזוכי ככל להביאו לבית הדפוס ויפדו שעינותי
 חובה * ודודאי לכל הפנים יביה טרונה * ויבין כי עקיבא
 במקלו ותדמי * וידוע כי ההואה דב הוא אין די בל' ד'
 פולו * בכן אהלה פני כדוי ופוש * לכל יהא טונב לפול
 מביא זהב ואדרכסין * להיות אחוב בהסון * לתייעו פטיס
 שיש בו שום לכר טונה הגדולה * ויברך בכל ברבה ותהלה *
 וכדי שלא יהיה הרב הסהר לבו נוקט * לאשר אין אחר
 לדפוס וקורין לכלי נפשי ולשהבר יהיה ח"ל'ס בלי דוס'א
 עכן גם אככי יבאתי גזרת נא' ללותי ס'ך * בלי להדפיס
 עזר בלתי ידיעת דרב הסהר עם עשרה פנים וסן טסך *
 וכל המשיע לזה המנוה יתלה בו זכות הרבים * וירבה
 מלוחו כשל וכרביים * כ"ד השעתיק חוס יום ג'
 דק נדק תדק ח"ס לפ"ק * כאם אהרן פאושט פה ק"ק
 וורמיוזא ואגפיה :

הסכמת הגאון אב"ד ור"מ מהורר אהרן מקק מאנוס

אשרי ר' עקיבא שיבאה נשפתו הטורה לטייל
 בפדס רמוים * ויבא הביתה לעשות
 מלאכתו מלאכת הקודש בחצר התלך לפני ולפנים * יקרה
 היא מפניכיס * ומסו ואדרכסוכים * בחצוני הקטן אשר
 בעבודת הבורא הוא גדול גילו וישטחו בו חשבים ופניכיס
 ס'ה האלף התורני הרבני כ"ס פמהורר עקיבא בער כרו אשר
 הכין לו בעבודת הבורא הכנה והשמה * הכנה רצא והזמנה
 שילתא לתורה ובמעשי' טבות ותפילה כוונת * והנה לרוב
 פירות אשר מכבדי לא יכלתי להשתעשע בו כלאוי ואגפ
 קדשו קונטריס אי רייתי וקורתי אכל כולה לאן * אמנם טעמתי
 טעם למכח בסקצתו השעי' על כולם ואף איי אענה ואושר
 אטן על נכבת הגאון המפורסם כבוד אב"ד ור"מ טטה קק
 מיץ עם הסכמת אשרי דרכים המופלאים שכבר גרכו בתורת
 הרב הסהר תהלה * אשר חבורו יובתכ בספר ויחוקקו כל
 שלה ומלה * לעבוד את ה' בעבודה שכלל זו סיל תכלה
 ומכה לעלות ביון ויושלים בטטה וגילה * כ"ד הקי הטרוס
 יבחק אהרן בל'א' הרב הספר כמהור' ר יוסף ישראל גדל
 החוביק"ק מהייס ותוסת פה ק"ק הגל' יום כייג שנת תססא

הסכמת המאורות הגדולים המאורים לארץ ולדרים

הסכמת מחותני הגאון מהורר מענדל
דרשן אב"ד ור"מ במדינת בומבורג

ואחריו יצא בקולמס רצוצה
האלוף המרום מהרר יוסף טויב דיין
דק"ק פרנקפורט גרז

הנה כענין דרך פה המרום הרבני המופלג
מתחנני ה רח ורך כענין אשר היה יושב
בצבת תחכמוני ה"ה המעולה מהר"ד עקיבא בער
פד"ו ומכירו לשעבר הייתי : כאשר כמה פעמים
בעניני הוראות וסקסיה פלפתי * ועכשיו אנכי
הרואה ראה ראיתי : אשר סיכור סדר נחמד בקראו
שמו עבודות בודא - אשר ישמחו הקורא : ויכנס
בו רוח טהרה : לעבדה ולשגרה : לרכי ה' אשר המה
בספרה : וכיודעי ומכירי קאמינא אשר כל כונתו
סמה לשם שמים ע"כ באחי להסכים להניח ספרו
לכית הדמוס לחוק כעס גדול עופרת י למען אשר
יהיה למשמרה : והקדוש ברק הוא אשר השמים
תכן בודא . ישלח לנו בהצילה וירחם על כח כיון
עיר הקודש אשר עמה כסכה בכרס נותרת ויסיפה
בשורה לגולה הכותרת אמן "כ"ד הכעיר סגסם
שענדל בן א"ח מ"ו הרב הגדול מוהר"ר
שלמה זלמן זכ"ה אשר אשכנז ואלפיה
סונה פה באמברג ואלפיה

הוא עקיבא ששם הולך עד אין חקר . ראה עיני
כל יקר . חיון וחקר . להסתכל ערכ וזקק .
ככוונה נכונה לאל אמת ואלמונה גם ראיתי בו
פשיטת מה קים מרבה ונופת כופים עם תיודתי
דינים יקרים מפנינים ככן גם אנכי יבאתי
בעקני הציאונים וידי עמסה נחונים לחוק כעס
ברזל דברים נחמדים מאדרכמונים לסיות למשמרה
לכתי חמונים ונכנה לעלות לירושלים
לשנים ורעננים ח מסה פרנקפורט
יום ב ית חלול חמס"ל
כה דכרי יוסף כמהורר
פייס זל"ה טויב
דיין דמקא
הג"ל

ואלה רברי דוד האחרונים היה האלוף
הקצין פרנס ומנהיג רופא מומחה
רוח המקום ורוח הבריות ממנו נוחה
יושב על כסאו הזראה שמה קיק טריה
מהורר שעביל יצא

סוכ אדר
חמס"ג
הסכמת הזקן זה קנה חכמה של תורת
מורה גם יורה * יושב בישיבה
אספקלריא המאירה * דיין המצויין
טתדר נתן כהן מקרתא קדישא פרנקפורט
יא"עו

הנס אח ערכי הספל ידעתי : ועד הלום לא
באתי - ואס"ה חוק למתיבתי יבאתי :
כאשר שעבר עליהם הגדול כחורה וכתסידות :
לו עשר ידות - הרבני כמהורר עקיבא בער וכל
אל מלן בייתי : וכמה משלות טובות מאתו ראיתי *
ובקנקנו תהיתי : חדש מלוא יסן אוחו מבאתי *
ובקכה המטה דכס מספרו פשעתי : ותועלת גדול
בוראיתי : ע"כ אחרי הרועס יבאתי : לחות
קלוסה דעתי : שוחקו כספר : אמרי אשר :
למען ידעו כל הדורות - לשבח ליובר
המאורות : באמרות טהורות : וכל
המסייע לזכר מצוה כזה : מחסה
פדי יחזה כה דכרי הקטן
דוד טענל
עולר

אחר מוס"ל הוזהר שנה בצל קירתי האלוף
הכפי קו ונקי : חיש הירא אח
ה' כ"ש מהורר עקיבא בער גר"ו וכידוע יגלה
ספר כתוב על המורה ועל העבודה וזתפילה *
ולכר עילאס ומלל מילה - ותהיתי בקנקנו באיזהו
שקוקן של פנאים והוא מעמיד על חלס - וכיון
להלכה רבני עקיבא מהכירו אשרי הודתו סכך
גדלה : וכדי לזכות בו אח הרבים הכני מסכים
עם האלופים גאוני הרץ להכיר ספר הכ"ל לכית
סדוס וכל המסייע זכרו כפול מן שמה כה
דכרי ועירא דמן מחרייה נתן בן האלון
שוהרר שטען סכה זל"ה

התנודת ה הנודת **ה** יתבה **ה** יוכר כל הסולס **ה** וסלואס אין
 עוד שלבדו * ובל פה מרוא לא ברא אלל לבנדו * להללו
 ולמנחו ולמפר הודו ולפני פר סיני קרב איתנו *
 ותירת אמת כחן לנו * וכל הנטפות אשר טס בקרבינו *
 עד לעתיד מיבא שמימינו * בשפרה בימינו * כולם
 באשל מט עמדנו * וכל אחד ואחד סאתנו * קבלנו
 חלקינו *

בכך

גם אבני הקטן סתקטוס * רך בטנים *
 אפרוח שלא נתפקחו עיניו וקטן שלא בלו לו
 שדמים * אשר לא ישמע לקול מלאכים * אך לבת
 ידי חובתי * עתה באתי * אחרי שפכתי ופאתי *
 את המעשים אשר שפיתי * כד עליי הייתי * ומתודתינו
 הקדושה אסור נסגתי * ויוס ויוסיס אותה עזבתי *
 יוסס וליה לא הנית * ובהכלי עולם הלכתי * וענת
 אבותי עזבתי * ולקול מ"ו חסי הרב ז"ל לא שפיעתי *
 רק לקול הילדים אשר גדלו אתי * אחר עתהם הלכתי *
 וכל יום נהג עשיתי ללחום בלחמי ולמתיית יין שפכתי *
 כי עומר נבדוד כטבא אתי * עד מטטה טעה ירדתי *
 ואל ארץ אחרת באתי * כי נתגרמתי שארץ טולדתי *
 ובאזוהו חיליות כפי"הש ובאטכנו הייתי * ועבודתי
 הקדוש מט עזבתי * ועל שלחן אחרים כפיתי * וככרום
 גליתי * וכל זה כביטל תורה תליתי והנה רעיוני על
 ששכבתי סלקתי * ובטאתי עיני ולבני ואלל ש"קראתי *
 ובכל לילה טטתי בדשעתי * או לי כי חטאתי *
 עויתי שפיעתי וגם הרשעתי * על כי חיי עולם עזבתי *
 ויש בהכלי עולם בליתי * לבעבור זה ככטה סגופי
 גנפתי * ועייתם לתורה קנעתי * ותלמידים הרבה
 העשעתי * וכיש הפוסקים ירדתי * עם כל זה לא
 בחתי ולא שפיעתי * ולתקן איזהו דבר גמתי * באשר
 מר"ע ראתי * כשעט כפרוס ועמודה דפיתי * קנת
 שבני ישראל ראתי * אף שהמה חכמים ונבונים * למעבר
 אבני חסד האיתנים * וגער חסד ופסו אמונים * וכל
 אחד רודף אחר העומר והתאוה * אחר כבוד וגאווה *
 וכל עיקר טגמתי * לבנת על אדמתי * ולבעבור זה
 שולומדה אכלס שבות * ואפילו בשעה שהוא שפלל *
 לא ידע ויבין מה שפועל טעלל * ואין אחד מט על לבו
 למנוח לקול מורים * או להאזין לטוביחים וטוהידיס *
 על כן אחרתי פני יס ואולי אחד או מניס ישיעט או רביס *
 שיצורנו את לבס * לבס אל ה" כל עד כשפתי בקרנכס *
 אכן אחרתי למכר פפר הלוח * לט"ין בו ועטס מדי יוסה *

ויחיו הדברים פאלה ערובים לכביס * ואל ישרו חוגג
 עיוביס * ויהיו לבס לפזבנת * לרעהיל אתכס מטאת
 ופפתת ובהרת * ע"כ טישו וזאת לבס למטמת * לדעת
 דרכי ה' וטכנינו תפלה * לבדוא עליה * :

ונזה

הכנתי לי בנתי * קודס טיבא פקודתי * ליטול
 כשפתי * כבודא אותי ואולי יבפר אטמתי *
 וזאת היא תפלתי * לטעוה בור יטופתי *

והנבי

כרוע ומטתהוה למרחוק לרוממות השעיין ומי
 כקודות * שלימות ומסודות * בני נחויס
 כחויס העה לבס * ולכל אשר אתכס * שדין אותי
 לכף זכות * כחיברי פעט הכשת וכו האיות * מלא
 שפיתי לגדל בו ה' כימי ארכי פעט שפער * וכל לבני
 פדעת נבער * ואבני יוס ב"ער * רק כדי לכות אכסיס
 כערכי ולפחותים מפני אליהם שפתי דברתי * ועליהם היא
 שפתי * :

ובוראי

על פי הרוב אין בני פיר חדש רק הרוב
 כמלא על פי ספרים * באשר המה שפועריי *
 רוב סדריס * אך ורק כל הספרים * כולם כאחד שני
 אנשים כעדרים * וכדי שלא יהיו אותן נגרשים לקעתי
 כמאמרים * ולתת אמרי פפריס * לפני זקנים וכערים *
הגם שדעתי נאטכה * רבים ילעיגו לי יפיעו כפפה
 ינישו ראשם עלי * פה פפל האים חסר לב כעבר
 שדעתי * ולע"ג הרבה טועת * כי כל לטון הכשתק שפיתי
 לאים * יטתנה וכתוסף כטה תוספות לבני *
אך אסרתי רסן ללעגי טפה * ולהפויכס כפפה רבה *
 מלא כוונתם יפה * כי באשת ת"ל חדשתי בו אייזו

עצמים כבויס * גם איהו מאטרים יקרים מפכויס *
 העמדתי על נכון כעזרת טוכן שפוערי * כולם ימריס
 לכבויס * גם יטכא בו לדמוי דיביס * מלא ידעו רוב חטויי *
 גם מלדתי בו איזהו תקויס * ימריס וכבויס * מלא יהא
 כשפתינו בניהנס כדויס * ועל השפה פפריס * יקריס
 מפכויס ואדרכטויס * המה לבס נחויס * ועל שפי
עקיבה יבויס * ראמי תיבות מל השעריס העה
 הססניס * פער אחד כשט עבודת אליהם יבויס * על מט
 ראשית דבר יראת אלקים להגיד לאדם איך מיהיה וזהו
 למכוד עבודת טוסר חטויס * ויהי לבו טכל טסקיס פויס *
 להתפלל תפלתו לפני טוכן טעוים * גם טעסק הנטמי כטה
 עכויס * איך המה כדויס * עד טגייעס לטקוט
 הראטויס * ופער אחד קימת המטה קרא לכבויס *
 פער ככין לעדת איתניס * לבעל מטתנו כטה חטויס *
 השקנאים

הקדמה לספר עבודת הכורא

המנקהים לטריטוריה מההנה שומר אמונים • ובעד אהד טער
 רחוק בו תפלה הרבה פנים : ייחודים וכמה תקונים •
 להפחיל לאדוני האדנים • בכונות ישרים וכבונים •
ושער אהד טער **בית** ה' יבונים • בו כמה תפילות
 בתובים • חדשים וגם ישנים • אשר לקטתי וכתבתי ספרים
 פפצרים מונים • שער ה' שער ה' שלחן לעדת אמונים •
 שלא יבא ח'ו' לה' ותיבנים • ושם הספר קראתי בשם
עבודת כורא • כל של שמי עקובה **בער** על
 שם שמי בקרבי • וכות הרבים יתלה בו • ועל לשוני מלתי •
 ובהתנלות גדול באתי • לכל ידען לחובות אותי • כי יעתי
 ערכי ומפילתי • בער אנכי שאים ובמקום גדולים לא עשיתי •
 ועד הלום לא באתי • רק בע' קבי הנאן יבאתי • ולכן גילי
 המסתופפי בכל קרתי • אליהם פי קראתי ולקחתי מן הנאן
 בידי לעבתי • גמלא וטרדם ושפר אדתי • גם דברי הוהר
 ושדרם הכעלם קרתי • ומשק המלך ושאר אורה הרבה
 דברים העתקתי • וביותר משל'ה ומשפט טל לא מנחתי •
 גם כ"ה ושורה הכבונים לא באתי • וקחת כופך משלי
 הופפתי • ואל אלקים אשים דברתי • אליו היא שחתי •
 הוא יודע שחשבת • מלט בה כונתי • ואל להמשיע קולי
 בחוץ לגדל אותי • כי לית לי חלק במקום בנייא • הנאן
 להנאן לגבי לייא • ואית לי חלק במקום עלייא • רק בני
 הבניאים הרואים באמפקל לייא המאירה בהם בתלו השאורות
 ויהיו כוהר הקריע להם ראוי לשלל עבודת מכלל להמשיע
 חקי אלקים ותורתיו • ולהודיע לכני האדם גבורותיו • אבל
 המקרה במים עלייתו • הוא יודע דברי האדם ומחשבותיו •
 מכל כונתי לשם שמים • לפקוח עבודת ימים • המה יביטו
 במראות הבזואו פתח אוהל שועד • כבואם לבית הכנסת
 להועד • חסידי דעת כמוכי היום • אשרתי לקיים את
 לעשות לה' לשמוע דברי אלקים חיים • ואברך ה' אשר
 יעבני להככים ראשי בעול זה יום יום היה שמום עלי בשור
 לעול וכחשור לשפואו • רובץ בין שפתי דעת בקרב חכמים
 וחוקתי והייתי לשים לעשות חיל ולמוני עם ספר שהיר להכר
 אפנים • אלה הדברים • הנאמרים בחכמה ותבונה • לקבל
 עול מוכן שמוכה • באמת ובאמונה • לריקים כמוכי היום
 שבני קטנה • ולקיים אם נבלת בהתנשא כל המונבל עבמו
 כד"ת שתכחש • ומי שאושר וצוה • וצויתי יכריע ועוכי ימא •
 וכל מי שידען לקב וכות אותי • יזכה לביאת הגוש אשתי •
גם זאת מודעת • לכל בר דעת • מכל מקום שחשתי
 איוה דבר מס' הא' י'ל גוגעת • במראה אכנע עליו
 להכאות • וקווי ה' המה ירמו ארץ • וירמס אותנו לרשת
 ארץ • וזכה בביאת כן פוץ • וגרחוותיו אין כושה ואין

פוז • ברוך ש'ין שמי ערץ • ויטחובו כל האושים מנפך
 כארץ • ברוך כורא שמים וארץ • כל מפל אנשים משה עד
 לארץ • הקטן עקיבהצער בלא' א' כהר' יוסף ר' העינום
 חתורב הגדול חכם הבולל מהר' ר' פייטל ר' א' ארמלם ז"ל היה
 אב"ד ור"ם דקק קרעמזר איש'ו חתן השלף הפדוסס הר"ר
 ליב פיאס ז"ל היה ראש קוצין בק"ח קראא איש'ו •
 לשם יחוד קייבת ושכינתו ברחילא
 ורחימא ע"י ההוא טמיר ונעלם לשם כל
ישראל • **יבין המעין** • **ישכיל הקורא**
 האיד לעסקו תמיד במכות הכורא • ולעשות אותם במחשבה
 טהורה • וזה ובה • ובצר פסקו חכמים בן הלכה •
 (א"ח מ"י סי') שהמנות כונה בריכה • וביותר תפלה בריכה
 כוונה • כי זה ראש אשנה • כאמרו חכמים ז"ל • דע לפני
 שי אתה מתפלל • ושה שמופך מעלל • ושכל מן האוכרות •
 בריבן כוונה יתדות • ובעת בעוה' אין איש שם של לב
 להיות לו מחשבה ככוה • רק כל א' לדרכו פונה • יבין
 ולא ידע מה יבין • כאלו אין רוח הקדש • אולם קטורה
 בלבן • ובקרבן ישים ארבו • לחם וב שחם בת זרות ולעשות •
 בכסף כוהר ובנחשות • קץ וכשהר אחר עסקיו • לזה קטעה
 בפשו בחייו • עיניו יראו זרות ולבו התפוכות ידבר • בגין דא
 הווה אל הווה ובה אל ברה יחצר • עוקר את רגלו שנית
 רעינו • זה מעט מחקשינו • אשר בו אנו סקריבדים קרבנותינו •
 רובם ככולם עומדים ומבכפים • ואינם יודעים מה
 שבכפים • לא ידע מה מבקש ומה ידעו • רק כאלו
 חשור חורג • לעשות תמיד העבודה • כן שנות אנשים
 שלושדה • ולבעבוד זה האריך הגליותינו • כי ידעה בחוץ
 תפילותינו • ע"כ אנכי עקיבה בתור' מ"י באתי לערב
 הלכות • אולי יחנן הכנאה בלכת • להביא אותנו לעיר שהי
 דעת רבות •

שער א בקרא עבודת אלקים וגרתחלק לשבעה פרקים

פרק א' **ג'רסינן** • בגמר' וראש השנה דף י"ח
 היה ר' מאיר אומר שנים
 פעלו למטה ומוליין שזה וכן שנים פעלו לידון ודינס שזה
 זה ירד וזה לא ירד זה ניבול וזה לא ניבול וכו' זה החסלל
 חפילה שלימי' וזה לא החסלל חפילה שלימה וזה שמחלל
 חפילה שלימה ירד וניבול וכו' ופירש רש"י הם לה שלימי'
 מכווין דקשה האיד ס"ד שלא יתפלל ככוונה מי שמונת
 על ערם דוי או מי שעלה לידון כודאי ומחלל בכל לבו
 א סיחרפס

היתרם פתח או שינצל מדינו אכן נראה לי לפרך
עד מה שנחוב בעל שערי אורה ו'ל :

כל

הפסוק הקדומים המוכרים בתורה כולם כלולים
בסם הווי יתבדק והוא כף האילין ושאר כל
הפסוקים שהם שורש ומהם ענפים ומהם אגרות וגוויים
כל אחד מהם יש לו פעולה שיוחדת מחבירו והארוך הם
שאל ומינים הם דע לך בני הבורא ב'ה הוא שאל רחמים
וקרוב הוא נכחמו המוכר לכל אשר יקראו באמת לתת
לכל אחד מהם כבודו אף יודע לבין לאיזה עדה שהוא
ברוך אף כיון לאותו עם אף ימלא בקשתו ועל זה פתח :

שער

למך של מלך שיש בו כמה חדרים וכל
חדר וחדר מיוחד לדבר אחד בפני עצמו
וחדר זה יש בו הכילה ושמה וחדר זה מיני מלכות
וחדר זה מיני מדינים וחדר זה אבנים טובות וחדר
זה כולו מטמוני באופן כשיכח מי שיהי לבקש מאת
ימי המלך לתת לו כדי לרכו ונתן לו משת המלך אכן
יבא אחד בדרך למאכל ולא ידע הדרך של החדר או
יוכל להיות שמה ברעב הגם שאין חסד כלום מאת
המלך רק בכיל שאל כיון יפה לאותו חדר ולכבוד
זה כשאל וכל המבקש להסיק וממו יתלה הכסרון
במלך :

כך

הקדום בדרך הוא ובדרך עמו הוא מלא רחמים
וסגה העולם כלו כשדת רחמים רק האביל
שמנו ב'ה עשר ספירות שהם אחדותו עצמו ברוך הוא וע'
שער ספיר מתכה העולם יש מהן על הרחמים ויש מהן על
הדין ויש מהן על המגשים רעים ויש מהן על הליחה
ובכפר ויש מהן על הפרנסה וכלכלה וחליה והם שיעלה על
לב אדם שיש פירוד ארחילוק בינו ובין י'ם כי כולם אחדותו
ע'ה רק בנו השילם שהוא מתכה הוא עושה אותו פעולה
דרך טעל השלך ב'ו כשהוא בנייתו הוא הולך במלכות אחד
ובשהוא הולך לפני המרים מלכות אותו במלכות אחר יקר
שאל ובשהוא הולך לבד ביד הוא מלכות מלכות אחר ובשהוא
יושב לדון עמים הוא מלכות מלכות אחר ע'כו להכיל
אלף פעמים הבל'י השם ב'ה וכל שהוא מתכה עולמו
פ'י מותו כבא כשהאדם כעטרך לחמד ורחמי'ו הוא סבון
למדת גבורה כבא מה שאינו כשאל בקשתו פסום שאינו
יודע לבין השדה הנכונה ועפ'ו יחא שאל מה שפירש דמי
ספיר מה זה ירד ובי אורה יכול זה לא יכול זה התפלל
תפלה שלימה פירש סבון ר'ה הוא שודע לבין השדה
הנכונה עוד אף כשהוא באשר שאין חסד שאלו יתבדק והוא אף
שאל רחמים אכל י' שאינו יודע לבין לאותו השדה אינו

בענין קו'ל והארכתי מה להביא הקדמת ש'ל באהבות
כדי שיוכל כל אדם להבין הטעם לכונן וכדי שלא יתרחק מים
אדם אחר רבוא ב'ה :

ואפשר

לזה כיון הספוק אולם אדם חסלק
דרכו ועל ה' יועק לבו
ר'ל ככל כי השם ב'ה ידע פתחה לכל לתת לכל אי ופי די
מחשבו אכל המבלות שאין אדם יודע באיזה מדה שברוך
לכיון הוא גורם לו שאינו מפיך רביו ולכן אמר אף לת אדם
תמלק דרכו עכה אולתו שאינו יודע לכיון לכן תמלק דרכו
שאינו מפיך רביו ועל ה' יועק לבו שהוא סובר שהשם ה'ו
שכחו הטיב ממנו : וק'ל ואפשר על פי זה מובן הורה ו'ל :

ישראל

ישראל לתת אשת למאין בעובדיהו
כך יכול שאל קדישא אשתלים וכך ישראל לת
אשתלימו לתתיו בעובדיהו ואשתלימו גלותם כב יכול
שאל קדישא לתת שליט לעיל עכ'ל :

לפי שפתי עוד בעל פשרי אורה שמדת חסד איתה השדה
ברקא גדולה ועל זה באשר חסד אל כל היום ר'ל כל מי
מסבין לאותו השדה בתמלא כל שבוקשו אף אם הוא
אינו כדאי שיתמלא עבה מעשו אי השלם של גבורה הנקרא
אברו אלקי השם באים וכוללים שמנו אותו הבקשה נמא
אותו אדם שאינו באי שיתמלא בקשתו אי לא יוכל להפיק
ומשו אף אם יתכיון ואפשר ה'ו שיעק לבו על ה'
ובג'ל : אכל כשאדם מושלם בשמנו ואלמכח שמנו גורם
אחדות נסור לכל המדות כבודע ואף יוצא אורה שמדת חסד
וימלא כל המדות שמהה בחסד ורחמים פיין עם שהאריך
ובשהמדות כולם באחד שוים בשמחה אי השם שליט באשר
יבא עוד אי' ה' כפרק כי שכל השדות תלוים בט' הויה ב'ה
ועפ'ו ביחא :

ישראל

שלימו שאל קדישא אינו ר'ל מכת
ישראל מושלם השם ב'ה ע'
מעשיהם הטובים דע'י כן הספדות המה המדות כולם
משפיעין שפע דלהן ברקא יאית וברקאמר ואויל וכך
ישראל לתתיו אשתלימו בעובדיהו כב יכול שאל
קדישא אשתלים ר'ל כיון ישראל עושים מעשיהם
טובי נמא שמו הקדום משוכח בלי שום תקפוק בעולם
ילמא לנו שיעק לבו על ה' ה'ו ככל ששרי כדאי השם
ב'ה יעשה רביו וישלים בקשתו מה שאין כן בישראל
לת אשתלימו לתתיו בעובדיהו ואשתלימו ג'ל חת
כב יכול שאל קדישא לתת שליט לעיל ר'ל כשישראל
אינם מושלים במעשי טובים נמא שלא יוכלו לתלות
בקשתם

נקטתם אף שחשד אל כל היום מלא רחמים ונותן לכל הקודשים אליו באמת כפי נקטתו. רק המדה של גבורה הנקראים א צדקות חלקים המה באים וכוללים ממנו וכל רחמי לרעותיהם חזק ככל יבול שהיה מהפך מדת הרחמים ק"ו לדין ועוד שגם הוא ע"ה יושף לנו באמרו הרחי אני כונני למדה המיוחדת לדבר זה ואסילו הכי לא תמלאה נקטתי וא"כ ממלג שמו ב"ה והוא אינו יודע שכול הוא הגורם לעצמו כשכיל מעשיו הרעים שטעם ק"ל :

ביסוד סוד שלום והרקיט הזה כהיכל אלקי ישראל ושם עמדו כל החסידות של ישראל עד שהתפללו כל ישראל ואז ב"ה סנדלפוף לקצר כהרים לקינו מתעלות כל ישראל ואז מעציש וטעץ מעלים תעילות הכיבוד עמו כי הם משמח סנדלפוף עכמו וכר ל' למשמעתו וסנדלפוף עכמו להוליך החסידות למעלה לוקח תעילות המתקנים אשר כיד סהריאל ומוליכה עד החסידות הכיבוד וקושרה :

ותעילות הנעשים כפינין דהיינו ככונה בכל הכרוב' של שמונה עשרה במחשבה טהורה :

אמנם

התעלות של היחידים שלא יתכוונו בכל הכרכות בבת אחת מתחת טרדותו רק אם היום מכון בדרכה אחת או שמים ולמחר ג"כ ברכה אחת ושמים. ולמחרתו ג"כ ברכה אחת ושמים באופן כשמיניע י"כ הים בודאי מכון בכל הכרכות כוונה נכונה או סהריאל מוסדה הספלה לסנדלפוף להול כה למעלה לקצר כהרים לקונו אבל כל זמן שלא נחכוון בכולה או סהריאל מעכבת אכלו עד יום הכיפורים ואם לא נחכוון ונותקנה עד י"כ אז סהריאל משליכה אותה אל מקום פסולי המוקדים שהוא חוץ לרקיע הקובעים בו כוכבים ומולות ואשת זנונים הוא לינית חויבת שמומת ברק ע"ו ולוקחת חפלה זו וגם סמורים גמורה שלא בהלכה ועושה מהם רק עים שאו ועולה היא ותעילתיה ומשענת על אותו סלונני כמזכר בורה ע' בדאפית :

כתב

בספר עמק המלך ברק קע"א ע"א וז' בוק הוא חור גדול בעולם הכריא' גולד

משלש שמות בטמוריה הוא כסוד וכו' וישם אדריה וסימיה כסוד נקבה ומדונגים יחד ברחובות היכל לקי ישראל ויקראו א' חו' מקים שמדונגים יחד כרחבי של היכל הנ"ל רחובות ולכן רחב'ת חסד כתיב להרעים ע"י אלו רכב אחד כהיכל אלקי ישראל ומרכו השמחה גולד חור גדול שחשטט עד לבנת היכל הספיר וקראו האור זה בוק וזוק זה עכמו שומר חפלת הכדקים המתפללים נחבי הלילה והעוסקים בחורה בפלגית הלילה. וזוק זה יס' לז' שני שמות אחד מימין והוא טעציש ואחד משמאל והוא טעץ ויבאים מן המומר בקראו עניני אלהי דקי. ולכן טוב לאחורו מומר זה כל יום שני פעמי' בשפחית וכלילה קודם שישכב. ושני שמות אלו הם מכלל סנדלפוף וס' ו' משרמים הרואים פני המלך ואלו הן 'אזריאל ירפאל יגבריהל ימיכאל יגוריהל סנדלפוף ע' מעיאל זר"ת של ה' ארומן ושני המלך הוא זעיר דבר'ה שכל העולם הכריחה הוהב'ד זעיר ופנים שם הוייה :

ותעילות הנעשים כפינין דהיינו ככונה בכל הכרוב' של שמונה עשרה במחשבה טהורה :

ובזוהר

ספודי כתב כל אינון דמכלין בלותי' ברת ע"י שלם התי בלותי' כריכה מגו מחשבה לאפקא לה דהיינו הכוונה ע"ד הסוד וברעותה דמ' לולא שהוא רבון הדיבור פירש שמוניא כל תיבת ומכת משיו ומכין מה שהוא מדבר ואינו מכליע איהו אותיות וכו'ן התקדם שפ' דק'דשא ב"ה וכשמיניע התעלות אכל השרש' הנקראי' חברים לוקח'ה התעלה והולכים עמה עד היכל הרביעי שהוא היכל זכות ומכילין לפתח שלו. והם משנמים ואומרים קדושה למלך עליון עם ישראל והם חברים עמך ביום ולא באתן. האומרים פירה כל' לה :

וכל מי שאינו מכון עכמו ומחפלה כראוי עליו הכתוב אומר ג'ול הכיו והתמו הוא הקב"ה וזכיות' ואומר אין פשע ר"ל שלא נתקן הפשע לפשע ע"י שלא התפלל כראוי ומשני שמוע הכרכות מקודשא בריך הוא וזכיות' חכר הוא לאים משמית הוא פגאל הרשע שמוע גס הוא כרכות מהשפינה :

על כן כל איש יראה ויבין אתרומתו ויבין כחם לתור
 בעת הקרב לתור : ויראה מאד מהטרא אחר'
 כאשר יבא עור לפניו וכל מי שמתפלל בלתי
 כוונה ובלתי מחשבה נכונה יבא מלאך של אש
 ומגריפה של אש יבדו ויחבד אותו האותיות והתיבות
 שהיה מבלע אל פיו ואמרס אותו שלא ככוונה ויטליך
 נשמתו למקום פסולי המקודשים לפי שגם הוא גרם
 לזה שהיה מפילתו מושלך לשם וכנ"ל לפי שהי' מתפלל
 בלי מחשבה וזו פסול הוא לא ירצה לקרן אשה
 לרית נחוח לה' והוא כאלו הקריב אש זרה ולא יזכה
 לזווג עה"כ שהוא סוד מיון נוקבין שלא יסא מיון
 נוקבין מו"א ונוקבי' ולא נאמר הכרת תכרת הנפש
 ההיא מעמיה עונה בה ונאמר ונכרתה הנפש ההיא
 מלפני שלא תזכה לעשות מיון נוקבין סוד עולת תמיד
 העשוי' בהר סיני לרית נחוח אשה לה' ועל אוחס
 הבדיקס אשר הם תמיד דניקס רוחא ברותא
 ומתפללים ככוונה עליהם נאמר טרס יקראו ואני
 אענה עוד הם מדברים ואני אשמע וערבה לה' מנחת
 יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות : ע"כ
 ברוך ה' לעולם אמן ואמן סליק פ"א :

הנרמו כשם כן ארבע אותיות שכל ספירה וספירה
 כדאיתא בתקונו והם מתחלקים בןק דתם ואלו כן
 כתר עליון **יהוה** וקדונו כולו קצץ מורה על
 הכתר וארבע אותיות שבו מורות על

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

שער ספירות שבו שלא יסא פירוד תו' ושם החכמה
 וכולו פתח והוא שם שבו יתגלה
 החכמה גם הבינה יש לה שם
 וכולו כירי והוא שם שבו יתגלה
 הבינה גם החסד יש לה שם
 וכולו סגול והוא שם שבו יתגלה
 החסד וגם הגבורה יש לה שם
 וכולו שבת והוא שם שבו יתגלה
 הגבורה וגם התפארת יש לה שם
 וכולו בחולס והוא שם שבו יתגלה
 התהית וגם לבצח יש לה שם
 וסוד כולו מירק והוא שם שבו יתגלה
 הנצח גם להוד יש לה שם
 והוא נקוד קבוץ שפתיים ויתגלה
 הוד גם לסוד יש לה שם
 והוא כולו שורק והוא שם שבו יתגלה
 יסוד גם למלכות יש לה שם
 בלי ניקוד כלל רק לפי קבלת
 מלכות מאמר ספירות כן נקודתה

הכלל העולה מזה ששם הויה ברוך הוא הוא העשר
 ספירות רק כל אחד לפי נקודתו והספירות הם לבוש
 אל רוחניות הספירות הנרמו כשם הויה :

ועדיין

נרמין אלו להודיע מה שכתוב עוד בשער
 בית ה' וז' הוררות על שם השוחד
 שבו עיוחדים כל השמות תמצא כפ"ד כל עמרה ששות רמזים
 כתובו שם הכתר אהיה שלטון הויה גם אהיה עולה
 כשנין יהו כי ה' כפולה וכו' שם החכמה הוא שם יה
 והוא הכי' שם והכני' יסא כולו כזה יוד הא עולה כ"ו שם
 בינה הוא יהוד בניקוד אלקי' שם החסד הא שם אל
 ושם הויה ע"ד אותיותיו ושם הכלל הוא עולה אל וכתוב
 עוד טעם אחר ששם החסד עולה אל הויה * הגבורה הוא שם
 אלקים והוא כלל כשם הויה וכנ"ל רמז זה הפסוק יהוד
 הוא האלקים יהוד הוא האלקים כלומר אף ששם הויה
 רשמי ושם אלקי' הוא דין מתיחדים ביחד אחד ואשר כי
 פעמים לגלות לנו כי פעמים רמז כשמו סוד היסוד הזה
 כיצד יהוד עולה כ"ו כתוב כ"ף ויו בשילוי תמצא
 אותיות לאמנה כ"ו כשנין הויה ואותיות אסונות כ"ף

כשנין

פרק ב **כבר** הזכרנו למעלה בפרק הקודם כל
 פי שכתוב יודע להתפלל לבוין א'
 המדות או טרס יקרא ואני אענה וביותר שיעוד כל אחד
 ואחד לפי טבעו אמנם אי אפשר בשו"ה בעת גלותו למסוד
 של כבוד התפלה ולבוין וביותר מה שכתוב הגאון ר"בם
 בתשובה סיכול להיות ח"ו שהיה קיבץ כנפשיות אס יכוין
 לכל טלה ומלה פ"ם שהאריך ע"כ אמרתי א"כ אנחנו לא
 נדע מה נעשה אס כבוין אס לא ככן שבאתי עוד ותדופה מה
 שבאתי בקצת מפרי קבלה והס אורו לי כח לפשות סיל
 להודיע לנבי האדם אשר כמוני אכבי היום כבי שלא נגש
 לרין ולא כלל לבהלה : ואתחיל לפרס בעזרת כורא עליה :
שויותי ה' לגדי תמיד כי מטיבי כל אשום כ"ל
 שדוד המלך פ"ה גילה לנו סוד גדול
 ותועלת גדולה הראה לנו בזה הפסוק לפי שדוד היה יודע
 ג"כ שאי אפשר לבוין תמיד לכל הספירות המדות כראוי על
 כן הראה לנו כשכתוב כראוי בזה השם הקדום שם הויה אזי
 כל אשום לעולם : לפי שביא בעל מני ל"ה שהשם הויה ב"ה
 הוא כולל כל העשר שעות שאינם כשחקים כאשר יבא עוד
 בזה הפסוק א"ה ואסא קביהו תראה וכולמו תראה לפניס
 א"ה ח"ל :

הספירות

הם לבוש אל רוחניות הספירות

עבודת שער עבודת אלקים פרק ב בורא

כספן אלקים פעולה פ'ו כסיד אני ראשון ואני אחרון ועל זה אמר ה' הוא האלקים ע"ם שהאריך מאד בצח והודר בקראים יהוד צבאות אלקיי צבאות וכבר כפרנו ה' הוא האלקים * גם ה סוד שרדי כבר הוכחנו גם העבס הוא יהוד כמ"ם זה משי עלים והא כעבס גם ושאר שמות ממנו הם וכתבי ארץ אל אברהם אל יצחק ויעקב באל מדי ומשי ה' לא נודעתיה להם וכפסכתקף יהיה למדי נמטרי' גם והא שרדי מאטר לעילמי די * גם מלכות ארבי רוסו גםס הוי' כוסף על זה שהוא היכל גםס היה סמם שתדנקים כסוד אשתו כגופו אטר ע"כ אבו קרין גםס הוי' בשם שרדי וכו' ע"ם שהאריך :

כרל

העולה משני הקדמות שבסם הוי' ככללים כל העשר ספירות המה עשר ספירות לפי נקודתם כמנא מזה כספיון בזה הפס לבד לפי מה שהוא מתפלל ומבקש ושכיון ככל הפס כנקודו ככ"ל איו ג"כ יוכל לכות שיטעם תפלתו אם הוא ראוי לכך לכן אטר דוד המלך ע"ה שוית ה' לבנדי תשיד ר"ל תשיד אני מכיון בזה הפס כי הוא מוכן ועקף של כל האילין של כל הספירות ולכן משימי כל אמוס ק"ל :

והואיל

שכן הוא שכן גדול כח של גםס היה ב"ה אחרתי להעתיק עוד עניינים נוראים ונדולים כדי שיכנים בלב האדם היראה כשמוכיר שמו הקדוש ב"ה שיהיה כל אבריו מודועין וככל לנו וככל נפשו ויכוין שהוא אדון כל העולמים היה הוה ויהיה ולא כמו שרוב המון עם עושם בעו"ה שמנלע את הפס הקדוש ולא ידעו ולא יבינו עד כמה חכמד העבודה עבודת שרך הנלות המר אשר אנו סובלים בעו"ה הכל כשכיל זה כי כל מי שמוכיר זה הפס הקדוש בלתי כוונה בורס שמוכדין למעלה עונותיו וזה הוא בעו"ה שכית אנלינו כמעט רובו דרובו שאומרים אותו בלתי כוונה ע"כ אחרתי לעורר הלבבות ולהוכיר מה שכתוב בעל שערי אורה בדף ל"א ו"ל בעמוד א' ובעמוד ב' :

כשאתה

מוכיר ה' הוי' יתברך ראוי לך לשבח ולחמושו כאומרו כי גםס ה' אקרא הכו גדול לאלהינו ותדע לך כי בפעה שאדם מוכיר הפס הקדוש ומניע אותיותיו במניעות או מרעיש ע.למים למעלה ומתקוממים כל בנאות פלאכי מעלה ושאילין אלו לאלו ואמרו למה העולם מרעיש ואומרים לפי שפלאכי הרעש מוכיר את הפס וכו' * ואמרו מי זה הרעש שהרעיש את העולם וכוכו את הפס הגדול לרין הלא זה הרעש מעבר עכירה

ביום פלוני ואז היא הסינה לכוזר עובתיו וכו' וסיים דבריו וכל זה שלא במקדש אבל ככן גדול היו מוכיזו בבית המקדש ואז היו כל בנאות עולם שמחים ומקבלין השפע וכו' ע"כ תוכן דבריו * וכתב ע' ד גבל מל' ההסמות הלחובים בתוה שאינם נמחקים הם עשרה אהיה יה יהוד בניקוד חלקי אל ארורים יהוד בניקוד בנאות אלקים צבאות שרדי ארבי ואלו הם העשרה השמות האיליות עשר ספירות הספירות הם השמות והשמות הם הספירות כי רופניות הספירות שואף זורח הוא על השמות בככות הכותב יא השפרט בשפתיו בקדושי ובטהרה וכו' ולכן כל דורטי כסופות שתורתינו הקדושה הם פבעלי קבלה ואם מעבלי הפשש אם שחוקרי תורתנו הקדושה כולם הסכיסו פה אחד היות גםס זה יהוד גםס העבס ושורס לכל הנאכלים ממנו והוא כוללים ולכן כל העשרה השמות הכל' הם היכלות לרוחניות הספירות המרומשים גםס הוי' כי " חכמה קוצה של " דמו לבתרה ה' ראמונה בינה ז' רמו להיות עם ו' קנות דהיינו גדולה גבורה נתינת צח הוד יסוד ה' אחרונה דמו למלכות וכמו שכתבו בעלי מיני בתחילת פרק זה :

ואודיע

עוד למעין סקודות הפס הקדוש והסוד שם הוי' מה שכתוב בעל המדעם כעשר גםס כן די בזה הפס הוי' בריך הוא הוא גםס המפורס גםס העבס ולא זולתו עד שאמר שאפילו גםס העבס גםס מל אהיה עם היותו גםס בורא מלך לא שיתום אל הפס הוה וכתן טעמים הרבה לה וכמה סיבות וזה סיבה ועשם השני מזכר כי כל השמות נפתחם בכם לטין חול פה שאין כן כפס כן ד' אותיות כיצד אל כשתפס בו הכתוב בלשון חול כגון אל אחר וכוונאכרדי לכוון הרבה אלהים כשתפס בו הכתוב בלשון חול כגון ראה נתתך להים לפרעה אלהים לא תקלל שרדי כשתפס בו הכתוב בלשון חול כגון חיו שדי כין שדי יליו לטון סול : צבאות כשתפס בו הכתוב בלשון חול כגון יבאו כל בנאות ה' וכוונא כהן הרבה ארבי כשתפס בו הכתוב בלשון חול כגון ויאטר ארבי אל רא תעבר ששל פתךד וגוי שם אומרי' לגדול מכהם ולגם חולקין נשי אם יאמר אדם לאדון שלו ארבי יאמר לו לטון חול אה' כשתפס בו הכתוב בלשון חול כגון שלטה אהיה כעטוי לא אהיה חוכם וכוונא כהן הרבה כמנא כל השמות הקדושים ים להם פירש סול אלל הפס הקדוש גםס הוי' אין לו פירש אשר ע"ם שהאריך ועל פי זה פירש בעל כשתם אדם טוה כוונת

עבודת שער עבודת אלקים פרק ג בורא ו

ובין השם נ'הו"על זה נאמר לא כל הרוצה ליטול את
השם יבא ויטול אע"פ כראה לעבודת דעתו לטובא עזר
ותרופה בלבו יבא עוד לפניו א"ה כפרת ג' וזה הוא
שכל אי מיטבאל יהיה צוהר בדבר זה שיתודה בכובד
גדולה קדש שיתפלל וזו נהתם טענות השקטתו כשבואר
צוהר ולקטן כסוד פרק ג' וזו יוכל לומר השם הקדוש
בכל כוונתו שהרי אינם יכ' לים לבוא החיובים לקטור להבדל
בינינו לבין אבינו ששמים לומר לפניו ב"ה הלא זה הוא
שעשה עבירה פלונית ואין הוא כדאי להזכיר שםך שהרי הוא
בעצמו התודה על זה ומתחרט עליו ועיין לקטן כפרת הס'ך
א"ה ות"כא מרג'ע לכפרך * ואתה השעיין אל תדמה
כנפךך נהם העתקתי כל אופן הקדשות בשני פקדים הללו
והייתי אוכל לקבץ אך בעקום שאמר להאריך אינם רשאים
לקבץ כי כל מה שהארכתי פה הוא טן הצורך כדי
מי כל השעיין בקל להכין ולהפיל לקטן א"ה כוונת התפלה *
וכנה סליק פרק מני כרך שכן נדום מפלה :

פרק ג כתוב הטור א"ס' נ"ח וז"ל התפילה
במקום קרבן דכתיב ונשלמה
פריס שפמינו וכתיב ולענדו בכל לנכנס וכי יס
עבודה שהיא בלב היו אומר ונשלמה ולכן כרך ליוהר
שהוא דומה קרבן כבוונה ולא יתערבו בזה מתאבות
אחדות כמו מתאבה שפסלם בקדשים ומעומד דכתיב
לעמוד לטרם והשו"ת רג'ליו ככהנים בשעת העבודה
וקביעות עוקים כמו עבודת שכל א' קבוע במקומו
לשתיים וזו מתוך דמו וכו' עיין שם שהאריך וכיון שכן
הוא כ"ל שדרך להתוודות קודם התפילה כמו שהיו
עושים בהקדבת הקרבן שהי' מחודה עליו עונותיו *
כמו שזכרתי אע"פ קבינו בסוף פרק הקודם ועמה
באתילפרש ולכבוד את דברי * והנה בעו"ה איך נסרף
הרכב הזה בין המון העם ומה גם שיש לו יודעים
אינם נזהרים בזה שהמת'ודים אינם יודעים מאופה
מה הם אומרים מרוב מהירות גדול וכל המרצה למה'
הרי זה משוכח וזהו גדול עונו מנשוא וכי בשביל שנתק
או הכה על לבו בלי מתאבת לבו ואינו
מחחרט על העבור ומקש על העמיד שיבילו
השם ב"ה מוכר הרע רק כינו ולא ידע
מה כינו וכי בשביל זה ימחול לו השם
כרך הוא עונותיו :

זה עיקר טעם הידיו כדי שיתביים לפני בוראו ב"ה והיי'
טובה בקום פטור והיי' מודה ועוז' ידעם וכי מייך
ביוצו בזה טודה בקום או מודה ועוז' וכו' הוא לא ידע ולא
יבין מאי קאשתדו לכן ועל כן באתי

הפסוק אבי ה' הוא וכברני לאחר לא אחן ר"ל אבי תמיד
כהווייתי שאין סובל ופקבל פירם אחר :

זאבשר לזה כיון הגמרא דמנחות כפרת הרי עלי
עשרין וז"ל א"ר שמעון בן עזאי נא וראה
מה כתיב בפרשת קריבנות שלא נאמר בהן לא אל ולא
אלהים אלא להי' לבנו שלא ליתן פתחין פה לבעל דין
לחלוק ע"ב הגמרא :

דקשה לפה באת אמר להי' הוה ליה למיטר אל
בכל הקדבות או פס אחר אכן על פי הקלטה
הנ"ל ביחא לפי מידוע שיעקר הקדבות הוא שהחטבה
ומחטבות חוץ פסיל הוא פיגול הוא לא יבנה לקרבן
והנה בכל השמות הקדושים יש לבעל דין לחלוק ול' סר
המקטור שלא כיון יפה הוא'ל ופקבל פירם חול אכל
השם הקדוש היי' הוא אינו מקבל פירם אחר וא"כ
אין מקם לבעל דין לחלוק לומר שלא כיון יפה ודוק :

גדל העולה פכל הג'ל ששם הוי' הוא האילין ומוט
של כל הספירות ואינו סב"ל שם פירם אחר
מ'ל ח'ל רק כולו קדש קדשים הוא פ"כ אתם אחי
ורעי שישו זאת על לנכנס * ותנו כבוד להי' אלהיכם:
והוציאו את השם הקדוש בכל בחינם * עד שירגישו
כל אינדיים * כי בזה אנו שחדים כל הספירות כולם
באחד בלי מום הבדל ביניהם ואז שפיעם כל הבימות
שפע טיב ומעט רבון :

זאבשר לומר שזה כוונת הפסק שאנו אומרים ששע
ישראל הי' אלהינו ה' אחד רבנו לומר הי'
אלהינו הוא שם המיוחד שאינו מקבל מום פירם אחר
הוא הי' אחד תמיד כהווייתו ועל ידו נחשבו כל
השמות שהם הספירות להיות אחד בלי פירוד והוא תמיד
כהווייתו שאינו סב"ל מום פירום אחר * והוא מחבר
את האות' להיות אחד וק"ל :

גם יוכל לומר לזה כיון הכסוף גול על הי' דרך
בטח עליו והוא יעשה ר"ל בשאתה מתפלל ושכין
בשם היי' דל' ככללם כל הספירות ככ"ל בטח עליו
והוא יעשה בודאי הוא יעשה למלאות בקשך שהרי בשם
היי' אתו חמה מברך ככל כתוב וק"ל :

אכן בעונותינו המרובים משה הבדילו בינינו ובין
אבינו ששמים שלא ניכל לבין יפה באומר
עונותיכם הבדילו בינינו וביניכם וא"כ אי אפשר להקיים
ואתם הדברים כפי אלהים וכאשר האריכו חכמי המוסר
כל זמן שלא טקיים האדם סר מרע או לא יוכל לברך
בדקות השם ב"ה כי בלא החיובים ומנדלים בינינו

עבודת שער עבודת אלהים פרק ב ג בורא ז

לך ולא על שמי פת קים אשר גם המה מדברים בענינים הללו כפרשת בה קתי קתיובת ידו את עינים יבתי וזכרתי את כתיי יבתי קסה מתת לה המה הקב"ה אומר יבתי בורא אפרופסא לחדום כמבא ביה בל בשביליה כדי שישעין עם שכלל ויודעי לא ילמד עלינו מייגדים כי אם קטגורים ולכתי איכויפוקידשא בריך הוא וערק תלת טאה פראא בנין דאמר דלטורין על ישראל דקסה מתחילה שמי קסבר ולכתי שמי קסבר אלא ע"כ ב"ל סהיה אמר יותר שמי דהוה ליה למימר ונ"ע גי תשיבתו של השם ב"ה למיכאל הילך למסתכל למיפא דקרא שמי בתיב תשן ושענת בקולו וכי ודאי כן ה"ה כשאנו מושעין בקולו של הקב"ה בידאי איכו גבאליס וזה היה קושיא של רבי ואמר והתשובה עד כאן לא איתעבידת אכן ב"ל לתרן בהקדים זוהר אחרי שות שמו קי"ט ו"ל =

האבא מכל תשאתיכס לפני ה' תתהרו ביון דכתיב מכל תשאתיכס אמאי לפני יי אלא אמר ר"י לפני ה' ממש דתניא מרש ירחא דחשדי ספרין שתימן וריינא דיינין בכל יומא ויומא כתי דינן אתמסדן לאתפתחא דיינא עד הסווא יומא דאתקריא השעה לחודש בההוא יומא סלקין דינין כולנו למחרי דיינא ומחתי כורסיא למלכא קדישא בההוא יומא בעאין ישראל לתתאי לקדוהו כדעוהו לקדמת מחריהו דומין למתב עליהו בכורסיא קדישא דתמי בכורסיא דוחרתיא וכל אינין סגדים פתיחן קשיא ויתביקאי הה"ד מכל תשאתיכס לפני ה' תתהרו לפני ה' ממש ע"כ =

זה הענין פגמו השפרטים על המאמר הזה וביהר בעל ז"ב שני דרך הוא תוכן הדבר לפי סדרה ככרף העולם ולכן יפכו הע' מרים על ש' אשות והמה הכ"ע של מעלה והמה דנין לפי דעתן וכפי ראות עיניהם על פי מה שראו לפניהם ביחס אינם רואים העתידים רק העבר ואלו הם בותיכס בספרים כפי זכויות וחובות דהשתא מה שרואים בעיניהם אשר למיים לחיים ואשר למות למות גם אין בידם להכריע אם הוא חייב וזכאי וחייב וזכאי ג' ספרי כפי חייבונו ש"פ אין להם דעות נסור לחייבו ישראל דנין ואם אינו שומע תשובה בין כשא לעבור או יעקב בחר לו ים ישראל למגלתו הקדוש בריך הוא בעבמו ובכבודו יושב עלינו ביום כיפור לעיין בעיובנו ולהתנהג עשנו במדת הרחמים ולכנס עשנו לפנים משורת הדין : ולכן כששגיג יום כיפור דאו סתלקין איתן השפטים שהבית דין ומביאין לפני הקב"ה בעבמו ובכבודו וזהו יודע עתידות

נאמי לציור הלכות כשיעור דברי ושיעור בא וקחו מוסרי הגם שאין אבי כלאי והגין לדבר זה עם כל זה תשכתי יתדותי בספר החכמה שחבר הגאון ס"ה דכילי ביה ו"ל בתחילת שפרו הוכחה היא ש"פ כפ"ם הוכיח תוכיח את עמיתך והיא סבבה רבה בפסא שחד ובמסכת שבת פ"ל כתיב אמר רב עשרס גריה דרבי שמעון ב"א אמר רבי שמעון בר אבא אמר רבי חנינא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא היה זה את זה וכו' והדבר יד על כל שכל אחד מישראל מחוייב להכניע עבמו כאלו חברו ב"ה כפישו הואיל ולא בונה בימיו ע"כ אמרתי יהודים לרבים מה שחנני ה' בפאמר הוהר הסבוין לדבר זה אכן אין אמי מורו אלא לאנשים כמובי הסרים למשמעתי וכל הדונה לטור לקבל דברי יבא ויטול אבל אין אבי אומר לגדולים שמי או ללכים הסתלכנים ופגרו פיהם לבלי חק נגד המוכיחים כדאיתא בפרק יש בערכין א"ר יוחנן בן כורי שיער אני שמים וארץ שהרבה פעמים לקה עקיבה בן יוסף ע"י שהייתי קובל עליו לפני ר' שמעון בר רבי וכ"פ שהוספתי בו שהנה לקיים פ"ם אל תוכח לך פן ישאלך הוכיח לחכם ויאמר :

וז"ל הוהר ר' הוה יתיב בההוא יומא וקא מעיין בהא מילתא כתיב בבר נך ומכאן כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי אלהיך וגו' כל אינון עקתין הא אתא והתס"ב עד כאן לא איתעבידות אתא אליהו"ל א"ל חייך רבי כהא מילתא איתעביק קורשא ב"ה ואתא מכלל איתערוסא דלהון ואמר את כתיב באורייתך דבר וסלקן אינון עקתין מה כתיב כי אל רחום ורחן ה' אלהיך וגו' א"ל יתי סגא אספרופסא דארוס ועיין עיניה - אמר סגאל מרש דעלמא את הוא דאמר דתהוי כנישתא דישאל חתום שלטניא דארוס עד דיהן וכתאין קשך והא כולהון חייבין עד יומא דין בההוא שעתא איניס קב"ה על דאמר דלטורין על בנוהי וערק תלת מאה מילין ואמ' למיכאל היה לך למשפול לסיפא דקרא דכתיב ושבת עד ה' אלהיך ושמת בקולו ואחר כך כתיב כי אל רחום ה' אלהיך וכו' ע"כ הוהר טרם =

והואיל שכתוב הגאון בעל ס"ה שהעיקר תוכחה יהיה בתוך דברי תורה ששתדךך וזכר המוכח התוכחה על כן שמי בעדדי על השעיין שיבין את אשר לפניו לכל יתלובן כי רק ידיו אותי לבק זכות ולא לחובה : כן גם לא יזכרוהו השם ב"ה לרעה כי אם לטובה = זה היה ים לדיין ולכפין המאמר הג"ל דכילו מקשה הוא אי קשה למה היה רבי מתמה על פסוק זה של בבר

עבודת שער עבודת אלקים פרק ג בורא

עבודת נאמר עיני ה' משוטטות בכל הארץ יסוף העולם ועד סופו ולעשמים אדם בדיק ויבא ויבא ברם אבל הכ"ד שלטעמי * והקב"ה יודע שמו לבו הסוף יותר מחיים שחל יחמץ או שחל יולד ורע רע או שחל לא יוכל לללחם עם היבנה"ר וכיבא ברנה טעמים וכן הרשע יבא לדין שימת והקב"ה יודע שיטוב כחשבונו או יולד בבית כשרים הקב"ה מהסך דיוו לחיים אבל הבינונים נקרא רב חסד מטה כלפי חסד ונכתב לחיים וכל זה דוקא בישראל עם קרובו כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו ויבאמר יעקב חבל בחלתו שלא חלק אותנו תחת השמים של מעלה כי הוא בחר בנו מכל העמים ע"כ תוכן הדברים בתוספת ביאור קבת כלל העולה מזה שכל מה שנגזר על ישראל עם קרובו הוא ב"ב כי הוא כשגב שמו לבדו ב"ה יושב עלינו לדון אותנו * ואיתא נשי בסדרש שאלו לכבואה מה יעשה לפני השטות השיב הכבואה נפש חטאת היא תמות מלו לחכמה השיב וחסי' איתרדוק רעה מלו לתורה השיב ויבא קרבן ויבשר * שאלו להקדוש ב"ה השיב יעשה תשובה ויכפר ומה היא התשובה לכשגבר וכדכה שיתודה בהכנסה גדולה ויתחרט על חטאיו ולא ישוב לכפלה בכבאשכונה או אלקים לא תבזה וכל טעם נכון ליה שאנו אומרים וידוי ב"ב ולא בר"ה כי הכ"ד שלטעמי אין בידם לפחול לחטאת בני אדם בשביל הוידוי אבל השם ב"ה הוא יודע שחשבות האדם אם הוא עושה תשובה בלב שלם או ח"ו לאו ולכן כתיב לב שגבר וכדכה אלהים לא תבזה אלקים דייקא ולכן בר"ה הכ"ד של מעלה יושבים על מדין אין בידם לוותר בשביל הוידוי אבל ב"ב יושב הקב"ה בעצמו ובכבודו על כסא רחמים או די לבו בוודוי ויאפשר שזה כוונת הפסוק **שובה** ישראל על עי' אלהיך וגומר וקחו עמכם דברים ושובה אל ה' דקשה למה אמר שתחילה ה' אלהיך ולנסוף לא אשר כ"ה א' אכן על פי דרכנו ביח' להיות בויהר ראש השנה בקרא ה' אלהיך ל' לפני ימים דין ורחמים וי"כ בקרא ה' שכולו רחמים וכבר יאשרו ש"ד של מעלה אינם יכולים לחשוב בשביל הוידוי לבד רק הקב"ה שהוא יודע מחשבות ב"כ כשאל כשאלת רובה לכאת ונאי בר"ה גם כפינו ב"ד שלטעמי שירא שחל ימות ח"ו קדם י"ב ברך לעשות תשובה כדכה בפועל כדכה י"ב ויכפר בכיה וכו' לא שובה ישראל על ה' אלהיך ר"ה ה' בקרא ה' אלהיך דלא ברך האדם לעשות תם בה בפועל כדת של שובה מק ואפר בכיה הספד תעב' וכיבא זהו אבל קחו עמכם דברים ר"ל שתתוודו ודווי נכונה עמכם דברים דייקא ר"ל שיהא מדברים עמכם בלב שלם בהכונה ובחיותה גמורה ושובו

עיושב הקב"ה לכדו י'ז אין לנו זריכין כי אם הוודוי כבואה גדולה * והכה חולה רעה ראיתי תרתי ליעשותא בער"ה חלף שרוב העון עם היושבים בכפרים ובקהילות קטנים כוהנים להתעבתי י'י ישי תשובה ומיד ב'י או ג'י שעות אחר חזי היום הטה מתפללין כל אחד ואחד בפני עצמו ואינם משתכנים עד שיגיע זמן השנחה שיתפללו עם הכיבוד ולא עוד בשביל גדול מטריות האכילה אינם מזהרים בנטילת ידים גם יבשלו ובשלו אינה פירות בלי ברכה וכן ראיתי בעיני ועליהם באמר ותהי עונתם על עשיתם ואמרתיו משל כאה למה הטה דופים לאחד שהיה לו טאה בתים שחזרפין בהם כסף ועפרת דהיינו שנותנין עפר בתוך יורה גדולה ונותנים עינים הרבה לתוך הכבוד תחת היורה ולא כשהאם דולק יונא תך הבינוניות שאותו העפר אשר לכסף לכסף ואשר לעיפרת עופרת כך עושים ג"ט אנשים מהמאה והאחד הולך ג"ב ונתן עץ לתבוא ודולק כל היום ולא נתן עפר הארץ לתוך הכבוד היורה אשר על האש למיך בא בעל היורה ופאל לכל אחד כסה הבאת כסף או עופרת השיב לו כל אחד כך וכך וכשאל לאותו שלא נתן בלום ליורה ושאל לו מה טנאת בתוך מלכתך ובמה הבאת והשיב לא כלום א"ל לפה א"ל בשביל שפכתיו לתת העפר ליורה א"ל בעל היורה אי שוטה למה קלקלתי היורה גם התמוד גם העץ וכל מה שטורחתי איתך היה הכל בכדי ובחכם כך הדבר הזה האדם כשהוא שתענה הוא כולה אם שגבר אליו היסוד של אם ואם לא יתן בתוך היורה דהיינו שילמד תורה ויתפלל ויתק'מסאר ימים ויפספש בשעשוייהו מעיללו התענית ובכן ראיתי שקנת אנשים שיושבים בחבורת מרעיש ומשחקין כדי שלא יהיה להם כיום ארוך עולמי בלתי ספק שלא יקבל השם ב"ה את תעבתיס ותהי י'י עבשות ומב'סק'ן של בן בנו מ' ק'ו איתן השבעים קרבן תמיד של בין העברים וזאבוליס קודם שיעיע וכן תפלת השנחה * ובחזור לעניינינו לתוך המאשר הכל רך בקדוש מדקש רבה פרי ואתחנן כבר לך אשר רבי עקיבה אינו עושה כרות ימיד לכרות רבים וכו' לפי מצרות יחיד הוא ברה גדולה וכו' ועפ"ז ביח' רבי הוא יחיד וכו' כתיב כבר ל'ך לך דייקא דהיינו שיבא הברה ח"ו על ישראל לבד ולא על שאר אומות כשאל מוכח שישראל לא עשו התשובה דשייך ל"ב שהרי הקב"ה דן אותנו ב"ב לבדו וביין שנגזרה גזירה על ישראל לבד מוכח שלא עשו התשובה ששייך ב"ב וזה הוידוי והרי קשה לרי הא קחוינא דכולם שתוודין ב"ב ולכן אשר כל הכי שקתין הא איתין והתשובה ע"ד כח'ן לא

אתעבדת

את עבודת ר"ל תשובה קלה כזו • שהיא היינו • לא
 התעבדו בנתי אלא אלי וכו' עד לאמר הקדוש ב"ה •
 יתי סמאל וכו' • נמצא שהיה סמאל לבוא ולטעון על
 קושי' של סמאל • שהי' ג"כ קושי' כמו קושי' של רבי •
 שהיו ישראל שתודים ב"כ • ומדע כתיב כבר ל"ך • לטון
 יתיר • דמשמע עליהם היה גזורה הנזירה ב"כ • אבל אצל
 הב"ד של מעלה היו כולם יובאים וכו' • וכיון דאיתא שאל
 אמר שביא לעלמא אית הוא לאסרת • דתהו כבישתא
 דישראל • תחות שולטנא דארסו • עד דהוין זבאין בולין
 קמ"ך • קמ"ך דייקא • ר"ל מהיו כולם יובאים וכו' אמר קמ"ך •
 דהיינו ב"כ • והא בולאין חייבין פ"ל יומ' א' ד"ן פ"ד יומ' א'
 ד"ן דייקא ר"ל אפילו עד י"ב לא היו וכו' • דהיינו גם
 לפני כ"ד של מעלה אורת התשובה לא עשו כהוגן • שבמהו
 שתענין היו אובלים שלא בומנס והיו ששחקין ביום התענית
 וכיובא בזה • בטנא שהיו סמאל אומר על דבר שלא היה לו
 לוטר • ולכן אינון קב"ה וערק תלת טאה פרכי • בנין
 דאמר דלטוין על ישראל שהיו הב"ד של מעלה • לא
 גזרו עליהם כלום והוא קורא תגר עד י"ב דהיינו מה שפעשה
 לפני כ"ד בשא' שהי' דבריו לטון הרע גשור • ואמר הק"ה
 לטיבאל • היה לך למפיל לסיפא דקרא • מה כתיב תמן
 ומשמע דק' וכו' ר"ל בקו'לו של הק"ה שהי' אושר שיתודה
 בלב מלס • ובהכנס' בדעת השדכס קמו עמכס דברים כג"ל
 בפא' מה שאתא ורבי מתפשי' ע' בתשובה • שהיו ישראל
 שתודים ב"ב • ועדיין אינם בגאליס • לפי שאינם שומעים
 בקולו של הק"ה שהיה אושר שיתודה בלב מלס וכג"ל
 ודוק :

כלל

רעולס טוה סכל הכרות • ותוקף הגלות •
 השיעו לבו הכל בשביל שאין אנו מתפללים ?
 בלב מלס • רק מכות אכמים מלומדה • ולכפורה אף
 שאנו יובאים וכו' כגד ב"ד של מעלה ברה • כי
 יש ויש ת"ל בכינו אכמים אנשי שלימים • השתעני'
 ומסגפי' שמכיבו בכסה סיגפי' • ומאר עניינא תשובה
 כראוי • תשובת השמאל וכיובא בזה • איך בעוה
 בשעת התפלה אנו כשלי' • בעוה קטן וגדול סס
 הוא • מוים בדבר זה עד שבי' בהגזר עלינו כג"ל
 וכו' כבר נפרק ראטון • שהשליך שהריאל השתין עד י"כ
 אולי יכיון באחד מן הנכרות עד שיתוקן כל התפלות • ואם
 לאו ח' הוא משליך אותן למקום כסולי השקודשין וכו' •

ומה יפו

דכרי בעל מעודי שם שביא מפל
 באה לזה והוכפתי נוסך משלי לטען
 יצנים בלב כל אדם להיות שם טעל דושה לטעול :

לנוכס איתך שהיה קרובו של מלך ואותו
 הדוכס ירד מנכסיו • והיה מנכס איתך
 המלך שיעוראו באיזו עזר ומרופה והסיכ לו המלך
 דברין נכוני' ואנכי אעשה בדברין אך אין זה סמאלתך
 שאיתן לך כך דרך נדקה רק אינון שמע לקלי' חששה
 לי סעודה גדולה ואני אבא לסעוד אצנך וזו כל
 הכקשות שאיתן חקקס אמלא א' הס לך וזו תהי' הדבר
 בכבוד נכין הך הדוכס טיד ובהה בית קדש מנכר יסה
 מאר וזוה למלאות כל התדרים ברות גס טכות טכות
 וסכן כל מיני מ' וכל גס הכניין קסדרים יין משוכת
 גס הטעמד כלי ומרים שינגנו לפני המלך והנה הגיע
 הזמן לאכול והמלך בא עם עבדיו ואנשי ביתו ומנכס'
 לאכול אצל הדוכס והנה המלך הולך ומקרב אל המנכר
 וסוכר שיבא הדוכס לקראתו לקבל אותו כראוי ונכון
 לעשות למלך אך אין יונא וזו לקראתו כיון שכל
 המלך אל המנכר ורזה כל העדקות שטרך והיה
 המלך שואל איה הנעל בית והסיכו לא ידענו מה
 היה לו כי הולך לררכו מיד קצף המלך על הדוכס ומבוה
 לעבדיו שיהרסו את המנכר ולכנות הנרות ולשכר
 הכלי ומרים ולהשליך המאכלים לכלבים ולטפון היין
 לחץ וכל הטוב' שהיה רובה לעשותו הכל כהסך
 להרע לו כן הדבר הזה איתנו בני ישראל כולם
 נקראים בני מלכים ואיתנו עם קרובו ומנכס' מאתו
 יתברך שיגאל אותנו והשיב הק"ה עשו לי סעודה
 ואבא להתארת אבליכס וזו אמלא כל משאלותיכס
 מיד גס איתנו באים לכנות מנכר זה בית הכנסת
 וקובעין בו נרות ואח"כ אומרים ס' קרבנות וטבחנו
 טבח רב חטאות איס תודה שלמים גס אמרנו פי' ס
 הקטורות ויש לנו יין קסדרים גס כלי ומרים הטח
 פסוקי דוימרה וכיון שראנו ליטבת או הק"ה בא
 אבליכו כי או צריכין להיות עשרה ואלק' נכב בעדת
 אל וכשאנו מתפללים שמוכה עשרה אזי אנו מודיעים
 להסס ב"ה כל צרכינו ומנכסים ממנו הנקשות לג' אינו
 ולכרך שנותינו אך בעוה הנעל בית אינו כביתו
 דהיינו הלכ הוא שיקר אצל האדם והוא אינו כבית
 שאנו עומדים ומתפללים ואין אנו יודעים מה אנו
 מתפללים כי לבנו כל עמנו וכו' ואיך יתקין אלמים על
 קולינו ולח די שלא עשה בקשתנו לא משליך חסלתינו
 לפני אויבינו שמומר עלינו לכלותינו ולכן כקארך
 ג' לויחיו :

(ולקף נקרא הלב בעל הקיט מכוור בוחר פי' שלם לך ע"ל)
 כ טא קוי

תא

היי כד ברא הקדוש ב"ה ער כמ שלש ארצות ליה
 בגונא עילאה יקרא ויהי ליה ח"ל וקרא
 בארבע עשרה דגופא דתשן עריל לבא דהוא חוקא ומימי
 ומתתן ארצו כל גופא * וכל איני דגופא דתשן ארצו והא
 לבא אחיד ואתקין בפתר עילאי דעילאי * דאיהו מוחא
 דרישא דאורי לעילא ואחרי כיה דא ארעא עריל עריל
 שפוטם כך הוא כד ברא הקב"ה שלש ארצות לישא דאק פ"ס
 דאסחר כל יסובא דעלמא ויסוב דכל א' אושין אסחר לירושלים
 וירושלים בארבע עשרה דכל יסובא עריל והיא אסחר לפר ככית
 והר הכית אסחר לשורת ישראל ושורת ישראל אינון
 סחרין ללמכת הגויות דתשן סחרין גדולה יתני
 זתינא איני ישיבה בעורה אלא ללכות בית דוד לחודיהו
 ולשכת הגויות אסחר לבית האולם ובית האולם אסחר למזבח
 ומזבח אסחר להיכל והיכל לבית קדשי קדשים דתשן
 עריל עריל ובפירות ארצו והכל הוא לבא דכל ארעא
 ושלש ארצות ארצו כל אינון ארעא דגופא דאיון שייא
 גופא ולבא ארצו שפוחא דרישא ואתאחד לא ברא הקב"ה
 יסכו למכתך פעלת ה' הויבא מדבריו בסו שהסכיכה מורט
 יקודש הקדשים וקודש הקדשים מורט כל העולם שסכו
 כזוכים כל שייא פירט כל ישיבים וקודש קדשים * דלמטה
 יסכו כנגד הראש דהיינו קודש קדשים שלמטה כאמור
 הכתוב כסיר סחברה לה יחדיו * כן הלכ שורט והוא
 באמצע הגוף מלה סיות ומזן לכל איבריו ומתקשר
 בכאש * סיון כפ"ה * שכיני כרהב ואורך ביאור שאר
 הווה :

כרל

העולה מזה שהלכ הוא עיקר ושורש הגוף
 כמא שהוא הבעל בית וכשאלו עומדים
 ומתפללים לבינו כל עמנו לבעבור זה בעו"ה איני
 הפילתנו נשמעת : ואל מקום פסולי המקודשים
 יבא * למקום עמא ספחת וברעת * זה חומש *
 חה דומם * זה מורק * מה סן חורק * וכל יום ויום
 קללתו מרובה מחכרו ועלוקה מכל סיכות אומרת הב *
 הב כסף וזהב * משקל שקיל מיהב לא ויהי * ע"כ שמו
 זאח על לבבכ * ותנו כבוד לה' אלהיכם כי יאמר
 עכו"ם יריכם רמה ולא ה' פעל כל זאת בשביל עונותינו
 שאין אנו מחכונים בתפלתנו *
 אהבני אחי ורעי אל ויהיה לכם למשא
 ולשורה גדול אלהיכם * להניח ברכה
 במיכם * ולהקדים קנת ככ"ה כדי שמוכלו לכחון
 קנת בתפלתכם וגם כשאתם מחודים בכריכותתו
 וקראו לבכס ועל בנדיכם * וזוהו חנו כבוד לק'

לבז

אהבני אחי ורעי אל ויהיה לכם למשא
 ולשורה גדול אלהיכם * להניח ברכה
 במיכם * ולהקדים קנת ככ"ה כדי שמוכלו לכחון
 קנת בתפלתכם וגם כשאתם מחודים בכריכותתו
 וקראו לבכס ועל בנדיכם * וזוהו חנו כבוד לק'

אלהיכם * להשיע אתכם מכל כרותיכם *

והנה

יה סכתבתי למעלה ככ"ה להתודות קודם
 מהפלה העבר מנאר ג"כ בסדרט רנה פי
 פראשית' ופי' נכניס א"ר אלמור גדולה תפלה לפני הקב"ה ואמי
 ר' ישור כבוד לידע כח התפילה אם אינו עושה כולה עושה
 חניה פהרי קין עמד על הכל אחיו והרגו יבא גזרה בע זכר
 תמיה בארץ פיד עמד קין והתודה לפני הקב"ה ואמר רב"ט
 כל העולם כולו אתה סבל ולעובי אי אתה סובל
 כתבת כושא עין ועובר על פטע ס"ח לעובי שהוא
 גדול וכו' כגם שהפדרט הוא כריך ביאור ויכתי
 אותו פ"ל בטוב טעם ודעת אך לא על זה יבאתי
 וכי ים ליכל ת"ל אך לכות את הרבים נאיתי להדריכם
 בדרכי ישרה ולסלק הטמלה סה טרבים בעוונות
 הרבים נכשלים נה על כל פנים נשע טז סקין
 התודה קודם לכן ואחר כך התפלל והיה תפלתו
 נשמעת ועשה חניו :

והענין

מנאר כוונה שמוח דף ע"ט לפי
 שהארס החוטא פוגם בה' חסדים
 ולכן כשמתודה על חטאיו כריך לכון כטיכה על
 לבו כידו שהוא מתקן ה' חסדים בה' רכבעותיו
 ותוכן הדברים שקיימא לן מודם נקנס פטור נמצא
 כשהחוטא פורט בשפתיו חטאין איני מלות הרין
 יכול למקטרט עליו כי הוא מודה הכל בעצמו ומודה
 ועונו ורוחם :

ורכז

סוב טולד מיתודה האדם קודם לכן
 כהכבד ואפטר גם ליה כיון הפסוק
 לפני ה' התהוה ר"ל לפני ה' טעם קודם שתתפללו לפני
 ב"ה תעברו הסירו רוב לבכס עפ"י וק"ל :

וטוב

לקיים מה סכתבו רבינו יונה ז"ל בערך איני
 מומדין המתפלל כריך שיתן עימו לטעה ולבו
 למעלה כלומר שיחשוב בלבו באלו עומד בשמים ויסיר מלבו
 לכל תעבונ' הע"ה וכל הכאת הגוף כענין שאמרו הקדושים
 כשתרי' לבין פשוט גופך פעל כשתך ולאחר שניג' למחכה
 ויחשוב ג' ככלאו הוא עומד בב' שהוא לטעה ממנו ומי'
 תפלתו רבנים יותר לפני הקב"ה חמי מורי ע"כ דברי רבינו
 יונה * וסובן טעונה * יבא אותנו לבין ברכה :

סליק פרק ג

פרק ד שיימתי נפ' הקולם כגס רבינו יונס
 כשאתם ירננס לכחון יפשוט גופו ממל
 נשמתו וכו' יוסי

ב פירגיל פתחנתו לראות צביונו ויאמר עם היות שני
לדם אינם יודעים את גדיעותיהם לי כזה וכי אני
איני מבייר בעבתי מאני גבה בדרך וכך הם בהעדר הידיעה
ותולדת היכולת וציון המאכל והפרנס היוגף ממנו ויגובל
בזה ערמוניה כונה בעיניו כאלהם :

ג מ'חשיב על עובותיו תמיד ויבה בעברה ותובתה ויורגי
ויאמר מה הם היסורים היותר טובים שנעלם שלא
יערובי מעבודת השם ב'ה אין הניב בכלם שללו מיחברות
ויבזוהו ויגדפוהו ספרי לא ינבע ממנו כחו ואינו כחולאים
ולא ינבע לביטו ומליבומו ולא ינבעו חייו והיי בניו בטיה
א"כ שמש יחמוץ בהם ויאמר מה להתענות להתקף גופי
במקום ובמלקות ההלשמים כחי מעבודת השם ב'ה ואני
לוקם אתה בידי יותר טוב אסתנוף בציוני בני אדם וחרפתי
ולא יסיר כחי ולא יחלוש וזנה כשיבאו העלבויות עליו ישמח
בהם וארצה יחמוץ בהם : יעשה פני סמנים לו החכמה
ללבו ויתלמד בזה כל ימיו עכ"ל :

זכתב כספר מזרח המאור האוחז במדת
הענוה יהיה פרוש ומוזבל מכל
טינוף בני אדם ויהא זריו ככל דבר שנקדושה
וטהרם ופרישות כי בחמשה דברים הענוה נכרפ
ואלו הן :

א שיחזול למו שהרע לו ואפילו יכול לשלם
לו : שג' אל תאמר כאשר עשה לי כן
אעשה לו חשיב לאיש כפעלו :

ב אם יבואו עליו זרות בניו או כממוני
או ימותו בניו או קרוביו : יבדוק עליו
את הדין : ויקבל עליו משפטו : השם ב"ה
באהבה כי מדרכי הענוה היא המקבל עליו
יסורים שכן מנינו באהרן ע"ה כשמתו נדב
ואביהו : הבדוק עליו את הדן : עפני
ענותותו ולא קץ בצרתו : שג' יודוס אהרן :
וכחיד דוס לה' והתחולל לו : כי בעת הצרות
הענוים והמשכילים יקבלו אותם באהבה וידמו
שג' והיה המשכיל בעת ההיא ירום :

ג אם יבכרהו בני אדם אל ותגאה אל
יודרך עמו בדרך הענוה : ואל
יגבוה לבו : שכן מנינו באברהם אבינו
ע"ה : שכברו עמרן וקרואו ארני נשיא
אלקים אתה במוכיבו : והוא השעיל
עמו : אפילו לפני הסתות
שג' :

ויסר מלבו כל הענוה העה" וכו' וכל זה אי אפשר
לאדם לעשות כדבר הזה אללא שיהיה האדם עניו
גדול ומכה ענותותו' ויכל להשיג לדבר זה כדליתא
בגמ' דענוה דק' ח' א"ר אמי אין תפלתו של אדם
נשמעת הלא בני שמים נפשו בכפו וכדל' פה עניו
ושפל רוח לפני כל כאמור נפשי בעטר לכל ותדום נפשי
ועל זה כתוב נפשו עפודים בשכיל אבי הגאון
ההמיד בעל מ"ה על פסוק אם לא שויתי

ודומתי וגו' דקשה מה מורה לנו ב' עליות מויתי ודומתי
ופירש ס"ע" מה שכתוב בעל חובת הלבבות בעטר יחוד
השפטה מ'ששה בחמיד אי פגע בו חבירו אל' הנפתווי אל'
מהו הנפתווי אל' אם מזה בעיניך המכה והנכות אל' לאו
אל' א"כ לאו חמיר אתה : ומ"ס מס בפירושו שמוס הכי
קאמר קראו ונפשי בעטר לכל תהיה ותדום נפשי : פירש
כשיאמר לאדם גנות יבול להיות שלא יאמר דבר נפיו אבל
לבו לא כיון עמו בני יחשוב בלבו אין על האומר עליו לכאמר
ונפשי בעטר לכל תהיה ותדום נפשי שיהיה כאבן דומה מאין
לו מה להשיב לתבוע עלבובו ולפי זה פירש אדוני אבי ז"ל
שזה כוונת הפסוק אם לא שויתי ודומתי שויתי דייק שהיה
בו מדת הנפתוין ולא תישא שפתך נפיו אבל לבו היה נקדו
עליו שמוס הכי קאמר ודומתי מלכו היה כאבן דומה :
עכ"ל בעל ז"ע :

זכתב בעל מ"ה כספר האורות וז"ל זמרה
הענוה נדון להיות במחשבה ונדיבור
וכפעם במחשבה כיצד יחשוב שהוא כאין וההעדר
טוב ממציאותו שהוא בריה השפלה שכלל נבראים
שנעולם ויזכור כי הוא נחמק מטפה סדושה ואין
עניו במקום הטינושות ואין הוא בעל ליתות ובעל
מכאובות וכיעורי הובלת הגוהם היונה מנפשו מלא
טינוף בואה האף בואת האון את' ויזכור בעוונות
הטאלי וטונותיו ופסעויו אשר אין די להרחיק ממנו
כמלא עיניו כדון בואה סדושה הלא דחוי להרחיק
ממנו מלא הארץ ויזכור במוטט ידעיתו בעומק
החורש ובסודים א"כ כמה הוא נחשיב הלא הנפל טוב
ממנו וזוח לו מלא נכרה משכרת :

זול האלתי החכם קרדיו"ל בתואב דבורה ואני
מבאני תרוסה להגביל האדם את עמנו בעדת
הענוה יעשה תהוות מו' שמנים

א פירגיל עמנו להיות בוחן שן הכבוד כל מה שיוכל מאס
יתנהג שיכבדו בני אדם יתלמד בהם על מצ הגאון
ותרנה הטבע תמיד בכך ובקפוי יוכל לקרפא :

שנ' ד' שחמו אנדרס לפני עס הארץ ד' אס המצויא...
הסס נ"ה חכמה ובינה : ועוד גדול ופדרה או תן
כענין המק : או שאר דברים שרובין בני חרס
להתגדל בן : אל יבנה לנו : על חזריו אלא יהא
עניו וננוע : וימחה בסי מה פסיה דגיל קודם
השדרה : שנ' אס דוח המושל העלה עליך מקומך אל
תנח : ד'ל מקומך הראשון ה' כשיראה יסודין באין
עליה : ועשה תשובה מיד בערהסי : ולא יניח מלעשות
מפני ה' איה : כמו שמבינו באנשי הגולה כשהוכיח
עורא ע"ה הודו ושמות שבוה מיד * שנ' אהנו מעלנו
כה' אלקינו ונאשג נשים נכריות * ועשו תשובה
משני עונותיהם :

וכתב

עוד עמה יתירה כרך האדם לנהוג בליטורו
אלא יתבאר בחורו ח' : ויהי עניו ויודה
על האמת * גם לא יתבייש ללמוד עכל אדם : ולקבל האמת
שמי שאמר * ועל דבר שאיכו יודע לא יתבייש לשאול *
אפילו סקסון טעמו : ק"ו שהגדול :

(אמר הסכם שאלת הסכם חני חכמה)

ובכרל

עבדה אס היבר לו חזירו בענינים * שראוי
הוא טוב וישר : לכתוב אותו ולבקש דין
עליו * לא יסבור דינו לשמים * כשיש דין בארעה * בדגרוסין
בסוף פרק החובל א"ר יחנן הסופר דינו לשמים על חזירו
הוא בענם תחילה שבי ותאמר שיה אל איברהם חסמי עליך *
הוי וכתבי וביא איברהם לפסוד לשנה ולכבודתה * וה'ס
דאית ליי דיבא בארעה * א"ר יבחק אוי לו לכוונק יותר טן
הכנסק * וכעב הר"ח בטס דבו הקורדיו"ר די בי אין ראוי
לעורר דין לפעלה כיי המלך דאוי מיה"י לעולם נרבוין *

והסופר דין שטורר דין וקטרוגים לפעלה * והמלך כועס
לעשות הדין * וכתבי חמת עליך מלאכי שות : ולכך
כפרעים טן הבועק תחילה * שפני מהוא שטורר דין מהיה
שקס * והוא ע"ד חומר גומה בו יוכל * ושטעס זה היה טר
זוטרא אומר בכל לילה קודם שיטן מרי להס מריי לכל שאן
דמסתבין לי * בענינה פרק בני הישר * וטעמו היה אף
אלא ססר דינו לא רבה מפל ידו יתעורר הדין * וכל עניו
שטורר הנחמי * ואמר דכא כל המעביר על מדותיו מעבירין
לו על פסעיו גם תפלתו נשמעת כדאית בחסכתו תענית
שפסה כר"א מינד לפני התיבה ואמר כ"ר רשות ולא נסכה
יעד ר' עקיבה ואמר א"ס וכו' ונעבה יבאה ב"ק ואמרה לא
מה גדול טוה אלף טוה מעביר על מדותיו מה אינו
מעביר על מדותיו :

ראה

על הדין פולת הענוה תיגותיו כמשעות

ונפחלו לו כל עונותיו וזכה להיות במחיצות השכיבה שבאי
אשכחן את דכא ופפל דוח וזכה לתורה כי כל השתייהר
אזול אל ת"ת תלמודו שפכתת ממנו אבל עבויס זכיים
לתורה כמו שכתבה תורה להר מיכי השפל שבהר' נבא כפה
עליו השכיבה : ונחה עליו רוח ה' חכמה ובינה : עכל
בעל מל"ה :

(והארכתי קצת בזה כי כשה הלכת' נרבוין כפקין מיני'
ועפ"ו מתיימבין כמה דכיים)

ראשון

עפ"ו יוכן הפסוק ארס ובהמה חושיע
ה' לפי שכבר כתבנו למעלה בשרק
הקודם שהכ"ד שלמעלה המה יושבי כר' הועל זה מביח
בוורר שיר השירים על שסוק כי טובים דודין מיין
יין ג' ע" סנהדרין דהיינו הכ"ד של מעלה ואכ"ד
שלהס שחרויאל שמו הוא כרמונו נגד כולס והס
הרייניס המעייניס ומשמתיין על מעשה בני חרס
ומתעבדותיהם ושארי למי שמעביר על מדותיו שזוכה
אל דין המלך עבשו הנקרא רב חסד מטה כלפי חסד
כי מכילין דמלכא עילאי נטו לזכות תדיר והוא כולו
כד רמזנותא ובידו לשבא לחובין ולמטאין הס"ד כי
עמך הסליח' ולא עס אחר כי הוא עושה לפנים משורת
הדין אבל הע' סנהדרין עס האכ"ד שלהס הס דייניס
ועל האכ"ד הנ"ל נאמר כי לא ישא לפעעכס אף ששמי
בקרבו לכן אומר כי טובים דודין מיין רמזנותי'
דק"כ וימר מיין משבעים ואחר סנהדרין יין עולה
ע"א עס הכולל :

וכבר

זכרכו ג"כ לעיל בפרק הקודם שי"ב בקרא ה'
טמס כי הוא לנדו כ"ה יושב על כסא רחמים
ופכלל הקדמה זו שטעס כל מי שמעביר על מדותיו אינו הכ"ד
אל מעלה יכולים לדיו אותו כי אס השלך הק"כ בה בעכמו דן
אותו והוא יוכל להעביר על חסאיו וכו' ובגמרי דחולין אמר
רב יהודא אמר רב שאי דכתיבי אדם ובהמה אלו בני אדם
שהס ערושין בלעת ושמיטן עבטס ככהסה ופירס רש"י
ערושין בלעת כאדם הראשון ושמיטן עכפן ככהסה דכאי
רוח * ואין לך דכאי רוח אל מי שמוטע חרפתו ואינו שטיב
וכו' מהו דעת הגסטוין וכו' ועל פי ז"כ אדם ובהמה ר"ל
שהא ערוס בלעת ושמיט עכמו ככה"מ דכאי רוח * או
חושיע ה' ה' דייקא : שזוכה שמשפטו מגיע לפני ה'
לכנו * ולא כדאי רב חסד הוא * מטה כלפי חסד :

ואפשר

על פי זה מדויק הגמרי דפי"ג אמר
חוקי' איין תפלתו של אדם נשמעת אלף

ועל

פ"ו ששעתי משה קדוש אדוני מ"ו חשי הרב
 הגדול חכם הכולל אב"ד ור"מ מהור"ר פיישל ז"ל
 אשר חיבר שפיר כהטעם על כל התורה גם על סופו ממש
 ועדיין לא זכינו לאורו על שדרש דבה פי ראה ח"ל ?
שמעו והאזינו ואל תגדו כי ה' דבר מה שמעו
 והאזינו אשר רבי נתקומו אשר הק"ם
 שמעו לר"ת ואל תדברו גבוהות כי ה' דבר והיכן דבר
 תועבת ה' כל גבה לב :

דקשה

מאי מביא דאי' מפקוק אחר שתועבת ה'
 כל גבה לב והלא מפקוק על שמעו כשי
 משמע : שאל תגבהו * אפס יתורגל פי הגשרי דמוסה
 פרק א' ח"ל * א"ר שייא בר אשי * אשר רב * תלמיד חכם *
 בריך שיהי' ב"א' משה דבשטיבית : אשר רב הובא ברי'
 דרב יהושע ומעטרא לוי כמאסא דמבלת * אשר רבא
 בשפתי' סאן דלית ביי' : ובשפת' סאן דלית ביי' * אשר רב
 כחמן בר יבחק לא סיבה ולא ספקתה : מי זוטרא מ"ד
 תועבת ה' כל גבה לב ע"כ * במא' מה ששכח פסוק תועבת
 ה' כל גבה לב * מוכח שפילו ת"ח אפור גאווה * בדעת
 רב כחמן * ובמדרש ילקוט שפ"ל * פליגי בה אמוראי' אם
 אמרינן שמשלי נאמר ברוח הקודש או לא * חד אמר נאמר
 ב"ה * וחד אמר שפילו אלא משל בעלמא * ואמרינן התם למאי
 כפקא מיכה * אם שלמדין משמו או לאו * אם אמרינן שפי' ברוח
 הקודש שלמדין משמו * ואם לאו אינן שלמדין משמו * במבא
 כשאינו נאמר ב"ה אינן שלמדין משמו * וא"כ בדחי דברי רב
 כחמן שאמר לא סיבה ולא ספקתה מי זוטרא מאי דפקתה
 תועבתי' * וגי' שפיר אינן שלמדין משמו : וא"כ מוכח דברי
 רבא שת"ח בריך להיות בו קבת גאווה * אבל אם אמרינן
 שנאמר ברוח הקודש * א"כ שלמדין משמו * ואן
 מוכח דברי רב * מדכתבי תועבת ה' כל גבה לב
 כל גבה שמשע אפילו ת"ח * ועפ"כ * אשר רבי
 תחומא שמעו לר"ת ואל תגבהו * פירש אפי' ת"ח
 אסור לו הגאווה * וקשה שכל שפירי אמרינן דת"ח בריך
 להיות בו משמיות בדעת רבא * לר"ת כי ה' דבר ה'
 דבר דייקא ר"ל השם ב"ה דבר בעצמו * ואמר לנו כל
 גבה לב * וקשה והיכן דבר לר"ת שאמר תועבת ה' כל
 גבה לב אותו פסק דבר השם ב"ה בעצמו * דמשמע
 שמשלי ברוח הקודש נאמר וא"כ אינו שלמדין משמו *
 ומוכח בדעת ר"כ לא סיבה ולא ספקתה וכו' דרש
 כתיב דפ"ח :

והואיל

שהתחלנו לזכור בענין עבודה ביחוד
 ביום מילתא : ראה כמה גדול כח

א"כ חשים עצמו כנשר מנאי והי' מידי חודש נחשו
 וידי שנת נשנתו יבא כל נשר להסתחות לכני אשר
 ה' ויפיר רפי' ז"ל כנשר שהוא כך ולא כאן שהוא
 קשה * להסתחות להתפלל * איתם מהם כנשר
 יבואו ויתפללו כי הם נשענים לכני אבל גמי רוח לא
 יבואו שכל מדעיויק מהם כנשעים לפני ר"ל סאן
 הנ"ד של מעלה יכולין לרן למי שהוא גבה רוח
 אלא הק"ם נבעשו :

(ג. תורתו מתקיימת)

ואפשר

לוישע הפסוק כפי' מנרע : זאת תהי'
 תורת המנרע ציוס ט. ורחו והובא
 אל הכהן ולקח למטה עץ ארו וחלוצו ודרשו רבו ל'
 תורת המנרע תורת המנרע רע עץ ארו שאם היה
 מגביה כארו יספיל עצמו כאווב וכו' :

דקשה

למה אמר לטון תורת המנרע הוה לי
 לשימר זאת משפט המנרע אלא כראה לי
 לתרן רק בקדים עוד מה שאסרו רז"ל התורה נשפלת
 לאם וכשפלת למים * מה אם אינו מקבל עומאה אף
 ד"ת אינה מקבל עומאה * ומה שים הולכים למקום
 כסף : כך ד"ת אינם מתקיימים אלא למי שמשפיל
 עצמו * אבל כשהוא מהפך הדבר ח"ו * שהוא
 מגביה עצמו בשביל שלמד תורה * במבא שסובר מה
 שנשפלה התורה לאם * מה אם הולך למעלה למעלה
 כשהוא סורף * כך ת"ח בריך להיות גדול דעה * ומה
 שנשפלה התורה למים מה מים מקבל עומאה * כך דברי
 תורה מקבלים עומאה ח"ו * במבא זה שהוא גבה לב
 בשביל שלמד תורה הרי מהפך תורת אלקים חיים *
 ומהפך קערה על פיה ח"ו * וכבר הדבר ידוע וספורסם
 לכל שכל מי שספך לה' בודאי שתייהר וגאות לנו מביא
 לכלל לטון הרע שאלולי כן לא הי' מדבר בגנותו של חבירו *
 ובגשרי מרפא לטון עץ חיים * התורה מכפרת על לטון
 הרע * שאם הי' רגיל ללמוד דף אי ילמוד ב' דפי' וכו' *
 ובמדרש אמרינן שאם הי' קשה בארו * יספיל עצמו כאווב
 ועל פי זה ביחוד זאת תהי' תורת' שמוביא רע תורת' דייקא
 ר"ל מי שהביא רע ומדקס לתקן משעמו בתלמוד תורה *
 ע"ד מרפא לטון וכו' * אותה תורה גריבה להיות בארו *
 וכאויב ומי תולעת * שאם היו מגביה בארו * יספיל
 עצמו כאווב ובתולעת * ואן יודה על האמת שהתורה
 נשפלה למים * שאינם הולכים אלא לפסוק כסוף * ולאם
 שאינה מקבלת עומא * וא"כ בודאי גם לא ידבר מבין והלאה *
 בננות חבירו ואן יס"ו יתקן גדול של לר' רודוק :

אל ענוה שהרי יהושע לא זכה למחקרי יהושע כ"א ע' ענוה כדלית בתרני' ונתקרב חמי משה עבודתו כ"א: הוסיף לו יוד ליהושע וקרא ליהושע בן נון יהושע: וכבר נזכרו בו קמאי דקמאי למה הוסיף לו עכשיו ולא קודם לכן והענין כך הוא לפע"ד בהקדים זוזר ס' הנ"ל וישלח אותם משה כלם אל ארצות: כולם וכלאין הוי: ורשי דשיראל הוי: אבל נעלמו ענה כישא: אמאי אי יעטי לון ישראל לתרעה נעירור מין מלמיהו רשי: וימני משה רשי אחרן: דהא כמדכרס זכרין למיהו רשי: אבל בארעה לא נזכה: ועל נעלמו עיטא כישא לבגמיהו מייחא חוכין ובל נעלמן מילייהו:

ש"מ

המרגלים נשאו ונשבה וחד לה נישא דבה אחרן שהיה רבובם להיותם כשישאו ארץ על ישראל * וכשיבואו לאי' ויני עשה בשמים אחרים * ולכן הוביאו דבה כדי שלא יוכרו ישראל לארץ * ובמדבר היו הפה כשיאי ראשי אלפי ישראל * ובכרסת בהעלותך פיהם רש"י * והכה אלעד ויידע שתבואו במחנה * עה היו עתבכאים עשה שת יהושע שכנים * ועל זה אמר יהושע אל בני עשה כלאים * ונפשו הספרמים שהיה יהושע כל כך עניו שלא רצה לקבל עליו שום מררה ומנהיגות בעולם והנה יהושע הי' היפך המרגלים שהרי יהושע היה במדבר ספרת עשה ובשיכנים לאי' יהי ענהיג * כבבואת אלעד ויידע * כהנא אם לא הי' יהושע עניו גדול שלא רצה לקבל עליו שום מררה * כודאי לא יפיהם עם המרגלים * שהרי עשה במדבר כשיאי ארץ * ובאי' לא יגיע להם שום התמכיות * ויהושע היה במדבר ספרת עשה * ובאי' יהי ענהיג * שהיבא יחיתי יסכים יהושע עשה שלא יכנסו לארץ: אכן כל חמי עשה עבודתיה * ר"ל שהי' יהושע עניו גדול ואמר אלוכי עשה כלאים * בשביל בבואות של אלעד ויידע שהיה מתבכאים במחנה עשה שת יהושע שכנים * והוא לא רצה לקבל עליו שום מררה * ולכן עוד הוסיף לו יוד * לומר יה ויסיק ענינת מרגלים * בשלמות אי לאו חזי עשה עבודתיה של יהושע: לא הי' ברך להוסיף לו יוד ולהתפלל עליו: שיכנל ענינת מרגלים: כודאי לא יסכים יהושע עשו: שהרי הוא לא יכול להיות שום ענהיג ופרינס כי אם באי' * וזה הוא ההיפך שהמרגלים: אבל כל חמי עבודתיה: שלא יבקש שום מררה יש לחוש שחיי יסכים עשה: כדי שלא יגיע לו שום מררה * ולכן הוסיף לו יוד לומר יה ויסיק ענינת מרגלים ודוק:

הברר

העולה מכל הנ"ל שאין לך מדה טובה המינו * כ"א הענוה * וענוה כדורינו

הנאות מהנבד מיד אם יש אצל אי' קנת ידיעה יחידה מחכרו: אולם לו היוהו ממון חמר מחכרו * בקש להשמודר עליו: ומשתמשין בעוה כשריטו של מרך מלכי המלכים הק"ב * דכתיב ביה ה' מרן גאות לבם ולמה יתגאה כל עובר: וזה ג"כ אי' מן אריות הבלות שבעו"ה הפכיהם הסחלקת מרמזו כדאמרין במדר' אמר הקב"ה אן אנוי והוא יכולין לדור בעולם: וכיומר של חזני עמינו אשר המה שלוחי עמו ביה ישראל: שיטמרו לפניו ב"ה: בענוה גדולה: ולא כמו שרכים המה עושים ששיקר משתגחם ורוממ' והם גבר' ונס והיה כנגן הסנגון והחריטו רוח אחרת לא ידע מאי קאמר: רק מבליט את השחוחות וכל העם רואי את הקולות קור' ל' ג'ול עליהם: אף הם לא ידע לכיון או לחין רוח בין הדברים: מכ"ס שלא ידע פירש המילוח: ובאמת חין ב"ל ואין קס"ב * ולא כן כוה לנו השם ב"ה לנשת מול ארון הקודש באימה: לשכך כעם וחמה: והלואי שלא יעלו חף יותר מהמה:

ולכן

האים הלהי' כאר"י: ול היה בוקר כשהמון היה אומר משור ה' מרן גאות לבם חף שהוא ענין לא היה שניע לשם היה פועל ואומר המפורסם שהן כי אשר ש בו פנה גדול להשם ב"ה:

ענין

טיקר עטם להתפזק כמדת ענוה לעורר על הנהלוקה כי ידמי' הכביא הי' מקוין נחנני שוממה כל היום דוה: דקשה מאי מתדס בו הנביא דקאמר נחנני שוממה כל היום דוה: ודאי כשארס שום ודאי דוה הוה * אכן כל בהקדמים מה שכתוב בעל עמק המרן נדק ס' דמכת גאות האדם: גורס גאות לאחזן הקל פות מש להם לחיות בשם קבנות מן הי' ח' וינקס מן שמי אותיות ראשונות * של שם יהוה: והענין כך הוא כי גארה בגמטרי' חיי: כמנין ייה: גם המילוי של ייה * בוקר יידר היה: אותיות המילוי ודיה: עולה חיי: וכשארס מתגאה: ומשם כשריטו של מרן: דכתיב ביה ה' עלן גאות לבם: גורס שהקליפתם שאין להם אותיות: רק כשם קביות מן הוי לבד כגודע: גורס גאות האדם שמתגאים ג"כ הקליפת ח' * ויונקים מן אלו שמי חומיות ראשונות: שהם ייה כנ"ל * וזה עוד זהרורה כנדמה * פירש לחיות החנוני' הוא כשני אותיות ויה מן זה ידוה: וכשנ"ל בגמטרי' הם אותיות ג"כ כשני אותיות ייה: שהם עולים ח' * ודיה הם אותיות דויה: וסוד אמן יהא שמיה רבא: ר"ל פיהא ח' ויה רבא: כקדושה: לכל יתאחזבו הקליפות ח' כנ"ל עכ"ל: ואמסר

והשם לזה כיון הגשמי נצטת לא נחרכה יוסלמי לא כשכל
דגאוה סהי' נהם פני יען ב' נגוה נכות כיון וכו')

ולזה

חומר ירמיה הכניח בתנאי שוממה כל היום
דוק י' ר' ל' למה נתנני שוממה לפי שכל הי'
דדיה : ר' ל' נ' מ' ר' גאויה : ואף הנעלם של המילוי סם
י' ה' שעולה ט'ו' כמין גאויה כלל וק' :

גם

אפטר לומר טוה כו' כח הנמאל דטוה א' ר' הסדאל
אמר מר עקיב' כל יולד פים בו גוסית הרוח אפר
הק' צה לין אג' והוא יכול ללוד בעוים מ' מלמי כסדר
נעוה וג' לפי שאנו ס' סתמטין כחני הסס כאמור
כי יז על כס יח אין הפס סלום וכי וזה מהוא גסת הרוח
הוא גאו' ה' אוחו ג' כ' גסס י' ה' כס' י' וכוחו כח לקליפות
ח'ו' ס' אוחו ג' כ' גסס הקדוש * ולכן נרנן מפרד אלף :

זויל

עוללות אפרים כי שכה ג' דרכי נבא האדם לכל
עין ולכל חטאת : סיבה אי' : היא סדר קלות
הטחל בעיניו : ועם אותו עסקב : ועובר עליהם בכל יום ו
כגון רכילות לשון הרע גם מצומת טחל : שמוק קלות ראש
טפת סקר : ל' סין רשי' : וכאלה הם רבים מוכין וסלמטין בהן :
עד שנעשה להם כהתיר גשור : וזה ראשי עבירות : ונגאה
מלזה כיוון ר' ל' : שהי' כ' ר' יהי' לפתיל בעיני הרשעים : כחוט
פל עכסם : ובעיני הדיקי' בהר נבזה כי בעיני הרשעים נראה
כל הטחל קטן : עד שמוסיף הרילות : ונעשה כענותות העגלה
וכמ' ס' חו' ל' הנה' כ' דושה שתחילה כחוט של טכנום : ובהי' ס' כ'
זה בעיני דליקים : כל הפעולות דושין בעיניהם כהר גבוה :
וחלל מצומת ולכן סדאל לכל א' חיליות שהיא אכלו כחיי וק' ל' :

סיבה

כ' היא סכל אדם חכס בעיניו : ודרכו יסר
בעיניו : ואמר יהודי אג' : ואני יודע ת' ל'
מה לעשות מה להניח ואף שמרחה מ' ט פנים טהור על
הסרן ז' צ' דו המטמאה : וכסיבה זו אינו שומע בקול
מוסר לעולם : ואינו בא לירי מרעה ותשובה : ומזה זו
מכוי' ברבים בני עמינו :

הסיבה

ג' היא כהית האדם : שטוק אחר
הנאות תמדת הנלי עולם : נאחילה
ושח' ומלכות עומר ונכסים וכבוד :

אלו

ג' דברים המכים את האדם בנסגרים :
וטח עיניהם מראות * מה תהא כחארתיו
ועל חשבוכי לעולם חוסן עכ' ל' :

נמצא

כל זה גידס הגאוה בעו' ה' : באשר שנדרכיכו
הגאוה מתגבר בכל יוסוים עד כמעט לא
עובלין להכיר איוה והוא : או לאו : כי בולס הולכים בדרכי
האמרי במלכותו ונעשו ונזקנו : עד כמעט סר ב' ל' סל' ה' ס'

ובסגיל שהגאוה מתגבר : נדה אל כרה מתקצר : וכבר אסו' ל'
טכ' דה גורית עבירה : כן סדבר הוה : מכח טמובר של
בחוקות הס לא תלכו והוא הולך בעלבושו כשו הפס' י' כ' טעמו
נזקנו נפלא ססמ' תמיד הולך אכלו לסטבו ומגניה לבו : והוא
תמיד בדעתו סי גדול מפני : לי כאלה לנרך כבדת התור' פחילי
קידס חכרי אף שהוא גדול ממנו בתורה כחכמה ונשג' ומעשה
בכל יום שמחה הקיאה : נעשה כחה פסלוקות ופכס וחכמה
אוסכה פריה : עד ש' פילו נצבת וי' ט' עובר על לאו דלא
תבעי אש אלו בעלי הפסלוקות ובסלא קרא אוחו לפי כבודו
הוא כותק לרוב ולפרכס וסכליל תפילות ישראל : ואינו ח' סס
כבוד ה' : וכופר סה סלפרו ג' ל' אין מוקדס ומאומר בתורה
משום דרכי מלום וכו' : דק הוא נזקק וסכלכל כל העולם :
מנטל ממנו עינג סבת : ומפחת י' ט' : גם לאכשי ביתו : ולא
סח יריות אלקים לבנו ולנגד עיגו : ובחורטיו הקדושה כתיב
ה' ע'ו' לעמו יתן ה' יברך את ע'ו' נשלוס : וכל כתיבותיה ס' ל' פ'
ע' כ' כל הסרחק עגמו סכבוד בעולם הוה : מחוה שדי יסוה :

כדכתיב הנה אלהינו זה : ס' ל' ס' פרק ד'

פרק ה

כמה

דסימתי בפרק הקודם בפסוק ה' עו
לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום כו'
אסתחה פילנרר מענין השלום דכתיב אצל התורה ה'
עו לעמו וגו' וכל כתיבותיו וגו' נ' ל' לתת טעם לנצח
לפרש הפסוק ה' עו לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום
דמשמע כשכל מרבה הק' ה' לנרך את עמו ישראל
כשלום לכן ה' עו לעמו יתן :

דקשה

מה זה כתיבות עטס אכן נקדים מה פתוב
בעל הסד לנרבהס טעיין הכניס : כהר ד'
כתובלת הכמסה כוה העולם : כי הקמו הקדושים על ענין
הכמסה : סה תופלת ברדחה לגוף : לעולם הסכל והלא היא
קרובה אל ההגמד : כהטח ווהפת הסומר ופתוי הנה' כ'
הטעם וריוקה סן הסבר : כי איוהו היא הכמסה שתעלה
למעלה על המכוה הראשין ביאי אפטר סלא יתלכלכה כהטח :
ואס היה דיקי גשור אף תבא הכמסה על עבוכה הראשון : וא' ב'
מה הכוונה הכמסה : התשובה כוה : כי הכמסה כתיבה טס
קודם רדחה היא אכורה באיבר ידועה : לנשטות טעדין לא
כאו לעולם : ואין הכמסה נדהה טס הססתכלות באור פמי
מלך ומי עליין : אלא היא בת מלך כנווה * יש לה סאלל
קבוצ טאת המלך אגיה : אמכס פכיו לא יראה עוד פיוס
הולדה : מפני שהיא ערוסה מלוה : ואי אפטר לה לראות אפ'
פני המלך אגיה אס לא בלבוס * טעפות התורה
והטבות : וזהו מפתוב כוהר פקויע

עבודת שער עבודת אלקים פרק ג בורא

עמוד תיב' ט' ס' כ"ל : העולה שזה שהנשמה קודם כריאתה
 על עולם השפל הזה * היא ערושה ב"י מלבס * ואז אי
 אפשר להראות פניו מלך חיים ב"ה * אבל ע"י תורה וזכה
 למלכות * בסוד שואקם דרבנן * ואז יוכל לראות פני אביה
 לזה אמר ה' עון לעשותי * הקב"ה נתן לנו התורה * ה'
 יברך את עמו כמלו"ט דהיינו מלכו"ט אותיות בשלום * המה
 אותיות מלכות * ר"ל ע"י התורה זכינו למלכות * ואז יוכל
 הנשמה לראות פני המלך ב"ה * אכן לא המדרג העיקר של
 השעשה * מזה תכלית של התלמוד שבניא לדי טעשה *
 במו שכתוב הארון הגדול סופת הדור שוה"ר ששפטי"ל בעל
 ווי העמודים בשם הארון רב מצידה ז"ל כשער התשבה וז"ל
 במביל ו' דברים אין תפילותו של אדם בשעתי ואין עתירתו
 מקבלת * וראיה לדבר טעשה רכיבו ע"ה כיון שיגור עליו
 שלא יבטח לאי * אע"פ שנתחנן לו * לא נעתר בתפלתו
 כמו שאמר ונתחנן אל ה' בעת ההיא וכך נעשה לו כד"ל אל
 תוסף בדבר הזה עוד :

ואלו הן א

מי שהוא עסוק וגוול ואוכל
 את האסור לו אין תפילותו
 נשמעת כמו שכתוב ואשר אכלו אשר עמי וגו' אז
 יבקעו אל ה' ולא יענה אותם ב' מי שמחלל שלח
 בכונות הלך אין תפילותו נשמעת כמו שכתוב ויפתחו
 בפיהם ובלשונו יכזבו ולכס לא נכון עמו * מי שמחלל
 בלי'נקיות וטהרה אין תפילותו נשמעת כמו שכתוב גם
 כי תרבה תפלה איננו שומע יריבם דמים מלאי : ד' מי
 שאוהב אונו מועקת דל גם הוא יקרא ולא יענה ה'
 מי שאינו מאסיק לד' אין תפילותו נשמעת שכ' מקור
 אונו נשמע תורה גם תפלתו תועבה ו' מי שמחלל
 ואינו עושה תשובה על הט"ז עכ"ל *
 גמא * מי שמוטה תשובה תפלתו נשמעת ויבין שמוטה תשובה
 בוודאי לא יגוול עוד ולא יעשה ככל הכ"ל שהרי בכלל
 תשובה בכלל הכל :

ואפשר

לזה כיוון הסודק בתהילים כ"ד מי
 יעלה בהר ה' : ומי יקום במקום
 קדשו : נקי כפים : ובר לבב : אשר לא נשא לשון
 נפשו : ולא נשבע למרמה : ישא כרכה מאת ה' :
 ונדקה מאלהיהם : רק נקדים מה שכתבו היראים
 וס' על אותו שיש בידם לעשות נדקה וגו' ואינם
 עושים ואומרים שאין בידם לעשות ש' דמים רעה
 לעצמם כי כשהעני בא אליו ומקץ מאנו ג' ה' הוא
 מכחיש לפניו ואומר אין לי וכשעני מנכיר אליו נשבע
 שאילנו וא' עובד על ל' ולכסף נעשה הוא עני ע"ס
 וכבר נכרנו כס' כ' שעיקר הכוונה שיבין בתפלתו
 כאלו הוא עומד

למעלה בשמים : ובוהר מביא מי שלא חקן מעשה
 אינו יוכל לבנות מעני הקליפות ככל שכתב שני : לו"ט
 מי יעלה בסדר ה' וגו' פי שיכל לבנות כאלו הוא עומד
 למעלה כדי שיעלה תפלתו למעלה כ' נקי כפים
 שלא יגוול : ונשואו נקי וטהר * וז"ל בר לבב שמחלל
 בכונן : אשר לא נשא לשון נפשו והו' הנשמה כדע ת
 בעל נפש חכמה שיעסק בתורה ויגוול את נשמתו :
 ולא נשבע למרמה שלח יתעור אונו מועקת דל וזו
 לא נשבע לשקר ומרמה : ואז מי שיש בו מדת הללו
 בוודאי יש בו כרכה מאת ה' שיכל השם כ"ה תפלתו
 וק"ל

או נראה לפרש דרך אחר השם ק מי יעלה בהר ה'
 וגו' בהקדים ירושלמי דתענית פרק ב' דרש ר'
 בא בר אבא נשא לבבנו אל כפיים אל חל בשמים
 ואפשר כן אית בר נש : דנחיי לבו ויהי בגו ידיו :
 אלא מהו נשא לבבנו אל כפיים : ר"ל נשוי לבבנו לכף
 ידינו ונא' ח' חל חל בשמים *

פירש

כך הוא * אם היה מין כידו של אדם * אפילו
 טיבלבני שלוח : או כשי נראשית אין לו
 עהרה עולמות * השלבו מידו עהר הוא * וכתיב על זה
 בעל יפה מראה וז' לבראה שפירש נשא לבבנו לעין כשה
 שבק ידיו * לשוב מן החסם אשר נכפנו * כי כל
 ש"א נשיב הנולה : לא תוסיף התשובה :

שולי בראה

לפרש לע"ד כענין כך הוא :
 ע"ד טעם * כשארס אחד נשאו
 לבו דחשבה לבן להיות גוף ולא יעשה אכל אשר יבנה המלך
 הן במילי דד' הן במילי דאחריו * ואותו האדם כד"ל איזה
 דבר להשתדל מן המלך * אשר אותו האדם שתחילה
 אשתדל מן המלך בקשתי ואח"כ אפרוש בו : ואגוול
 הנדיות כי אשר עם אגוול עכשיו הכריות * איז יש
 לחוש שמו יסאל המלך עלי מי הוא זה * ואיזה הוא
 אשר בקש עטרו בהקסה כזה * שאל אינו כדאי הוא *
 וראוי לכך * ולכן אף שהיה בעצמו לפרוש במלך ולעבור
 על כל בווי * עבד בשבוא אינו פלמטיס את הנדיות
 ואינו עושה שום דבר דע לפני העולם איז המלך כ"ו
 שאל בקשתו אע"פ שבעצמו הוא רוצה לפרוש במלך *
 כי האדם כראה לעניים : אבל כשארס רוצה איזהו
 דבר * שאל המלך פלכי השלבים הקב"ה : איז בריך
 לבו ושעתי כולם מיום וטובה : בי הוא הנראה
 ללב * והוא אלהי הרוחות לכל בשר * לכן אשר מי
 יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו : ר"ל במקום
 קדשו : ר"ל מיבנה שהק"ו ויכל תפלתו ויעתר בקשתו
 אותו

פועלים דין חזק והם בקראים צור וחטור * ועליהם נטור
 תורה באשמה לא תחרוש צמור וחסור יחדיו וזאת המור
 מולטות ביום והיא כמו של עמומה בימה ובלילה שהיא זמן
 שעת הדין מלת החטור שולטות וסקטרוגות * וכשעטר הזה
 הראשונה חטור טוטר זה הוא החטור שנוטר ואומר הכהן
 וכשהחטורים הספלים החומרים הנכרלים שמהם שופעים
 קולו בוסקים וכוערים גם הם באותו טעה פוטעים כל המזיקים
 קול החטור ובאים עם המדה הזו ואילו הם נקראים קטב טריגי *

וה שאחר הכתוב שער באופל הילוך מקטב יסוד צהרים *
 שטמרת שני כלבים בועקים והוא זה כשנכח סק"בה את האדם
 נתן לו שני פלאים אחד של רחמים ואי של דין כדי לשמר
 כדרכיב בילאביו ויבזה לך לשמרך בכל דרכיך ובכל לילה
 ולילה אותם המלאכים טעלין הכשמה לפני הקדוש ב"ה
 וזואבת חיים לגוף ואומרת לפני הקדוש ב"ה רבש"ע הגוף
 שהכנסתי בו כך וכך עשה כך וכך דבר * והמלאכים שיעלים
 טעה פעידים ואתם עידי נאם היו ואני אל ובשהאדם
 ופטור המלאכים הולכים עם הנשמה עד שהלך ש"מה שך
 שנו רבותיו טון הששים ועד הארץ שהלך ת"ק שנה * ושפט
 הם עולים לשמי טרום * אי יש וזאת לכשמה היא תפלה *
 וקודם שיעלה שניחים אותה בטקום שיש שם ל"ב אלף רבבות
 נתיבות * מהם ישנים מהם עקלקלות וכולם נקראו טוקשי
 טות דרכי שאלו * ובכל נתיב ונתיב אש אכלה * והם
 אופרים אחד אל אחד אש תראה טום כשמה שתיכים בטום
 דרך מהדרכים הללו אטור לי * ויש שם דרך אחד ובאותו
 דרך שדה אחד בטו בלכ * ובזמן שהכשמה בטום נתיב
 ענתיבות אלו * הכלב רואה אותה ופיד צועק *
 וכששופעין המזיקים ומלאכי חבלה * יודעים שיש שם
 כשמה * מיד הם באים ותופסין אותה * דכתיב ואת
 כפש אויבך * יקלענה בכף הקלע * עד שטמליכים
 אותה לגיבס * ועל זה התפלל דוד המלך ע"ה
 הכילה סחרב נפשי מיד בלג יחידתי * טן הסדה
 הזאת הוקרא כלב *

(ונ"ל צמה שאמר יחזקיהו לפי שמיא בספר נשמה
 חדם שהנשמה היא שכולה וגלמודה : נגד תאות
 הגוף : כי רבים המה תאות הגוף והיא
 יחידה טכ"ל : ולכן אמר הכתוב לא טוב היות
 האדם דוכחין גם בספר הנ"ל אעשה לו עור
 כנגדה ר"ל אלולי השם ב"ה בעור הנשמה כשהיא
 מתעוררת ללחו נגד הינה"ר המה תאות הגוף
 סי

אותו האיש נריך להיות נקי כפיס וכר לב"ב : ר"ל שהיה
 לבו וידי פוים : בטו טמור נריך להיות נקי לפני מלך ב"ו
 כן נריך להיות נקי לפני השם ב"ה לבו נ"ב ושה"ל יביא גם
 הירושלמי בשל לבנינו אל כפיס ר"ל בטו נריך להיות נקי
 במעשיו לפני נבי אדם כן נריך להיות נקי בלבו למה אל אל
 כשפים ר"ל שהיה יודע תפלות לט והוא יודע ב"ה שפגמת
 ב"ה מה שא"כ מלך ב"ו וק"ל =

והואיל שכבר גליתי דעתי הקלושה שלא
 יבאתי בחבור זה לעשות לי טטרה
 לגדל עממי להראות נגד המלך והסרים היושבים
 ראשונה למשפט לפני כל יודעי ד"ח ודין בהרנה
 שפטים או שאה"ל נכלל שם המחברים כי
 לא ירדתי למלאכה זו ולא עלתה על לכירק כדי
 לזכות אחי ואנשים בערכי הגם שדרכני לקים וכי
 יש לי כל ה"ל שפטים מתוקים מדגם אבל לא זו הדרך
 כתיבתי הקטן הלז רק לאנשים כמוני להראות להם
 וללמד בני ישראל שמה כפייהם שידעו ויביטו להסתפל
 ע"כ שעתתי קנה מעמק המלך ומזוהר ומשאר ספרי
 קבלה כדי שידע ויבין המעין תכלית העיקר עד היכן
 התפלה מנעת ולמה פעמי' אינו נשמעת והאין ירחיק
 האדם מנמה עסקים ודרכים מבוטרים המעכב
 התפלה כגון דברי תפלות וגיבור פה והוצאת ורט
 לבטלה הן בטבע המסגל הן בהנאות דברי הבלי
 עולם בשוי כי נכל אלו הדברים הנאמרים : העולם
 אינם נוהרים : ע"כ באתי ברוב דברים * אשר לקטתי
 איוהו מאמרים :

כתב בעל עמק המלך בדף ק"ד ע"ב תנאל ד' רוחות
 כנאל בעולם רוח פינת מורה רוח פינת מורה
 רוח פנת זמון רוח פינת דרום ולצדע פמות הללו כרא
 הקדוש ב"ה ד' מלאכים ששמונים עליהם ביום ובלילה מיבאל
 שר החמד הוא שמונה על רוח טונחית עד הני היום ושהני
 היום ואילך עד הלילה רפאל הוא שמונה על רוח טענדית
 והוא ג"כ שדך החמד לערך הדירו הטשפים ועליהם כתיב
 חמד אל כל היום ובתיב יוחי וכו' הסוד : בתחלת הלילה
 הוא גבריאל שר הגבורה והדין * והוא שמונה עד הני
 הלילה פם רוח כפונית * ולכן עד חצות הלילה בו תרטוט
 כל חייו יער שפלקלין הגבורות * ואז הרפעים כדוכים
 בגיהנם ואין שיי שיתפלל עליהם כיון שהוא ופן שני אדם
 יפנים ואינם שופקים בתורה או הדין אינו במתק * ולחית
 שער הבופם כרוח אש של גיהנם שפיו וטמנו בוטרות אטו
 כחוק : ופתי כמות של דין ים בעולם ואו בשחקנין

עבודת שער עבודת אלהים פרק ה' כורא ימי

המות אבל הקדוש ב"ה ה' פס. להפלה ולהגות על ישראל ו
 ואמרין בנבחי מלאך המות בעיר כלבים בועקים ועב'ר
 ביחא ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשוננו וקמה למהדרי
 ה'ימכת בכוזרים ובתיב ובי הוא וכ"ד כשאל מה"ה בעיר
 מהריגם הוא בתוך הנ"ד בידוע וא"כ הכלבים בועקים לא יא
 לפען תדעין כי הפלה ה' בין מהרים ובין ישראל ה' דייקא
 שהוא בעצמו ה'י מס להכביל ישראל לא יתן הטמטית לבא
 לכן לכל בני ישראל לא יחרץ כלב שאיפת הכורא ב"ה וק"ל
 בל"ל העולה מזה שהכלבים לא היו בועקים במביל שהקדוש
 ב"ה היה בעצמו ובכבודו • במהרים ובין ובערך שירה מסייע
 מס ואמר ישעיה תלמידו של ר' חיביאין בין דואר התענה פ"ח
 תענית אמר כלבים כתיב בהם והכלבים עניו נפשי לא ידעו
 טבעו יזכר לומר שירה ענה לו מלאך מן השמים וכ' עד
 בכלב ס כתיב ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשוננו וה'י ע"כ
 זכו לומר שירה כשאל שזה טוב לומר שירה במביל שלא יחרץ
 כלב לשוננו באותו פעם כשיבאו ישראל סעברים משמע דעד
 הגה לא אסרו שירה • ולמה באמת לא יחרץ כלב לשוננו לפי
 מהק"ב בה היה בעצמו ובכבודו מס במביל גידס להם הק"ב
 טובו לומר שירה • ע"ז ביחא כלבים מה הם אוסרים ר"ל
 היאך זכו לומר שירה בקושי' של ישעיה והרי כתיב כלבים
 עניו נפשי אלף ע"כ ב"ל במביל כתיב בהם ולכל בני ישראל
 לא יחרץ וגו' וקמה למה באמת היה להם קולא במביל שהיה
 הקדוש ב"ה בעצמו ובכבודו נכבד הקדוש ב"ה הוא גורס להם
 טובו לומר שירה לכן אסרו כלבים שירה עובדו • בשתחזה
 כפרעה וכברכה לפני ה' עושנו ר"ל אינו מחייבי' להשתחות
 לפני ה' עושנו ב"ה כי הוא הגורס לנו טובינו לומר מ"ה
 שאלולי היא היינו בועקי' בלילה ההוא וק"ל :

בחזור לעניינינו ולהביא אחכם אל נכון אעתיק
 מה שכתוב בעל עשרה משמרות מאמר
 אם כל חיי שלשה קושרי כמרים הם מחסילותיהן של
 ישראל וזה האחד אבהדריאל ועליו נאמר בירושלמי
 שרק היה קורא מתן עייל קמי' מלכא קדמתי חלקפתא
 כי הוא הראש שבקשרי כהדי' יתנו או שמתפלל כ"כ
 עד שמתפלל במדת הנשמה או אותה מפלה קושד
 אבהדריאל להקדוש ב"ה והשני הוא מטטרוף הנקרא
 בן ירד על שם ירדות הגלות והיינו למי שלא הגיע
 להסתכל במדת הנשמה רק במדת דות או מטטרוף
 קושד כמרים מאותן התפלות וזאת היתה כוונת ר'
 חייא רבא שם בירושלמי מתן עייל וכי' ירבה כי הוא
 היה מבתי' באתו מה היה מתפלל תפלתו אם היה
 גובר בתפלתו הדיבור היינו הדות או המתחנה היינו
 הנשמה והשלישי הוא סדרלפן קושד כהדי' מהתפלות

או אפשר לה ח"ו להיות יתה על הטלונה כי רבים
 סמה תמות רג' בלשך כל חסד וחסד יש לו תחזה
 בפני עמנו לכן אמר חשמה לו עור כנגדו שהק"ב
 יהיה בעור הנשמה לסייעה מזה"ר וכאמור ה' לא
 יסובנו בידו וגו' ורשינו עליו במד' יסיה רשע לזר ק
 וג' זה ה' ה' ומקם להמיתו וה' לא יסובנו בידו וכו'
 ולכן קרא דוד להגמ' יחידה שהיה יחידה נגד ה' ה' ה' ה'
 של כל האברים נ"ל :

ועל זה נאמר ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשוננו
 ובין הכתיבות והדרנים ההם יש דקדמקרא
 אורס חיים למעלה למביל לפען סור טפאל משה וכי •
 ואותו הנתיב בקרא אורח חיים יש בו שהלך ג' ימים ארוך
 ואם • ופסם בו' אור • וכל שאר הנתיבות כולם הם
 וחושך ואפילה • באורח חיים נקרא ג' בלמות לא אינא רע
 כי אהה עמדי • והקוראים ק"ם כתיקונה בעובדים ערך
 אורח חיים הג' או ארון ברית ה' נוסע לפניו דקד שלמה
 ימים לתור להם טבחה • ומבניס לפניו הגיהכס באותו
 שאמרו ר"ל כל הקורא ק"ם וכי מבניס לו גיהכס טביכרם
 מדי פסלו כנלמן אית בלמן אלף בלמות • וניבול מלין
 הקמה הטולט עד חכי הלילה שהוא תוקף את הפדה בחכי
 הלילה שהקדוש ב"ה שסתעמע עם הכדקים בג' ואותו
 מצה שתעורר המלאך גוריא' הטובה על רוח לרשיית
 ואומר עורי כפון וכי :

תובל הכותב ליתן טעם לשבח מה שאמרין בפר'
 שירה כלבים מה הם אומר' יבואו כשתחזה
 ככרעה וכברכה לפני ה' עושיו :

דקשה למה אמרו הכלבים דואר זה הפסוק אכניס
 לבו להבין טעם הפקרא מתחילי מה שאמר
ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשוננו למען
דקשה תדעון אשר יפלה ה' בין מהרים ובין ישראל
 מה זה כתיבת טעם במביל שלא יחרץ כלב
 לשוננו מה אנו יודעים שהפלה ה' בין ישראל
 ובין מהרים • אענם הענין כך הוא • לפי שאמרין לעיל
 שאותו כלב הוא בועק וכי וזו ג' כלבים הגמטיים
 שומעים לקולו כמו שכתוב אבל הקשיר וכי זה היה בחכי
 הלילה ובעפ' פטיק דחגיב אמביעית' דאמביעית דהיינו בחכי
 הלילה וכתב ויחי בחכי הלילה ובי הכה כל בכור • ובזוהר
 פ' בעצלתך עביא בפ' על פסוק ויהי הכה כל בכור וגו'
 ובתיב ולא יתן הטמטית דמה לי למכתוב ולא יסמית כיון
 שאמרין שהק"ב בעצמו ה' מס אלף ע"כ כל פקוס מ' וה'
 הוא וכ"ד ולכן היה הקדוש ב"ה בעצמו עמהם כדי שיגמית
 על ישראל וכי נטבא שפאית ה' הפכת בכושי' ע'י מליך

לחבין ועשו יסבור לו רבו אחד שילמד עמו התפלה והבחינה
 והיבנות והסליחות כדי שיושע לבין התפלות לעילת כל
 השילות לעילת השליה • לבורא עליה • ועב' החובים
 שהיה שליח שמינו שליחי קהל בני שיעשו מה יאמרו ויעשו
 מה ידברו ויבנותם תהי' על הדברים הובאים מפיהם ולא על
 הטעמים כאשך ראיתי שערומה בעו' ואין ספק שארבות
 בקולות הוא ארביית הנלות • בעי' ה' ואשרי הדור שאין שקבלין
 עליהם מוס חם אס לא מיש בו כל השדות • מה שמוכה בפרק
 קמ"א לחולין ובגאון מוהר"ל ז"ל בים של שלמה עכ"ל •

וכן הייתי נראה גם אנכי שהייתי עובד עבודת
 הקודש בנצחקן דורף הייתי מסביר לכל א'
 זא' מידי שבת ככפתי ומך שנה ומחנה כל התפלה
 וכפסימתי תורתי לתחילתו וזכות התפלה • נשמחה
 וגלה • בבנין כ"ה פיהא לשם ולתהלה • חסן כן
 יעשה במהרה שזכומעלה •

פיק פרק ה

כבר הוצרכנו לעלה עי' חטא האדם בקליפות
 מתחוקות ויש להם אחיה ליונק עטם בקדום
 יה נסוד והדדה בנדתה וכו' ע"כ אורי' ע"ד גדול וטוב
 להטביל לשטות ללמד ממנו דברי שומר מה מכתוב החסיד
 עספר ט"ה בשם הפרדס כעשר התמידות וז' זאמ' תפאל
 סבין יבאו הקליפות ומי נתן טהר שטמא בתל הפרדס התשובי
 פי האות הוא לשעלה בפקים האנליות אין דבר רע יורש
 מהשמים כ"י לחטלה הדברים דקים תכלית הדקות אטמם
 בהתעבר הדברים וירידתם באתר העדגה האנלית הוכרה
 היות הדבר נפרד לובל מתוך האובל ויתהווה עם פכולות
 ושיא עם טעל בזה הענין דומה לרע האדם אטמ' הוא
 הסובחר התפתות בנוף האדם והוא יבא טהמות דרך
 האשדות אל הגיד וזאתה הטפה נטמן הוליה יתהוה שטמו
 הולש ודברים אשדים פוז חטים שוטות הולש ובי'יעלה על
 בעצת טבורע האדם שטוא שובחר הגי' יתהוה בו מביאות
 הזוהמת הוא אלל אס היה יספיק הורע ברגע אז לא שייך
 בו זיהא כלל אכל הזוהמה היא שתהווה בהשפעת
 זרע דהיינו הסיפת זרע וטקוק לעקום וטטריות
 למדריגה שתהווה הזוהה בהכללה בשובחר יתהוה
 שטמו הולש ודברים אשדים שזוהמים שתהווה השאך
 דהיינו הזוהמה • וכן הדברים באנליות לשעלה
 בשקוקה אין קצר רע אטמם בהשפעת לעט
 עכ"ל

ממי ש' יצאו יורע להתפלל אלל במדת נפש ועל שתי
 מדריגות הללו של מטטריין וטגדלפון כאמר דנת
 בנות ששוחיל ועל השלישי שהו' אבהקריאל כאמר והת
 עליה על כלנה • והנך שלשה קוסר כחרים איונוקין
 לקשור כחרים מהתפלות זולת כלסון הקודש ולא
 בלשונות הקודש אפילו לזון ארטי שחלק לו הכחוש
 כבוד בחירה ונגיחים ובכתובים אשפי' שמדכ הרכה
 פעמים כלסון ארטי כ"ש בפאר לזנות אלא וכו' שחלק
 להם הפחוש כבוד בתורה ואל יקשה ממחי דכחיב
 בעצת שפנת ש' י' שהו' לזון של מנדים כי זה הו'ס
 אינו דק לזון עברי הוא כפנת • הוא לזון כפונות והס
 נשחרות שפנת הוא מלח מרבכה פיע משמעתו הרמת
 קול פמו ביוולדה אש' עה גיח כפשוטו ירבה בהרימו
 הו' ק' ל' ל' ל' ולפרסם הדבר כלסון דעת השומע
 פמה היינו • ה' סך התרומים אלא היה לפרעה
 לתת רוח בדבריהם הרי אס אין נוקקין ללסון ארמית
 פ' ל' שאר לטונות : אכף מי שהו' עני דע' שאינו
 מבין כלסון הקודש ואו לפני ה' יספך שיחו דוק הכותן
 פליות ול' ונחה רוח לפניו אפילו המתפלל כלסון
 לוטע' בלב נשבר ונדכה יותר מהמתפלל כלסון הקודש
 בלא כוונה וזה חטלה לעני כי יעפוק ולעני ס' יספוק
 שיחו עכ"ל :

וכתוב

בעל' ש' פרק עשירי כתב נספר חסידים
 בס'י תפ"ס וז' טוב לו לאדם שתפיל ויקרי
 את שפע ורכות כלסון מבין משתפלל כלסון הקודש
 פאינו סבין וכתוב עלי אשר לא ידע ספר לאמר קרא כל זה
 ויאשר לא ידעתי ספר ויאשר הי' יסן מי' כגט העם בפיו
 ובפפתיו פכדוני : ולבו רחק שטמו ותהי' ילאתס אותי שבות
 אנשים טלומדה משתפלל וקורא ואינו שפין מה שוביא בשפתיו
 ובפיו וכתוב ואלדה חכמת חכסיו וניבת נבוכיו שתתתתו ואל'
 ואינו סבין מה שטוביא שפיו לךך כתבו התלמיד ככלי כלסון
 אכפו כדי ש' יעשו הבמות אפילו עמי הארבים וימים עם ושי
 פאינו סבין לא יתפלל לבי מהתפלה תלוי בלב ואס הב' סבין
 כסוב יקבלו שטמו תפלות ומפלתו וכה :

וכנרל

הדבר הזה בהיותי אכ"ד ור"מ בק"ק
 טרנקסטרט תקנתי חיקין גדול לכל בני
 מדרותא קדישא שייכחו הסיפות אכסות שילמדו
 התפלות מראשית השנה ועד אחרית השנה ושיעוים
 וסליחות בעירם אטרים ובי' חר שודש המילות כרי
 אלא יכפצמו בעוף הפ"ח ואו ועל' הספל לנור' עלי' •
ואשרי מי שטמם לדכני ויראה ויבין ויטביל מפירט
 התפלות תהי' נגידה בפיו ושי סאין לו לא

יחזקיהו שמה הכהן למת המזבח והקדושה דבר שמה פה
המסלות ומני החבש ע"ש שהאריך שאל בשאל מהו העתיד
שאלין הקליפות הם עתים ועל לא ארבעין שמו השיב
אחידע כהנא

ועל זה

כאמר מיתן עבוד משה לא אחד
ר"ל שמכח הסברה יש להם אחיזה ב"כ
הק' ימות מבח הנאכל מתנו שהוק' מדתי אל דתי עד
שיגיע להנאכל בשביל כך • נחמה הקליפות וק"ל •
ושמעתי אוערים שמה קדוש הארון הגדול שופת
הדור פה ר' העשיל ז"ל על זה הפסוק
על דרך הגמרי דמנהדרין פרק אי' ציני טעונות אל' ההוא
אמנשא לאמישר שלפניות לעילא דהורמי ושלפניות לתתאי
דאהרמי אל' היכי שביק ליה אהורמי להורמי לפברי פיא
דאלעא ופירש רש"י ז"ל דהורמי מד הוא דאהורמי הקדוש
י"ב קרי כך והאך פירש אהורמי להעביר פירש בלבו של
זה שאלס מכניס דרך פיו שביק דרך הנקבים התחתונים
ע"כ ל' טובח טוח האיל ומני להעביר דרך שם שהכל רשות
אחד ואל' אחד • וכבר ידוע הוא שערס האשה כשמה הל"ב
שהור להניק הולד והוא י"ב מעביר דרך שם שמה למעלה
במבא טובח שהכל אי' האיל ורש הדה באל למעלה בדדיה
טובח כפי שאל אחד אשר בראמו לזה אשר עי' יתן טהור מטמי
לא אחד בתמי פירש האיל שמה בשמה טהור ר"ל דס
תורה שהיה שמש טהור בדדיה ואל' טובח שאל אחד
וק"ל דפ"ח

ונראה

לי לומר כיון כיון על פסוק בפי' וישב
ויהי עד כבוד יהודה רע בעיני ה'
וימיתיהו ה' דקשה למא לי כפל ה' •
כבר אפרשו שערס האשה יעשה חלב וטובש
אחדותו ב"ה ואיתא נמי שם בגמרי שאל האי

אמנם

עין ל' אבהו שי בכריא הריס לא • צרא רוח וכי' עד לסוף
שהביב לו בשעת עיתה שאין יבא הדבר שיהיו בולס מסכים
בשמה אל' פ"כ אחד הוא ככפי עור טעם דטובח אחדותו
ב"ה טבח מיתה והנה ער הויזא ורשו לבטלה ושיחת ארבה
כדי שלא תתעברה ואל' כ לא היה מראה אחדותו ב"ה שהיה
שמשא הטהור להעביר הדם למעלה שהרי הויזא ורשו לבטלה
וא"כ אינו טובח כ"א ע"י פיתה • ועפ"ז כיחא ויעש ער רע
בעיני ה' בעיני ה' דייקא כי טבח מהויזא ורשו ושיחת ארבה
היה בירס של' יוכל ללמוד שמכו אחדות השם ב"ה והיה דבר
זה דע בעיני ה' שפסם ולכן וימיתיהו ה' שהראה הק' כה לכל
העולם שיש אחדותו ב"ה טבח עיתה ולכן כתיב עור הפעם
וימיתיהו ה' ודוק הטוב

מכלל

נשמע שכל המ ציא זרע לנשלה הוא
ככלל כופר בעיקר ח'ו באחדותו ב"ה

והנה על עון זה כבר באו קמאי דקמאי גדולי עולם
חפזי וקדושי עליין ומי הנכי זוכי קיר של חסידים
אשר ידבר בדברי חכמה האלו אך פן וחולי יעלה
וצדון דברי לפני חס' לרבוץ אוי שכרי הרבה מאד ע"כ
אמרתי להזכיר פנעוה' ברור הוא נמנה הסודנה
פרץ גדול פרץ מרובה מציאם זרע מרשות היסוד
לרשות הרבים שמאקים בתימקות בשעת התמונה
ושוכב עם ארוסתו ג' אוד' ליות קודם שביעל אותה
ומציא כמה פעמים זרע לנשלה וזין פי שמוחה כוס
אוי לאותו בוסה או לאותו כלימה אך ישא פניו נגד
הבורא ב"ה אך שויל ככסופא בעלמא דתמי הן הן
הקליפות הן הן הטומאות הן הן המקטרגי' עלין
קמיי מארי' ב"ה הן הן המכערים אותו לאחר מותו ע"כ
מי בכס ירא ה' אשר ישמע בקולי עושו גושו חוסו
עורה בל עמדו נח קומה נח ולורו כגדר מלכתכם
לחן אותו חטא ועון ושעע כי כולהו איתיהו ב"ה
בטרם יבואו הימים אשר תאמרו אין לנו בהם חסן
ובטרם יתשכו הראו' וגי' :

ועוד

תולי דעה דאיתי ורנה היא על בני האדם
בעוה' אשר המה מוציאם זרע לבטלה
בפיהם ומנבלים פיהם ומדברים דברי חסלות ולא שמו
ידאח אלקים לנגדם רק כרי שיסקו השומעים וכן
עושים השומעים יסבירו בשפה יגוע ראשם פיהם מלא
שחוק עיניהם וזנו מים מרוב השמחה אשר שמועו מהלן
ובלתי עסק כשם שנתרעין אנהאומר ומדבר דברי' כלו
כך נערעין מהשומעין ומהשחקי' שאלולי המה לא ידבר
הלן רקיהו' ככלב אלס שלל ידע לנכות • ועל השוקקי'
כאמר ט"ב כעם משחק ולשמחה בזומה זו זלמה וס'
זכרי שמדעון עד כמה חכמד העבודה הזרה מרעה הוא'
אמרתי להעתיק דברים גדולים ונוראים מזה שער
עולם הבריאה וכל מי שישמע לדברי • ויקח מוסרי •
יזכה לחוות כנוסם ה' ולקדך בהכלו • ובתוך בני עלי'
יהיה חלקו וגדלו • וז"ל :

היבר

רביעי קרא היכל זכות והוא גשמה שלכות
לכח דעיר בעולם הבריאה והשאר כשפה אור פנימי
ובהיכל זה דנין כל הדינין ומשם יובאגו דין לכל אדם אם טוב
אם רע כי שם הכי' של ע' סנהדרין אשר הוכרבו לעיל ככריג'
ובכר בזוהר על פסוק כי טובים לודיך • סיין וכו' בפני כרקיש
הקודם ולכן קרא היכל זכות כי בדיני נפשות פותחין וכוכות
תחלה ובהיכל השומאה שהוא כנגד היכל זה קרא היכל טובה
שפני שפותחין שם בחובה הוא המקריג דמלמון עבדיה קמיי
שארי' זבהיכל זכות דניס כל הזכיות וכל העבדיות
וכל השוכטין הן לחייס הן למות לאותן שערבו על
התורה

התורה ומשם מולק עליו מס אחד אשר שמו אל מאלקים
 שר אל ועם בכל יום. וצריך אתה לדעת כי היכל הזה הוא
 כולו מלמעלה היכלות להדימים והספריין וכעדים ואתם
 שמכריזים כל גור דין בכל הקריעים ודוקקים על פתחי
 היכלות ולכולם יש להם פתחים ומטובה אחד הוא כחון
 לפתח ראשון שבמבנה שמו וכנגדו יש בהיכל השש
 פקטור אחד על שמו מקרא ג"כ ספנים והוא מטובה על
 המכה של התבניות רחשאל למוני והוא מכריז הפסק דין
 בכל הקריעים מה שיזא שבי"ל של ש"א סנהדרין וכולם
 עושים שני סריקין כאן בסהר וגם יש בהיכל זה מס יהו
 עם מס א"ל ועל זה כיון מוד המלך ע"ה ואל"ה לכו מחסי
 הוא אותיות א"ל יהו והוא נמשר"י מס ב"ן ואתיות
 אליהו ה ב א יסאות יהו יוכא ג' בתו דין מהס דין
 את האל: מי"ז לו עשר וכב"ד או פיות או יסורים והלאים
 ס'ו סין דין לבי"ה דני נפשות ואלו ע"א סנהדרין ושאר
 בת' דין בקראים שארי דעינין מהס ממניחין ועו"י חשבן
 סכ"ל שנים: כני אל: ויש היכל אחד למופרים של הדינים
 הפנימים: **כפתח** הראשון יש מטובה אחד ושמו
 גזריאל והוא מטובה לגלות כל הדינין מנזרו לאותו מטובה
 הראשון המושל על ישראל אחרא. באמכרה של התבניות
 סופנים שמו ובין מהוא סגלה הנור דין או יש כמה מטובים
 תחתיו המכריזים בכל הקריעים ועין השמש יולך את הקול
 לפטה כי: התחתון יכן שומעין הכרה הזה שדין ורחין
 ולילין ובני לילית ושאר כוחות הטומאה ומודיעין אותו לבני
 אדם שד חן אותו מלכות בהיכל מלך נמשך שישבים על
 שטתם ויש מטובם להעיד עדות כב"ד ומשופטים למטה
 לדמו ולחקר על עשה בני אדם ואח"כ עולים למעלה שני
 ויאמר ה" אל השטן סין תכא גוי ולפעמים מודיעין הכוחות
 בחייון לילה למלאכים: **כפתח** השני עליו מלאך
 המטובה ושמו דהריאל והוא מקול כל מעשה בני אדם אם
 המעשים טובים מכריזים העבירות הם ממורס בידו והוא
 מטובה להטיב להם ושומר השכר השביעידו ועבדו מכריז
 לבנות האיש הזה שעבירות מכידו תופסין אותו בכית האמונין
 של מלך מ"ה הקנה מהוא יסורים של המלאים והוא
 טובה עליו לפדות. אותו המלאך פל"ל שהוא בהיכל זכות
 שלמטה ופליו כאשר אם יש עליו פלאך אחד מני אלף ויאמר
 פדעהו מדי שחת ומכריזין בקול גדול במצאתי כופר וואו
 בכנס אחר תחתיו ולכן כיהנין לתת תכנוול לכפרה בערב
 י"כ כדי שלא יוכל השטן לקשרו על מוס אחר ע"ד גבר תחת
 גבר **הפתח** השלישי מטובה עליו גזריאל המלאך
 והוא לכד מסאל והמלאך הזה מטובה להעלות כל העבירות

דעים של כל אדם הקודק אחרים בעולם הזה ומוריס
 איתם תוך השקל לשקול בכף הימין של המלאכים הכות
 ונכד מסאל העבירות והמלאכים היא תלוי כפתח הכותבי
 ישם שוקלין העבירות והכותי כפעם אחד אם מכריזין
 העבירות הכותי הכנה שמונים מכריזים הדבר עד שמונים
 הכונה ו השמונים של סערא אחרל וגרדיכי כיומין עד
 דאתרע עלי' ואו יורדת ס"א וכוולות הנשמה ואם מכריזין
 הכותי העבירות יש עשויין לכד ישין והם לוקחים הגור דין
 ושעבירין שפכו כשה גירות רעות ויסורים והלאים דעים
 של אותו האיש עד שיכל מהס וכאין חולקין דכד קא
 בעלמא דין ובעלמא דאתי: **הפתח** הכותבי מטובה
 עליו מלאך אזהניה והיא המלאכים מה שאמרנו ששוקלין
 בה הכות והעבירות כולו כפעם אחת והוא נקרא שאזני
 דקק ועל פי השקל כלונים ותחת המטיבה הזה יש שני
 מטובים אחד לימין ושמו דהריאל והשני לשמאל ושמו
 גזריאל וכשקל הכותי סוקלים בימין והעבירות שוקלים
 בשמאל וכולם ככללים כמות אחד אשר הוא עם הנקרא זכות
 וכמהם ככללים זה כזה יונקת חיה אחת מהנבונים אשר מהם
 תזמיאל מעשהו של החיה להשיג בעולם עם אותם
 הנקראים עיבי ה' השטוטות כג"ל האין ההולכים ומטוטמי
 בעולם ביותם השעשים שמונים הנדוקים בהשלמות הלב
 וכשפחה והוא מטובה להשיג על כל התפלות בכל השאלות
 ובקשות אשר מוללים בני ישראל כולם בלי ליע החיה הזאת
 והוא מניח אותם בהיב' זה ועושים התפלות בהיכל זה
 בי' יום ואחר בי' יום יונקת חיה הזאת ולוקחת עמה כל
 השאלות ושניה להם לפני ע"א סנהדרין וישנים עליהם
 כדין אם דאיום אותם הבני אדם למלאות סאלותם
 ולעשות בקשתם ואו החיה הנקרא זכות אל שעיין
 בהם אם דאיום חוכים להתכנה עשהם בעדת רחמים
 או לאו ואם היא רבויה יונקת הנקשה ההיא כל אחד
 בפני עצמו כעשה לו פורקאיש ומליץ יוצר ופתקים
 הנקשה והשאלה היא: ותחת החיה הזאת ד'
 שמים של אש והט ואלה שמותם שרביאל ברקביאל
 קרשיאל קרבימות והם עומדים בארבע פנות העולם
 והם מטובים להשיג על כל אותם השושים שנת כראי
 וכן אלו הארבע נעשה שביני אש ומהם נעשה כהר דיבור
 אלף אלפיין ישעמוני' לאותו האש היובא מהם וכל אותם
 השושים שנת כראי ותתכנים בעונם שנת אותן הארבע
 שלאכים עמניחים בהם להטיב להם. בכל יום יום יוכא
 האש ומתחוק כהר דיבור ושוקק לכפרה דוחת ולכסה מוטלים
 זכיון טכנסם שנת שכרת יוכא למשור השנת כראי ואותו

עבודת שער עבודת אלקים פרק ו בורא

מחירים למטה ואינו מאיר לברו אלא בהתחברו סם
 היכל נחם הנקרא זכות וכמהם נכללים יונאת חיה
 אחת מהם למטה הכלולה משני כרות אי היא כרות
 אדירה והשני היא כרות נשד וסוף כלולה משני כרות
 הללו ונקראת אהיאל וכשמאיר אור כונה דהיינו
 זהיראל הנזכר יונאים ממנה חרבע אופנים בעולם
 העשי והח' הולת היא בעולם היכירה ושד אופנים
 כלולים מד' גוונים אדירה שזר אדם נשד וששמותם
 הדריאל והדריאל אהרוריה אסימוץ ואינו אסימוץ
 הנזכר בקליפת הנזכר בזהר בראשית ח' ואלו הם
 המאזנים על כל כחה השמים עורכי המלחמה ודרכי
 קצת כי חי אפסד ש הי' מלחמה בעולם או שיחזקד
 מלכות אחד ממקומו עד שיחזקדו מלחמה נכח
 המדום במדום והח' מלכי האדמה בלדמה חילין
 באילין וגם הכוכבים לוחם סמסילוחם דרבי חילין
 באילין ואלו ד' חסני' עומדים עליהם לעורר המלכות
 במלחמה גדולה ועצומה וכשמחזקדים וגוסעים
 דרגליהם למלחמה ערובה ישיגו שפע מהיכל הרביעי
 של זכות כי נכח יהוד נקרחים מארי דרגליו שני' עומדו
 דרגליו ביום ההוא על הר הזאת כי כמו שאי אפשר
 לאדם לילך ברגל אחד כי אם בשני כך לא יפעל היכל
 ג' בלא היכל הרביעי ואי יונאים מויעות החיות כמה
 כבדות ומאכות ותילות עד אין מספר וכולם עומדים
 אחת ד' האופנים הללו י' מהם אומרים שירה ויש
 מהם הנעשים שליח בעולם העשירי נים ס ישראל
 להכליל מוד משלת מלאכי רעים היונאים מהיכל ג'
 של הקליפות לקטרם ולעשות ח' לישראל רעה הם
 המשוטטים בעולם להזיק ללומדי תורה שני' כימלאכיו
 יבוא לך לשמך דכל דרכך על כמים ישאונך סן מגיף
 באבן דרגלך דא אבן נגף צור מכסול מסטר דמאבנת
 וזה שהוא מנד הקדושה נקרא חבן בנות סינת יקרה צור
 ישראל מהם נחבנים מכת סעידות מלכות הנקרה חבן
 מאסו הכוכבים סינת בראש סינת יש חבן מול חבן של'
 זה לעומת זה עשה אלקים ומאיכל ג' של הקליפות
 יונאים שני דקות הנקראים אף וחימה ומהם יונאים
 כל אוחם השלוחים הנקראים לקטרם לאוחם ההולכים
 בדרך ישר להסיר ולאווח מהם הולכי' לדבר מצוה ועל
 זה עומדים אופנים כנגדם להגין על השלח יויקו
 אוחם ומים הם מסתד משה רבינו ע"ה כפייד מן ההר
 שני' כי יגורתי משני האף והחימה ולדעת דנו' הרב
 משה חמה של חימה אילין : באמצע היכל זה יש
 מקום אחד עומד למעלה ויש לו ד' פתחים לד' רוחות

העולם

שכר דיבור נקט מזיץ ואינו הולך וסופר וועף ויחס
 זמנייהם של הם שוקטים ובוים ואותו החיה שאמרנו ואלו
 הם השמיעים על שופרי שבת כדאוי וכל כל מלחן של כל
 ער ישראל שהוא מתוקן בדאוי פותחים ואופנים פלוגי יהא
 שדך מעתיקא קריסא ואלא ואלא דזייר וקובצין והס עובין
 אמן על כל נכחותיו וסכריון אז תחטבם של ה' ויתן לך
 סמאלת לך :

ינראה

לא הכותב לומר טעם וכיון בנמר'
 כל המעבד את השבת כותבין לו נחלה
 נלי מנדים שני' והאלהך נחלת ועקב אבך ד' וכו' הטעם
 לפימה שאמרנו שאלו ד' מלאכים עומדים בד'
 רוחות העולם והם המדרכים כנ"ל ח"כ ים לו
 נחלה נלי מנדים וקל :

ובמו

כן בהיכל כונה היכל מלשיים בו ד' פתחים
 במדום היויה כל אוח סולט על פתח אחד
 ופתח הרביעי מנהיכל זה נקרא שער הרפואה וסמנו יונאים
 כל מיני רפואה לכל הלי ישראל לפי שהקבל הקדוש ב"ה את
 תפלתו ויש גם מלאך אחד אשר שמו פראל המסונה על
 כל מיני רפואה והוא מסונה לפלות כל התפלות של שובלי
 מלאים ומכאובים ובעלי עבר והוא הפותח הפתח הזה לאותן
 התפילות ומעלה אותן לפני קב"ה ומלאך הני' לאשר באמר
 עליו אם יש מלאך מליץ אחד הוא המלאך הזה * נעשה מליץ
 יושב והוא שירה אוחו סכבנר שלו :

ואמרינן

בזהר שקדי בהיכל ג' בהיכל ד'
 קיימא רחא חדא דאקרינוגה איסי
 רוחא שליטי בהאי היכלא כל יווח וכל תיאונתא
 קיימין ביה משני שהנא היכל הנוגה והוא היכל שם
 הווייה העולה במנין כונה שהוא שם של ס"ג עם
 הכולל והוא מועטר לכל אוחם הנשמות שטרות
 וכחרים של אור אילוני שיש להם תלק לט"ב אשר נכרסו
 ונחלכו להויעות לכל המאזנים בשאר היכלות שהנא כן
 שה"כ והוא עייל וכפיין בלא בר ולית מלך דימת' כירי'
 ושמו זהיראל המאיר משמן המשמה משמן משחת קודם
 הונח מאימא עילמה הנקרא ע"ה"כ * סל' ונכר יונא
 מעדן להסקיית את הגן יונא תמיד ואינו נחסק לעולם
 וממנו יונא סם א' אהריאל דהיינו סהמלני שלו וכל
 השמות שמאירים לנוקבין הנקראים כ"ר כסוד דא"ת
 שייפין דיליה ומרין דרועין דמלכא המקלנין אותה
 בשמחה שני' שמאלו חמת לראשה וימינו תחנקני כולם
 האור זהיראל מליק אוחם שני' נר מצוה ותורה אור
 וזה נכרש סם של ק"כ היוגא משסוק ירכבך יאר ישא
 כנגדך כ' אוחיות המורה וכולם נכללים בו וממנו

העולם עשרה מלאכים ממינים עליהם על כל פחד
 ואמונה אשר עליהם אשר שמו אהריאל וזה שם' כאשר
 יק' השופר בתוך השופר ומשולבין זה בזה אל ד' חופים
 הם ל קחים הספק מהיכל זכות ומשועטים להן
 בטלמית הם ומכים לנשמת הדשעים כפי פסוק דין
 שלהם עשומות להן זנופה כל אותן הימי' עד שקבלה
 העולם שלה וה' תם חרבע כחות עומדים ומחריבם
 לכל אותם המוציאם מפייהם דברי נבלות פה
 ומשנפם עצמם ברברו זבות וכל מ' יום הם נחרס
 וכדי שלא נשאת הפלגם ואינם נכנסות התפלה
 לפרגוד אמרן ועומדי' נושפים כחוף עם אומם שחטאו
 והדין נוח להיוחס נז פים ויעמדו כחוף ועשרה פעמי'
 הכרו יונק מהם בכל יום מחר זין בכל חוחם הרקיש
 וזין כל החיילת של בכל המרום סיחיו נהרי' בפלוגי
 שהיה נוף נויסא חיטו חייב פלוגי • דפלוגי חובט עניד
 עד שיעשה חטובה לפני הקדוש ב"ה רחמנא לכלן
 מההוא עונש • וכשעושה חטוב • דפלוגי חובט עניד
 אלו הר' ממונים עם העשרה שלהם דהיינו מ' ומסריין
 לו הנדו והפסד ואלו מבריוין פלוגי פרא נויסא ומכאן
 והללה תפלתו נכנסת לפני המלך וכל זמן שאינו
 עושה תם בזה נויף הוא לאעלה ולמטה ומסירתו של
 הקדוש ב"ה ענדרת ממנו ומסתלק ממנו ואסילו בליה
 שעולין כל הנשמות להראות לפני המלכה והאדון ה'
 חלטי ישראל לכורך מין נוקבין לתדם נשמות הייסנות
 נשמתו נופה ונסתמים משניו כל פערי השמים ואינו
 עולה ודומין לחוה לחוף : והאוסן אהריאל העומד על
 המ' מלאכים עמו נכנסים למקום הזה כשהוא הולך
 ברגלו אל המקום הנקרא חא הרבים ולוקחי' כידיהם
 מניי זהב כי נ' פעם אל עולה מגן זאל זה הוא
 דין הנמתק היורד מן המזר של ז"ח ומגן חרגמו
 חריסין לכן הם נקראם מחרי' חריסין העומדים להגן
 על ישראל ושם היזב ממילוי דס"ג הוא יורד הי' זאי'
 היי דסינו שם יי'א היזב ממילוי ס"ג דאמא עולה
 ג'ימטר' אל של אלקים והם המלאכים נקראים
 חשמלים וכידיהם מגינים וחרבות ורמחם הרבים
 להגן על ישראל מן החומות ולהתגרות מלחמות כשריה'
 של מעלה ולנקים נקמותיהם ברגע אחד וכהרף עין
 ולכן נקרא המקום הזה חא הרצים מקום אוחס הדנס
 ממהרים להתגרות מלחמה ולנקים נקמות לקבל חנין
 רבין של ס' ארבים לחכאשא ולח חרעי מולין של שאלו
 ישראל ח'ו והחשמלים רבים לשלוט עליהם ולהכניע
 ת"ש עיד יותר וחראה נפלאות כרך המקום כ"ה שמתן

חרה לעמו ישראל וסודו ליראיו גלה ע"כ שימו וחת
 על לנכנס • ומהי ידעתו על פנ כם וסודו אל ה'
 פלה הם : כל עיר דות • חיים בקרובים : ולזון
 בנבר חלפותם לעמוד נגדהן הרע בכל כת כחם :
 קולי ישא לפשעיכם • השומר נפשותיכם
 נחוככם : סליק ערק נ'
 פרק ז

בכר

ארכנו וכתננו לעיל עד פשה השיש של
 החובי' זרע לנטלה הן באיבר השמל הן כפי
 בדברי נבול פה ע"כ באתי לה ליע החטובה והתיקן גדול
 של זה הוא דבר קטן שאר כאשר הביא בספר יסוד יוסף
 וטיקן חיקון על אלו בני דברים שפיו יגהה הכטה ולמות
 ידבר תבנות התורה באהנה ובחיה לקבוע עיתים לתורה
 ולא יחזור לסודו לעשות כאשר עשה וככתוב מרפא לשון עק
 פיים גם שביא סיכוד תלמידי' חכמים בכל מה דאפשר
 ועביא הספוק בכים משחיתים זרע טרעים עובו את ה' ומשרש
 הפסוק ע"ד הגמרי' ר' עקיבא היה יושב ודורש את ה' שהדין
 לרבות ת"ח סגדך לכדו כאשר פשה עוד ויהושפט כשהיו
 רואים ת"ח היו עושדים סכאס ופולסם על בואיהם של
 ת"ח ומסנדי' ומשקיי' אותם וקורין להם רבי רבי שארי שארי
 ל"א בכים משחיתים זרע טרעים שפיו כולם משחיתים כרימם
 בהובא ורעם לנטלה למה באמת ל"א מנו א"ת ה' ר"ל
 שלא היו דורשי' את ה' לרבות ת"ח נשכא לא עשו חטובה של
 עונם ולכן היו זרע טרעים :

ינראה

לי לומר ע"י זה כיון הספוק ש"ח
 הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'
 לפי שאמרינו בחדש למה לא אמרו ישראל שלל
 במצרים לפי שלט היו יתלין לומר עבדי ה' שהרי
 עדיין היו עבדי פרעה וכו' וביסוד יוסף מכות
 שהחולה מתעבבת בשביל שאנו מוכים ת"ח ולא
 נהגו בהם כבוד כראוי והנה אנתנו ג'ב לת"ע עבדי
 ח"ה אשר אנו מסודרי' כיניהם כעו"ה לז"א טיר
 המשלגת הנה ברכו ח"ת ה' ד"ל שאמם חדרשו שם
 דכתיב את ה' לרבות ת"ח ולו כתי' כל עבדי ה' ולא
 עבדי ח"ה וק"ל :

לכן

כל איש הירא וחרד אל דבר ה' יכבד ת"ח ככפא
 ובשאלו וכויתר בעו"ה שכעת הזאת מסתקיים
 קללה של ישיפה הכניא הכשלים בניי אדם שאינם
 פהגנים המה אחי פרחי הפוכים מעיר לעיר
 שלם פעשים טובה וכמביא לאחד אחיה ת"ח יראה
 וינין ויבחי' להעיב עשו כי זה
 דל"י

ודאי תיקן גדול על עובדותיו גם יקבע עתים לתורה קודם
שיתכבד הן רב הן ששע נק ילמוד וכיון לבו לשמים וכבר
הזכרנו לעיל שהתכבד ביד הקליפות לנקים נקטתם שאתן
בחוטאים ואינם עושים תשובה נכונה וע' היה דוד שתכל
הכילה מתכבד נפשי מיד בלב יסודתי ע"כ שהייתי לעם ק בחורי
ונתעבית כפי מה שחשב כמבואר בעמק המלך בתשובה גם
בזמל טפה וראש תיבות של תעבתי ותורה היא ת' והוא הי"ו
שם היה הנקרא חרב ויכל מתכבד הקליפות :

ואנב

אודיע למעייני מה שחנני ה' בצמ דחולין
פרק חלו טרפושו ז' ההוא שולמסא דאמי
לפומבדיתא ערק רבה ורב יוסף פגע בכו ר' זרח
אמר להם ערוקאי כוית שאמרו במקום מרה : ופירש
רש' גמרו מגחי האי דינא דק' להבן הענין כפשוטו
הגם שלא בלמי בזה התכבד קטן להדפיס פשטי'
הך הואיל והוא קרוב לאמת וכו' חנו רוחים כבוד
המורה ע"כ שמחי זכרון כסתר :
ולא רציתי להארך נקושת רק הפשטו קשה מכל
דממה לא ידעם האי דינא גם למה קרא להם ערוקאי
בלשון ולוול דלמא לא היה להם לפרוע מה שמקשים
החיל של השלטון : אכן יתרוץ הכל לנכון ע"פ שלשה
הקדמות א' כבר הזכרנו למעלה שהפארת הוא התכבד
כבוד וכורע הנטויה זו התכבד זו הי"ו של ההם הויה
ואמרינן בזהוה ונכמה עובתי שהיו' משם הוי' ב'ה
הוא משפיע לתלמיד חכם שזוכה ללמוד התורה ולכן
התלמידי חכמים אינם דריבין נערה כי יש בידם
חרב פסיות הוי' ישל גם הוי' ב'ה ב' ברע' מהמנא פ'
סנחם מביא וז' כבר היה אדום עתול' ישמעאל הלב
באמצע זה יעקב וכו' והמרה התלו בכבד הוא חרב
של אדום ואם ישראל בגלות חוטאים אז דריבין רפוא'
כמו האדם אשרך רפואה להקיו דם כך אדום לוקמים
ממנו דמיו דהיינו ממון דעמי חשוב כמת וכו' ע"ע ז'
ארוך : הכלל העולה שהכבד הוא אדום ומרה חרבו
של אדום : וכבר ידוע לכל שברכתו היה על חרך
חמיה נמצא חם אין לאדום חרב אינו יכול לעשות
מאומה : ג' בגמרא דבבא בתרא א"ר אין שורענית
בא לעולם אלא בשביל עמי הארבות כי הוא דמי
כלילא דמי אטברי' אחא' לקמיה דרבי אמרו לי ליחבי
דבנן בהדן ח'ל לאו ח'ל ערוקני ח'ל ערוקו ערוק
פלגא דלויא פלגא אחא הני פלגא לרבי ח'ל ליחבו
דבנן בהדן ח'ל לאו ח'ל ערוקני ח'ל ערוקו ערוק
כולהון פס כוכם שדויהו אכובם ערוק כוכם פקע
כלילא אמר רבי רחיתם שאין שורענות בא לעולם אלא

ועפ'ז יוכל להבין מה שפירש רש"י הקול קול יעקב
והידיים ידי עשו בנותן שהקול קול יעקב אין
הידיים ידי עשו אין הקול קול וכו' הקשה למה באמת אלא
ככ' ליחא לפי שאי לאמרו לעיל שכוו של עשו הוא חרבו
הטרה התלו בכבד ותלמידי חכמים יש להם חרבו של הקב"ה
ולכן בנותן שהקול קול יעקב ר"ל שיעסקו בתורה א"כ יש
בידינו חרב של הקב"ה ואין אנו שתייראים ספניהם . אבל
בנותן שלא יתעסקו בתורה וא"כ הולך ממנו הקדושה דהיינו
חרבו של הקב"ה ומכאן של אדום גובר ולכן הידיים ידי עשו
וק'ל

ואפשר לזה כיון הגשפא כל ת"ח שכוסם תלמודו
שפתחה דקמה לטה דווקא שפתחת לתלמודו
אכן ע"פ כל הכל' ליחא חכמי אמרינן לעיל בת"ח זוכה לתורה
עתיפארת שהוא ו' של הוי' והוא החרב ואמרינן בגמ' דמלן
ובי' דמיטן ס"כ ניטל המרה בודקין הכבד אים יפגה עיריות
כמר והטעם מבואר בגמ' ובשפתיה בהן פס סיי' מ"ב כבד בעטם
מרה זורק כה טפה נמצא ע"י בעטו מחבר הטרה לכבד וא'
הוא נותן ביד אדום הוא הכבד . חרבו דהיינו הטרה : וכיון
שגנדה הקליפה . כסתלק הקדושה . לז' כל ת"ח שכוסם
ר"ל כיון שהוא ת"ח כמנא היה בידו חרבו של הקב"ה . והוא

כנסם וכוותן כח לחינו של אלוים • ולכן נסתלק הקדושה ומשתבחם לאלוים • ודק :

זויל

בעל יע' עמוד הדרה • ע"כ הואיל וגדולה כח הדרה ראויו לכל איש מישראל לעסוק בד'ת אפילו בעל עסק סיבתר לו ששה א' ידועה מידי יום ניו מו' ולהיות תובר חבר יחבר חברת חבורה חבלין שילמדו ובהיותי אנ' ד'ר'מ' בק'ק' פרנקפורטא המנהג שמה בכל יום ויום בהגיע חגי היום נאספו עדרים עדרים כמות כמות חבורות חבורות ולכל כת וכת ראש למדן אחד המגיד להם איש כחכמתו ונימתו : **וכן** כח כ הטרור סימן רמזו כל א' מ שרחה חייב ללמוד תורה ביועני ביועמר בין שלם בגישו בין בעל יסורים בין בח'ר בין זקן והפילו עני המחזיר על הפתחים חייב לקבוע לו זמן לת'ת וכן הוא בגמ' דס'ף סוטה חמר' יודא בר חייא כל העוסק בתורה מת'ך דוחק תפלתו נשמעה שני' כי עס בניין יסך ככה לא הנכה חני יחנך לקול זעקך בשמעתו עקך וכו' : **ואשרו** הדור שגדולים ואשמים לקטנים קטן שכמוני • ושמתו לשמעים כח'ן קולי כפעמוני • להזכיר לגדולים יותר ממני • ולהזכיר לקטנים אנשים כמוני • וחו' במעגלי כדק יכתני • ומי' הכר ופנעים רעים יבילנו • אמן כנליב :

סליק שער א

השער השני בקרא שער קימת המטה

ומדבר

מענין נשמתו • ואך ינהג כשיעור ממנחתו • שדרך לכה ס ממטתו : ויברך להמחזיר נשמתו ולהביל מכמה פנעים אותו : ומלקתי לנתיבם וכוה יאותו : לכל המעיין למנ' א' פנקשתו : וכאשר זכיתו לסדר אותו : כן נוכח לעשותו : ולראות בית המקדש בהבנתו :

נתיב א

הוקדש אהלך למק'ר ולדרוש בהבנות כו' כות ירדת הנשמה ונעניין מהותה בעולם השפל כאשר כבר כתבנו למעלה חסם קניהו נשם בעל חסד לחברהם שער רידיחה הוא כדי שחוכה לחיות בנוסס' ולקבד בהיכלו ושמה באמי לחוס'ף באמרי נוסס : בע'ט'וס : כדי שכל אחד ידעה ויבין גדול שכר מי שמחלל ככוונה : וכן להיסך האיד' גדונה • והאחיל בעורת שוכן מעונה :

כתב

בעל נשמת אדם כתולת ספרו בענין מהות הנשמה יסודה ומורה האריכו למענית הרלושוי' והאחרונים • אושר ככה וזה אושר ככה וילאו לפנאי הפתח פתח ע' בים ולב' להבין עקיר בפנפה ושמותה ואכו' אין לכו אלא

להאמין חשונת אותו ולהיות יחד תקוים בטקו' באטן מלא נשמת וכוונת מדברי הבאי האמת כי הם קבלו האמת איש פפי איש עד טרע' ו' והם אטרו כי נשמת האדם היא שבה כדל קדוש וטהור מופדת בעבטה לפני אביה המלך פ'ה הקדוש כ'ה הקדוש הוויית האדם מקדש ארץ כאחד מכלל המרום בפרוים יותר כבבדת בפשלה טהה כי היא רוח וביבין משם הגדול והכבוד הווי יתברך • ועיני רואים תנאנה דברי אלהים חיים כי באים שפי שיש טהור וכוהי הוא כשחק' האדם גד'ל בעקום הרב הנשעני ז'ל סכל דבריו דכתי קבלה שקבלתו שלמים לתל'הו'ל' באשד יעידון ויגידון עלזה שלשה פע'י על'ס הרקני'טו'ל'פי כשא' ובעל עבודת הקדוש ח'כ'פ'י'ג' ובעל פרסם רשונים שזר'ג' פ'ג' ע'כ' דבריו על כספו אשאנו עטרה לראשי אעזכנו וזה הדברי אשר דבר ששה הרמ'ן ז'ל בפרש' על התורה בע' בראשית ו' ל'ויפח באפיו נשמת חיים וגו' ירסו לנו הכתיב הזה פעלת הבכפ' וס' דכתיב הזכיר בהשם מלא ואמר כי הוא כפיח באפיו נשמת חיים להודיע כי לא בלא כו'טן היסודות כאשר רשנו בכפ' התנועה גם לא בהשתלשלות טן השכלים הנכללים אבל היא רוח השם הגדול שפיו דעת ותבונה כי הנופה באפי אחר שכשיתו יתנו'ו'ט' סוכשמת מדי תביכס כי היא שים ד הכינה בדך אמת ואמונה • דפ'ח'ושי חכם ויבין בנין ידע דכתי ששה איש האלקים ויבין תשלשפות חכמה בנועס שליבת דבריו ושחק אטרו רש'ס'ד'ס' ד הגשמה ואכילתה טראש ועל ס'ף בעץ סיפו בזהילתו ותחילתו בכופו והכפ'רות לה' אלהיו והג'לת לנו ולבנינו מדבריו הוא נשמת אלה'ר הוא רוח וגיבון קדוש כאבל פהשם הגדול הווי יתברך כי ע"כ זכרם התורה דיבירת האדם סס מלא ויבנה' אלקים ונישר יותר שכפ'ר הכנלקים להורות לנו כי בשם אלה'ים העולה כמנין בע'ל'נע' ברא' החומר גוף האדם כאשר שפשה בראשית שכנלאו בשם אלקים הנפשכם אחר טבע יבירתם לא ימנאות תפקידם ובשם העכס יג'וד' היה אכילת נשמה ע'ד שאמר חלקי'ה' אשרה כשפי וסיפאל פילתא בשפ'ה כשפ'ר קטן יג'וד' ועל זה תקנו מסדרי התפלה בכרתם אלהי נשמה וכו' וזת'ה כפחת בקריבסוד כי תפ'ארת עשום את'ה ובאמר את'ה כו'רא את'ה וכו' ע"ס היוא' סוה שבהשפה כאבלה ששם הקדוש והטהור הווי'ה' כרך'ה' הווי' :

ובזוהר חדש דף י'ב ע"כ כתוב וז'ל'ס'ס המיוחד לא נוכ' כמעשה בראשית חשני שכל סבריות כלס סהד' והנהמה וכן כולם ואין נחלה למלך להוכי' שמו על השתי' מלא חמרו כשם שכל הכריות כלס וכו' לכן לא הזכיר שמו עד שנברא כל'ס' וחס'כ' מוכיר שמו על דבר שקיים לעולם ששה השמי'וארץ אה' כיוס עשות ה' אק'י' פרץ ושמי' ולא חשב שאר כריות עכ'ל' ;

נמצא

זה שומר דברי הרמ"ן הג"ל אכן ג"ל הכותב
 להשנות שניהם יחד ואלו דברי אלהים חיים
 לפי סמכיל בעל בשמת אדם קבת בשפרו ואוסף נוסף שגלי
 שגשמת אדם הראשון היה לבדו דוקא שגם הקדום הו"י אף
 שלא היה לו חיים נבחיית בעת קבת דע"ל ע"ש כ"ז היה יכול
 לבטיג מבד שמשו ומבד במקום הקדום שהיה שם אס לא עבר
 על כיוות השם ב"ה שהיה כבני עליין ובאשור אפי אמרתי לאלהים
 אדם וכו' עליין כולכם ובטו שמה ל ישראל בשעת שתן חזרה
 ואפמר שמי לעולם אבל כל הדורות הבאים אחריו אינם יושבי
 להיותם נאגלים שגם המיוחד הו"י ב"ה אפנה אס יהיה אדם
 זהיר חרוי בעמדתו תמיד מנות ה"י ב"ה ולחיות דנוק בו ללכת
 פדרכיו יאזי יוכל לבטיג שמה לבשמה כוו ובטו שמיני כוונת
 פרכי שפעון ב"י עבד יוסף טבל לרכבן בשביל בנו ר' אליעזר
 בי אשר היום וכה כני לבשמה חלפה קדושה יותר וכו' מסיים
 שם בספר ב"ד דוקא טאטיני תורה ולא טכחישי התורה .
 ולכן כתיב בר ה' נשמת אדם אסת קרויין אדם וכו' :

נמצא

לא קשה טידי שהרמ"ן טיירי סיביר כפיו הוא
 נשמתו של אד"הר לבדו ולא שטר הדורות .
 וטה שכתוב בוזה חדם הר"הא קאי על הדורות הבאים
 אחריו אשר פקידם נבדא סיטודות וק"ל .
ואפשר לוח כיון הפסוק לבו חזו מעלות
 אלהים נורא עליהם על בני אדם לפי
 שפנר אמרנו לעיל דמה דכתיב אלקים אבל בריאת
 האדם לפי שגדא למלך להוכיח שמו על המח' כרעת
 זוהר חדם הג"ל נבדא מזה מוכח שלא הו' לאדם חיים
 נבחיית שהרי לא כתיב שמו המיוחד אבל בריאת האד'
 ובמדרש נורא עליהם על בני אדם שגם לאד"הר לא
 היו לו חיים נבחיית כלל אף אס לא חטא ולכן עליהם
 הוזה על ב"ד ועפ"י נתיח . לבו חזו מעלות אלהים
 אלהים דייקא מדכתיב אבל בריאת האדם לקי' מוכח
 מזה שלא הו' לו חיים נבחיית וא"כ נורא עליהם על ב"ד
 ד"ל מה שאנו נקראים בני אדם על שם שאנו מתיים
 בשביל אד"הר שחטא כידוע ובאמת גם לו לא היו לו
 חיים נבחיית ולכן עליהם הוזה דוק :

ואפשר

לוח כיון הפסוק והגיתי ככל פעליך
 ובעל ילונך אשיחה ר"ל בשאני אהבה
 ומדבר ככל מה שבראת בעולמך ואז אני רוחה אבל
 בריאת האדם כתיב ויהמר חלק ש נעשה אדם והכל
 בריאת השמים כתיב כיום עשות ה' אלקים וקשה לי
 למה באמת לא כתיב אבל בריאת האדם ה' אלקים
 כמו בבריאת שמי' וארץ חלא ע"כ גדא למלך להוכיח
 שמו על המח' וא"כ מוכח כבר שלא הו' חיי נבחיית

וז' כובעילונך חשי' ר"ל שהוזה נורא על ליה על ב"ד
העולה שכל הג"ל שכל אדם ע"י שמשו יוכל להשיג
 לבשמה שחורה כשו שמה ללד' הר קודם
 שחטא ולכן יקדום עמנו כל אדם אף בימתר לו ויבדך ה'
 חילו . ויבקר כביבולו :

אובמו

כן מוכח נמי ממדרש הנעולם ח"ל : דבי
 שחח ויאמר כמה היא חביבה הנשמת הנחוב'
 מתחת כסא הכבוד ממקו' קדוש וכו' בא הנשמת האד'י
 צנוף השפל החסול והנחנק העב כדו להוליכו בדרך
 יטרה ולעבוד עבודתו ורובן בורא לבוא למחר לייטול
 שכרו . אד' יורה אלמלא לא הוינא בעלמא יתיח לן
 ולא ניתב חושבנא למחרי' דפקתי' לנחר אמר הדרי
 ביותא חזו מה כתיב ביה בארם לה טוב . היות האדם
 לבדו אעשה לו עור כגדוד אד' זו היא הנשמה שהיא
 אצלו להוליכו בדרך קונו והיינו דמתן הכח לשהד
 מסייעין לו * עכ"ל :

והעניין

טובאר שאליו לפי שאמרין לעלה בשער
 הקודם שחכילית הנשמה היו כדו שחוכה
 לראות פני אביה הפלך בעשותה לה מלכות חלוקא דרובן
 בע"ס ואז יוכל לבשמה לתכוב חלקה בפיה כדו' פ"על שמש
 יאכן גם הוא קרוב להפמיד שמש ח'ו תלכה אחר תאות הגוף
 והיא בטלה במיפוט' כי רבים הפה וכו' לאכל מה דכתי' אינעשה
 לו עור כגדוד שהק' בהשורה א"כ יכולה הנשמה לסייע לגוף
 להוליכו בדרך הישר . ולכן אמר רבי מתחילה כשה חביבה
 הנשמה הנתכנה מתחת כסא הכבוד ממקום קדוש ר"ל שהיא
 באכלת שויו שכיותו ולכן בא הנשמה להאיר צנוף וכו' עד
 לבוא למח' לייטול שכרה כדו' פועל שמש וכו' ועו' אד' אלמלא
 לא הוינא וכו' ולא כיתב חושבנ' לפי שקשה לו דלמא ח'ו תלכה
 הנשמה אחר תאות הגוף לפי שרבים המה * וחזר ואמר דברא
 צי שפוט דכתיב ציה בארם אעשה לו עור כגדוד ואמרין לעיל
 מייני' שהקדום ב"ה מסייע לרבשמה וא"כ לדרי כי כי טוב למ
 שחה שאז שנוכל לתבוע חלקינו פנינו . כפועל ולכן מסיים
 והיינו דמתן הכ"ל אט' רמסייע' לו ובכ"ל לט' הר דייקא ר"ל
 שעיקר בוונות הנשמה וירידתה לעולם כדו שחוכה לעלכוש
 לראות פני מלך אביה ולכן מסייעין לה דוק .
העולה מכל הג"ל שעיקר חכילית הנשמה בעה"ו כדו
 שחוכו למלכות ולשחול חלקה בפיה כדו' פועל
 שמש לכן חייב כל אדם לעבוד להשם ב"ה בלב שגם
 ועבודה זו תפלה ע"כ באתי לסד סדר נכון אד'יתנהג
 האדם מיד כשניטור משנתו ואשרי אנוש יעשה אותו .
 וכן אדם המחויק בו . ויהו לו אלקים רוח נכו' בקרבו .
 ויחלא משחלות לבו : שליק כתיב ח

נתיב ב

סוכה יהוד וזריו להקים מעטות
 כדוריות ולא ילך ד' אמות כלי נט"ו
 הרמב"ם נספד מורה גבויים פר' ג' חלק
 ג' ו'ל סוף דבר תשים מתענהך כמילי
 דעלמא דעת מאכלך ושחוקך או בעת ספרך עם אהרן
 ועם כרך קטנים או בעת היוחק עם המון בני אדם
 כאלו הומנים הרבים והרעבים הם ילך לתא' בכל
 מה שברך בענייני המון בני אדם והנהגת הדליותיקון
 הנ"ק * אמנם בעת שהעסה עבודות התוריות לא
 הערוף מחשבתך חלה כמה שאתה עושה ובעת שהי'
 לדרך כפני עמך וגם בעת הקיבץ על מטהך הוא מאד
 מלא * מחשבתך בעמים הנכבדים האלה כדבר אחר
 חלה בעבודה ההיא הסבלות והיא להתקרב אל ה'
 ולעמוד לפניו * ע"כ ירבה כל חסיד להסדר ולהתבודד

כתב

ולא יתחב' עם שאר בני אדם רק לדרך הכרתו ומכ"ם
 כשיעורר ממעמנו שמחוייב מיד להתכונן מה שיוכל
 לעשות בזה היום לעבודת הבורא ב"ה ויתן מיד שבת
 והודאה לאל המחיר נשמתו בלי שום חסרון ויקשוב
 מיד חולי יוכל ללמוד איהו דבר הדם או מה שלמד
 ביו' העביר ועו' נאמר הניעו' בליה ומפנה לבו לבעלה
 ד'ל כיום חי אפשר לו שיכול להיות שהוא טרוד כטרד'
 ג'א ולאנשי ביתו ומקומו אבל בליה כשיגיע ר ממעמנו
 אז ח"ן איש אחו עמו והוא יאכזב על מטתו ולא יהדרה
 כד"מ ובעבודת השם ב"ה ולתי זה מתקייב כנעשו :

אד

אסור לברכר בדי' כהענין ידיו פגומים טרחה
 דמסבא על כן טוב לאדם מיד כשיעור ממעמנו
 ולא רבה להקים מטתו פיעול ידיו ואח"כ יוכל להרהר בדי'ת
 אף שלא יוכל לברך כשניל איזהו עיניו של מי רג'ים פ"ט
 כסנועל ידיו יקח אותן סיס ויתן לתוכו או בטי' להטה כשיענין
 ודוקא כלי חלם אסור שיניו יוגא מדפיו לעולם אבל כלי וכובי'
 או שתכת בתב בעל מלי' בהג"ה על זה באמר והיה מתוך
 קדוש שיהי' לו תמיד עיניו של מי רג'ים של זכוכית או של
 שתכות לפני מטתו דעו יוכל לברך כשיטוב לתוכו בכל פעם
 שיסתין רבועת שיה ואל יבול אפילו לברך ברכת התורה אבל
 אם אין לו אלא כלי חרם טבי ליה להרהר בדי'ת אפילו בלא
 ברכת תורה כשפאר ב'י' טימן א"ה בשם האגוס :

וער

יעלה על לב האדם שאם בין בוא טעויותיו של
 האדם בל' חליו בליה כנ"ל וי"כ א"ך יוכל
 להטהר עכשו אף אם ועול ידיו ברביעי' היום הדבר הזה
 שנואר כעסק דוכתין בגמר טוב תיקן מלפני השלך ע"ה נט"ו
 בא שנואר בפליה ונ"ל :

אם

יבא לאדם אורחים ויניסם כמנהג טנים
 יסות אפילו אם יש לו כמה עניים ושפחות
 ועדיה הוא בעמנו ויעמוד עליהם כי מי לנו גדול
 מאברהם ששאט את המלאכים והיו לו כמה עניים
 ושפחות זה א בעמנו שימם לעניים אף ע"פ שנודמונו
 לו בדמות ערביים ואברהם כיון בלבד ובעמנו וכימי
 בשכלו שהם מלאכים חנונים ומשקתוים לאתק
 רגליהם והם שרים חגיגים ונקראים הק"י ובעבוד
 שמתקסד רחוק מהם ע"כ אמר יוקח נח מעט מים
 ורחבו רגליכם להעביר העומאה מעליכם ואחר
 רחמי רגליכם השחל הוא בעמנו ושמן לפניכם
 וכי' הרי נשמע מזה כפי"ש שמתק מעט מים אשר
 אמר להם אברהם שירחמו רגליהם העביר מהם
 טומאה גדולה וחוקה ומה גם שהיה סובר שהם
 חיבונים עמם אפ"ה העביר הטומאה מהם מכ"ם אנו
 עמו ונחלתו שנוכל להעביר הטומאה ע"י נט"ו שתרין
 כדאוי וכדנינו ע"כ :

כתוב

הוזהר פ"ישב ונ"ל ר"ם פתח ארחץ כנקיון
 כפי ונ"ו תא חו רוי דמלאה הכה דלית
 בר נש בעלמא דלא טעום טעמא דמוחא בליה ורות
 מסאבה על ההוא גופא . וכד אהדרת נשמא לגופא
 אחתברא ההוא וזקמא והא אחר דידוי דבר נשזוסמ'
 דמא אבא אשתאר בהוא ועל דא לא יעבור בר נש ידוי
 על עיניו בגין ההוא דהם מסאבה עד דנטול להון .
 וכד נטול להון כדן הו' אפקדיס ואקרו קדוש והאריך
 בא : לאתקדשא בעי' חד כלי לתתא וחד כלי לעלמא
 דיתקדס מההיא דלעילא וההיא דלתתא דיתבי
 כוהמא דמסאבי ביה דא כלי לקבלא מסאבה ודא
 לאתקדשא מיניה דא ארור ודא ברוך .

ואסור

ליך ד' אמות כלי נט"ו כשנואר בכמה דוכתין
 ונ"ל בעל מלי' כתבו הסקובלים כשהאדם עין
 בליה כששה ויבאות מגופו ופיד טורה רוח הטומאה על ידיו
 ומטמאה ידיו לפי שהם כנגד זרועות עולם אשר שםם נאמרים
 כוסות הטומאה ולפיכך טורה על הידים וההולך ד' א' בידיהם
 משאות שיב שיחה לשמים לפי ששניו אל' אשר כידיו ועליו
 הכתוב אומר ישליו ארבלים לזרדיס וכטמות לרגליו אל'
 לאשר הביאו אלהו כידו שיהם שרגיו אל' אותם הפיאים
 אל' אשר בידיהם ולפיכך יתרחק טן הכיעור וטן השואה
 לו וכתב עוד שהוא עובר על לש' יהיה לך אלקים
 אחרים על פני ע"כ שאד מאד ברין האדם להיות
 אהיו כנע' מקדית טיז כקס

מטתו אם יהיה לו באפסר לבתי ילך די אמות בלי כטי' ומכ"ם של ילך חנה לאיר המסים. וסכ"ם של ילך לכהר ופספף ידיו נתבולו לפי שיש חילוק בנוסח הברכה כמבאר בא"מ" די וגם יש להסתפק אפילו אם פספף ידיו בג' עיסות אם עלתה לו להעביר רוח רעה ע"ם :

זה

לשון הוזהר שמוע שמוד שפ"ו כיון שיסן האדם עולה נשמתו לראות בלחוד העליון ומיד סעים בר נש טעמא דמותא וכיון שניעור האדם ממשנתו הוא טמא וכיון שרוחצמים הוא טהור עכ"ל לא חורו' נשמתו להתיישב במקומה אף אם עוסק בחורה אלא שהנפש שהיא כמה של דם דכתי' כי נפש כל בשר דמו הוא שולט באדם וכיון שמתפלל האדם קודם שיאכל מיד כמו של דם הוא יושב במקומו דהיינו כדם והנשמה מתפשטת באדם אבל מי שאוכל קודם שמתפלל והוא נותן כח לנפשו של דם שהו' מסטר' אחרת דומה למשונן ומנחם. ע"כ כל איש הירא וחרד לזכר ה' יתום ויעמוד ממתו בוריות ולא בעלמים. ויערה עליו רוח טהרה ממי' שמים : סליק נתיב ב

נתיב ג

נויבואר כמה מעלות טובות למי שנוהר ומוהיר לאחרים שיחללו בכוכ'

וקנה על פי הקבלה ואז טוב לו כעה"ו ובעה"כ :

זול

בעל ז"ע בפסוד התורה דענין לימוד חכמ' הקבלה אשרי האים שזוכה לזה לראות פני ה' ולבקר בהיכלו כבוד אומר כולה כי החכמה זו סכנים אהבה ויראת ה' בלב האדם. וראיתי הרבה בני אדם פורשים מלכתוב לפדום וללמוד חכמת הקבלה באשר הנסתרות לה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו. בודאי האנשי האלה אינם זוכים לנשמי כטי של טע' ס"ת במבואר כפרדם כשער עשרה ולא תשע הביא רע"י מהשנא ח"ו ואית אחרבא שארי סתרי תורה שארי שרי דאינו יתין שטתיהן טפטרל דמלכות קדישא דליהו כלילא שפער ספירין דכל טאן דירית לה וכה לה. ופירש סם לסעלה באשר יש באנשי עשמה יש מי לו נפשה שהיא אמה סנד הנריאה ופתה אשר שיש אחרים שארי סתרי תורה שהם עוסקים בתורת האלהיית וס"ת מפני שאפשר היה לומר כי שארי סתרי תורה יקראו טהן עימקין בסתרי הלכות דרשות ואגדות והחוקים והפספסים של הדברים לז"א כ"א היות שברה כפול ומכופל והוא השדה הנבחרת עכ"ל אינם זוכים לסעלת הנשמה עד שהגיע לסתרי ספירות שהם סוד אלהינו והם נקראים שארי מדות. כי כל הפסק של החכמים היא בסודות ואשר שאלו יורשים נשמה סנד המלכות בעבשה לא סנד במסטרון סנד ולא סנד אמה עכ"ל וז"ל עין צנין יריאה אף שי מלמד כל הלכות ומדע"י ואגדות וכל ואת לא זוכים

לחיות הנשמות והנה למה לי רוב דברים מעיין. אהרות הלימוד הזה עיין במאמרת אמו' ו'ל במאמר ראשון על סם' דע אלהי אביך שהאריך לזכר מעיין הבורחם שללמד חכמ' הקבלה ואפי' בטל בעינותו ולכן כל אדם הר בה לזכר באותו הנשמה כריך ללמוד חכמ' הקבלה. עכ"ל בעל ז"ע. והגה אבני יודע את ערכי שאני כקוף לבני אדם. וקטנתי מכל החסדים. בע"ר אבני סליש' ולא ים לי בינת אדם. כראתי הדבר הזה שהוא תועלת גדול לנשמה. אסרתו ימבור עלי סה. אף שאין בי דעת ומזינה. מ"ם בחין תירונה זו החכמה להודיע לבני האדם כפייה אגידים ארוד כשיחי ואלהייה. קנת סה ש. באתי ובעתקתי מכהה ספרים ספרי חכמה. והשכיל יבין מדעתו ויוסף לקח טוב בנש טעמה :

שרם

אחלה לזכר יאודיע למעיין שכל מי שיזכיר התפלל זו התפלל ע"פ הקבלה אפילו אדם קנהו דהיינו שיזכה לכיון באיזה כונה איה כבשר יבוא לפניו. אף שהוא כטיפה פן היס"ם כריך להודיע שלא ילג שום אדם או נקודה כי כל נקודה ונקודה יש לה סלף' ומכ"ם כריך לחתך אותי' שפיו לבלתי ונבל תפלתו מיליש ח"ו איהו אית מכ"ם תיבה וליהן כיוח בין הדבקים כי האותיות הקדושים אשר אנו ששתמש"י בהם אינם כשאר אותיות של"א כי כל אות ואת וכל קודר' ונקודה יש בהם סוד גדול כש' בעל הפרדם כשער האותיות ז"ל שא"ן א תיות החורה הסכמות אמנם הם ראשונות המתייחסים בצורות אל סנימיות נשמתה והו סדקו רז"ל וכו' כל אות ואות יש לה צורה רותניו ומאור נכבד אציל מטנם הספיר משתלשלת ממדרגה למדרג' כדרך השתלשלות הספירות. והנה האות היכל ומכון לרותניות ההיא ובהו' אדם מוכי' ומגיע אות מסאותיו' בהכרח יעבור הרותניו והוא והכל הפה משנוי יתהוה צורות קדושות יתעלנו יתקשר כשורס. שהם שורש אצילות ולא א' כלבד לא ג'ס כמציאות רל ככתי' להם רותניות שורה על החומיות ההם וזה טעם קדושו' ס"ת וזה טעם מ"ם וס"ך שכלותם נכס היו עומדין ספני שהרותניו מעמד הנשמי' הוך ההו' וזה ענין וטע' שביר' הלוחו' ספרשו רז"ל שכתרו האותיו' וז"ל כמרע נסמכל כלוחו' ספרת' הכת וכבדו ביד משה ונפלו ונשכרו ע"כ

וכתב

בעל של"ה כבית אחרן ח"ו והנה תשובו' האותיות כרסיותן סכ"א כספר התשובה וכפרדם שער האותיות ותדע אז דמכ"ם בהתחברו' האותיות הקדושו' ונעשה בהם תיבה סרוסנית התיבה הזה כענין גדול לסעלה. כסו סהוויית והסמות הם סוד גדול סוד האצילות רק השמות הם התפשטות הוויית כן הכמוים הם התפשטות השמות ויש בימי כביים כן אם כל תיב' לשוביבי רקודם וכל התיבה' לסעלי וכל סה שיש למטי' כנשמי' הוא התפשטו' והשתלשלו' השפ' מלמעלה

מלפני שנתלשל שמדונה למדוני'אף לאי לאים עד שנתגסם
בעולם הזה הגשמי והכה הדבר הזה פקרא בשם הזה הוא
שמו באמת למעלה בשמים כי שם מקור אלו אותיות וחבוריו
רק שכל הכל השתלשלות בקרא בשם זה מושאל מערכו ועל
כן בקרא לזכינו לשון הקודש כי כל השמות והתיבות הם
למעלה בשמים בשמים קודש העליון ואל"כ כשיורד ושפתלשל
בחקים הזה בקרא זה השתלשלות בשם הזה בהשאלה :

וכמו שכתוב הרכ הפרדס כי ידוע הכלי מישראל מידי
אדם וכן רגל הכסף כך אני אושר זה הרוחניי כח היד של
אדם בקרא יד איון שמו העבס בקרא יד רק הוא מושאל .
וכן עין מורה על כל ראות העין . וכן האוזן מורה על כל כח
סמיעת האוזן . וכל השמות כולם הם שושאלים כי יד תחת יד
עין תחת עין . רגל תחת רגל . וכן כולם
ר"ל הלשון הוא קודש כלומר בקרא יד למעלה
בחקים קודש ואחר כך בהשתלשלות כל העולמות
סעינין לענין ומענין לענין רבנות מדריגות ככל מדרגיו בקרא
יד אמנם בהשאלה . ויד ו תחת יד ו ו תחת יד עד פיר
הקדושה שהוא יד בעבס הכלל העל לזכורנו הוא לשון
הקודש ר"ל לו העניינים שאנו קורין כל אחד בשמו אינו שמו
בעבס רק הוא מושאל ועבס השם הוא דוקא למעלה בקדושה
כענין די יסודות אם מים רוח עפר כתוב הוורק שהם
השתלשלים שהשדרכה העליונה חסד מים

בבורה אש תיה רוח מלכות עפר או ד תציות שם אש
רוח עפר שם בקדושה הם ענפיים ואנחנו קוראים אל"כ
בהשתלשלות מהם בשאלה אם ושים רוח ועפר גם ד' חיות
אל"כ בהשתלשלו בכוחות מלאכי' מיכאל יסוד מים גבריאל
יסוד אש אוריאל יסוד האויר הוא רוח רפאל יסוד העפר
אל"כ בסוד הגלגלי' בהשתלשלות עד לו יסודם במקום וככל
אחד מהשתלשלות הכ"ל יש רבוא רבנות מדריגות ושים תחת
מים ושים תחת מים וכן אש וכן כולם עד שאלו המדות
הגשמיות היסוד השורף והחס והיבס בקרא בהשאלה אש והסוד
הקר והלח בקרא מים והיסוד החס והלח בקרא רוח והיסוד
הקר והיבס בקרא עפר אבל עיקר שמות מים אש רוח עפר
הוא לשון הקודש ר"ל מקור הקדושי' דהיינו חסד גבורה ת
שלכות הם בקראים בעבס מים אש רוח עפר וע"ד שכל כמו
שמות האנשי' בקראים ככל דור ידור אברהם יצחק ויעקב וכו'
הכה הקורא שמה אברהם בקרא על שם וקנו או דודו וכיוצא
כזה וגם הוא היה בקרא על שם וקנו ודודו וכיוצא כזה וכן כולם
עד אברהם אבינו ע"ה שהיה אמיתי שמו אברהם על שם שהי'
אב ארם וכל הנקראים אברהם הם מושאלים וכל השמות
כיוצא כזה :

נמצא כל התוארים הנזכרי' בו יתברך עין און יד רגל
כל אלו לשון קודש שסמוכן כלם גם ענין זווג
חיובי בשוק אב ואם ונת חסיו חסותו כל אלו לשון קודש
שם עבס מהם בקדושה ואל"כ בהשתלשלות הוא בשאלה
עד שאפילו גשמי' בקראים בשמות אלו בשאלה . ואז מוכן כל
איברי פקרי שרכבה שמות בו יתברך בעבס והוא אדם העליון
ושמות כחות האברים בשאלה הוא ובקראים הם כן על שם שהם
מיסין מה שלמעלה . והזכרתי להאריך בזה כדי להביא סלב
רוב אנשים שלא ידעו ויבינו גדל מעלת לשינוי הקודש ולכן
אניא עוד מה שכתוב בבית כנסת כהנ"ה ור"ל מביא משל
כאה שהכודש לכו ששני תיבות שספרן וסלבד מה שמועין
לכו בתמונתן הנעלם שמו :

הנה בלשוננו הקודש אושרי'ה' שבוע וזכר רפב הערין
מי שאל ברכת ה' כמזוננו בקרא שבוע וההפוך
רעב כי אותיות יהוד בשמי' ו' כזה (י' ד' ה' ו' ה') עולים
פ"ב וזה בקרא בבית ועוד תמצא פ"ב וזה בקרא אחריים כזה
(י' ה' י' ה' י' ה') והאחריים הם דין בערך הפנים וכן
תמצא ב' בחינת בשם אלהים אף שהוא דין ש"פ מראה
פנים שלו כלול שרמחים והפנים הוא העליון כזה (א"ף
ל' עד ה' י' ד' פ') עולה ש"י בענין מנצפך שהוא יו"ם
בא"ת ב"ם וכמנין ברחמים והאחריים הם דין והם העולים
ד' מה (א' א"ל א"ה א"ל א"ה) תהנה ש"י מאלהים
שהוא הפנים וע"ב שהיו שהם הפנים הם אותיות שבוע כי
באור פכ"י שלך ככה . אבל בשתחבר האחריים והאחריים
מורים שיעוט השפעם ובקרא רע' ד' דהיינו אחריי' של אלהים
עולה ר"ה והאחריים של הוי' עולה ע"ב או ביחד רע' ב' וכיוצא
בזה יש בכל תיבה ותיבה בלשוננו וזאת מה ששורה סוד
הששונה של אות וזאת עכ"ל כלל העולה עכ"ל אצב
הארכתי להעתיק להראות לכל העשים גדול שעלות יקר
תפארת לזכורנו הקודש ואל"כ אוי לזנות המכליעים האותיות
בתורה ובתפלה . ואשרים אותם בבהלה . כולאי שטאים
בזה הטאה גדולה . והם ברחמי' יסוד אותנו שכל נפש
ושחלה : מליך נתיב ג

נתיב ד בו יבאר כמה תקונים יפים להתנהג בהם
ואשר יעשה האדם והי בהם מיד כשעבר
ששפנתו עד ומן לכתו לכה להתפלל :
כתוב בעל שכתב יעקב מיד כשעבר אדם ששפנתו
להקים יאמר אפילו בלא כשילת ידי
בעודו שוכב על שטחו :
מורה אני לפנך מלך חיוקים שהחזרת בי
נשמתיי בחמלתיך רבה אמונתך :
וכתוב

וכתב כעלמ'ם וז"ל יש לאדם לדברי הרש' עם והח' מנו' והר'ם להביא עבדיו בכל כוקר לדי חוב ברכת שחרית כדי לעשות רבונם גם כזה יעשה כן בכל עקר כע' שתעזר שפנתו והרבה לקום שפנתו כתיפלה ילבוש כותנתי בעלבו מוככ * ואח"כ יבט על סמחו ויכוין לפתח עשוקיו שהיו כל הלילה בכפופים * ואח"כ יבול לקוף עבשו ואח"כ ינד שפנתו ויכוין להגיע כרגליו על הארץ ששם לעמוד טעם קוד' הפטלות שפעלו ואחר כך ילך ללבוש טלבושו של יום ויהגדר חגורת ויבטה ראשו וכשיטול פניו יכוין להעביר המלופלף הכפאר בעיניו שפנת שבת לילה * ואחר שפשה כל המעשים יכוין לכונה ששכנים עמו לחיוב ברכות הכל' ואז יבנה שכרו ופע לתן לכפיו תמיד שיבדק הכרכות כולם אליבא דכ"ע :

ואח"כ כל הב' תבט'ם ג"כ למד הברכות לפי חובוים כי בן מדנו ג"כ תבט'ם וזבן כשיחער שפנתו ה' או שותח אגרו ויח"כ פותח עיניו ואח"כ הוא יושב על שפתו בעסק טעמו ושומד על הארץ * ואח"כ מלבוש עבשו שג' חגורתו ושכנ' שפעלו * ומכתה ראשו * כמח' לפי זה ימדר הברכות ג"כ לפי הכנסות חיובו ויבדק ברכת מלבוש ערושים איכה בא חיובה אלא אחר רוקח הארץ על המים כי רוכס בכולם איכה יפנים בלתי חלקים ולכן אחר שאמר ברכות ראשונים יאמר ורוקח כפופים פוקח ערוים סגביה שלמים רוקח הארץ על המים שתיך אם רים שלמים ערושים וכו' והעמדקדיים ברכו ברכת שלמים ערושים אחר שבידך על שלית קטן שלו * וכוון לעשות * סיכוו סייב לבדך אלו ברכות אף לא הביא אותו

אוחו לכלל ק"ו ב ברכות הכל' כשנאמר בא"מ מ' פ' סע"ח : **בכר** כתבנו למעלה שתינון כס' בתיב הקודם ע' שיש בעסק מטעמי צדק ליתול ידיו ובכ"ל ואח"כ ישים ידיו על עיניו ויאמר **ויחדתהיה לך על אונך בשם אלוהי יעקב ישראל** ואחר כך יאמר **ופני אריה אל הימין לארבעתם** (יום כ"ן סגולות כפלאות) ואח"כ יגביה ידיו למע' ה' ויאמר **שאו ידיכם קודש וברכו אתי** : **ואשא פפי אל מצותיך אשר אהבתי** ויברך אה"כ כעני' (ויכוין בברכת כעני' פעוליה ר"ת שלהם עני' ולכן כל המהר בהן מתברך גם ים בהם יג' תיבות בנד"ג סדית ואח"כ יאמר ברכת אשר יבר אף אם עדיין לא עשה פרכיו כי שפא יבא טעמו חינוהו רוח או טיפה בלילה והוא לא ידע * ובכר יאמרנו לעיל שחיוב לבדך אף אם לא הביא אותו בכלל חייב ברכות ואפילו כי עיר כל הלילה * ואחר כך יאמר ברכת ה' וה' ויאמר **מזב אתה ומטוב למדני חקיק**

(ויכוין באמרנו טוב שהוא עולה י'ו כמנין הוי"ו כספר קטן וגם בשמה כספר קטן עולה י"ז : ואם יוכל לו וסר איצו כסין שמתחיל שתיחלה כשמו ומים ג"כ כשמו או טוב לו טא ד' * וכן שמשע כסודור של שכל"ר היך ערוש :

זה לשון עשת המלך

וכתב כעל סכנת יעקב כשם הזהר וז"ל טיב לוטר מיד אחר ברכת התורה ק דס אליבי בשעה או פסקים **לנצור אורחות משפט ודרך חסידיו ישמור** : **שמור רגלך באשר תלך** אלבית אלהים וקרוב לשמו עמתתה חכמים **זבח פי אינה יודעים לעשות רע** : **פלים מעל רגליה וכל דרכיה יכונו** : **עיניך לנוכה יביטו וטעפיה יישירו בגדה** : **נצור לשונה מרע וסאפיה מדבר מרמה** : **סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפיהו** : **הומו ועוריה מחסה ומצודתי חוץ חוץ איגרות ונהמת ולילית וכלפת דלהון** : **ואח"כ יאמר אלוה' פסוקים בפונה גדולה אורך**

השרפים המוכרים הם היבאים ששם של פ"ב ועלמ'ם כחמר שרפים עופותים שפעלו לו שם כנפים לאחד להעלות הכורך כן תפילה הן שמיים טיבים הן הבשמות בעלי'ם להעלות אל פקום שנתחם אל מק' הרמס ואל פקום העבשה וארון ברית ה' נוסע לפניכם ערך מלסת ישים לתור להם מקום שמוחה להנות או להיות כיוון שיוו השכינה כפי אשר וזה היום ה' מר'א' וכל אלו המלאכים תחת ייבואל שר הגדול ולכן נקראו שרפים עומדים שפעלו לו שם כנפים לאחד על שם שכל תיבה יש לו שמה פסות כשם הכל' וזה השר הקד'ם ייבואל עם מ"ב שרפים הכל' כשהנספה עולה או ייבואל המלאך מואל אותה הג' דה' לי את סאבה כעני' איכה תרעה שה יביה שדשויות מלך שדדוים רגן עין גור' על איהו וסן מלא' ילשו שים תורה כ"א תורתך ר"ל איכה תרעה השיבות של הג' ע' ואם אין לך פה להשיב איכה תרעין כנפריס הוא אם הל' הטות ושלפת כששם כנפריס : וייבואל זה דוחה אותם להן והשפיים פתחיו

עבודת שער קימת הפטוהו נתיב ב כורא

אזקק על פי נוראות נפלאותי נפלאים
 מעשיך ונפשי יודעת מאד ונהר יוצא
 מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד ויהיה
 לארבע ראשים : יהוה אלהי אתה
 ארוממך אודה שמך פי עשית פלא עצות
 מרחוק אמונה אומן

והואיל

שהם כולם בעלי שם כמים טובים אותי כנפיהם וחור
 ושתדמם וטרפים אותי עד סתגולל רחמי הטי יב ונכרם
 פעם אפרת וכן הפסות החטוקי נחמתי הקבלה לפי סיפואל
 זה הוא סמלי דסידה הטולת לגמטה אם יש לה דיעה בריון
 דאורייתא ואם לאו אפי' סיטכידו תורה ופעמים טובים
 יופיאל זה ד סה אותה לפת :
 דאתה לדין עינש הנפשה ע"י המרכים
 ככר הדבר אך יוכל לטלוט הנ יחיה נכמה
 שהריגש הנפשה היא אם דק באטור יב אלהים נשמת אדם

ואחר כך יאמר כמנהג גדולה תפלה של ד' בן הקנה וכוונן ככל יום בשם אי ובמלאכים היונים שמכו בבל יויון שפוטם סם אסד
 אָנָּה בָּכָה גְדוּלָת : מִיָּנֶכֶד תִּתִּיר צָרוּרָה :
 קִבַּל רַחַם עֲמֶךָ : שִׁגְבֵנִי מִתְּהַרְגֵי נֹרָא :
 נָא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ פִּבְבַת שְׁמֵרִם :
 בְּרַכְסֵהוּ סְהַר רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ מִיָּד גּוֹמְלִים :
 חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוּב : טוֹבְךָ נִהַל עֲרַחְךָ :
 יְחִיד גָּאֵה לְעַמְּךָ : פָּנֵי זָכָר קֹדֶשׁ יְחִיד :
 שׁוֹטֵת יוֹנָק בְּלוֹשׁ מֵעַצְתְּךָ וְיִרְשָׁתָּה עֲלוּמָת

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואח"כ יאמר טרפים

ואפתיק מה שכתוב (בעל כפס הכמה) ח' ל בחלק השלישי
 בענין גיהנם עינש הנשמות למה הוא זה הנס מה עניני גיהנם
 שלטמה : יש לדעת כי גיהנם יש למטה בארץ כדנחת גיהנם
 שלטמה כשם שהעורכו שישן גן עדן למטה בארץ כדנחת וכויו
 גן עדן שלטמה : כיון כן יש גיהנם למטה בארץ והוא בקרא
 גי כן הכס ועל סם הזה בקרא גיהנם כפי סוד הכנון למטכיל
 והוא אם דולקות " וכפיין הזה הוא סוד גדול לזבאי דעת
 כי האם הגדולה היא סוכנת להשעים להפסס נפשית סם
 ואמנם כי זה האם נמשכת על דרך הוויית הכורא יתנוך טעם
 השכנת האם היסוד שלטמה שהיא סדת שאלו הכקרא
 פחד יצחק והוא שאמרו רבנן ז"ל
 בפסוק אשרה מפחדה של גיהנם עד מה לילה כי מאותי
 הפתס נמשך השכנת גיהנם של עמלה : והוא שאמרו גיהנם
 ככרא כשמי : ואמרו כי לאששנשכנת משס נישכנת ההשכנה
 לגיהנם של טמה " להיות הכל טעם סוד ראש היסוד אשר
 אשכמו שהוא אם דק פנימי וחוק יותר משאר אשות : ועל
 דקותו ותוקף גבוותוים בן כח לטרוף כח כנשמה אפי' גמטה
 שקיט בדקווס : כי משנת זו האם הגדולה יותר מהשקוס
 שיוצאות הנשמה טעם : ומשם שואב השקוס ההוא : ועל
 אותו האם באמר ' הגם יישכנת חמה יבאה וישיר שתחולל

על ראש רשעים יחול : והכל מאותו יום שהוא כופר בתניו
 ואור"ל של ראש רשעים גיהנם : כי אשכס עניני גיהנם של
 טמה והאם שבערות נקרוו שהשכנת האם היסודי של
 טמה כמשך שואב אם דק פנימי יותר משאר אשות ועל כן
 יש יכולות בלואתו האם לאכול ולטרוף דבר דק שהוא ברוח כפי
 עניינו וסודו ואמנם פי ככר השמורכו בתחילה כי אות
 המקוס שהשטשו ובלואת שתוכו טכה הכהר הוינב מעדן אופו
 המקוס משם הוא שקבל כח וטפע מאותו האם היסודי ומכס
 אותו השפע הנשפע מתוכו יש בו יכולות לאכול אם
 אחרת בענין משאר כי די אלהיך אם אכלה הוא אל קבא
 אם אכלה טעם כיום אם אוכלת אם וכשו שהמקוס הוא אוכל
 אם טכה האם היסודי פי אוכל משם כש שהיא גדול פנוש
 כני אדם ואמרו שהמלאכים שנבראו ביום שני שהסם בתם
 קייניה יותר משאר המלאכים שנבראו ככח שאר
 היפים של עמשה בראשית ואתם המלאכים בקראים
 רוחות באטור עמשה מלאכנו ירוות שגרתיו אם לופס
 והם מתקבצים אכל השקס : הזה שהוא מקבל טכה
 האם היסודי פחד יצחק באמר אמנו ובקרבכם אכל המקוס
 הוה כשעת טינה האם הוה פלכעות איתם וכטו ו ככחמו
 הכעירות ראש

ואם כ' חוזר ושובץ אותם כשתחילה וחוזרים על סמך תם
 ואזורים מינה ונקרכתם הולכים לכם באתו האם וכן
 ככל יי' וי' ושל זה כאשר חדשים לבקרים רבה אמונתך ו
ועמה התנוכו כי כשם שכה האש הוא יש בו כח
 יכולת לאכול כוח גדול טרוח בני אלקים
 פ"ט וק"ו טענה השכת האש ההיא לטעה שיש בו כח לאכול
 כוח המוכן בעולם הזה בתוך גוף ובשר ובעת פתחים
 ומדברנות יש לאותו גיהנם טענות זו שזו להכניס באתו
 מחזרים כרעשים כפי חיוב הטאטם יש רשע שהוא נכנס
 לטעלה בדירה העליונה ויש בדירה לטעה עד שאול תחתי
 ובני ע"ם מהרריך ובלל העולה בכל הכל שאותן שלמים
 הנאשר עליהם חמשים וכו' הן ככה הדנין האדם ומהם כשך
 האש לניחום וכל זה בעצמם נדבנים שאם יאכלה אש :

ואפשר לזה כיון הפסוק בר אלקי' נשמח
 אדם חופש כל חדריו בטן ר' אף ע"פ
 שבר אלקים נשפת האדם והיה מליק אדשתך שלא יטלו בו
 האש אפילו כפי חופש כל חדרי בטן ר' השאול בקרא בטן
 פדכתיב טבטן שאול וגי' ושב"ם שהגוף כיוון גופ' ככל איש
 אש נגש בו יראת ה' כלנו ימים תמיד לנגד עיניו ויבין את
 אשר לפניו ויקדש עצמו בעולמו חיים חיותו לקבל עליו
 עול מלכותו ויתן טעם והודיע ליוצר נשמתו החסיד לו
 ופקיים באשנותו כל יום ויום כשקם משנתו גם עתיד
 להקיותו בעת שיפלה הכבון שאלו עד דור ודור אשיתו :

וסיף אשר תפלות ר"כ ב' יאמר זה

שָׂרָפִים עומדים ממעל לו שש בנפים
 לאחד שש בנפים לאחד
 בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו
 ובשתים יעופף וקרא זה אל זה ואמר קקק
 יי צבאות מלא כל הארץ כבודו ותשאני
 רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוד
 כבוד ממקומו ימלוד יי לעולם אלהיך
 ציון לרור ורור הללויה :

ואח"כ יאמר נכונתה וברשותך לפני יוכין מה שהוא טקן
 עליו ועל מלכות שמים מליטה

הַנְּבִי מוכן ומזומן לקבל עלי אמונות
 אלהי עולם אשר טמיר ונעלים
 מעין כל חי מרוב קדושתו והנני מאמין
 באמונה שלימה שהבורא ברוך הוא יחיד
 ומיוחד ואין יחידות כמוהו בשום פנים
 ברוד הוא שואין בלתו : יחיד אלהי
 אלהים הוא היודע רעת ומחשבות יצוריו
 נשמותיהן הוא האציל יחיד וברא ויצר
 ועשה כל העולמות ואין שני לו היה היות
 ויהיה תקיף ובעל היכולת ומבלעדו אין
 אלהים הוא הבורא שמים ושמי השמים
 וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה

וכל אשר תחתיה הימים וכל אשר
 בהם ברא לויתן עם כל התנינים הקטנים
 עם הגדולים וכל שרץ השורץ ורומש בתוך
 המים : גבול שם לים שלא יעברו גליו
 ברא הארץ וכל אשר עליה וכל אשר
 תחתיה : ברא אדם ובהמה חיות השדה
 וחיתו יער כל צפור וכל בנה וכל אשר תעופף
 וכל שרץ השורץ ורומש על הארץ : ברא
 הרים וגבעות ברא דומם צומח חי מדבר
 וכולם וזן ומפרנס אותם מביצה בינים ועד
 קרני ראם וכולם ברא לכבודו : ברא פמה
 ארצות הנעלמים מפני אדם ובהם נמדת
 מיני פריאות וכולם ברא בחכמה וברעת
 והכל לכבודו : ברא כמה רוחות וכוחות בין השמים והארץ שם עבים רכובו ומתלה על
 בנפיו רוחו ברא שמים ושמי השמים : וכל צבאם ברא עולם הגלגלים ועולם התחתון
 ונגד עולם הגלגלים נשיפת חרדל : וכל גלגל לפני חבירו הגבוה ממנו נשיפת חרדל :

עבודת שער קימת המטה נתיב ד בורא

זו"ל רבינו יונה נספר היראה שלו טוב לגר כי

ישא עול כעוריו כי טוב לאדם לשאת ולסכול עול של הקדוש ב"ה ויכניס אהבתו בלבו ויחשוב כהבורא ב"ה תמיד לגר שיניו ועי' בן יחן יראה הבורא על פניו ויכניע לכו וישפיל קומתו ורום שיניו וילך שחוט ויתהה על עונות כעוריו ויככה עליהם תמיד וישמר ככל כמו מחטוף עוד ולא יהי' אהוב וכחמד בעיני הבורא ב"ה וכל רוח ו יאשרהו ואלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם בכל בקר בהקיום משנתו ידועו ויה' נרתע ונפתח מאימת הבורא ב"ה בזכרו את חסדו אשר עשה לו ואמונתו אשר שמר לו כי החזיר לו נשמתו אשר הספיד אבלו ואז יברך בלב שלם הבורא אשר הגדיל לעשות עמו כי חדש והחלף כמו : וכשמו אלה הדברים אל לבו כבער אהבת הבורא בלבו וזו לא יסור על מטתו דרך ענל אך במהירות וזו ית יקום מיד ואם יסגע בו מנוול זה ויוליכו דרך עבלות ישיב אחריו לו וישים חל לבו אם יקראני ככרי בעל טובותו אדם אחר יקום מיד או מפני כבוד אדם או מפני ריוח שיבא לו חיי שעה או מיראת הסדר ממון כבן דליק' לפלה בעי' יקום מיד ולא יתראל או אם ינערך לילך לעבודת המלך יקום מיד פן יתראל ויעלילו עליו או למכור את בעיני המלך עמ' כול לעבודת הבורא מלך מ"ה הקדוש ב"ה שיש לו להוהיר לקים במהירות ובוריונות וירא א' תוסן ויאתר לכו ולמה עובדו ומה ישיו אם ישכים קודם אור הבורא להסתכן לפני בוראו ולכוין השעות שמשתנות בו השמורות שהן בשלים הלילה ולכסוף שני שלים הלילה ולכסוף הלילה שאלו הומוים הק"ה וזכר בתורכן ב"ה ונלות ישראל בין א"ה והתפלה שמתפלל האדם באותו שעה על תורכן והנלות רבו וישיל חסינות לפני המקום ב"ה אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים במחנותו כי טוב לומר מטע בכונה מהרבה שלא בכונה :

ואמרו

חכ"ל תפלה בלא כונה כנף בלא נשפה ב"ל לומר טעם לשבח רק נקדים מה שכתוב בפ"ה מ"א וז"ל ועתה יש לנו להודיע מה בין תפילת ח"ל לתפילות א"י דע כי תפילת א"י דומה לפי שהיא כריך לדבר עם המלך וביתו קרוב למלך ואין טען ופגע רע ולא טשחית בדרכ' ותפילת ח"ל דומה לפי שברוך לדבר עם המלך וביתו רחוק מאד מן המלך ויש בדרכ' כמה ליסטים ופגעים רעים וכיו' עתה ראה כשה כריך האדם להיות והיר וזכיו בתפלתו כדי שישלם מן הכוז על הדרכ' ואחר כל העורר ושעירת

אש תמיד תוקר על המזבח לא תקבה :

(וכתב הגאון בשל מ"ה שיאמר זה הפסוק כמה פעמי')
סעיפים שנאמרו ותורתיה אהבתיו :

(וחמיד אחד מוכלג שאל אשר שחן ונדק וגם הדבר)
ש' עבד על גבי מצחו יד ימינו ויכניו מסנו כל המשתנות ובלגט טנס הוא יסוור להסיר פלכו המשתנות וכרהרם :

ומצאתי ב"כני שיוקנ פעמי' וכל פעם יאמר פי' פי' פי' ויכוין ב"ת של פי' פלמו יוסף גם ס"ת של פלמו יוסף הוא פי' • גם אבל בשם כתיב וילפת וסורם של התנה ילף ג"כ ס"ת פי' ולא ג' בני אדם נבנו המשתנות על כיה"ר : ובעל ר"ח כתב טעם לכיון דמש של מ"כ שירש החכמה שחשבה עליונה •

יוד היו ויו הי

ובעסק המלך והי' נתיקוד פתס : ואגיי הכותב הולך כביל טגלה ס' ד מה שקבלתי מחסיד אחד שישר של כחשנה טפטפית שמו והשם הקדוש עלם הוא טעוגל למה המשתנה פ"כ (טב לאסרו אלו פסוקים קודם שיתפלל ויכוין באלו ר"ת

ע"וב עבדך למזב אל עשקוני ידים :

לכ' טהור ברא לי אלקים ורוח נכוז חרש

בקרבי :

מפקודך אתבונן על פן שנאתי כל אורח

שקר :

טוב אתה ומטיב למדני חקיה :

פניך האר לעבדך ולמדני את חקיה :

טוב טעם ודעת למדני כי במצורתי

האמנתי :

פריגי מטושק אדם ואשמרה פקודיך :

יבואנו רחמך ואחיה פי תורתך שששוי :

הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב

(ואלו ר"ת של המסוקים עלם טפטפיה) מליק נתיב ד' :

נתיב ה

חייב כל אדם לקום בזריזות גמול לעבדית הבורא ב"ה כשביאור טעור א"ס ובכמה דוחין

עבודת שער קימת המטה נתיב ה בורא

ובשירת הדרך יכוין שתהא תפלתו ראוי להתקבל כמו
 שאמרנו ועל דרך זה דע כי כמה מעבדין ופקטורין יש
 לתפלת ישראל כשהם ה לכוין לירושלים ע"י כוחות הט מזה
 של עכו"ם ולפיכך יש לנו להתבונן כמה אנו חייבים לטהר
 עצמינו ולכוין בתפלתנו בח"ל כדי שיהי ראוי להתקבל
 לפני השם כ"ש עכ"ל. מזה בשמע שניך האדם לכוין שיהי
 כדי שיכלל ממה וכמה פקטורין אשר על אס הדרך המכשנים
 את התפלה מכה כוח ה השמחה : ועיין לקמן בנתיבוי
 עוד משל זה ע"ד זה ועדיין בריבון אנו להודיע מה
 שכתוב בעל גשמת אדם על ירידת הגשמה לעולם השפל הזה :

משל

נאה למי שנטל לו ירושה מעבר לים סך
 גדול עושר רב ויש כמה סכנות גדולות
 על אותו הדרך מל סטס ומחנות רעות גם מועץ
 הים : והנה אותו הירוש נפשו חשקה מחד לגבות
 ירושמו ומחירא מפני הסכנות הגדולים מה עשה
 אותו הירוש לקח עמו גיבורים אנשי חיל ועל אשונה
 ומתפלל לחלוטיו שיהי אותו מספר בדרך ויתור אותו
 לשלום אל ביתו כך העסק הנשמה היה נכרחה בע"כ
 כדי שסגלה במצות ובחזרה לכוונה אל המקדש אל
 הכתר הפנימי לפני הכתר להתנוג בית שאת ויתר
 עו : אך וואי חסר לה כי אם ע"י קבלת מורה
 ועשוי המצות : אך יש סכנה גדולה על אס הדרך
 כי רחוק הוא מאל ת"ק שנה וכמה מקטרגי וכמה
 כוחות השוממה המבקשי לטמאה הנשמה ולכן בריכה
 הנשמה מזד מאר להיכוין לה שמירה מעולה על הדרך
 כדי שתוכל מלסטי המה המקטרגי : כמו התפלה
 שברכה כוונה מעולה שמתכל מן הליסטי ומן
 המקטרגי כדעת ש"א הנ"ל ע"פי זה יתח תפילה
 בלא כונה נמכה שאינו מחירא מפני המקטרגי
 והלסטי על הדרך שמעכבי את תפלתו הוא דומה
 כג"ק בלא נשמה דלו הוא לי נשמה היה דואג איך
 חוכל להעלות נשמתו ויעבד הו הליסטי המקטרגי
 וא"כ מיד כשישכב לנדר זה כוודאי ג"כ ידאג על
 התפלה ויתפלל ככוונה וכן הדין אס מתפלל ככוונה
 כי מחירא מפני הליסטי המקטרגי וא"כ כוודאי
 ידאג גם על הנשמה איך אוכל להחזירה למקומה
 הראשון : ודוק

וביותר

אנחנו היושבים על ארץ העמים בח"ל שאין
 דרך לשלוח פני השם ב"ה וולת כשישראל
 שאלים התפלה מח"ל בגד ירושלים וכשמגיעים לירושלים שם
 הם מסתלקין ועולה למעלה : וכתב בעל ש"א זהו שאמר
 ל' וכיון שתיחין ל"י בעולותי בגד ירושלי וגו' וזה שאמר

ט' מה בפרים כשנכח את ב"ה והיה מתפלל על ישראל ואמר
 כי חטאיך וגו' והשיבו אל לבס בלדך אשר נכחו פס ימינו
 להתכנסם אליך וגו' והתפללו אליך דרך אונס אשר נתת
 לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר בניית לפסך שמעת
 השמים פכון שנתך את תפלתם וגו' ועתה דע וזאת איך
 גילה שלמה הע"ה שאין תפלת ח"ל עולה למעלה באותו
 מקום שמתפללין עד שהוא עולה לא"י ושםס לירי שלי ופנפ
 לב"ה ואו היא עולה למעלה :

וכתוב

עוד בדק ע"ו וו"ל דע והבונן כי שתי
 היכלות יש האחד נקרא ארני והשני
 נקרא אל חי בהם עולות כל התפלות שירא מתפללין
 ונדבקות : וסוד תפלה ביבור הוא סוד ארני שהוא
 סוד בנשמת ישראל ולסכך אינו נדחת וכל או הדברים
 שאמרנו למעלה הם על תפלת יחיד ותפלת ביבור
 בהיותם ישראל על אדמחם אבל עכשיו שירא בח"ל
 כמה מערערים וכמה מקטרגים עומדים אבל תפלת
 ביבור ומכ"ה אבל תפלת יחיד שהרי כשישראל בח"ל
 הרי הם ברשות שרי עכו"ם ואין דרך לעלות תפלתם
 שאין שערין שרי אלה וזה שער השמים : ואז"כ בח"ל
 אין זה כ"א בית אלהי וזה שער השמים : ואז"כ בח"ל
 הכל סתום אבל השמי : ועוד שאתן שרי האומות אין
 מסייעין לישראל כלום וכן הוא אומר ואין אחד מתחוק
 עמי את אלה כי אס מכהל שרכה : וז"ל כי כמי שר
 של אדום עומד ומקטרג תמיד על ישראל ומערער
 עליהם לאבד זכויותיהם וכל המקטרגי על ישראל
 בארץ האומות כולם עומדים בין הארץ ובין השמים
 כדמיון כותל ומחיצה להפסיק בין ישראל לאביהם
 שבשמים : והם נקראים ענן הפסיק ועו' נאמר סכות
 בענן לך מעבוד תפלה : וכן הוא במראות יחזקאל
 בגולה ואראה והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן
 גדול וגו' המכין פסוק זה יבין כמה פסיקו ומחנות
 מפסיקו ואשילו בא"י כחיבי כי עוונותיהם היו מנדלים
 בן אלהיהם וביניהם : וכל זה באי ומכ"ה בח"ל וא"כ
 מה יהי בתפילת ח"ל עכ"ל שארי אורה :

על

כן בראיתי דבר זה בעצמתי חכמי ואמרתי אולי
 א"ל למכוא פתח קטן כחוט של מחט ולהסיר
 הסכלה : מעשה ה' אלהי : ובאיתי בסודי הקטן לעובר
 הלכות : שיתפללו לפני כותן לבות : בכוונה ככוונה :
 בדעת ותכוני : וביתו מה שסדרתי למעלה : התפלה השתפלת
 ידעתי וכו' שברכה כוונה גדולה : כי בזה תלוי כל האילן
 ככדור אונ' ג' שמות היו אהידי אדמי הס גוף האילן אולי יתכן
 שכן פעלה להביאנו לירושלי כשסח ובהלה : שליך בתי ה'

כנשתן אלא ע"י ארבי . לכן הדרך לקבוע אותו בראש
 מסוכה עשרה ארבי שפתי הפתוח וע"י שם זה כנשתן
 התפילות לפני המטה יהי' ב"ה רמי' שם הוי' שפתי כל מיני
 שפת ואנילות בשם ארבי ובו כל גבוי הסלף ושמו ואינו
 יצואו ובו יתכנסו ויגו . ושם יתפשו להלאות בדרך כל
 בניית והוא כדמין פריכה שהנחל כשפך לחוכה וזמן הכריכה
 ספיקין שם להסקת את רגן לשת ת . ול' אר' כל הנכרים
 ועד כה הדפתי בשפה שן הים לפסימן פשוטותיו של השם
 הקדוש ב"ה ארבי . והוא קרא ג' מלאך כאשר יצא
 עוד איה בשער יחוד השם שעכין הכינת גאולה לתפלה ע"מ
 ותמנא מרג' לפסך :

ועתה

שמו בא וראו והטו אונסם לטעום
 דברו ילקי' חיים מה מכתוב עוד והסתקתי
 אותו כי הוא בריך גדול לענייניו וז' אמר שלמה הע"ה
 שמור רגלך כאשר תלך אל בית ה' להללים הודיעני כפתי זה
 בדרך האדם לנדוק את מנמו ולהזכר מלך כבודו להתפלל
 לפני בם' ולראות ולהבין אי שם לו יקטרטו ומעבדים את
 התפלה שלא לקבל את תפלתו ויש לו סקל החיילה ולהרים
 שכל לדרךיו משל' לאדם הרוך לתכר הסלף להפיק מאלה
 שהוא בריך להודו ולדעת אי שם לו בדרך קצו רעאו סכנה .
 ומלמד זה שם לו להתבונן במה שערים יש בבית הסלף זה לפני
 מזה ולכריב את המערים השפוני למשוך את בשערי' ולהיות
 אהיב אל כולם ולדעת אי שם בדם איש שבאו שפלים עשו
 ומלמד כל זה ראו לברוך בעצמו אם רגון לדבר לפני הסלף
 והערים והבנייה אשר לפניו ואם יש דבס שי שיערפה מל
 בקשתו . וכמ' בן אר' ודען לו שיתעבד בהיכל מלך שמה או
 שהים אם יכול להפיל . וז' אל הוצרכו להעיר אותנו ואמרו
 כלל גדול מלכותו דארשא בעין מלכותו דרקיע ואם שכלכות
 ב'ו יש לו לכוזר בכל אלו הדברים שאמרו כ"ס בהיות
 בראש כנכס להקביל בני מלך מ"ה בקדוש ב"ה יתי ויהי' שיש
 לו לאדם להבין ולדעת אך יצאו לפניו ב"ה בי שן הארץ יחד
 הרקיע אין מוס מקום פניו אלא הכל מלא גדודים והטוים
 שהם טהורים בעלי חסד ורחמים . ויש לעטה כמה בניאות
 עמאות שיקות ומקטרטו וכולם עושדים ופורחים באויר ואין
 שן הארץ יעמד הרקיע מקום פניו הוא אלא הכל מלא הטוים
 שהם למשוך מנם לטלחה מהם לפוכה מהם לרעה . שפס
 לחיים שהם לאות . ועל זה מיוסד סוד מל דענים . יוסב
 בסתר עליון . פי הוא יבילך שפס יקום . באברתי יך לך .
 לא תירא שפסד לילה סחף יעוף וגו' . מדבר באופל יבלור
 וגו' . כי מלאכו יפה לך וגו' . וכל אלו הו
 ובין השמים דוגמת ההולך בדרך בשקום סכו
 אדם עובדות בין אלו הכתות ועולה עד לר

נתיב ו

עתה באתי להודיע לנכון למעיין איך הוא בריך
 לכוין ובא והוה הדרך שיוכל להכניס תפלתו
 הנס שלא תשמי כי אם מעט מועבר עכ"ו להכיחך אל
 גכון ולוכוחך באתי ע"ב העתקתי דברים סמיכים
 (ענייניו וז' מ"א נדקד ע"כ :

דע

כי השם כראשון שהוא קצו לכל כנבראים ובו
 כנכסם לפני ה' יתי השם מקדוש יהו"ה ואין
 דרך בעולם לראות פני המלך אלא ע"י מס זה הנקרא ארבי
 כינד דע כי שם המיוחד יתי' הוא מורה על המביאת בראיח
 יתבי והכל תלוי בו ותחלת בעמדים והסתתרות בבו כנכסם
 לכסס יתי' הוא השם הנקרא ארבי והוא ס' ק כל מעלות השם
 ב"ה מלשעלה למטה עד שם ארבי הוא ס' ד יחוד השמתי
 כמו שפגוש א"ה ומשם ולמעלה הוא עולם שפירוד והם ד
 גנהר יבא מעדן להסקות את המן ושם יפרד והיה לרובעה
 האשים ואלו הם ד' ממונות שבינה שם חסת השם ארבי יתי'
 שהוא סוף כל מעלות יחוד השם מלשעלה למטה
 והם כנקרא ארבי הוא אובר ובית אל גניו לכל מיני
 שפת ואני' אנילות כל המיות הנמשכות מאת יהוה ב"ה
 כל בנינות עד שפסא ג' שמות מכונים זה כנגד זה ואלו
 קו' ארבי למע יהוה בשלש אהיך למעלה ומשם
 אהיך יתאנלו כל מיני שפת האניות שן הסקור הנקרא
 אן סוף בדרך הרעלות עד שפגיע לשם יהוד יתי' ושם
 יהוד ילבו כל הכיבויות והמשכות לשם ארבי ופס בזה
 הוא אובר מצו כל טכסימי הסלף והוא הפרנס הגדל על כל
 הכניאים והוא כון ומכנסם לכל : ככה יהוד מקרבו על
 פיו יצאו ועל פיו יצאו כל הבאים לבדוק בהשם בשם יהוד
 ואין דרך וכל ועמין להבדק בשם יהוד אלא ע"י ארבי :

ולפי

מהזכר כך בריך אתה לדעת במ השם יתי' יש
 לו ב"ד שמות בה סוד המשכת כס בכל כנכסאים
 שבעולם דפייכו שמות מרובעי' בנרוף יב' ד יתי' והם עולים
 כסמין רי' והם בדימין כמה אצל רי' אותיות ג' שם כפסיק
 ישע ויבא ויט ובתוך אלו כ"ד שמות ככללים כל הדברים
 שבעולם : ואלו הן הספיקין בורך לכל הכנבראים ע"י ארבי
 וא"כ שם ארבי מורה ע"י אותיותיו על שפלתו וענייט כינד
 א"י שבו הוא ס' ד אהי' שהוא למעלה : שבו הוא סיד יהו"ה
 שהוא מוכן בו ד' שבו הוא סוד כ"ד שמות ה"י שהם מוד כל
 מיני שפת ואניות וקיים כל הכנבראים שבעולם שפגאת למד
 כי כל המשמלות והמלכות היא ביד ארבי ולפיכך הוא מורה
 לשון אדנות מה השם הוא ארון כל הארץ . ככה יהו"ד
 שמוכן בו ופי' שאין כל כנרא בעולם יוכל להכניס דרך להשם
 יהו"ד ב"ה אלא ע"י וכל שאלה ומקטרוים וקטות איכס

זכות לא יפגועו על פניהם בתפלתו ואם אין בו זכות כזה
בנשים ומספרותיהם פגעים בו בדרך : ולפי זה הדרך תקן
לדוד המלך המזמירות כלי לפנות דרך לתפלתו לעבוד
לשמים כי כל ארון הכתובות הן כמו ענן שמעבדים לעלות
התפלה ועל זה נאמר בכותב בענין לך מעבוד תפלה :
(ועיין לפי כתיב ה' שזה הטעם סיג' ג' כ למעלה מהכתובות
של תפלה בליל ב' ב' ודוק) וכשבא ליד הש"ע והתקין
זמירות בהיות האדם שפחד ארון זמירות או שפולקין והולכין
להם אותו המספרות והמקטרגים והמקלקלים והשעבדים
ובקראו זמירות שלטון טומר וזכות האלילים בשמירות ועו
באשר הכתיב זמירות היה לי הקך בבית מגורי : כלומר
בארון הקומות שהייתי שתיא שכן בדרך וה' לי פחד
וטגור : בארון המשיגו כורתי והכרתי * ולפי זה הדרך
באשר ברן יחד ככני בקר ועבין המזירות האמרים בבוקר
ואו יתפרדו ויתרועעו כל בעלי דבין הקמה הנקראים בני
אלקין * ולטון ירישו התרועעה הארץ * וכבר הדעתך
למעלה אפס קביהו * במצד הקודם פרק ב' ויבא עוד לקטן
א"ה במצד יחוד השם :

מאביו * ואינו חושש להמיר בפניהם קמת מלכותו ופלו
ולפעמים המלך מתחיל מכל בני ביתו ולא נאמר עמו מכל
בני ביתו כי אם המלכה לבד ואין המלך מתבייש להפיר
נגדיו לפני המלכה שהמלכה היה עומת כן בפני שאר בני
ביתו * ואחר בקדמה זו תבין מודות גדולות ומעמדך תבין
למה אמרין בשמחה עשרה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב ויקרא הוי"ו ביעקב ולא ביעקב * וכן הגדל הגיבור
והנורא הגיבור בלא ו והגבאל בני' דע כי שם יהוה יתברך
הוא מתלבש ומתפאר בשמות הקדושים וכל שמות הקידוש
כולן מתאחזין באשפת זה השם ב"ה וכל אלהי מהם מורה
ענין שיחיד בפני עצמו כי כד בשמשים ית' רובה לראש על
פולמו או מתלבש המ"ש החמד והמחיה ואף השם הגדול
יהוה שובא לג' החמד והנחשים והקוק בליתו דג' מס
אל' ויסון איש על ג' בליתו וכל השם ית' שובא לג' זה
או שט ב' ומרחם ומחון על ב' בליתו והוא שמה עשה והו
מוד ית' כבוד ה' לג' יסמח ה' בשמחה והוא שוד בשם ה'
אל' עולם ואף הנצו לובם ומתפאר במלכותם : מהקוק בשעת
אל' והמוד אל' מלך יושב על כסא רחמים וזה ש"ה ה' ה'
אל' רחם ומחון והמד ב' אל' רחום ה' אלהיך והסיתן כי אל'
גדול ה' ומלך גדול על כל אלהים ואלהים שדת הדין כלומר
מדת חסד גדול שדת הדין ומאן תבין ואלהים כל"ה את
אברהם כי האללים שהוא שדת הדין נתן הכס והדגל ביש
אברהם שהוא שדת אל שהוא שוד שדת החמד וזה לטון נסמי
את אברהם שלטון הרימו כש על העשם והוא שוד אלהי
אברהם אלהי יצחק ולא אמרו ואלהי יצחק לפי שדת הדין
כנושה תחת שדת החמד לפי שדגל אל יצחק הוא שדת ל"ה
שפיר כי אברהם שקוא שדת חמד אל' : אבל יעקב נקרא
אינו שישב אה"לים : שהוא שוכן בין שני מדות הללו ולכן
כתיב ואלהי יעקב ודוק וכן והנורא כי דע לך הקורא שם
הגדול והקדוש הוי"ו נקרא קו האמצעי ונקרא בתורה אהיה
גורא אהיה וכן דוד אשר ואתה מושל בכל ר"ל השם הוי"
הנקרא את"ה הוא מושל בג' והמוד הגדול כמין כמין אל'
ששלים את"ה וכבר ידוע ששוד קו אמצעי נקרא בורא והוא
שוד שם יו"ה יתברך שהוא שדת יעקב והוא אכחוס משני
גדלים כמוד אהיה ולכן נקרא שם הוי"ו ג' כ תפארת שהוא
שוד קו האמצעי שהוא השם השכוין באמצע הכושר כל
השמות והכוניין וכל העולמות בו אדוקין ומתאחזין מלכותם
ותחתונים ולפי שהשם הקדוש הנקרא הוי"ו הוא חני לכבראים
כפצלותיו וכבוזותיו ולכן אנו קראין אותו בלשון אהיה
כשי שמועד למוכח ומדבר עמו אבל הכ"ת מליין הנקרא
אין סוף הנקרא אהי' ומרוב עשוקו ומרובו ד' כושר אהיה
ששוג לא למד ולא למלך ולא לכניא כנושר כי אהיה שש

ואל

יעלה חלילה וחלילה למוס לב אדם שיש ה' איוהו
פיוד או הפרס ה' ולמעלה הואיל ואמרנו למעלה
ששם אדני נקרא במל לשם הוי"ו יע' זה אנו כנכנסים לפניו
ב"ה לשם הוי"ו אל יעלה בלבך שום מחשבה זרה רק דע
והנין ששם יהו"ד ית' וית' מכהיג כל העולם כמותו הגדול
והאך כל השמות הקדושים מתאחזין בו ואך שאר בניוים
כגון רחום ומחון ודומיהן הם בלתיין מלכותם שהמלך שתלכש
בהן ואותם המלכותיים אינם חלק מעבודת המלך ששם *
אבל הם בלתיין כלים ומלכותיים שהמלך מתלבש בהם ומודיין
בהם * פ"ס אחת מתלבש כנגדי שאר ומלכות בהיות המלך
נכחת ובהקטו ובנטה * וכל ארבות מלכותו כשלים אין
סטן ואין פגע דע : או המלך שמה עם עבדיו ולובם כנשים
נשים ומודיין כמימי כחטיין ולובם גדדי עדי * ולפעמים
המלך יפ לו נצר מלחמות ממכה גדלין ומודיין וכוונן ארבו
שבאים להשחית מלכותו * או המלך לובם נגדים אחרים
מכונות וכובעים מנובים חרות וקשתות וכל עבדיו כפופון
עד יעבור ועס * או עד מיקח המלך כקס פוצריו ואויביו
ויגמור חמו בהן : ולפעמים יושב המלך בביתו ואין עמו
חילו ופרשו כי אם אבני ביתו לגב אחיו וכבו ואשתו הקרובי'
אליו ואו המלך מסר מעליו קמת האלכותיים מהי לובם בעוד
שהי' עמו ועבדיו עמו * וכשאר המלך עם ב"ב וכולם רואים
אויבו ובריתו שמה מהי' עם רוב השלכותי וכמה עיני'
הוא עושה עמהם ואינו מסתתר בפניהם כמו מהי' מתכסה
כעלבושו בפני השטן לפי שכני ביתו חושבי' עליו באכר

רבינו ארון כל כבודים לא דבר כי אם עתה הוי ית' טהור
 קו הלמבטי ולא כדמסן הבינה ולפנים ואפילו לפי כל
 פערי ביה לא הגיע כ"ס לפנים משה שהרי אמרו ז"ל כ'
 מערי בינה נבראו בעולם וכולם נבראו לפניהם ואל' כ'
 התנות כי אפילו טפה נצטו ע"ה לא כדמסן הבינה ולפנים
 ואין פי טעם לפי הכתר העליון הנקרא אין סוף ולפי שאין
 בנו כח להטעמו אין אנו שפירים עמו לנוכח בפי שפירם עם
 אחר לנוכח ואמר לו בלסון איתם אבל פשוט שאכ"ה אינו
 שופג לנוכח והוא נסתר לטעם ולטעם אין אנו קורין איתו
 בלסון איתם שהרי אינו עומד לנוכח אלא בלסון הוא כפי
 שאינו עומד לנוכח ואדם הספר פרישו ואומר ענין פלוני כך
 הוא כך אמר קרין אותו הוא ויסוף וידאו בני ישראל וישארו
 איש אל אחיו מן הזוא כי לא ידעו עם הזוא ועם כיהתן
 מן הכתר עליון ידו וכל כתר הוא אהיה מהו מוד והזוא
 דמוס גר והוא מוד והזוא בלחש ושי ישיבו ומוד דקין וישר
 הזוא וזה השם הקדוש והטהור הזוא שלא נחמים ואין בו
 דין והוא שרחה על בריותיו אף אם אינם נכאים וראויים
 לנחם הוא שרחה עליהם ושם יהוה הוא קנת דין ככ"ל
 בשער הקודם אם הוא בקוד נקדוק אלקים • והמד ונחמים
 שמוצרים ושם אדני הוא לפניה שם הוי הוא שקבל השפע
 והטוב ששם הוי הבא אליו ולא שמשלם עם אדני מכל טוב
 וזככה ושפע וחיים וכוון ובהיות הבריות חוטאים שפע ואינם
 גורמים שיפסקו הבינויות האבות ששם הוי לשם אדני האם
 אדני דנק כנחמים ואינו דן את הבריות כולם אבל עם הוי
 לבד הוא דן את הבריות בשפט ובחמד וכנחמים אבל אם
 בני אדם עוברים עבירות גדולות ומטמאין פנתן בטומאות
 חמורות או בטומאתן גורמין שיפסקו שפע של הבינויות
 הנאים ששם הוי לשם אדני • ולא נשאת השעה אדני

האחד טהרת הגוף אשר הוא כלי הנשמה העליונה והוא
 מכשר הנשמה ותפן להדראות פעולותיה השני טהרת
 הלב ככל מחשבות רעים אשר המה טמאות וסוף קו'
 מיעקב שהזכרון לבניו טהרת הגוף כשרנה לבת בית א'
 של והפזרו והתלויים שמולותיכם קוהירו בטהרת הגוף
 מטומאת ע"ו נלקחו כ"כס או מטמאת הכרובים
 שהרבו ואם על טהרת הגוף הכריכה טהרה נבואש
 אל בית ה' קו' שיבטרוך החדש טהרת הלב כבולו
 להסתכל כיון הידוע שטומאת הלב חמור מן טומאות
 הגוף כמו שאמר חז"ל הכהוריעבור קשה מעביר ולכן
 אמר דוד המ"ע ארוממך אהי סמלך וגו' ורבה ארוממך
 במחשבה תמלה ותח"כ ואכרעה סמך לעולם ועד •

וענין

הכוונה בחדש בליל של ה' ל הכוונה נחלק
 לשנים נגלה ונסתר הנגלה נקרא מחשבה
 והוא סוד מרע ועשה טוב סוד מרע שלא יחשוב שום
 מחשבות חוץ על עסק משאו ומתן או ענין אחר אפילו
 להרהר בל' אחרו' ל' בתוך החשבה ויחשוב בלבו אלו
 היה מדבר לפני מלך ב'ו' והיה מערב בדברו דברים
 אחרים בודאי יחתייב ראשו למלך והנה אצל מלך מלכו
 המלאכים הקב"ה המחשבה כדבור מה לי שהוא מפסיק
 כדבור בין דבר לדבר או שהוא מפסיק עם מחשבות חוץ
 כי כל לכנות דורשה' וכל יצר מחשבות הוא מנין זה
 הוא סוד מרע ועשה טוב שיחשוב בכל מינה פירושו
 קודם שיבוא משיו הדיבור ויחשוב במחשבה ביאורו •
 וככונה שאמרתי כזה הוא שידע סודות החשבה ועוד
 היכן הדברים מגיעים ועל זה אמרו ד"ל מפני מה אין
 ישראל נענין מפני שאינם יודעים להסתכל בשם אבל
 היודע ומפני עליו נאמר אשגביו כי ידע שמי יקראני
 ולאענהו ותפלתו מהיכתר על ראש הקדוש כ"ה עכ"ר •

ועתה

האדם בלכתו לב"ה וכל מי שנוהר בהם
 נקרא אהוב :

א בשמחת כסיתך לב"ה יאמר הריני הולך לב"ה לשם
 יחוד קודשא ב"ה וסוכינתי בדמיו ורחמי בשביל
 כל ישראל ליחד שני אותיות ראשונות של עם הוי' (יה)
 עם שני אותיות אחרונות של עם הוי' (אם) בייחודא שלם
 ולהקים השכינה מעשרה ולייחדא עם קודשא ב"ה
 בדרוש ימינא והריני מוכן ומזומן לקיים מצות ואהבת
 לרעך כמוך שכל חרי'ג מצות תלויין בה ומיד יאמר שיר
 המעלו לרוד שמתחיל כאומרי לי בית ה' נלך וכו' ובמקום
 יאמר כנ"ל רק יאמר לייחדא שכינתא עם קודשא ב"ה
 בדרוש שאפליג בשם כל ישראל :

כתב

רבינו יונה בספר היראה שלו חייב אדם
 להסתחף בשמים אם ירצה לקרוא טהור

כ נריך לומר שלא יזרוק סוס ברכה מפני כלי כוונה ועליה כחמ' ופסח' ב' ובלשון יכזבו לו וגו' :

ג יסא זהיר מאל שלל יאמר שרכבו והוא מיר' כמאירו' וכהלעטה שער' כחיקוי' הכס' עזובו בין פניה וגו' וידקדק לומר כל חיל' ותיב' בחיקוין וכן כל נקוד' ונקוד' :

ד לא יתפלל מיד כשיכנס לכ"ה לא נריך לשהות מעט כדי שיה' שייב על לבו לפני מי הוא עומד ולפני מי הנה מתפלל - ויזכור גדלתו ורוממותו ב"ה :

ה לא ידבר שום שיחה חיל' אפילו קודם התפלה או לאחר התפלה :

ו יסא זהיר מאד שלא יזרוק ב"ה כלל רק אם יזמן לו בהכרח חיובו ליתוס' שגריך להדיק ידיו בתוך מטילת א' או בתוך כסותו ועי' יוכל מדין הירוק בפני חבירו ופמאם בה :

ז לא יכניס אבצעו בתוך האוזן או בתוך החוטם כדי נריך נטילה כמבואר בש"ע סי' ר' :

ח יסא נזהר שלא יתפלל על פה הלל א"כ בלחון מקומו שגד' יתפטר ויועיל מאד לכונה :

ט התפילה יהי' הכל כשמת גדול' ולא נעבדו כלל רק בעת שיזכור עונותיו או יזכה על העבירות שבידו ויקח הדמעות מה עיניו ויעיניו ישים אותם על מצחו ויאמר (יצבחה דמעותי את חרתי אפי) ויכוין שפערי דמעות שסס נכת והוד דאבה לא נעטלו :

י לא מתפלל בקול ואפילו בססקוי' דומרה ובתפלת מושב רק בהכונה גדולה ובנחת ובנעימה כדי שיראה הכניעתו לפניו בריך הוא :

יא ילך במדוכה לב"ה ויאמר בנית אלהים נהלך כרגש ועיין לקמן בסמוך בסוד כרגש ויכרוק מנעליו שלא יסא שום עינוק ח' ועי' בלומר שמור רגליך כאשר תלך אל בית אלהים :

יב לא יבטיח לב"ה ביות דיקימת ובאם שגריך לקרוא לאדם אחר או יושב מעט כי הישיבה מנוח ויאמר חיובו מומור בתהלים ואל' יכח :

יג יזהר כל אדם להקדים לב"ה כדי שיתפלל עם הניבו' ולא ידלג בססקוי' דומרה כמו דעה הש"ע כס' כ"כ כי הרב המגיד ובעל חולעת יעקב קור' איה' אר' על זה וכתיב' כ' הוא קין קנבטי' ע' ומהספק הביטור' ומחריב השולמו ח' וכל המשכיל' לב"ה וזכה לרנח טהר' :

יד נריך לקבוע לו מקו' מיוחד ב"ה שיהי' לו לישב עליו וכריך לומר שלא יסא עונה ביותר דהיינו שלא יבחר לומר' שכל ביתו כי עונה ביתו' גם זה גאוה רק מקו' ממעלה גבוה ביותר מדליו ולא נמוך יותר מדליו :

טו יכוין כל אדם להיות נכלל בכלל ברי' ולכן יענה

כל יום ב' פעמים אמן ד' פעמי' קדוש י' קדשי' ק' נרכות ואו נקרא בריך - ובשבת ישל' מאלה נרכות בעידות :

טז כשמתפלל שמה נה עשרה יסגיר עיניו ויהי' תמיד כשמתפלל כאלו לא גדול ונורא לפניו וסא ידעש לתוכו מיד ישרוף לו האש ויחבק דיווה ע' ג' זה ימינא כשמשא' ומאלאל' כימינא כדי למחוק הדיו' שהיה השמשא' :

יז נריך לומר שלא יזכיר שני אגודלי' לתוך ריק ימי' תמיד נכללים אגודל' וימינו כידו של שמשא' ולאגודל' של שמשא' כידו של ימינו :

יח ליתן נזקק קודם שיתפלל ונריך לומר טמ' כנזקק אחיה פניך :

יט זב' שלחן סריך של האר' י' בתוכו ו' בהלכות נדקה מאד ולה"ה הי' בובה לתת נדקה כפיה' אוטר ותת' מושל בכל' כי בכל הוא היחוד הנקרא כל והוא הנותן נדקה אל השכינה ואל' זה האר' לכוין גם יכוין במלת ככל' ברשיו' הפנינה הנקרא' בכל כבוד בת הי' לו לאברהם אבינו ובכל שפה והוא שש כ' המלה בכל' - ונריך ליתן אותה מופד ע"ש :

יך נריך לכוין כשהוא עונה אמן כמו שאמרנו תכמ' י' ג' גדול העונה אמן יותר מן המברך - והדבר ידוע ומפורסם שאמן כולל שני שמו' יהוה ארבי שעול' פמאין אמן אכל הטיקור שגריך לכוין לפני עיניו הנדרכ' לפעמי' הוא מכיון בעניות אמן שעתה כלא הוא מעי' ערות שכן הוא הדכרי' מה שאינו נוספדים שנתו כרוך הוא' ולעטמי' יכוין שהוא כמו התפלה ר"ל אמן כן יעשה הא' ב"ה כמו שאמר ירמ' הנביא ועל כל פנים לא יענה אמן יתומה או טופסה וכו' כמבואר בגמרא :

ך רחמי רוב העול' אינם נוהרי' מה שענין הנדרכ' אל כטי' אחר ברכתהו' כב"ה אף שהיו אומרי' אותה בניתו בשע' נטי' והדבר מנוא' כש"ע סי' א' שלא יאמר אותו הנדרכה כשל אס אמר אותו בניתו - אכן כעסק ברכה מביא שה"ך שרי לומר כשל הנדרכה ויכוין בזה להזכיר לפי שאינו כפי ואינו מכין :

ךא כתב בש"ע של האר' י' ל' נריך שיה' עוסק בחדר' מסיט' בעליו' ותפילין ואל' יסי' דעתו הן התפילין רק דעת שיפסו' בחדר' שאו אין בו משים הסיח הדעת :

ךב ועסק החדרה נריך שיה' עמל פדום ר'ת שלו פ'טט' רמו' דרוס' סוד :

ךג זאורי'ך מה שכתב הוהר כפי ויקהל דף כ' כלל התפלה די תקונו תקונו קדמי' תקיבא דרמי' וחסלת' תקונו' תקונו' תיבוא תקיבא דהוי' עמל' : תקונו' תלתיה תקונו' דעמל' דלמיל' בכל אופן ת'י' עמל' : תקונו' דביש' תקונו' דשטא קדשא ברוא דתיבין קדשא ונתתא דשלי' תלת' עילי' ותת' : בתקבא דרוין דעמל' קדשא דקדא י'ת' וכו' : ת'ת' תיבין ו' ומער קימת הספק' : נריך טובין מעלי' ומש' וחס' :

שער ג

הנקרא שער ייחוד השם בו יבואר כמה ד' רס טובים ונמשכים ייחודים טובים כל אחד בתפלתו בעת בקריב אותו * לומר בשפתו * ואלה שמע נרך ליהוה שלא יזיח פה מס פשו רק יכוין בלבו :

ואו רוח נכון יחדם בקרבנו : **ועתה** טרם שאחמיל ללמד התפלה לנכון ארדיו למעיין לאנשים בערבי ולפחות

שמי שהאדם לקבוע דעתו אלהות האל ית' וכו' וזה שאבירי נאמי' אמונה שלימה שהיחיד הקדמון ית' שהוא הנקרא בשלשון

המקובלים אין סוף ונקרא בשפת השם ת הוא אחד פשוט ואינו גוף ולא כח נגף * הוא אלהי ונאמרו ונלכינו אנו

שפתים (ומתפללי) והיחיד הקדמון ית' קודם שנברא העולם לא הי' נכנס בשם ידוע כי לא נקרא בשפתיו אלא על שם

פעולותיו ובמאין הפעולות אין שמות ולא קראו אותו נחביבור נחמד הזה היחיד הקדמון כי קודם שנברא הבורא היה יחיד

פשוט בלא תמונה בלא דמות בלא דיוקן ולא הי' לו שם ואפילו שם ת פת אר כי עדיין לא הי' שם דבר שמתארח אותו בו

אלא הי' יחיד פשוט ישתבח ויתרוס' לעד ובכה אותו הפשיטו' הי' כל הנבראים כלול' וזה דמוו הכולל כשלארס הנפלא אשרו

קודם שנברא העולם היה הוא ושמו אחד ופי' שמו הוא הכח שפענו נברא כל השלמה עליו ת מעלהם נקראו שמתים וכולם

היו בפשיטו' אחד בלי שום הרכבה ובאותו כח הכלול בפשיטותו אשר קרא המאמר שמה הי' הספירות בול' ותולדותיהן עד

עולם השכל אין הכנה בפשיטותיהן איך והאיד : **וכשרצה** הקדום ב'ה לנברא את העולם לכוננו מנה אל המושל

לשמות כבוד לשמו והיכל למשכן כב' דו הויא רוח ופי' הרוח הוא פשוט והיכלית דק נח' מ'ד לנ' שא' רות ונקראים אור

קדשו' ואור מבהכת ואור כח ואינו חלק ששכמותי אבל הוא דבק בו והכל בפשיטתו והוא היכל' לפני קודם לה' ושמותו

אורו יאירו כל הנבראים ולכן כל הנבראים דבוקים בו ית' * ועדיין ה' א' ו' דו בפשיטת העצומה ואחדות גמורה : אה' כ

גורה הכפתי לברוא לאותן האורות היכלות להחפוט בהן ולהיות ההיכלות לאותן האורות גוף לנשמה והאכל כח אור

קדמן רוח פשוט דבק בו ובקר' כתר עליין אויר רוחי ואו החמיל כבוד שלכותו להתגלות ולפי שהכתר אין בו הפנה לנבראים

לרוב התעלותו ועליו אשרו מ'ל כשופלא שרף אל תדרוש * וזהו נקרא היחיד הקדמון ב'ה דבניית הכתר אה'ה כלומר

עתיד אני לפעול פעולות שבהם יודע בעולם כי מה מכבר פעלתי והוא הכתר אין אני יביר בו : **עוד** האכל הבורא

ב'ה אבילת כח על הכתר בלי שום הפסיק כח אור שמוחזק הכמה הקדומה היא הספירה ב' ואו נקרא שם היחיד הקדמון ית'

בבניית החכמה י'ה וכוד זה השם ידוע לבעלי הקבלה * עוד האכל הבורא ב'ה אור אבילת כח אור כח דבק בו והאכל

שמו על הכתר ושהכתר אל החכמה * להבינה * ואו נתגלה הכח היחיד הקדמון הוא הבורא ב'ה ונתעבה כח הפשיטות

בהשלמת אבילות השלם אורות ונאלת הנביאה וככה היכל למכון בו היחיד הקדמון ונקרא שמו במידת הבינה ה' לאי' כי אז

בראת וידוע לי הוי' והאלהות והי' לו אלו'גו' הספירות מקום שטובן למכון בקריבם בנשמה גוף ולהשתמש בהם וזה נקרא שמו

בזה החיבור עליו ית' היחיד הקדמון אבו * אה' כ נגלגל כח האבילת עד יכלות השלמה הראשונים עד שאלנו ג' אבות

הנצולה והגבורה והתפארת ונקרא הבורא ב'ה נצולה אל ונגבורה אלהים ונתפארת יהוד * אה' כ נשתלשל האבילות ונטבע

הטבע ה' ויבאו ה' ספירות הנקראים עולם הנביאים ונקרא היחיד הקדמון כח ה' בבאות ובהוד אלהים בבאות וביסוד אל

ה' כי הוא חותם החיים ושם בלתה כח האבילות הדק שעיניו שלם מא' רוח אבו וכאשר נתעבה האבילת כשנטבע הטבע

ג'פ' האכל כח א' שהכנות כולם והוא בית קיבול להם והוא באבילות' אבל לא באחדות ואותו הכח נקרא שכניה וכטובן היחיד

הקדמון שם והוא גוון השלימו' אז קר' שמו ית' אה' כי הוא א'ין הכל והוא מנהיג התחמוס' וא'ין עליהם ובאלנו כל אל' אשר

הספירו' ויתעבו בשו לנכס כשו גוף האדם שהיו חיבור זכר ונקיבה והיחיד הקדמון ית' נשמה ליה' וקפודי בו כמו שלכת נחלת

והוא אורס והוא נשמתו והמה עליהם והוא עליהם * עכ"ל ואתה העיין שהתקתי זאת כדי להביא אל לבן שתוכן להבין סוד

התפלה וכדי שלא תהרסר ח' שום שחצה זה ואם זכית להבין הקדמה זו תוכל להבין שאליך וטעמך כמה מודות גדולות

וענייני אסונותינו ב'ה ועבורך תמיד לעולם ועד : ולמה לפעמים אנו אוסרי' וק' ראים אותו בשמו אה' או יה' או אלקים

או אל אבו' * ועל כל פנים אל יעלה על לב אדם שיש כפירי' זכיו לבין הספירות רק כולם קטורים זה כזה קטומה שלהבת

נחלתו והכל לפי העיין ולפי הפעמה שמשם הסדה :

(שיה' אחר כתיבת ידים ואשר יב' ואמר זה בכונה גדולה הועתק מעשרי' ציון)

אל

לשי הרומו' שליט בעליוני' ובתחמוס'ת'ן כי כח לעבודתך וליראתך ולחורמך שיקיים די מקרא שכתוב ככל עמ יהי' בנדיך לכנים ושמן על ראשך לא יחסר ושהיה כלי מוכן לקבל נפש ורוח ונשמה שנסחת בי אלאוור לעמיד למקום שחכמת נפשי ורומי ונשמתי משם שלא אכלס בע'הו ולא חנוס לע'הב ולהיות מוכן ואוסי'ן מאותן הנחלי' לשונת כנועם ה' ולכך שהיכלו כולו אומר קדום אמן : וקורס

(וקודם שיתפלל יאמר זה) רבון העולמים אדון כל האנשים והצבאים וזביריים והנעשים אתה ה' יהוה האלהים
 לבדך ויחד המיוחד וחסדך המיוחד והמיוחדים אלהים אלהי האלהים ויחד המיוחד והמיוחד
 האלהים לפניך נתת בה מליט נבואות הפליגים והמיוחדים שומר דל ויחדיו אדון כל המעשים הבורח בתפילת עבדיו :
 יפי רבון מלפניך יי אלהי סתפשוט ידך סתחת כנפי הכרובים לקבל את תפתי ברחמים כי בואתי בתפילתי הזאת ליחדך קודש
 ב'ה ומביתך כדחילו ונחילו ליחד סס י'ה ב'ה ב'ה דל מלם לאקמא סביתיי שפירא לגרסו ספע בכל העולמות לתקן כנביית
 ספלו בקליפה ולתקן כל הכיבודות ספליי ע'י בקליפה לגרסו וזו בארבע אותיות סס השיחוד לעורר מיין תקלין ע'י ספנה זאת :

כתב בכוחת האר"י דף ע"ו ע"ב כסככס לכ' ישתחוה
 כנגד ההיכל ויאמר ואני ברב חסידך וכו' ויבין
 שהוא סוד סמל עליון אשר אנו כריכין תמיד ליו ובפרט להכניס
 עמו בהיכל סלך כדי להפיק סאלתו • והנה בכל הימים כריך
 לכיון כסוד החסד הזה כי הוא יושא דכולא בין ביום בין בערב
 בכל התפלות סנכל פעם וכיון כזה הפס אבגייחץ שהוא
 בחסד ככודע • וכו' תכיון תמיד קודם סתככים לכ' זה הוא
 בכית אלהים כהלך כרג'ם כגסטרי אבגייחץ עם הכולל
 וככל יוס ויוס בעת התפלה כריך לכיון אל אית אי פעם זה
 שהוא הנוכר באותו יום כגון ביום אי גוכר אית אי ביום כ' גוכר
 אית כ' ביום ג' גוכר אית ג' ביום ד' גוכר אית ד' ביום ה'
 גוכר אית ת' ביום ו' גוכר אית ו' ובאות הנוכר תכיון ככל ג'
 תפלות אמנס ביום הסכת תכיון כנס ש'קוציית • כי סס זה
 גוכר ככולל ביום סכת כיכד בערבית כסכת תכיון כסכי איתיות
 (ס'ק) כסכית כסכי איתיות (ו'כ) כסנחה כסכי איתיות
 (י'ת) ועיין ככסכי וזה ח"א פ' ס'ה • ואני יכוין כסלכות
 כקרא ואני אנכס :

עתה באתי להודיעך סוד גדול של אדון עולם שה
 סכתבו המקיבלים וז' ים סלך ומסונה כסון
 הגדול זה סלך סיכאל ומקריב קרנכו סל סעלה כסמות
 הכניקים וי' סקריב קרנכו סן תפילת ישרא • כיד יסין הס' •
 והסוכה סל מעלה כיד יסין הס' והוא מקריב ע'ג הסוכה והס'
 כרא את סלך סיכאל סן סשו הגדול כסכרא ע'ה וע'ה
 דהייכי סמיס וסרץ כסס (י'ה אלהים) כסכסן סיכאל י'ה
 כטינאו וי'ד ה' ס' כסכסון הויה • זה הסלך ססונה על סעת
 הדיון וסל סעת כססס • סלך סיכאל מקריב קרנכו לסלך
 סיכאל והוא מקריב לספ' • וג' הוא סיכאל ססונה על סכחות
 ותפלות להס' • וכל ביתותיו תתללו לפני כסא הכבוד תה'לל
 באת כ'ס כס'ל וסיכאל ג'כ כסכסן כס'לך כסא הכבוד
 וסונה כיד יסין סל קדוים כ'ה והוא תהלל ומרנן לפניו
 וכססעס סן ישראל סאסרו אדון עולם זה סכסח תהלל כסכ
 כס'י סוקר סל ייחדים סשו הגדול ומעוים שהוא אדון וסוסל סל כל העולם • עליונים ותחתונים תהלל י'ה • כסכסס ככר
 סעולם • וג'כ ים סלך ססונה וסוקר זה סכסח ייכונו כידו אדון עולם כסכסן סיכאל ס'לך כל התפלות כידו מקריב
 סונה סל ססלה • ועיין ע'ס ענין אריך טיול כסח סל אדון עולם : גס יכוין סהו כגסטרי א'ן ס'ק •
 בא'י יכוין כככס וז' י'ת תיכית כגד י'ג סעות •

(קודם שיתחיל להתפלל יאמר) הר גי עומד בעולם
 העשי' לתקן גפשי של כל ישראל עם גפשי :
מה טובו אוהליה יעקב משכנותיה ישראל
 ואני ברוב חסדך אבוא בירתיך
 אשתחוה אל היכל קדשיך ביראתך :
 אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך ואני
 אשתחוה אכרעה ואברכה לפניי עושי :
 ואני תפילתי לה' ערנרצון אלהים ברוב
 חסדך ענני באמת ישעך :
אדון עולם אשר מלך בטרים כל יציר
 גברא : לעת נעשה כהפצו כל אזי
 מלך שמו נקרא : ואחרי ככלות הכל לברו
 הוא ימלוך נקרא : והוא הית והוא הוזה והוא
 יהיה כהפארת : והוא אחר ואין שני :
 להמשיל לו ולהחבירה בלי ראשית וכלי
 תכלית ולא העז והמשרה : והוא אלי וחי
 גואלי וצור חבלי בעת צרה : והוא גסי
 ומנוסי מנת כוסי ביום אקרא : בידו אפקיד
 רוחי בעת אישן ואעירה : ועם רוחי גותי
 אדני לי ולא אירא :
 ברנך אתה י' אמ'ה אשר קדשנו כמצורתינו
 וצוננו על נשילת ידים :

והיך כל ברכה ליעז

יבד

ברכה נט' ויגמל דין לפעלה ובעל פל'ה יתן
סיון ויכנס ויבטח ויז' בעל היכל הקודש
כטיבך יכוון בהגבות דין לפעלה שיכניס יקדושה כמות
מזר פירות לפיוס מרבה לקדושה :

וכתב

מז' ח' ל' מוד כוונת הברכה בכל ברכה טיש הזכות
השם והלכות יתכוון הסבך מהשמי צרכ ואגילת

בשמה שן הבורא ב'ה אל הברכה כי עש פקיס מכותו ולהדיע
לו ית' שהנר' לכו מפל ה'הוט' ית' ה'וקיס מן הקדושות ומן הקליפו'

ויחד יאוכו לחלקו להחזק בשם המזל עם השל'ת כשיחזק
הדברים כ'ה אל'הים ומתפארת הוא שכתן לכו שכותו חוקיותו

ותורתיו אשר מלכותו עמו וזלקו וכך הוא פירש הברכה כשי'שי
שדך יכוון להשפך היחיד ב'ה לשכון עכ'ת' להיות לכתר נט'ש

ובשי'מך אתה יכוון להשפך לחכמה בשמה שן הבורא ב'ה
שהוא היחיד הקדוש וזו בקרא אתה ב' או החל לכתובות כישו

ובשי'מך י'י יכוון ככתבו' **היה** כניקוד **ההבך** ויסודך
היחיד הקדוש לטמן : ב'ביעה : ולו נקרי

שמו יהוד כי יתחלף לכת' שלשי והניקוד יטו לשרפנה שהיא
וכל'ה מע'כ בנגד השכון הניקוד שהוא עני שאל עולים מוסגי

יקח עולה ל'ב שהם סבי וד'ין י'סבי ו'ו'ין הרי ע'כ כסד' הנה
י' רובע על ע'כ קל ובשי'מך אלהיו מלך העולם יכוון שאין

שוק ב'ה הוא מלך על התפארת ותפארת בקרא מלך והוא
קדשכו בכתו' וזו וזוה יוכל כל י'י ויחד להבין ולהפיל לכל

ברכה וברכה בכל התפלה : וכן יוכל לכוון בכל ברכות הנכבד
ואודיע עוד למעיין לכוון בברכתו להטמך השפע מלמעל לטטה

יכוון בברך לחצר יחד אבא הקרא ש'ב'ל עם ימוד אמא
הנקרא וכתוב וכו' ב' דברך יטו לטלכות ובינה ב'י חקך בעלות

ברכות השלם ככוונה למקום שלכות יורד השפע מעוה העליון
פיעה לטטה ד' מעדך יטו לכהטע ע' ר'אית חכמה ר' מוד

הדעתך ש'ת ככד עליון שער הכי יכתוב ל' ידשו עיט טפס
ישוקך ה'אפה ית'ועדך ויהי בר'כ' ב'רוך עם ד' אותיותיו

דל'ב' וגי' עי'ב עי'במה ב'ין וכו' בשכ'כני' השכמי הנקרי ככו'
וכן ית'דל'ב' ב'יחיד הברכה הנקרא ברכה עם ד' אותיות והכולל

כי יש עי'שוד בינה אה'ה דה'ין וכו' וגי' פעמים אפיה דהיינו
ששלושין כזה אלף הה יוד הה אלף הי'וד הי'אלף הא יוד

ה'ה עולם התגיה ולכן אומר א'ת'ה ר'ת **אשר תכה ד'**
על הששים יהוד יכוון לדיעות ע'כ ס'ג ט'ה ב'ן ש'עלים ל'כ

ויחוד לכוון להשפך כולם לשם ב'ן כזה יוד' כ'ה ו'ו'ה שניו
עולה ג'כ ל'כ ידוע : והנכרה כפוטו יכוון בשמו ב'רוך

שהוא הש' אל'הי ב'גו'ה סלך ב'יה אשר קדשנו ת'ת
עצמות י'וכ'ה ה'וד וכו' יסוד ע'כ' טלכות כשי'מכ'ה יאשר
אותו בשמ'ה לכל'ה אותו שמדת כו'בו יכוון וניקוד **והוד** ככר'כ
כבבים נדך לכוון נגד ג' פירות דהיינו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר
את האדם בחכמה וברא בו גקבים
נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפני כסא
בברוך שאם יפתח אחר מהם או יסתם אחר
מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך
אפילו שעה אחת ברוך אתה יי רופא כל
בשר ומפליא לעשות :

(ול' יאשר רופא חולי כל הנקרא בשר כדשי'ם נגמ'ה דברכות
ועיין בסל'ה) (כשי'מך ומפליא יכוון למחך ד'כ'י'פ'ה לשמה)
ברוך אתה יי א'מה אשר קדשנו במצותי
וצונו לעסוק בדברי תורה :

(ואין לענות אטן אחר זה הברכה בלמכת בל'ה לפי מה הוא
ברכה ר'ס זוכה לחכמה)

והתערב נא יי אלהינו אר'ת דברי תורתך
בפינו ובפיפות עמך בירת ישראל

ונתיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בירת

ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך

לשמה באי המלמד תורה לעמו ישראל יבאי

אמה אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו

את תורתו ברוך אתה יי נתן התורה :

יברכה יי וישמרך : יאר פניו אליך ויחנהך

ישא יי פניו אליך וישם לך שלום :

אלו דברים שאין להם שיעור הפאה

והפיבורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד

תורה : אלו דברים שאדם אוכל מפרותיהן

בעולם הזה והקרן קיימת לעולם הבא : ואלו
הן כיבוד אב ואם וגמילות חסדים והשקמת
בית המדרש שחרית וערבית והכנסת
אזרחים וביקור חולים והכנסת בלה והלוית
המת ועיון תפילה והבאת שלום שבין אדם
לחבירו ותלמוד תורה כנגד כולם :
אלהי נשמה שנתת בי תורה היא אתה

בראת בי אתה יצרת בי ואתה נפתח
 ביו אתה משמרה בקרבי ואתה עתיד ליטלה
 ממני ולהחזירה בי לערניד לבא כל זמן
 שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי רבון כל המעשים ארון כל
 הנשמות באי המחזיר נשמות לפגרים מתים

ואח"כ יאמר זה כנוונה נכונה

ראו אתה פי אני אני הוא ואין אלהים עמדי
 אני אמית ואתה מחצתי ואני ארפא ואין
 מדי מציל : כי אשא אל שמים ידי
 ואמרת חי אנכי לעולם : (ויבין נס"ה של ואחי
 מחצתי ואחי ארפי שפולי

ק"ו כסתינו הויה כ"ה ופ"ה של ואתה חי אנכי ג' יודין הוא נס
 א' טפס של ע"ב) ואח"כ יאמר כנוונה גדולה ויבין כזה
 חתר חכמה
 אהיה אשר אהיה : ביה שמו יחכמני :

בינה גדולה
 אלהים חיים יביניני : אל בימתי חסדו יגדילני
 גבורה ת"ת
 אלהים מפחד רינו יצילני : יהוד פר חמי

נצח
 יפאריני : יהוד צבאות לנצח ישמרני :

הוד יסוד
 אלהים צבאות מהודו יהרגני : אל חי

מלכות
 בקרבי תיסר בריתך : אדוני שפתי הפתח
 ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולס הכותן
 לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה

ב"א א"מ ה שלא עשני גוי
 ב"א א"מ ה שלא עשני עבד
 ב"א א"מ ה פוקח עורים
 ב"א א"מ ה זקקת בפופים

מלמטה למעלה יבנך יהוד כולו יקוד הוליס נגד ת"ת י אד
 יהוד נגד חסד וקודו סגול ישל יהוד והוא נגד כתר
 וכולו ביקוד קסין * טב
 נטעמים ונזמיות ויפיון נזמיות שש"נה שם אותיות נס"ה
 וטוב לבין להבר את האוהל תוכה מכתב ותו' נטע"פ למי' א'
 בברכת אלהי בטמה כתוב נס"ע של מהפ"ד * ז' ל' ו' א' א' א'
 סוף לכל אדם נסית בטמה עב' ז' י' ל' חלק נטע"פ
 אד"ה וס"פ פ"ס עדיין לא זכה אלים * עבודה היא נטע"פ
 האבילות כי שפס בטמה לנטמה * אתה נלאת בי סוד נטע"פ
 הכריאה * אתה יצנת סוד הכוח ליגירה אתה נפתח בי סוד
 נכס דעתי נכסל כתיאטר בטמה נחתה בי הוא כולל כל ד'
 נחיות בטמה * ואתה עתיד לפרה פמני נס"ד מין כוקנין
 כי לעתיד גם הנכמת הנדקין תהי' המלכות יטעל נסוד קדשי'
 לנצרים וג' וזה ואתה עתיד להחזירה בי לע"ל מצי' לפסוק מין
 כוקנין * במיאטר אלהי בטמה יבין לעלמי' שמו עם בטמה דהיינו
 בחול יבין לשלוב האותיות של בטמה קודם אותיות שפס ונטע"פ
 אותיות של שמו קודם לאותיות של בטמה * וטוב לטר אלהי
 בטמה נטע"פ שהוא נוסח לחות וטוב סוד לנטמחו * הנדמות
 הללו טיב כל אדם לנכין אעפ"י שנישור כל הלילה כאשר
 כתבו לעיל נכתיב' וטובא' נס"ע והטעם מנאתי כי כל הכרכוי
 חוסים על סלמות פלוגיוהם חיי ברכאין לנפקין סמני מתיא'
 של מטמרוז' קים המה כנגד חיי' טעהן של יהי כבוד וסס סוד
 ח' ברכאין דחי' עוליס * ונוסח הנרכה ה' כותן ל' סכוי
 ב' י'ה ל"ת הלב ופ"ת נ"ה שם נכח הוד יס"ד שהוא הלכ נגד
 זע"ד ארפי' ונה' נגד נוקבי' חדא' בלמא' אחר הכות סין
 נס"ע הל סהי' א' זלה"ה * שכו' עם הכולל גימטרי' מלאך
 גבריאל הסקל הארה טגנוכות יס"ד נוקבין ואחר סנות מקבל
 טגנוכות הכיכה הנקרא יין הספוסר המטפח והוא סוד היום *
 וגדורה נטעמה הוא יין הספתכר והוא סוד ל"ה והו' להבחין
 שהוא ע"י יין הסטמה של בינה והוא המנחין בין יוסו'בין ל"ה
 עכ"ל נס"ע של האר"י ז"ל * וצבאונת האר"י ז"ל כתב בטמי
 הלילה נטעמת על הגבורה כח הארת הבינה וככל' זה הנותן
 לשכוי בינה ואלו שסתקת הגבורה * שלא עשני גוי דוקא ולא כשו
 י"א טעמי' ישראל ועיין בעל"ה שהארין ומתן טעם לנכס *
 בברכת טלבוט ערושי' מר כתבתי למסליס הוא ש כבכלי בחוכי
 יש לאמרו קודם רוקע הארץ * ומעקדקס"כ הגין לנכך מתחילת
 על הכיבית ואח"כ שבכין ברכת טלבוט ערושים וככו' לעשות כן
 כי סיקר בריאת האדם לעשותו טלבוט בתו' ג' טבות וטוב'
 עם החוסין וקשרים עולה חר' ג' ולכן הוא מנכך מלבוט ערושים
 עוסק עם תו' ג' טבות טלבוט לנטמחו ב' לוק' * ומהו' אלו

מתחילה כוונה פשוטה בעינין בינית מה מכתוב רכחי נפי' של לך סוד של בינית רשו לתקיי' הפתים דהיינו כתי' לנטמחו ע"ה נכתיב וז'
 אכל'ה כמין ביני כזה (**) ויכתיב הח טין כתובין והס רוסו'ס על ב' עינים * חספס קשרים הס רוסו'ס על חספה בקנים סכרי' וכו' וכו'
 וכו' נקבי' חסו'ס חספה * ובינית עם הח טין וקשרים ע"ה חר' ג' רשו לקריב ארבע

עבודת שער ייחד השם שער אג בורא

ונדין סג' דס * וכשאתר להתטק "בניית יכוין כ"ת ל"ב
 שהוא נגד ל"ב בניית החכמה והסם שהוא מוכר בנרכות של
 בניית יכוין בניקל בזה **יהוד** וכל בנייה יס' לה ח' חוטיין
 ד' פעמים ח' עולה לב : וע"פ המד' יכוין עליות
 עם הכולל בנטרתי תן והוא מוד אור סקיף דועיר אנפין
 (יוד הא ואו הא) "פעמים ט"ה גסטר"י תעו"ד' אותיות
 השם ע"ה תן גס' יכוין שסמכות בניית עולה אור ינאל מדי
 שמות אהיה (כזה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי אלף הא
 יוד הא אלף הה יוד הה) עולה ימד תר"טו המר שטנו ט"ז
 אותיות ומסר בניית אשנס אלו ט"ז אותיות חוטים על ט"ז
 חוטיין של בניית שהרי קודם שמיים אותן לנכסיהם הנה כל אי
 די חוטיין ודי פעמים ד' הרי ט"ז הרי עבודת בניית סקבל האור
 מדי פעמים אהיה בטיל אה כ"ל :

וכוזהר כשדבר האריך שאל כמנין להיות מעוטף
 בטלית גדול ובתפילין קודם לכתו מניית

ולא די לו (ויכוין בנרכות טלית גדול בזה השם **יהוה**
 בעטיפת טלית קטן : כוהנין להניח תפילין בנרכות
 עומר ישראל בתפילה . וכן היה נהג הר"ש ז"ל וזה הוא
 כוונתם כשלבס הטלית גדול ולא קדס לבן : להניח תפילין :
 יושיט זרוע השמאלית כמי שריבה לחבק נסוד ששאלו תחת
 לראשי וימינו תחבקי וכסכורך הרבועה יניח אותה בנכפה
 ויכסה זרועו בטלית ויקסור התפילין ברוש הקיבורות כעין ש'
 דהיינו ג' כריכות : ומי שבא נסוד ה' יניח תפילין של יד
 בימינה ו יכוין בתפילין של יד שיה סוד חוטיין שלה כעשה
 סנכה והוד דו"א והס ג"ה דאבא ו"ה דאשא הכוללים כנהי'
 מלו ד' פרשיות של יד ולפי ס"ה הס תרי פלגא דנפח לכן הוא
 בית א' . ויכוין שיש בהם ק"א אונכות נגד סס אהיה :

וכשיבדק יכוין כסם הוי"ו בזה הכיקוד **יהוה** ויח"כ ימים
 תפילין של ראש טן הכים ולא קודם לכן ויעמוד
 על רגליו ויניחם ויהקס היטב סביב ראשו ולא רפו כי זה
 קשירתם ויכוין לתקן אור העקיף וג"כ בתקוות השם ה"ל :
 גס יכוין (רבועה ג"י אלף למד אלף למד) הס מוד ש"ע
 בהוכיין המאירים ליוון וכךני ג' כריכות באבנע אשה שמועד בי
 כפרק התחתן הסמוך ליו והג' כפרק האמנעי . והס מוד
 טנעת של קדישין . וקודם שיניח יאמר כפי מה שכתוב
 בטעמי כיון ואני קבלתי מאס"ו הכז המופלא שהור"ר סשה
 לופטיין אב"ד ור"ט כשדיבות גראפי פעלד וגס הוא קיבל סרבו
 וכנו שהגאון המפ רכס שהורר כפתלי כ"ן זכ"ל :

בְּאִי אִמָּה מְגִבִּיהַ שְׁפָלִים
בְּאִי אִמָּה רֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם
בְּאִי אִמָּה מְלִבִּישׁ עֲרוּמִים
בְּאִי אִמָּה מְתִיר אֲסוּרִים
בְּאִי אִמָּה אֲשֶׁר הֵיכִין מִצְעָדֵי גִבּוֹר
בְּאִי אִמָּה שֶׁעָשִׂיתָ לִּי כָּל צָרְכֵי
בְּאִי אִמָּה אוֹרֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה
בְּאִי אִמָּה עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה
בְּאִי אִמָּה הַנּוֹתֵן לַיֶּעֶף כֶּחַ
בְּאִי אִמָּה הַמַּעֲבִיר שְׂיִנַּת מַעֲיָנִי וְרַתְנוּמָה
 מַעֲפָפֵי :

וְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁתַּרְגִּילֵנִי בְּחֻזְרֵיךָ וְתַדְבִּיקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְאַל תְּבִיאֵנִי לִידֵי חַטָּא וְלֹא לִידֵי עוֹן וְלֹא לִידֵי
 עֲבִירָה וְלֹא לִידֵי הֶרְהוּר רַע וְלֹא לִידֵי גַסְיוֹן
 וְלֹא לִידֵי בְּזוּז וְיִשְׁלוּט בִּי יֵצֵר טוֹב וְיֵאֵל
 יִשְׁלוּט בִּי יֵצֵר רַע וְרַחֲקֵנִי מֵאֲדָם רַע וּמְחַבֵּר
 רַע וְדַבְּקֵנִי בְּיֵצֵר טוֹב וּבְמַעֲשֵׂיִם טוֹבִים וְכוּף
 אֶת יִצְרֵי לְהִשְׁתַּעֲבֵד לָךְ וְתַנְנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
 וְיוֹם לַחֹן לְחֹסֵד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל
 רֹאֵי וְתַגְּמֵלֵנִי חֲסִדִּים טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה יי
 גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

וְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מַעֲזוֹ
 פְּנִים וּמַעֲזוֹת פְּנִים מֵאֲדָם רַע וּמְחַבֵּר רַע
 וּמְשַׁכְּזוֹ רַע וּמַפְגֵּעַ רַע וּמֵיֵצֵר רַע וּמַשְׁטָן
 הַמְּשַׁחֵת וּמְדִין קֶשֶׁה וּמַבְעֵל דִּין קֶשֶׁה בֵּין
 שְׂהוּא

(שְׂהוּא לִמְר) לְשֵׁם יִיחֻד קוֹרְשָׁא בִּיהַ זְשִׁכְנֵיהַ אֲנִי מְנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֲשֶׁר צוּנִי יי אֱלֹהֵי לְהַנִּיחַ פְּרִשְׁיֹת הַלֵּלוּ
 קֶדֶשׁ לִי כָּל בְּכוֹר וְהִיהַ כִּי יִבְיַאךְ שִׁמְעַ וְהִיהַ אִם לְמוֹעַ כְּנֶגֶד הַמּוֹחַ וְהַלֵּב לִיעַ וְהַלְהוֹת וְהַלְהַל וְלוֹכוֹר בְּכָל יוֹם
 שְׂהוּא אֵל הוּא הַיּוֹצֵר הוּא הַכוֹרֵא הוּא הַצּוֹאֵנֵנו מִמְצִירִים וְהוּרָג בְּכוֹרֵיהֶם וְאוֹתוֹנו הַצִּיל וְהוּא אַחַד וּמוֹיחַד וְהַכְלִית
 הָאֲחֵרוֹת וְזוֹ הַכַּח וְהַמְּשַׁלֵּה לְעִשְׂוֹת פְּעֻלֵּי וְהַחֲנוּנִי וְהַנְּגִי מִשְׁעַבְד לִי לֵב וְמוֹחִי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי וְהַנְּגִי מִקְּבֵל
 עָלַי עוֹל מִלְּכוּתוֹ זְעוּל מִצְוֹתָי לְעַבְדוֹ כְּכָל לִבִּי וּכְכָל נַפְשִׁי וּכְכָל מַאֲוִי . זְבוּהַ

שהוא בין ברית ובין שהוא אינו בן ברית ו
 לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי
 ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו
 וישכם ויאמר :

רבון כל העולמים לא על צדקותינו אנחנו
 מפילים תחנונינו לפניך פי על רחמיך
 הרבים מה אנו מה חיינו מה חסדינו מה
 צדקינו מה ישעינו מה כחינו ומה גבורתנו
 מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו :
 הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם
 כלא היו וחכמים כבלי מדע וגבונים כבלי
 השכל כירוב מעשיהם תוהו וימי חייהם
 הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין
 כי הכל הבל :

אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם
 אזהבך שנשבעת לנו בתר המוריה ורע
 יצחק יחידו שנתקד על גבי המזבח עדרת
 יעקב בנה בכורו ומאהבתך שאהבת אותו
 ומשמחתך ששמחת בו קראת שמו
 ישראל וישורון : לפיכך אנחנו חייבים
 להודות לך ולשבחך ולפארך ולברך ולקדש
 וליתן שבח והודיה לשמך : אשרינו מה טוב
 הלקינו ומה נעים גורלינו ומה יפה ירושתנו
 אשרינו שאנו משכימים ומעריבים טרם
 ובוקר ואומרים פעמים בכל יום : שמע
 ישראל יי אלהינו יי אחד : בשכמלנו :

(וטכ לקראת הפרשה ונפרט סנה ויט)

אתה הוא עד שלא נברא את העולם אתה
 הוא משנברא את העולם אתה הוא
 אל בעולם הזה ואתה הוא אל לעולם הבא :

קדש

וכזה הוא יובא לכל הפהית כשהוא אומר בפיו די פרטיות
 של תפילין לפי שכל אדם שמויב לוטר הדי פרטיות של תפילין
 קודם הכתת :

כתב

הטור סוף כרך לזר שלם יסיה דעתו מהם
 והטעם מצאתי שמעתימן איתו אפילו לאחר מותו
 אחר כשה טכס אכן בעת שמתפלל יי או בעת למודו אינו
 כריך כויכה כריך להודיע שלא יהפך הכב עה הארי ולהיה
 לא היה חוץ התפילין עד אחר עלינו : ובמדרש שומר טיב
 טכיא אר אליעזר אפרו ישראל לפני הקדוש ב"ה ככ"ט אנו
 נזכים לנגע בתורה ויטם ויליה אכל אין לנו פכאי ארל הקדוש
 ב"ה קייטו סנה תפילין וטעלה אפי עלינו כאלו אדם יגיעים
 יוסם ויליה וסייתי ריי חכן ראי טכאי והיו לאות על ידיך וגוי
 למען תהיה תורת ה כפך טכא כטאלס טקייס סנה
 תפילין טעלה עליו הכתוב כאלו עוסק כל היום בתורה ואטיכון
 בנשרי דע"ז כל העסק בתורה ופוסק ופוסק נדנדים בטלים
 טכאלין לו נחלי נחשים וכו' ע"כ טוב לזר שלם ידבר טוס
 טיחה בטלה כל זמן שתפילין עליו :

וכתב

האר"י ולה"ה שברך לנכנס בביתו וכו' כא שפתח
 ביתו ונשק השווה כריך לבון שמוזה עלה
 אלנ"י ומיד כיוכא שפתח ביתו ותפילין על ראשו אזי סכריין
 לפניו כו יקר לזיוקאל שלכלא וכשיחולץ אותם לא יחלוץ
 אותם כשהינית כאלו הוא פורק עול ח' רק כככענה גדולה
 וטוב לאטנו הפסוק לך ה הגדלה עד לכל לראש : וכשיקפול
 אותם להכניס בתוך הכיס יקפ ל הובעית על ידו כעין שעינין
 כה"ה ויכח הקדשה עליהם כי כדבשות הפה טורים על דין
 והתפילין טורים על רחמי ולכן טענידים הנבועת בתוך
 השעברתו הכל כתי מיטתיק הדיו :

מה

אנו טעתיי טפי חכם אחד מיכין באפרו פה שהוט
 טס של ט"ה כזה (יוד הא וכו פא) והוא כנפטרי
 אדם ע"ד אדם קרויין אדם וכו' ונסך על צמות הכסא ככרסה
 אר"ס שלטעלה ולכן אטר מה אנו ר"ל אנחנו נקרא אדם כמו
 הטס ככיוכל והוא טספיע תמיד עלינו לטטור אותנו טן הקמיי
 עלינו לרעה וכן מה חייבו ר"ל הטס הקדוש של ט"ה הוא חייבו
 וכן כולס י מה נאטר לפניך ר"ל האך אנו חגיבי לפניך והוא
 טלטון ו"ה האמרך וגו' ע"כ שחעתי וואוידעך טטס ככוו לזה
 כי דע טטס של ט"ה הוא הוא מלכות והוא שחנך תמיד כטאלנו
 טוסס וכנו ב"ה עס הטס אלנ"י והוא כקרא פננס הגזול
 ולכן כל פקוס טאלנו טוכריים הטס הוי כלטון אלנ"י כנייין אנו
 לכיון לטס של ט"ה ומותר האדם וכו' אלו טככ"ס טנקראו
 הארס שהוא כנמטרי טט"א ולכן אטר ומותר הארס טן הנכסס
 אין על טס הפסוק וכל הויים כלין נגדך וכטו טכ"ג טס כטר

מדלי: כמיאמר לפיכך וכו' יאמר אותו כמספר גדולה על
 שגם הוא נבדל בדת יהודי וכו' להאמין אמונת אמת:
 פאיתי המדקדקי קורני ג' פסוקים של ק"ס וכוטלי הכינית נידם
 בשם מקורא ק"ס בתוך הפילה. אמה הוא עד שלא נבדל
 כך הוא נוסח הגרסי הרבובה כי רבו הדעות בזה ועיין בסל"ה:
 ונריך לומר אמה הא אל בעולם הזה כך פנאחי בתפילת
 ימנים: ככך כתבתי למעלה שבריך להתודה נככה וכו' וה
 קודם מילאמר פגשת התמיד וידי אחר פי התמיד יאמר פיטום
 הקטנות ויכוין שהוא מקריב קרבן של שחר קרבן תמיד
 ומככרין על עוונותיו והוא כנגד הסד וסוף תמיד פיטום
 הקטנות ויאמר סתמלה והקטור עליו אהרן קטורת וגו' כאשר
 הוא כתוב במעשדות: ועתה אודיע לך הטעם לנכון מה
 שפנאחי בפגרים הפזורים:

קדש את שמך על מקדשי שמך וקדש את
 שמך בעולמך ובשועתך תרום ותגבירה
 קרננו ברוך אתה יי מקדש את שמך
 ברבים:

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי
 השמים העליונים ותחתונים אמרת
 אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
 ומבלעדיך אין אלהים קבץ קויד מארבע
 כנפות הארץ יכירו וידעו כל באי עולם פי
 אתה אלהים לבדך בכל ממלכות הארץ
 אתה עשית את השמים ואת הארץ אתה
 ואת כל אשר בסומי בכל מעשה ידך
 בעליונים ובתחתונים שיאמר לך מה
 תעשה אבינו שבשמים עשה עמנו חסד
 בעבור שמך הגדול שנקרא עלינו וקום לנו
 יי אלהינו מה שכתוב בעת התיא אביא
 אתכם ובעת קבצי אתכם פי אתו אתכם
 לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את
 שבותיכם לעיניכם אמר יי:

ויאמר פגשת הכיור
וידבר יי אל משה לאמר ועשית
 ביור נחזשרת וכנו נחזשרת
 לרחצה ונתת אותו בין אוהל מועד ובין
 המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן
 ובניו ממנה את ידיהם ואת רגליהם:
 כבואם אל אוהל מועד ורחצו מים ולא
 ימותו: או בגשתם אל המזבח לשרת
 להקטיר אשה ליי: ורחצו ידיהם
 ורגליהם ולא ימותו והיתה להם חק עולם
 לו ולזרעו לדורותם:

דע לך תמיד בשלבו מקריבי תמיד של שחר פי קליפות
 המנקהים לשרדו א' תו שלכם לפניו ב' ולכן מוסיים
 שו' יא' סיני הקטורת: ודע לך שאין בענין כל הקרבנות
 קרבן הכיב לפני הקדוש ב'ה בקטורת כי גם הקרבנות
 הנקראים קדמו קדמים אין נופן כבום לפני ולכנים אלא דופן
 שזרקין בפנים אצל הקטורת הכיבה שהרי היא עשה נכנסת
 לפניו וסנדק גם למחתה שהיא סוד ה' אמונה סוד השכיבה
 וכשלקח הכהן אש טעונה הכיבן היה זה קבת דין אטנס
 ענכית כשכנסה לפניו היתה שתגול ממנה כח הדין
 ותתמלא רחמים ותעלה רוח טוב לפני הקדוש ברוך הוא אף
 במאר הימים שלא היה ב'ה ככנס לפני ולכנים ושתכין הכהן
 לחד אבא ואמא עילאי ולשחם והנה ד' מטיס השם נטף
 ומחלת והלכנה ולכונה השם כנגד השם הפורש יהוה ב'ה
 בטף כנגד הויד כי הוא נטף טיפות טיפות טעני
 הקטף וכו' ויד הוא טיפה והוא כנגד חכמה עליובה
 מחלת כנגד ה' ראשונה והוא טלמן כשחל ביניתיא שהובא
 כח השעשה לטעם: כעשה בראשית והיא בינה חלכנה
 שלה שוכבת חלב כן ה' כנגד ו' שם קנית שהיא בן לה' א'
 בראשונה: ולכונה נגד ה' אחרונה שהיא סוד לכנה וזה
 השיקף של האין ומה שמתרו חכמים ז' שבריך שיהי יא'
 פטיס הטעם מוציא נחמד לאברהם לפי שיש בתוכה חלכנה
 שהוא רישו על הרשעים ופירושו הכי מישראל כמיחפלו
 צמין ויש בהם עשה דקיום חוי אף אם יש ביניהם רשע
 אי אל יוביאו אותו לקח כי הוא בטל ביניהם ואע"פ הוא
 גורם שיעלו תפלתם לפניו ב'ה כי השם דקיום נגד אותו
 רשע וגם תפלת הרשע נשפעת כי היא דכוקה בתוך
 תפלת הכנים וכמו שניח של חלכנה היה בטל בתוך
 עשה חכמים כך בעל הרשע בתוך יי דקי

וקדם שיאמר פי קרננות יאמר זה

וְהָיָה רִצּוֹן מִלְּפָנָיִךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַס עָלֵינוּ וְתִכְפֹּר לְכָל
חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחֹל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִסְלַח
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְתִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתָּמִיד שֶׁיִּכְפֹּר
בְּעַדֵינוּ כְּמוֹ שֶׁתְּבַתֵּן עָלֵינוּ עַל יְדֵי מַעֲדָה
עַבְדֶּיךָ בְּאָמֹר :

וידבר

יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחָה לְאָמֹר : צוֹ אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת
קָרְבַּנִי לְחַמֵּי לֶאֱשֵׁי רִיחַ גִּיחַי תִּשְׁמְרוּ
לִהְקָרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה
הָאֵשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לִיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם לִישׁ עֹלָה תָּמִיד :

כֹּהן אֶרְבֶּה כֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה
בְּבֹקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים : וְעִשְׂרִית הַאִיפֶה סֹלֶת לַמִּנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעִית הֵהֵן : לִוי
עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְהָרִיב סִינֵי לְרִיחַ גִּיחַח
אֵשֶׁה לִיהוָה : וְגַם כֹּו רְבִיעִית הֵהֵן לְכֶבֶשׂ
הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּד גַּם כֹּו לִיהוָה : וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת
הַבֹּקֶר וְכַנְסֹו תַעֲשֶׂה אֵשֶׁה רִיחַ גִּיחַח
לִיהוָה : וְשַׁחֵט אוֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צְפוֹנָה
לְפָנָי יי וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ
עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :

לשבת יאמר זה

וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן
ונספו : עלת שבת בשבת על עלת התמיד
ונספה :

וכן אם יש ד' בדיקים יכולים לנטל ביניהם די דשמים כפי
שנטל הקפורות אבל לא פחות ועיין במסד לאברהם
שהארזך טאל =

וכתב

בעל טללה עמוקות אופן רל"ט בשחריית תקפו
לסדר מתחילה הקרננות שהם נגד כהנים
בעבודתם : וכן כדוך שאמר עד יפתח נגד לויס בדוכנין
ואח"כ ק"ם בערכותיון כדוד שמע ישראל שהם ישראל
באשפדן :

שוב

לומר קודם פרשת תמיד פי העקידה ופי מוכבי
לאשרם קודם שאומרים לעולם יהא אדם כי הוא
עדיין בעולם השמיני וזוה הוא מעיל מעשי לבינה
בידוע :

צו

במחט"י שני שמות אל אדני מעולי צ"ו ופתח
אודיעך מד בכין ככר אפרנו שאנו עומדים עדיין
בעולם העשיי לתקן נפשנו ודע השטיין שקליפות עשי'
בקראים צו לצו ולכן כפאלו טכוון וסקרינין בשלוש פנים
שפתינו את קרבן התמיד ואומרים צו את קרבני לחמי
אלו אנו טכטלי הקליפות העשי' ויהא נזרה לאומדים בטעשי
התורה :

ובוזהר

כחז טגס המציות של איוהו וקומון צ"ל
בטעמים כדי שלא יהא ח"ו טובה בלא
ניגון טכאי וגם אני נתתי לכם חקים לא טובים =
ומה שאנו אומרים פי איוהו וקומון ובריית של די יפסעאל
הפשוט שפורסם מפני שאין בזה סחלקית : אבל
אם באתי לברם פ"פ כבוד לא יבילם ספר אי ועדיין לא
הנצתי לכלל זה אפילו כספה טן הים אכן יעטם כדון
טכאתי : לשי שאנו עדיין בעולם העשיי ונריבן יאמר
לפלוס נכנאל גבוה הפקו און בו ששלקות ובוה יאמר
שעלים טעשי לבינה ולכן יאמר יאמר
במדותא דלבי :

לראש חודש יאמר זה

ונבראשי

חדשיכם תקריבו עולה ליהוה
פרים בני בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני שנה שבועה תמימים :
ושלשה עשרונים סלת מנחה בלולה
בשמן לפר האחד ושני עשרונים סלת
מנחה בלולה בשמן לאיל האחד :
ועשרון

ועשרון עשרון סלרת מנחה בלולה בשמן
 לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהות :
 ונסכייהם חצי ההין יהיה לפר ושלישית ההין
 לאיל ורביעית ההין לכבש יין זאת עולת
 חודש בחודשו לחדשי השנה ושעיר עזים
 אחד לחטאת ליהות על עולת התמיד יעשה
 ונסכו :

מי סהא על הדק וטורד מלא ויכל לוטר פי דקננות
 כמי סדוקס בסעמלת לוי יכוין כפרק לוינו סקוסן
 וכסחא לוטר סמנת סחלת הכיניר רבון סטולפוס ימי רבין
 סלכניך סחא סיה ספקותי סאלו סקנכני סחלות וכן
 עולה יכן כולס :

איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים
 שחיטתן בצפון פר ושעיר של יום
 הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי
 שרת בצפון ודמן טעון הויה על בין הבדים

ועל הפרזכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי
 של מזבח החיצון אם לא נתן לא עכב פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן
 בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הויה על הפרזכה ועל מזבח הזהב מתנה
 אחת מהן מעכבת שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נרזן לא
 עכב : אלו ואלו נשרפין בבית הדשן חטאות הצבור והיחיד אלו הן חטאת הצבור שערי
 ראשי הדשים ושל מזבדות שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע
 מתנות על ארבע קרנות : כיצד עלה בכבש ופנה לסוכב ובא לולקרון דרומית מזרחית :
 מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית שירי הדם היה שופך על יסוד
 דרומי ונאכלין לפניו מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות : העזרה
 קודש קדשים שחיטתה בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי מתנות שהן
 ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאישים : זבחי שלמי צבור ואשמות אלו הן אשמות
 אשם גלות אשם מעילות אשם שפחה הרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי שחיטתן
 בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין לפניו מן
 הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות התודה ואיל נזיר קדשים קלים
 שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם
 בכל מאכל ליום ולילה עד חצות המורס מהם כיוצא בהם אלא שהמורס נאכל לכהנים
 לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם : שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן
 טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה
 אחד : המורס מהם כיוצא בהם אלא שהמורס נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם
 ולעבדיהם הבכור והמעשר והפתח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן טעון
 מתנה אחת ובלבד שיתן כנגד היסוד : שינה באכילתו הבכור נאכל לכהנים והמעשר לכל
 אדם ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד : הפסח אינו נאכל אלא בלילה
 ואינו נאכל אלא עד חצות ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי :

שמה המלכות דעתי ועוד ג' לאפכות שלה פעלו למעלה
 כינויה לבי מבבלו כי סהלא ז' חידה לכן קושרו יאסותה פרייתא
 י' ג' מדות יכו' :
רבי ישמעאל אומר בשלש טעמים מדורת
 התורה נהרשרת בהם מקל וחומר
 ומגורה שזה מבנין אב מפתוח אחר ומבנין
 אב משני כתובים מכלל ופרט ופרט וכלל
 כלל ופרט וכלל אי אהתדן אלא בעין הפרט
 מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך
 לכלל וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל
 ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על
 הכלל כלו יצא וכל דבר שהיה בכלל ויצא
 למען טען אחר שהוא פענינו יצא להקל ולא
 להחמיר וכל דבר שהיה בכלל ויצא למען
 טען אחר שלא פענינו יצא להקל ולהחמיר
 וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש
 אי אהתהיכול להחזירו לכללו עד שיחזירונו

כבר זכרנו למעלה שצבין ארון עולט ושס ספר שורה אי'
 ז"ל שיבאל מקריב קרבנו לפני יי' וכו' :
 מקרבן וסוחר עובדיו וכמאמרים ארון עולם כאלו מקריב קרבן
 למלפני שיבאל והוא מקריב לפני ע"כ :

אדון עולם כנע ימין ויגדל כנע שמאל ואינו טעות
 מאזכיר ביגדל הס אל אלהים אמין הס כנעמתי
 פגוד יאל והוא כנעמתי אדון עולם וזה הו"ל י' י' כתיב
 של הכנעיים הם עם תיבות דהיינו עם כנעיים לו ועל כל דבר
 תיבה אי' ומ' ד כנעמתי מישראל אדון עולם כל זה המלך
 וסודם כנעיים וז' זה כנעמתי ועל כנעיים יגיד דבר לפני הפ'
 ומלך מיבאל עולך אל זה המלך ומכניע זה המלך
 פגוד יאל שימיע בכל כתי כנעיות של ישראל וישע ויברוס
 על כנעיו התפילות וכל תיבה ופי' כל על כנעיים והכי למלך
 מיבאל יכוס מקריב ע"ג הטובה והש"י הוא מקל הקרבן :

טרם אהלם לדבר אבקש טרם וסכר : ועל שי שמעפלא
 בו אטר רוח אלקים בקרבן : על יכא פים פס
 מקדש שיבא כנעמתי דוארס או בתוך התפלה מן המטה ולפני
 פן יענם הש"י בסוף אהל כנעמתי לכיון או יקרא והי יענהו
 תמיד ויאטר כנעיו :

ועתה אודיע למעין איהו כוכב כנעה אשר שבאתי
 כפי כתפלה של המקובל שבר"ט וזה לשונו :

והי רבן שלפניך י' אלפינו ואלהי אבותינו מיכנס בית שמקדש כמהרה נביטנו ותן חלקינו בתורתך : ומס נעבדך כינאה
 כישי עולם וכפנים קדמוניות : ראשית דבר יראת אלהים שכל טוב לכל עושה פהלתו עונדת לעד :

יגדל אלהים חיי וישתבח : נמצא ואין עת אל מציאתו : אחר ואין יחיד בייחודו : בעולם
 וגם אין סוף לאחורותו : אין לו דמות חגור ואינו גוף : לא נערוף אליו קדשתו :
 קרמוז לכל דבר אשר נברא : ראשון ואין ראשית לראשיתו : הנו אדון עולם לכל נוצר :
 יורה גדולתו ומלכותו : שפע נבואתו נתנו אל : לאנשי סגולתו ותפארתו : לא קש
 בישראל כמשה עוד : נביא ומביט את תמונתו : תורה אמת נתן לעמו אל : על יד נביאו
 נאמן ביתו : לא יהיה האל ולא ימיר רתו : לעולמים לזולתו : צופה וידע סתרינו :
 שביט לסוף דבר בקרמותו : גזמל לאיש חסיר כמפעלו : יתן לרשע פרשתו : ישלח
 לקץ תימן משיחנו : לפדות מחביקן ישונתו : מתים יתיה אל ברוב חסדו : ברוד עדי
 עד שם תהולתו :

(וקדש מ' יאמר כיון שאמר יאמר) מי יגדל גבורתו כי ישמוע כל החלטה

הודו ל" קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותי : שירו לזמרו לז שיהו
 בכל נפלאותי : התהללו בשם קדשו ישמח
 לב מבקשיו : דרשו וטו בקשו פני
 תמיד : זכרו נפלאותי אשר עשה מופתיו
 משפטי פיהו : ורע ישראל עברו בני יעקב
 פחירי : הוא י' אלהינו בכל הארץ משפטינו
 זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאתרוז :
 אשר ברית את אברהם ושכנתו ליצחק :
 זיעמדה ליעקב לחוק לישראל ברית עולם :
 לאמור לד אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם :
 בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים ברה :
 זיתהלכו מגזי אל גזי וממלכה אל עס אחר :
 לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים :
 אל תגעו במשיחיו ובנביאי אל תרעו : שירו
 ליי כל הארץ בשורו מיום אל יום ישועתו :
 ספרו בגוים ארת כבודו בכל העמים
 נפלאותיו : כי גדול וימהלל מאוד ונורא
 הוא על כל אלהים : כי כד אלהי העמים
 אפילים : ויי שמים עשה : הודו והדר לפניו

עוז

כתוב ה' יצור אלהים כי כשם הכלבו אשר להחסיק
 הכרוך שאמר עד לאחר שחונה עשרה * ואפילו
 לדבר מנוה ועל זה כתוב במל' אפילו נכנסו שית מנהגין בקפת
 קהלות ששש העיר הולך בנה' ושכיל לכל חי שני עשרי הריס
 בהן לכבוד המלך ולכבוד סתן תיבה בריבן לזהר שלא לדרבו
 עליהם ולא ירחיקו עד אחר ש' כד' שלא יפסקו וכל מי ש' פסי'
 ועובר דבר גוים רפה לצדמו ונקרא נגזון שפיו אלף
 זבכתבי האר' כתוב שיש לזהר מלהסתכל חוץ לדימות עד
 אחר ש' * וזיל הרמב"ם ו' בפס' ה' ק' ברוך שאמר ביונת
 א' היחיד הקדמון המוכן בבינה שאמר והיה העולם הוא הפלאות
 עם הקבות הנקראים עולם ברוך מנות המנות המוכנס לשיטת
 כרוך א' וצופה כנגד ק' בו מ' י' ברוך ג' ו' ופקיים בהכ"ס
 ברוך עשה בראשית כנגד הכיפה כי הוא כורא בכח ראשית *
 ויהי כי בראשית שיטתו ברוך עמיד מראשית אחרית היחיד הקדמון
 הפעם ד' ה' הראשית שהיא החכמה הקדומה ראש לצלוחים
 והחכמה המתוכנה ראש לתחומים והיי פירש עמיד לטון
 המשכה * ברוך היחיד הקדמון שהשם על הארץ ועל הכניות
 כחמד וע' ארת המציון כי כלל סקום שאמר הסקובלים כרכה
 מלכות כמד פירה פלומת כנון ככאן שאמרנו ברוך אושיושמה
 כנגד ק' בו מ' י' ג' ופקיים כנגד חכמה וכו' אין הכוונה אל
 הפירה עכמה ק' ולא יחיד הקדמון הפוכן בה והפעל בה
 והוא נשפתה וכן כתוב וזכח לאלהים ישרם בלתי לה' לכדו
 ופירשו בו ד' מ' א' להכחיון לקמות א' אל העיקר שהוא
 מיות הסבות יתברך וכך היא הכוונה בקרבן וכתפילו וכתבנות
 ופסור זה העיקר והכיוונו * ברוך ששלם פכר טוב ליראיו כנגד
 הגבורה שדת הדין שטענה תכונת היראה לעולם כי ייראו סך
 הדין * ברוך חי לתד וקיים לכנה כנגד ה' ת' שהוא חי ושפית
 הקיים אל הפלומת הנקראת עד וגם אל היסוד הנקראת עד
 ברוך פודה ומכיל כנגד נכח שבפירה זו היה דוד כוכח אויב

בעלחטה ומושיב את ישראל ברוך שאין לפניו עולה ולא שכחה
 הדין ונקרא אלהים נבואות ברוך מעבור אפילה כנגד היסוד
 יעקב ויגל את האבן שעל פי הכאר : ובכאן אושר פעין המאורע כי
 בכאן הוא סק טו : נשבת אומר ברוך המכיל מכותה כנגד
 אומר ברוך אשר נתן מועדי טענה לעמו ישראל * כראש השנה
 אומר ברוך אשר נתן את יום הכפורים הוא לעמו ישראל
 כשומר * כ"ה אומר ברוך אשר נתן את יום הכפורים הוא לעמו
 כל הנכבות כנגד כל המדות חזרת כחתימה אל היחיד הקדמון
 המוכן בבינה שהוא סף העולם ולכן אומר * ברא' אש' ובמאמר
 זוכיר סך יתכוין לשמו הגדול שהוא ת' וכתהוא אומר ונעליך
 בכאן י' אומרים ומכיר סך ונעליך והעצם לפי שמלכות מקבל
 סכע סן ת' ולכן יאמר ומכיר סך ונעליך וי' ונעליך
 זוכיר סך פ' הגפאל מוכן וכו' וזהו יעליך ה' לעולם וי' ולכן
 אומר ונעליך ר' ל' אלו אומרים יעליך ונעליך וי' לעולם וי' ל' :

ה' הודו לה' קראו נעשו ד' בקהל רבה לומר שאינו עומה השיר
 ונכח סקוב אומרים בביבוי עשה שיחיד אושר
 בזיון באמרנו הטעור הוא שהוא מלל המלך מנין שיי לבינה
 כי ראש השם י' אינו מלל רגלי הבינה *
 חכיון להאיר מנות הקדומים ואוריהם נעשים כשין סך
 בין העולם לחכמו חר ל' יקרב ולכן אבו אומרים קולו לה'
 הראו

עזו לאלהים על ישראל גאותו ועזו בשחקים
 נורא אלהים ממקדשך אל ישראל הוא נותן
 עזו ותעצמות לעם ברוד אלהים : אל נקמות
 אל נקמות הופיע : הנשא שופט הארץ
 השב גמול על גאים : לוי הישועה על עמך
 ברכתך סלה : י צבאות עמנו משגב לנו
 אלהי יעקב סלה : י צבאות אשרי אדם
 בוטח בך : י הישועה המלך יעננו ביום
 קראנו : הושיעה את עמך וברך ארתי
 נחלתך ורעם ונשאים עד העולם : נפשנו
 חתה לוי עזרנו ומגיננו הויה פי בו ישמח
 לבנו פי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך י
 עלינו כאשר יחלנו לך : הראנו י חסדך
 וישעך תתן לנו : קומה עזרתה לנו ופרגנו
 למען חסדך : אנכי י אלוהיך המעלה מארץ
 מצרים הרחב פיך ואמלאהו : אשרי העם
 שככה לו אשרי העם שיי אלהיו :

כא נגל פנא מ' ילי עטמות פל ע' הונא יסויע ויבא חט
 יסר הכיך יסר . וס זס מעלה הכנכות פל הסטי חס פסד
 דקבלת סבת יהוה ל מעול וטיב כ'ת ילי :
מזמור למתה הוא סוב וסנה גדול והי הלי' ז'ל סמר
 איתו בכונה גדולה ובסמיה כי הו' אינו בטל
 פי תורה סדע' פ אינו בטלה ור'ת סל הריעו ל יי כ'ל
 הארץ הלבכה וכל הקרנבו בטלים רק קיבו יתלה אינו בטל
 ועולה למעלה עד או' דיברה ממא' ס סר קרבנות סכס סתטי
 ענד'ת ס' ס' סמחה ולא לסטרא סכרא . וס כזה הסומר מ'ב
 תיב'ת נגד סס סל מ'ב דיברה . וסומר אינו ככלל . ולא
 סכחו עזו בלשון בתמי' כלומר הוא עסכו וסך יעזו כנינו ולא
 ככיס עשו ובלן סרעיתו . למן ס' ה' יס' כזה הסומר ד'סמות
 כנגד ד' כריכוין להודות ו'ל איתו אפי' בסבת סרוב קדושתו רק
 ססתחילין הריעו לה' לפי סאין סקריכוין תודה כסבת ו'ט אבך
 בסרעכי כזה כחז ו'ל סנינו תודה קריבה כהן סל ססח כען
 תודה סמאכלה וסמרוס סכרת וסבי סמאוח דקריבה סלמיס כלא
 ססן ע'כ סאומר לא סססיד רק ס יסאסר סני תיבות ססווי לקווי
א איתס פי' אהי' סס ו'סר ו'פ איתס סלסון איתן סוין ק'ל
 סעניבות סחוקי' : סכו'ל לסס דוד דוסס לכתי סססווי
 סל ססתחיס וסוול סרוס סכל ססילה אסר סכו ל' סעס סיס
 סאינו

ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשרה לוי כי
 גמל עלי :
מזמור לתודה הריעו לוי כל הארץ : עברו את י בשמחה בואו לפני ברכנה : העו
 כי הוא אלהים הוא עשנו ולא אנחנו עמו וצאן מרעיתו : בואו שעריו בתודה
 חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו : כי טוב לעולם חסדו ועד דור ודור אמנתו :
למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיעים ליום
 יביע אומר ולילה ללילה יחנה דעת : אין אומר ואין דברים בלי גשמע קולם :
 בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יוצא מחפתו
 ויש כגבור לרוץ אורח : מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין גסתר מחמו :
 תורת י תמימה משיבת נפש עדות י נאמנה מחכימת פתי י פקודי י ישראלים משמחילב
 מצות י ברא מאירת עינים : יראת י טהורה עומדת לעד : משפטי י אמת צדקו יחדיו :
 הנחמדים מזהב ומפז רכותוקים מרבש ונופת צופים : גם עבדך גוהר בהם בשמרים סקב
 רב י וסגיאות מי' בין מנסתרות נקני י גם מודים חסוד עבדך אל ימשלו בי או איתם
 ונקתי מפשט רב י יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך י צורי וגואלי

זרמתי שנית יהיו בבוקר בפיציר יחלוף ;
 בבוקר יציון וחלה לערב ימולל ויבש ; פי
 פלינו באפק ובחמתך נבהלנו ; שתח
 עונותינו לנגדה עלמנו למאור פניך ; פי
 כל ימינו פנו בעברתך כלינו שגיני כמו
 הגה ; ימי שנותינו בהם שבעים שגה ואם
 בגבורות שמונים שגה ורתבם עמל ואן
 כי גו חיש ונטפה ; מי ידע עוז אפק
 ופראתך עברתך ; למנות ימינו פן הודע
 ונביא לבב חכמה שובה יעד מתי והנחם
 על עברתך ; שבענו בבוקר חסדך וגרנך
 ונטמחה בכל ימינו ; שמחנו בימורת
 עניתנו שנות ראינו רעה ; יראה אל עברך
 פעלך ותדרה על פניהם ;

ויהי נזעם יי אלהינו עלינו ומעשה ידיו
 פוננה עלינו ומעשה ידיו פוננהו ;
 וישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן ; אזמר
 ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח
 בו ; כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוורת
 באברתו יסך לך ותחרת פנפיו תחסרה צנה
 וסוחרה אמתו ; לא תירא מפחד לילת
 מחץ יעוף יומם ; מדבר באופל יהלוק
 מקטב ישור צהריו יפול מצדך אלה ורבבה
 מימינה אליה לא יגש ; רק בעיניך תביט
 ושלמת רשעים תראה ; פי אתה יי מחסי
 עליון שמת מעונה ; לא תאנה אליה רעה
 ונגע לא יקרב באהלה ; פי מלאכיו יצוה
 לך לשמרך בכל דרכיך ; על פנים ישאונה
 פן תגוף באבור גלה ; על שחל ופתן
 תדרוך תרמוס בפיר ותנין ; פי מי חשק
 ואפלמהו

ידע אחר דבר זה לא חשף יותר והיי עשה תשובה על הראש כיו
 סם מעשה . הכלל העולה טוח שאין לך דבר שיטעוד לפני
 הפעולה אפילו עבר על כל התורה . והדבר יום לכל ר"ת של
 דבא דם כי פירא אזה . וגם זה ידוע לכל טאלד הרמון
 פנר על ג' עבודות ככל ע' אג' ט' ד' וכתב ביי כיום אכ"ה
 ששנו שות פשות ובמעשה תשובה הוסיף לו הק"ה יומו ויהי
 יתקל' שנים וע' פנים של דוד הני אף נפלא טובה פכה אב' הר
 טהיה לו לפות כאותו יום לפי מעבר של ג' עבודות שפדות
 ואפ"כ כמעשה תשובה שליטה נתן לו השם ב"ה יומו ויהי אף
 פנים ופס"ו טוכן חיבור הפסוקים תשכ אכום עד דבא וסד
 ככלל ר' אפילו אם עבר על ג' עבודות דם כפרה אדם אפ"כ
 יעשה תשובה וקמה סכ"ו לו"א וקאטר טוכו בני אדם בני אר"ם
 דייקא ר' אטכו בני אדם הראשון דכתב ביה ביי אף שנים
 בעיך כיום אפסול שהוסיף לי הקדום ב"ה יומו ויהי אף שנים
 וא"כ טובה שמועיל תשובה אפילו על ג' עבודות החמרות וק"ל
 (פירש שתפלה של שהר טו"ל לטאה שיהי)
 כ"ת לאה וס"ת השם ולמפרט משה . ור"ל כוונת טשה
 היה לשתק הדיון . ולומר לך מעשה תיקון טעור הם לייחוד
 השם ב"ה : בלעז שנינו במז הגא נטעו"תרו ודי תיבות
 ותרא דמו לתורה בזה לנו טשה תורה בגמטרי"ה תריא זאב"ט
 ולא יהיה לך טטי הגבוהה טעמנו ולפי שצרכנו על התורה ולק
 ימי טכותינו בהם טנפנים טנה . והנהם טל ענדך ט"ס
 מלך פקם טשה בתפלה טההם ב"ה שיטח לבו שלך טהמה .
 שנינו כבוקר חפך ר"ת שבה פי"א או כוכל טמנה כלל
 טים לפי טלז ענקר הי"ה ר' ולא שיק לומר וטסן טוכן ויבטם .
ויהי ים כפסוק זה י"ב תיבות נד י"ב טנשים . נרדך
 להפסיק בין כלל . שדי ועיין בפנימ הפסוק בטהר
 של ר"ה . ועיין בגמרי דפני טשים לפי טסויקין טכיון כלל
 שנת לכן אמו אופרים אותו בטבת . יושב בטת עליון טלטט
 טיוטכ כבודו בטתרו טל עולם אל טפתת דעבי טחקים עליון
 על כל ולכותו בכל טעלה . בכל טעי בכל הוד זיו כהודא טדי
 יתלובן כבודו . אופר ליי מחסי טיי הוי טוכי לכל אהד ולוי
 תאשין כבודו אופר הייתי ליי מחסי איה לחסית טתת ככפך .
 וטודתי חוק טלי אלהי אטעט בו בן טעטו נס אהט . כי הוי
 יכלך טת יקוש טליתו דפת טהוי טוקס לכני אדם . ועדכ
 הוות טה טתהווה כעולם עכ"ל . ור"ל לומר שפח יק"ס הוי
 היכה"ר טהוי פח וטוקס לכני אדם טיהי השם ב"ה כטודתיו
 בלכתב כופה טעע לכניק וגו"ה לא יטכני כידו . אין' כיה
 הטעור לפי טים טויקין טים לטס' ו' ראשים כמעשה דרכ אדא
 ככ אהנה בגמרא דקדושין טהתחיו"ו טעשים . וכט"כ כפכ
 כל טי טל ז' ט' ויהי כועס כוכל עכלו זיין לכן אין בו"ו וכתיב

ואפלטתו אשגב ביהוה כי ידע שמי : יקר אמי
 ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצתו
 ואכבדתו אזרד ימים אשביעתו ואראתו
 בישועתי הללויה הללו את שם ה' הללו
 עבדיו : שעומדים בבית בחצרות בית
 אלהינו הללויה כי טוב ומרו לשמו כי
 נעים כי יעקב בחר לו יהוה ישראל לסגלתו :
 כי אני ידעתי כי גדול ואדונינו מכל אלהים
 כל אשר חפץ עשה בשמים ובארץ בגמים
 וכל תהומות מעלה נשואים מקצה
 הארץ פרקים למטר עשה מוצא רוח
 מאוצרותיו שהכה בכורי מצרים מאדם
 ועד בהמה שלה אותות ומופתים בתוככי
 מצרים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה גזים
 רבים והרג מלכים עצומים לסיחון מלך
 האמורי ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות
 כנען ונתן ארצם לנחלה נחלה לישראל
 עמו : שמך לעולם וזכרך לדור ודור כי
 ידיו עמו ועל עבדיו יתנתם עצמי הגזים
 כסתו זהב מעשה ידי אדם פה להם ולא
 ידברו סינים להם ולא יראו יאזנים

מוז טיבין כמסות פי סלאני יום לך למטר בכל זכרון ס'ת
 ייחד כלך טסה טסות השמשות את האדם נדוך ויבין
 במחשבתו שפלאך אי רוכב על פס לכן אכלו כנד ימינו גדול
 על שאל ופול עמנו טסות נלי מלכות וחכמו מלפני ביעו ונצד
 סמלו הולך מלאך אי וביעו כיעון וכמיכיון כזה כל אי ערב
 לו מלא ויק כל אומו היום וילך למסות וכתב עוד מלאך
 שפספיה על צבא תחיה לו לצבא על מבן חיה לו למבן
 צוה פחד על כל לב זר ויבין אל מס שפספיה טהו
 דנאטרי קי ג בטעין על צבא וכטני על מבן וכטני צוה
 פחד גם יוכיר מס זה געורורין הקדוש עם טהני כמס
 טכייבים נפלאים : סן תפן באתן גגלך זה הי' הכר פני אתן
 גף זור טמגל וכדכתיב וטסיות את לב האמן : כתבו
 המקובלים כי ידע שמי יקר אמי ואענהו על אותן שוועים
 לכיון ומתפללים בר ונות הלב עם המד עליהם נאמר טרם
 יקראו ואני אענהו וכסכגוי כתב העם שאין זה כזה הטומר
 נפשו על א פעמים כנסה שאין אומרים אותו : ויש נפשי
 שווערים אלו דהיינו בתפלה לעשה וכוניו נעם יש בכל אי ואחי
 קכ'ל תיבות עולה רש'ה כנד אכרי אדם שהקדוש ב'ה' שופר
 אישם : כמורה יהו' שוועיה ס'ת שום כלומר כולם יהיו
 בעלי שופין כל עבד'ם וכתוב כאן ד' זכרים כנד ד' זכרים
 דהיינו סה עיכוס אוניס רוח : ננד ד' זכרים דהיינו ד' לא
 תעשה הכתובים בתורה לא יה' לך לא תעשה לך פסל לא
 תסתחום להם לא תעבדם וכן ד' לא יראו ולא ישמעו ולא
 יאכלו ולא יירחו : ומי' כנגדן ד' שפחות בישראל בית
 ישראל בית הלוי בית אהרן ויראה ה' ושה מלא כאמר אבל
 יראה ה' בית כמו כג' הראשונים לפי מלא שייך בית אבל יראה
 ה' לפי מכל ישראל טייכוס להיות יראם ס' : טהה' טו

להם ולא יאזינו אפאין יש רוח בפיהם כמותם יהיו עוטיהם כל אשר בושח בהם בית
 ישראל ברכו את בית אהרן ברכו את : בית הלוי ברכו את יראו ברכו את
 ברוך : מציון שוכן ירושלים הללויה :

זה לשון הכוחס כלל הגדול של סלאני הפרת והאומרו כמנהגו טיבטלו טהו קן ע' הכו וסליה טלדנד כפיו מוס סלאך רק יוכר כמחשבתו	אומר	הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו
	אומר	הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו
	אומר	הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו
	אומר	לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו
	אומר	לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו

עבודת שער יהוד השם שער ג כורא

גוים מארצו הפיר עצרת גוים הניא
 מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב איש
 ועצתו היא תקום: ועצתו לעולם תעמוד
 מחשבות לבו לדור ודור כי הוא אמר ויהי
 הוא צוה ועמוד: כי בחרו בציון אזה
 למושב לו: כי יעקב בחר ליה ישראל
 לסגלתו: כי לא יטוש את עמו ונחלתו
 לא יעזוב: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
 ותרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו:
 הושיעה המלך יענו ביום קראנו: רת ינק
 אשרו יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:
 אשרי העם שככה לו אשרי העם
 שיי אלהיו: תהלה לדוד ארוממך אלהי
 המלך ואמברכה שמך לעולם ועד: בכל יום
 אמר כן ואהללה שמך לעולם ועד: גדול
 יהוד

ההפך לאם עכבר * שמעם חזק הוא סמטרוני ואי אפשר
 שיהיה חזק מר העולם דמכר אלו מניפות אשר לנשמת ישי
 כדלמית פתח מר העולם ואשר ישמח ה' בשמטו וחזק לא הו
 בשמטה בראשית * ויל' דמטרוני אין זה מר העולם והא
 דנקרא נמר מן הים משו וכו' ע"ס ככבא מוח סמטרוני לא
 אחר פסוק זה ואין הוא מר העולם וקטיף אהדלי וכו' ע'
 יהו' * מס' יהוד' סבוך ר"ת שלו נמטרוני * שם ועולה
 נגד ע"כ ס"ג ס"ה כ"ן מסה עולים יחד רל"ב וחס"כ
 השילו של ד' שמת אלו דהיינו השילוי של ע"כ הו' ודי ודי
 ו' עולה סו' והשילוי של ס"ג הו' ודי ואוי' של ה' לו
 והשילוי של מה הו' ודי אוא' עולה יש' והשילוי
 של בן הו' הו' הו' עולה ד' ונכסא מ' ל' ו' יט' ד'
 עולים יחד קס"ח ורלב הו' שם: יהוד' וכו' ד' לור
 ר"ת יזל' והוא מס קדוש וברא מע"ב של ויסע ויבא ויט
 ומלכות ככל' עולה בכל' נמטרוני כב' רוט' למס' (ו' וד'
 ההוההת) נסיד וכו' בידך את אברהם בכל:
 השם השמים ותל' הארץ רת הוההת' יאמנו כניס
 רבוק מלך רת נמטרוני מס של כן:
 וד' מלך יי' מלך יי' יעלך לעולם ועד כתב בעל
 עסק הסוף וזל' ה' מלך וגו' אלו ג' היות להעיד שמתיד
 הקדוש ג"ה להקות בו הפתים בני היות הכוכבים מעולים כ"פ
 טל' דהיינו ג' ד' עולה ס"ח וכן שני פעמים טל' עולה
 ע"ס וסימך יהוה אחד עולה טל' וכתיבו טל' אובת טלך ארות נמטרוני תריג' רפו לתריג' שבות התורה
 שהקיינו בזמן שהן תורה נמטרוני קול אלהים היים העבר סתך האם * וכו' על שמתיד ימי אבותי נת' ה' לכן אשר כי טל'
 אורות טלוד: וכידך כל אדם לומר פסוק של ה' מלך וגו' ב' פעמים מעומד כמו שאגבי גפתי הירץ מחבר
 עמק המלך מיום שהעמקתי לדעת סודי הארץ דל היות' אומר אותה ב' פעמים: ז' מה כ' פעמים אחד כנמד הכוח
 ולאחד כנגד הנמטה הכוסות נעשות כנמטרוני קנדיהם * וס' כוונ' רת קנדיהם כי גס הוא עולה טל' * ועס' שני
 להראות בי ג' היות אלו הם ששני טללים מהם טל' של ארוד וטל' של זעיר לכן כ' ג' כ' הפסק של ה' מלך ה' מלך
 ה' ימלך לעולם ועד כי פעמים ונעמדה * ועס' העמידה לפי שהוא באבילות וכד' שהוא באבילות בידך לאומרו שפוסד וטכ"ס
 זה שהוא אבילות דאבילות ע"כ ס' סבוך לאמרו שפוסד * ועל כסוק זה היה ר' עקידה אומר מלך' אי שפוסד באשבת הקיץ:
 ואמר ה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעולם ועד וכו' וזה הוא השלך סנדלפין מסו' ואליהו זכר לטוב:
 נמטרוני סנדלפון והוא שמונה על התפלות שק מר קשרים טהם לרבו והוא עתיד להעמיד לכוונן נגופה הקמים בעולם
 התחי' בני היות הכוכבי' * עיל' מהם כ' עוללים שפוטרו עב"ל וכשיאמר אלו ג' שש ה' מלך' יכוין בשני אותיות של
 מס כוה יהוה כניקד של מלך' וכן ה' מלך' יכוין בשם יהוה שני אותיות
 ובשיאמר ה' ימלך' יכוין בזה יהוד' וכניקוד ימלוד' וה' אחרונה בלי ניקוד
 שני אותיות יקרונו בשני פעם הקדושי בלי ניקוד בשאימר ב' דה' ה' ב' כיון א"ה יכוין
 בשם חבו' והוא שפ"כ שמות טובים לתיוק קרי' * איתא נזכר במדבר דף ר"ח תנן כל האומר תהלה לדוד ג"פ
 בכל יום מנמטרוני שהוא בן עה"כ * הוא יקוסינו בגין לזוגא לה ולאשתכחא בין כסון לדריס אחי' כר כס'
 בכפלא סקבל עליה עול מלכות שמים כשא' דלתא מסדר מנחה באינן תושבתי' * דקאמר עס תהלה לדוד וכולהו הללויה דאינן
 סורא דמנחה תושבתי' דעמרה בתרין קדישין דמטא קדישא ובגין כך עמרה אינן הללויה לבתר מייס בעמך תושבתי' דאינן
 הללויה הללו אל בקטנו וגו' סוף אינן עמרה הללויה והא ה' אינן אלף מרי מלתי' בהללויה וסמיים בהללויה * לבתר עליון דמנחה
 דמנחה בלא ימיר מטה דלית ביי בולא ודלא סקבל עליה עול

ע"ס וסימך יהוה אחד עולה טל' וכתיבו טל' אובת טלך ארות נמטרוני תריג' רפו לתריג' שבות התורה
 שהקיינו בזמן שהן תורה נמטרוני קול אלהים היים העבר סתך האם * וכו' על שמתיד ימי אבותי נת' ה' לכן אשר כי טל'
 אורות טלוד: וכידך כל אדם לומר פסוק של ה' מלך וגו' ב' פעמים מעומד כמו שאגבי גפתי הירץ מחבר
 עמק המלך מיום שהעמקתי לדעת סודי הארץ דל היות' אומר אותה ב' פעמים: ז' מה כ' פעמים אחד כנמד הכוח
 ולאחד כנגד הנמטה הכוסות נעשות כנמטרוני קנדיהם * וס' כוונ' רת קנדיהם כי גס הוא עולה טל' * ועס' שני
 להראות בי ג' היות אלו הם ששני טללים מהם טל' של ארוד וטל' של זעיר לכן כ' ג' כ' הפסק של ה' מלך ה' מלך
 ה' ימלך לעולם ועד כי פעמים ונעמדה * ועס' העמידה לפי שהוא באבילות וכד' שהוא באבילות בידך לאומרו שפוסד וטכ"ס
 זה שהוא אבילות דאבילות ע"כ ס' סבוך לאמרו שפוסד * ועל כסוק זה היה ר' עקידה אומר מלך' אי שפוסד באשבת הקיץ:
 ואמר ה' מלך ה' מלך ה' ימלך לעולם ועד וכו' וזה הוא השלך סנדלפין מסו' ואליהו זכר לטוב:
 נמטרוני סנדלפון והוא שמונה על התפלות שק מר קשרים טהם לרבו והוא עתיד להעמיד לכוונן נגופה הקמים בעולם
 התחי' בני היות הכוכבי' * עיל' מהם כ' עוללים שפוטרו עב"ל וכשיאמר אלו ג' שש ה' מלך' יכוין בשני אותיות של
 מס כוה יהוה כניקד של מלך' וכן ה' מלך' יכוין בשם יהוה שני אותיות
 ובשיאמר ה' ימלך' יכוין בזה יהוד' וכניקוד ימלוד' וה' אחרונה בלי ניקוד
 שני אותיות יקרונו בשני פעם הקדושי בלי ניקוד בשאימר ב' דה' ה' ב' כיון א"ה יכוין
 בשם חבו' והוא שפ"כ שמות טובים לתיוק קרי' * איתא נזכר במדבר דף ר"ח תנן כל האומר תהלה לדוד ג"פ
 בכל יום מנמטרוני שהוא בן עה"כ * הוא יקוסינו בגין לזוגא לה ולאשתכחא בין כסון לדריס אחי' כר כס'
 בכפלא סקבל עליה עול מלכות שמים כשא' דלתא מסדר מנחה באינן תושבתי' * דקאמר עס תהלה לדוד וכולהו הללויה דאינן
 סורא דמנחה תושבתי' דעמרה בתרין קדישין דמטא קדישא ובגין כך עמרה אינן הללויה לבתר מייס בעמך תושבתי' דאינן
 הללויה הללו אל בקטנו וגו' סוף אינן עמרה הללויה והא ה' אינן אלף מרי מלתי' בהללויה וסמיים בהללויה * לבתר עליון דמנחה
 דמנחה בלא ימיר מטה דלית ביי בולא ודלא סקבל עליה עול

זכרונות שער ייחוד ה שם שער ג כזרא ז

מלכות קיימת ש יקיימהו של הלה לוד מקבל עליו על
 מלכות שמים לבת אשתי וז' אהרן כמשה דלואת להקדש
 עים לבת אשתי וז' אהרן דמכא דמכא דמכא דמכא דמכא
 אסתכחה בכל יומא דאשתו בית בין כפון לזכור לאהרן
 ב וגא לא בנושא כעקא יאית ומאן דמסדר בכל יומא כהאי
 גובא ודאי הוי בן עה"כ :

זכתב עז כוה"כ אשתי הוי ככתר וכוון לאמרו בעשתי
 וכל ג"פ שאבו אישדים אותו ים כונה אחרת :

זרע לך שם כמזכיר הוה ט סויות כגד טיכודי שבתורה
 וכל בקולה הוי ספירה אי כאשר ככתבי לע"ל כעשי
 אי שוק ב' וזה הכוון בכל * אשתי גדול **יהוה** כולו גימ' ע
 סמך ג' כתר * חנון וכחוס **יהוה** כולו פתח
 והוי כגד חכמה * ט כ **יהוה** כולו כוון
 כגד בינה * יודיך **יהוה** כולו סגל * כגד גדולה
 סומך **יהוה** * כולו סגל כגד זכורה *
 כדוק **יהוה** כולו חו וט כגד ה"ת * קדוש
יהוה כולו חנון כגד נצח * סומך **יהוה** כולו שורק
 כגד הוד * תהלת **יהוה** * כולו מלא פיי
 כגד יכוד * וכדת מלכות סתחיל :

זכר רב טובה יבשו וצדקתה ירגנו : חנון
 ורחום יהוה ארץ אפים וגדל חסד : טוב
 יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודיה
 יהוה כל מעשיו וחסידה יברוכה : כבוד
 מלכותה יאמרו וגבורתה ידברו : לתודיע
 לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו :
 מלכותה מלכות כל עולמים וממשלתה בכל
 דור ודור : סומך יהוה לכל הנפילים
 וזקקה לכל הכפופים : עיני כל אליה ישרו
 ואתה נותן להם ארץ אכלם בעתו :

פוח

לדוד יתכוין כי העולט בכללו הוי מופע שלך השולט ע' מלכות שהוי סוד תה"ה לוד שהזמור בכללו הוי כגד השכינה
 והמנהגת העולט ככה מה שעליה הוי שקבלת עבולט וכה כולט בה * ולזה תמכא כזה הזמור כל הכחות * ארומך אליה
 סמך שלך העולט * ואככה סמך שם הגדול לעולט כלל שם קבוות ועד השכינה * גדול ה' במדת גדולה * דוד לדוד דרגא
 לדגא יסמך עוכיך וגבורתך * וגבורתך יגידו כח אישא עליה הכקרא גבורת ימשיכו והכוונה שעת הגדולה הכוכר כפסוק
 עלכנייה תסמך הספע טן הגבורות ותפיע שעת למדה ותמלא שעת הגבורה שעה וכאשר הוכיר שתגנכר אישא עי"איה על
 הכחד ע"י הכחד הוכיר ג"כ כל כחות הגבורה שהם הו"ד והש"לכות * וזה שאמרו הדר כבוד הודך הדר כבוד ג' עלכות * הודך
 כגד הוד והכוונה שתפיע מדת הכחד כח הרחמים שאיש עליה על הגב"ה והה"ד והש"לכות שהם כח הדיון : אחר זמור א'
 ה"ת וזמור ועזו כולאותיך יאשרו והוי נקרא ב' ר"ת * זכר רב טובך כגד יסוד שיהי סוד הוכרין * והוי רב ט כ * וכגד
 סכ"ח וחשיך יברכה כי הכ"ח והה"ד והי"סוד נקראים חסדי דוד ואשר יברכה **כה** דה"ל יברכך כי מלא ג' תתכך מדת
 כ"ה הוי עלכות כבוד מלכותך יאשרו לטון את ה' האשרת : ואתה המעיין אחר סכתתי לך רמו עשר ספירות כזה המזמור
 תוכל לפרש אחר המזמור על זאת הכוונה * והוי שיפיע היחיד הקדשון על העולט השפ"י מדת השלכות כשהוי שקבלת מ'
 שפירות שהארץ התתקונה הוי בכריה כגד השלכות שהי הארץ התתקונה העשירית לט לגגלים ושקבלת עבולט * גם הוי
 כגד הכת העשירית טן המלאכים דנקראים אישים כמא שהארץ התתקונה כגד כת אישים שהמלאכים וכגד ספירה עשירית
 הוי השכינה * כמכא שכוונת תהלה לדוד כבאן הוי קבלת עול מלכות שמים על עולט השפל ועל הכת הנקראים אישים שהם
 כגד הכת כפרט מוסך על הכלל וזה רמו באשרו מלכות כל עולשים כ"ל ים למלכות ככל העולמות בעולט האלילות ובעולט
 הספל עכ"ל : גדול ה' והה"ל יכוין כשם **והו** * לה דיע לכני הארץ יכוין כשם הלל והוי כגד ארביי :
 סומך ה' לכל **כפלים** וזקף לכל הכפופים יכוין כשם **נמם** וכל אלו סמות הקדושים ששם של ע"כ :

זכרו שכתוב הרמב"ם ז' כ' ה"ה יכיל הקדש כמכאשר
 בכללים כל הכחות וכאשר יכוין בתהלה

כתב הטור א"ח סימן כ"א שכתב לבוין באשרי וכפרט בתקום שאיהו סמות יובאים ועב"ט כפסוק פוח את ידך ע"כ :

אניג לכפך ג' כוונות ככוונת בני עמיים שאנו **אנשים** ככל יום : **פאז** שם הקדוש הוה הוי יובא ע"כ
 סמות של יומא וקול ל"ת של :

הללויה

נפשו ומו' הוא נגד מלכות ציבורה ויש מה
 חסומה ע' שעות היו נגד ט' בוק דות וכל' ל'
מה טלנו אופרים כזה הסומור ה' מתיר אפריס ה' פוקח
 עוריס ה' זוקק כפופים ל' לומר ע' ד המדרש שחר ט' כ' דמכרש
 מה טלנו אופרים כגרכת אתה גבור כופא חוליס ומתיר אס ריס
 הפירש טל מתיר אפריס אלו התמים מהס אפריס המלך אפריס
 שניתיד הקדוש ב' ה להיתון וזהו מתיר אפריס שחיה הפתים
 ע"ס : ובגמרי אפריסן כשמתיד הקדוש ב' ה להיתון המתים
 יעשעו כשופין כד' מלא יאמרו הללו אפריס הן וזה"כ הקדוש
 ב' ה לכפולותן ששופין ע"ס בגמ' לח' ק' לז"ה ה' מתיר אס ריס
 שתחלה הקדוש ב' ה שחיה המתים ואל"כ ה' פוקח שודים וזוקק
 כפופים אבל לא קדש לבן וק"ל :

הללויה

כי טוב זמרה הוא יסוד לזיכרה **מה** טלנו
 אופרים לא פמ"ק' האים ירבה פירש בעל
 אק"ה לפי שת קף הדיבין הם ביזרה לבן אין אכזריות
 נכח והוד בפירש רק הם רמזים כסוד ביסוד כמק לא במ"ק'
 האים ירבה פירש דאינו רובה בשוקיים לבדס כי הם מוד הדין
 דק בהכנסות הים ד' נדחי ישראל יום אלו הכנסות
 בערסילאין . הרופא ל' מכרי ל' ל' ה' הרל' וזול עם
 פמ"ג שעות ובנסטר 'אדני השולח א' שרתו ארץ ל'
האא והוא עם פמ"ג' לא נבוכה הם יחפזם ס בגמטרי
 אדני כזה **אאד אדנ אדני** . ואל' לזול דמפתיעול
 הייתי אומר טעם נכון לפי שמתרין לפעלה בשערים הקודשים
 שס' **אדני** בקרא פנכס הגדול והוא מקבל השפע סן הט'
 פמיות ואס ח' ישראל חוטאים וגמטי פירוד ושיבים השדה
 אפי הדין גובר וחרב ולכך מתרבה בעולם ומקבל אדני השפע
 שעת הדין ופני עכות באל לעולם ח' והקדוש ב' ה אינו חפץ
 בשיתת הרעם כ"א כסוב מרעטו וחי ואס השדה טל אדני שקבלת
 השפע שעת נבוכה לכל אפי השעת הדין טולט בעולם ולכך
 וחרב מתרבה ולכן אשר לא נבוכות כסו' יחפץ שאין הקדוש
 ב' ה חפץ שיתנהג השעת אדני בשעת נבוכה לכל כי רובה ה'
 את יריאיו המיחלים להטרו' ודוק ואס שגיתי אתי תלן שגיתי
 כידך להפסיק בין יבואלס את' ה' : הללויה

הללויה הללני נפשי אתי אהללה ב' בחי
 אומרה לאלהי בעודני אל תבטחו
 בגדיבים בכון אדם שאין לו תשועה : תצא
 רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו
 עשתונותיו : אשרי שאל יעקב בעורו שכדו
 על אלהיו : עושה שמים וארץ את הים
 ואת כל אשר בס השומר אמת לעולם
 עושה משפט לעשוקים גורתן להם
 לרעבים מתיר אפריס : פוקח עוריס
 זוקק כפופים : אוהב צדיקים : שומר
 את גרים יתום ואלמנה ועוד ודרד רשעים
 ועות : ימלוד לעולם אלהי ציון לדור
 ודור הללויה :

הללויה פי טוב זמרה אלהינו כי נעים
 נאווה תהלה : בונה ירושלים :
 נדחי ישראל יכנס : הרופא לשבוי ילב
 ומחבש לעצבותם : מונה מספר לפוכבים
 לכלם שמות יקרא : גדול אדונו ורב כח
 להתבוננתו אין מספר : מעודד עניים :
 משפיל רשעים עדי ארץ : ענו ליי בתודה
 זמרו לאלהינו בכנור : המכסה שמים
 בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים
 חציר : גותן לבהמה לחמה לכני עורב
 אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפז ולא
 בשוקי האישי ירצה : רוצה את יריאיו את
 המיחלים לחסדו : שבחי ירושלים : אתי הללי אלהי ציון : כי חזק בריחי שערוד ברב
 בניד בקרפד השם גבולד שלום חלב חטים ישיבע : השולח אמרתו ארץ עד מהרה
 ירוץ דברו : הנותן שלג בצמר כפור כאפר יפור : משליד קרחו כפיתים לפני קרתו
 מי יעמוד : ישלח דברו זימסם ישב רוחו יזלו מים : מניד דבריו לעקב חמו
 ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום הללויה :
 הללויה

הללויה

כללו את ה' מן השמים השמור הזה דת' א
 וכולל כל הארבע עולמות וכולל אבינו בכרי'
 וכריאה ביצירה ועשי' באצילות וכולל כל היסודות : הללו את ה'
 מן השמים אצילות הללונו כדפוסים כריאה הללונו כל מלאכינו
 יצירה כל בנאנו עשי' ששם ויחד כלל עשי' ביצירה : עשי' השמים
 כולל כריאה באצילות חק נתן ולא את קנא גי' שם
 אהיה כזה אל רק הה יוד הה : אש הכי יסוד אש
 הכי יסוד מים רוח סגרה הכי יסוד רוח רהיום וכל
 גבעות הכי יסוד דומם : עץ פרו הכי יסוד צומח
 החיה וכל בהמה החיים חו' בלתי מדבר מלכי ארץ הכי יסוד
מדבר הללויה : שירו לה' שיר חדש הוא בחסד
 ולכן אסרינו תהלתו בקהל חסידים * ואנו כוללים עמו את
 רבנינו לתתן נפשו וחרב פפיות בידם :

וזה

לסון בעל היכל הקודש ק' ט' סן תהלה לזוד עד כל
 הכשפה וכו' יכוון כנגד הלכוין וזהו סדרן כפי אשר
 תהלה לזוד יתכוון לשכינה וסוף השמור הללויה לזוד שהקוץ
 מהללו ומשכה כחשבתו לז' שהיה מקום השתולר לזוד הקדשון
 ושתחיל משפעה לעולה : לפתחך נגד יה תהו סוד הללויה ובעד
 בארבו כנגד השכינה היא בת ארשים סן ועלם השלמי' ובעולם
 הספ' ג' כנגדה ובעל השכח שלה הם ככללים : וכפי אשר הללויה
 הללו נפשי את ה' יתכוון להלל יה אשר ברא גלגל הראשון והוא
 גלגל היורה וכנגדו בעולם השלמי' תכשישים ובעולם השפירה
 יסוד וכו' הוא יתכרך מנהיג בת השלמי' וגלגל היורה עי' יסוד
 עולם ויחייב דעתו כחומר הנזכר להבוא פונתו וכלל באשר
 וכו' ע' שהארץ עד וכפי אשר הללויה שסוף השמור יתכוון
 למדת הזוד למנה שם יה שהוא חסיד הקדשון הטובן כבינה על
 שברא גלגל כוכב וכנגדו בשלמי' הכת הנקרא בני לאק' ושנהיג
 כבוד : וכפי אשר הללויה כי שוב יתכוון להלל יה אשר הוא מנהיג
 גלגל כונה עי' כת השלמי' הנקראים חפשיים כאלמנות עדת
 הנכחו ולהם אשר בשמור הזה לז' גבורות הסום יתפץ כי הנכחו
 מאתו ית' כשד' הנכח שהי' זוד הש' ע' שכל אבינו בסדת הנכח
 ואשר רובה ה' כי הוא סקל' ש' הדבון : גם לשלמי' לחסדו פיהו
 שיהל למדת החסד וסוקל משכו בקו השמר : כפי אשר סוף השמור
 מניד דבריו ליעקב חקוין ושטטטין לישראל יעלה בכונתו למנה
 ליחיד הקדשון המנהיג גלגל חמה עי' שלמי' בעדת ת' שטטט
 באה התורה והמדות והחוקים והמשפטים לישראל ולא עשה כן
 לכל בניו וזו חס סוף השמור הללויה שהאציל כס ת' ישראל
 והכלל מה שכל סוף פותח בהללויה הוא נגד ספיר' א' וחותם בהללויה הוא נגד כנרת
 גלגל מאדים וכנגדו בעולם השלמי' הכת הנקרא אלהי' ומתכנה גי' ע'ם הגבורה : ולזה עמד אלה השמור כולל כל הכרואי' וכלל' * ואשר
 אש וכו' מכלל רוחים לגב רה וכל השמור עד כערים ומשם עד סוף השמור הללויה : יכוין למדת החסד הללו את ה' מד פתלה לכל
 וכו' יכוין שברא גלגל נדק וכנגדו בעולם השלמי' ארואים ומנהיגים במדת החסד : שירי' לה' יסוד השלמי' לזוד הקדשון שברא גלגל
 שנתאי וכנגדו מלחמי' אופני' : הללויה יכוין ליחיד הקדשון הטובן שברא בקר' וכו' והוא למדת החסד : עליו וכנגדו גלגל המזרחי' השלמי'
 הכקראי' שרפי' הללויה הללו לא נקדשו יכוין להלל לזוד הקדשון הנק' יה שברא גלגל השקף את הכל וכנגדו בעולם השלמי' שיות הקודש
 ושנהיגם כנחר ע' יון ונכחן כמלס עליית מחשבת האדם מלס' להשגלה :

הללויה הללו את י' מן השמים הללויה
 במרומים הללויה כל מלאכינו
 הללויה כל צבאינו הללויה שמש וירח
 הללויה כל כוכבי אור הללויה שמי
 השמים והמים אשר מעל השמים יהללו
 את שם י' כי הוא צוה ונבראו ויעמידם לעד
 לעולם חוק נתן ולא יעבור הללויה את י'
 מן הארץ תנינים וכל תהומות יאש וברך
 שלג וקטור רוח סגרה שזשה דברו ההררים
 וכל גבעות עץ פרו וכל ארזים החיה וכל
 בהמה רמש וצפור כנף מלכי ארץ וכל
 לאמים שרים וכל שופטי ארץ בחורים וגם
 בתולות וקנים עם נערים יהללו את שם י'
 כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים
 וירם קרן לעמו תהלה לז' לכל חסידיו לבני
 ישראל עם קרובו הללויה :

הללויה שירו לז' שיר חדש תהלתו בקהל
 חסידים : ישמח ישראל בעושיו בני
 ציון יגילו במלכס יהללו שמו במחול
 בתוף וכנור יזמרו לו כי רוצה י' בעמו יפאר
 ענוים בישועה יעלו חסידים בכבוד ירננו על
 משכבותם רוממות אל בגרונם וחרב
 פיפיות בידם לעשות נקמה בגוים תזכחות
 בלאמים לאסור מלפיהם בזיקים ונכבדיהם
 בכבלי ברזל לעשות בהם משפט פרזוב
 הדור הוא לכל חסידיו הללויה :

הללויה

והכלל מה שכל סוף פותח בהללויה הוא נגד ספיר' א' וחותם בהללויה הוא נגד כנרת
 גלגל מאדים וכנגדו בעולם השלמי' הכת הנקרא אלהי' ומתכנה גי' ע'ם הגבורה : ולזה עמד אלה השמור כולל כל הכרואי' וכלל' * ואשר
 אש וכו' מכלל רוחים לגב רה וכל השמור עד כערים ומשם עד סוף השמור הללויה : יכוין למדת החסד הללו את ה' מד פתלה לכל
 וכו' יכוין שברא גלגל נדק וכנגדו בעולם השלמי' ארואים ומנהיגים במדת החסד : שירי' לה' יסוד השלמי' לזוד הקדשון שברא גלגל
 שנתאי וכנגדו מלחמי' אופני' : הללויה יכוין ליחיד הקדשון הטובן שברא בקר' וכו' והוא למדת החסד : עליו וכנגדו גלגל המזרחי' השלמי'
 הכקראי' שרפי' הללויה הללו לא נקדשו יכוין להלל לזוד הקדשון הנק' יה שברא גלגל השקף את הכל וכנגדו בעולם השלמי' שיות הקודש
 ושנהיגם כנחר ע' יון ונכחן כמלס עליית מחשבת האדם מלס' להשגלה :

וזהו ה' למקד על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד
 וכל לתועמטבון על מה שאמרין ביום ההוא יהיה ה' אחד
 ושמו אחד בהקדים מה שכתב בספר יובת אלם אפרו חקל
 קודם בריאת עולם היה הוה ושמו אחד דל לבשל הפס אין לו
 תחלה ואל שוק ואין לו תחלה בשם תיאר בעולם : אבל
 לשמו שנקרא שמו בן בעבר רבונו הטוב שישפיע לברואיו אבל
 תחלה יש לפי שכל הפס קודם אליו : והל' הראשון ע"ה
 בתקן כס אמר ראשון למעלה עד אין א"ה : ואפי' אחרון למטה
 עד אין תכלית : ויכלעתי אין אלהים באשכח : אלו הם ה'
 ספירת ה' א"ש פהם אלהים מ"ט שכלעתי אין אלהים אין
 השפיעים אלף פלתי : וכמו שכתבתי למעלה שאל יעלה על
 לב אדם מה שאנו שפיעלים להפיעיות הו' כי אם להיחיד
 הקדמון המוכן בתוכו : ולכן כשפיעים הפס ב"ה הר שמו
 והיתה לה' השלכות ויהי כולם נכבדו שווי שכינתו וא"כ יהיה
 יפ"כ הוה ושמו אחד כמו שהיה קודם בריאת עולם כי לא יבסוף
 לבסו רבין שמו שהיה שקודם הבריאה ודוק כ"ל ודבר זה הוא
 ע"ד גדול לדעת אמונתנו ברוך הוא ומבורך לעולם ועד א"ס :
 וזעפיו : וכל להבין מה שאנו אושרים בראשון עולם אשר שלך
 במרס כל יביר בברא דקשה והרי אמרין אין סוף כל
 ע"ה וא"כ האין קרא שמו מלך קודם מה' כדרא כל יביר אכן
 מ"ט ההקדמה השעולה הכל כיוח לפי שאמרין שקודם בריאת
 עולם היה הוא ושמו ב"ה אחד לפי שאלו היה בורך למוכבין לפי
 שלא היה שם בריאה וא"כ כשעלה רבונו ב"ה להבראות עולמו
 יגלה שמו ב"ה וע"ה הפעילה נקרא ב"ה א שכתב שמו ב"ה בעשה
 הפע להו"כ אף שלא היה שם בריאה בעולם מ"ט היה הוא
 ושמו אחד ושכת שמו ב"ה בעשה הבריאה והפעולה וא"כ הוה כלו

ועמה יעד יעבור עם ו קבירת * תביאמו
 ותשעמו ברה : נתלתך מפון לשבתך פעלת
 מקדש * פונגו ירה * ייסאוד לעולם
 ועד * ימלוד לעולם ועד * כי ליי המלוכה
 ומושל בגנים * זעלו מזשעים בהר ציון
 לשפוש את הר עמו ותיתה ליי המלוכה והיה
 למלך על כל הארץ ביום תתוא ירהיה *
 אהר ושמו אחר * ובתורתך כתוב לאמר
 שמו ישראל * אלהינו * אהר :

ושתבח שמה לעד שלבנו ה' אל המלך
 הגדולות ידוש בשמים ובארץ
 כולה נאה * אלהינו ואלהי אבותינו שיר
 ושבחה הלל וזמרה עזו וממשלת נצח
 גדולה וגבורה תהלה ורת פארת קדשה
 ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם *
 ברוך אתה * אל מלך גדול בתשבחות אל
 תהודאות ארון הנפלאות תפותר בשרי
 זמרה מלך אל חיי העולמים :

ברכו

יצא וברא מלך הוהל שמו ב"ה יהוה קרא שמו בעצמו נטאל אין מי שאיננו הכריזה הוה מלך ודוק העב :
 הוא הזל המלך הגדל שהשלי שלו : כשיאמר מיר ושכחה יכוין
 מיר א"ל * ושכחה רח"ס הלל וחנ"ן * וזשה אר"ך עון אפי"ס ושש"ה ור"כ שש"ד ככה וא"ת * גדולה כונר
 ת"מ ונכור לאל ה' תהלה כושר עין * ועפארת ופ"ש * קדושה וחת"ה * ושלכות וכן ה' :

ותה אודיעך שד בכון למע אבני אושרים הקדים בלשון תרגום * דע לך שהקדישים המה שתקנים להעלות העולמות להעלה
 מעלמות * להעלות עש"י לבינה ויבירה לבריאה וכו' ואע"פ אנו יראים לכל יתאחו החיכונים ע"י העולמות ויעלו
 עם השם וינקלשם הו' ולכן נתקן הקדים בלשון תרגום כי השלכותים הם לפנים ואינם משפיעים התרגום אלו נכבדים החיכונים ואינם
 כו תרגום הוא סוד אחרים והוא ג"כ קדושה רק החיכונים ויבקים מש * ולכן כששופעים התרגום אלו נכבדים החיכונים ואינם
 מולם למעלה : וכתב הוהר בפרי תרגום ואיתישא הוי קדושתא דקדיש דאיהו תרגם אפי' לכו כיוצ * ת"ח קדושתא דא לאו
 טיפי כפאר קדישן דאין תשלשן אבל קדושת דא איהי מלכא ככל מערין לעיל ותתא וכלל סגרי אפישותא וחבר מעלין
 מ'ספיקאין דפרולא וקלפין בישין לאסתלקא קריי דקדשא ב"ה על כלל * ואין בעינן למישר לה כלמנא דשטרל אחרא ולתבא
 כהילא חקף אפי' יהא שמי' רבא מברך בנין דיתבר חילא דמ"א ויסתלק ק"ה ביקרי על כלל וכד איתבר בקדושתא דא טילא דמ"א
 קדשא ג"ה מסתליק ביקריה וארכר לבני ולמשי ובנין דק"ה איסתליק ביקריה בקדושתא דא לאו איהי אלא בעשנה * וכלמנא דא
 על כוונת דמ"א ארדפי' ואיתר חילא ואסתליק יקריי דק"ה ותבר מעלין וגיטפנאק ושלמל אין תקיפין וקלפין בישין וארכר
 ק דמ"א ב"ה ולמשי ולבני ע"כ ועיין כבודות הא"ר * ק"ה מ"ה מהארץ שאל בעינן כוונות הקדים ושמי"ס מס לבן י"א תיבות של

תרגום

פרונו את יי המבורך : יתברך וישתבח
 ברוך אתה יי אלהינו ויתפאר ויתרום
 מלך העולם יוצר ויתנשא שמו של
 אור ובזרא חושך מלך מלכי המלכים
 עושה שלום ובזרא הקדוש ברוך הוא
 את הכל : שהוא ראשון והוא
 המאיר לארץ אחרון ומבלעדיו אין
 ולדרים עליה אלהים סולו לרוכב
 ברחמים ובטובו בערבות ביה שמו
 מהדש בכל יום תמיד ועלו לפניו ושמו
 מעשה בראשית מה מרומם על כל ברכה
 רבו מעשיך יי כלם ותהלה : ארת יי
 בחכמה עשית אלהיך תירא :
 מלאה הארץ קניגד : ברוך שם שבד
 הקלך המרומם מלכותו לעולם ועד :
 לבד יחי שם יי מבורך
 מעתה ועד עולם :

תרגום ביתגדל כנגד יי ספנים של קטורת וסודם הוא ויה כי
 אופיות לחכמים משם הוא : ופכניים של יי סמי הקטורת
 פהם כנגד עשר ספירות וכנגד אור הקיץ ומשם פהם כל אי
 שזממנים הם עשר דפנות קדויות המסיים את הקלפות
 ומהם הם הים יקום ולכן אנו אומרים אליו יי תפנות
 הקדושים לבעלות הקדושה לפעלה ופאורו הקלפות בלא חיות
 נגזר יסותו בקליפות ולא יקטרו ולכן יי לאסרו בספרית שיד
 אחר פי תפוז וגם אחר התפלה כדי שלא יפא יוקני הקלפות
 מן השפע שיודע פי התפלות : גם קודם שנהא : אצל בלילה
 אין לאומיו כלל רק אחר הדת כי אין נבועים אצל בלילה אין
 לו כח להסתובב ולכן ע"כ לא יורה בשעת השגחה ר"ל :

ועתה יגדל נא נחב הגלאבטי נסמך קל כוכים הא
 דכתיב ויברובלל כח לפני רודף : דא היא הפנינה
 כבכול שהיתה הפנינה מלה ולא קבל שום שפע סכל אופייה ולכן כל
 רדפיה הפנינה : ולכן אנו מתפללים עליה ואומרים יגדל נא כח
 אדני היא הפנינה שיגדל כח פי השפעת ח"ת בעלה ובאשר
 ביה ביימי שמה : ומה שאנו אומרים יתגדל ויתקדש כריבן אנו
 לכון שיגלה השם כ"ה כבו גדלתו ולא שיגדל כחו
 ח"ו כי אין שייך בהשם כ"ה שום שינוי שיגדל הכח רק עליו אנו
 מתפללים שפנינו הפנינה נגלות כאמור לשעבר שיהיה נגלה
 ועין נספר נחון בירמי פי י"ב : אמר יהא שפי **רבא**
 אריו כל הע נה אי מר בכל כחן קואליו לו גור דינו ופיני רמי
 ולכלל כחן בכל בוכותו וכוונתו אי מר פסיק דברך להטו
 בכל כחן דהינו נקו רם וכל כוונתו : למי שאמריבן ריש פ"ן
 דנכות ס' קדוש כ"ה משורר ויחשבוט של הגלות דביכול : וזה

פמונה הנכונה לע"ד : בשאמר יבא שפי **רבא** יבין סללו השמות הם נגטריי **רבא** איליהויהם
ואהדונהי מעולה יחד ר"ג כספין **רבא** זה סוד **רבא** וחי וזה סוד פלי **כאר** עכו לה :
 להפסיק בין אמן : ליהא שפי רבא : והסוד לכספין בין עלמא ליתברך כיוס בו סוד להפסיק השמע מהשולשי
 ויבין להרבות הקדושה וכמו שכתבתי לעיל בסי' א' בסי' ע"ה זירוף כל אדם להשמוע הקדושים כי מבור נבא ומבא גזול הא
 זרין לעמוד בשמרו וכיך לעשר פניך נקמ : ולא סבורך כחולס שוין כ"ה ובס"ה :

(אלו הם י"ב כרופי הויי היונאים סאלו הפסוקים והמה כנגד יי תפנות הקדושים)
א יתברך **יהוה** : שפסחו בשמים ותגל הארץ :
ב ויתפאר **הוהי** : הללויה הולו לה' בי :
ג ויתנשא **ההיו** : לכ"ה קנה לי אמות :
ד ויתעלה **והיה** : סיכו לה' כי גאה :
ה שמה **היהו** : נקדקע הפסגין יקח סכהן ונחן :
ו ברוך **ההווי** : ואם תהיה לילה בו לעיני כל ימצא :
ז **וצריך** לכדוע כי כתיבת כפחאר דפי ס' ג' וס' ד' נגד ה' פסות היונאים פסוק סמורה משם עד פסוקו וים על
 סמורה שינוי טנה נגד פסוקה קיימים ויש בו ווי'ן פ' ושתבה נגד ס' ט' כפולה ו' פפעים ו' פ"כ :
 עתה דיני קלים אסתי להפסיק ימי שסס ונאס דרכי וחכס דרוס ופיקוד צבא ואני במס סקנלתי סכר של סדריס
 פי אקבל סכר על הפנינה : ולעצור זה נסגתי אחר מלכותו הכוללת מה סכתוב כוונת קניני דך נס"כ וי
 נקל נסוד פי יסמן סס : ויבין כפי הסגנון : קודם

א יתברך **יהוה** : שפסחו בשמים ותגל הארץ :
ב ויתפאר **הוהי** : הללויה הולו לה' בי :
ג ויתנשא **ההיו** : לכ"ה קנה לי אמות :
ד ויתעלה **והיה** : סיכו לה' כי גאה :
ה שמה **היהו** : נקדקע הפסגין יקח סכהן ונחן :
ו ברוך **ההווי** : ואם תהיה לילה בו לעיני כל ימצא :
ז **וצריך** לכדוע כי כתיבת כפחאר דפי ס' ג' וס' ד' נגד ה' פסות היונאים פסוק סמורה משם עד פסוקו וים על
 סמורה שינוי טנה נגד פסוקה קיימים ויש בו ווי'ן פ' ושתבה נגד ס' ט' כפולה ו' פפעים ו' פ"כ :
 עתה דיני קלים אסתי להפסיק ימי שסס ונאס דרכי וחכס דרוס ופיקוד צבא ואני במס סקנלתי סכר של סדריס
 פי אקבל סכר על הפנינה : ולעצור זה נסגתי אחר מלכותו הכוללת מה סכתוב כוונת קניני דך נס"כ וי
 נקל נסוד פי יסמן סס : ויבין כפי הסגנון : קודם

קורם

השם ייחד השם סעור ג
 סעור ג לחק יספיק כל יסוף עם נשפתי
 ייבין כרבו נשפתי יהוד ייה יהו יהוד יוד הא
 זאוי יהודא יהו הא * כקבעל פסק הסוף שהמלך ד' סה
 פנימית כיוכל הכנסות גופות הנקבדות וכשהקדום ב'ה
 סתי החתים נזקם א' חס סיוו והוא ב'תן אותם על פי פקטו
 לסנדלפון והוא סתם א' חס ככל החכר לעיל
 כשער יקדם והו סחשור **מטרון** וסמכין שז
ישדאל וסלה לסדעיה סיה וספיר הספיה לקיים
 כספיר ובאותו סתקיע עשדים סל כגלה וזאמר ססטרון כשוסכ
 שמו ישראל כרבו את ה' הסנווך וכל גדווי פעלה עיני אחריו
 כרוך ה' הסנווך לעולם ועד וכן ססטרון זה עומד ככל יום
 קודם סוף הכסה כ'סמב קיעס כסוד סהיה וחק סל סכסה
 ישדאל וזאמר כקול רם כרבו את ה' הסנווך וכל גדווי מעלה
 עובין כרוך ה' הסנווך לעולם ועד * ו'ל כעל ה'ק' דף י'ד
 ע'ד אחר קדים אומר כרבו פי' להטעם הכרכה סן הכ' חר אל
 הסכ' מה זה א'ת וכש'אשר ה' יתכוון לסם ככרבו ונקודו
יהקד אל הכ'יה וסותם הסנווך כי עד סם סתכין
 הסל'ה להטעם הנשמה עד הכ'יה והקלה עיניו

לבדו מאז המשופח והמפואר והמתנשא
 מימות עולם * אלהי עולם ברחמיה הרבים
 רחם עלינו אהרן עזנו צור משגבנו מגן
 ישענו משגב בעדנו * אל ברוך גדול דעה
 חכין ופעל זהרי חמדתו ביצור כבוד לטמו
 מאורות נתן סביבורת עזו פינורת צבאי
 קדושים רוממי טדי תמיד מספרים כבוד
 אל וקדשתו תתברך * אלהינו על שבת
 מעשה ידך ועל מאורי אור ששטיח
 יפארוך סלה: תתברך צורנו מלבנו וגואלנו
 בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלבנו *
 יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם
 עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה
 יחד

כרוך ה' הסנווך לעולם יתכוון באסרס ה' כניקוד **יהוה**
 לעולם שהוא סד תפארת עם נקבות כקרא * * *
 עד הכ'יה והקלה עיניו

ונשבת

טוב לבין מה סכתבו כזוהר פי' תרומה כרבו את
 להטעם השפע לכ'יה הנקראת את ויקרא לו סם כטם כבו יהו' ד' וברך לבין כשיאמר את יהו' ד' כקריאתו סם
 אדני וכתיבתו לסם סיה כי שמו כקרבן כפת החווג והחיבור כי ייה הסוף כהיכלו כסוד יאהרונהי :

ועונין

הקלה כרוך ה' הסנווך לעולם ועד כשלות כרוך יתכוון להטעם סג' עליונות לת' עם ורעות עולם ז'ג ג'ה
 וכש'אמר הסנווך לעולם יתכוון ליסוד שהוא סניוך ספולס העליין וכיון סיסוד סנווך סטפיע הכרכה סל הסכ'יה
 הנקראת ועד * וזאת הבוונה עוקף כשנת כי או הסכ'יה סלימה ורואו לומר לה כרבו את ה' הסנווך ע'כ * **ס ויצר**
 אור וכורא חוסך אר'ל חייבין להוכיח סדת יום כלילה וסדת לילה כיום אך קשה לי למה לא אסרינן כיום כסו סאסרינן כלילה
 ססכיר יום וסכוי לילה ו'כ' הוה לן לטימר מעביר לילה וסכוי יום אכן כ'ל סכוונתו כוה ג'כ לדבר אחר ע'ד סה סכתוב כסדרס
 כוכן ונשתי ר'חגיה א'ר' אליעזר אור סכר'ה הק'ה כיום כראשון אדם כוהה וסכ'ס כו ססוף העולם ועד ססיו וכיון סר'ה מע'סיהס
 סתקיל'ס עסד וגכו למי וגכו לנדיק'י לע'ל * וע'ז אחר כשדרס כוכן ולכן כתיב וסוסך על פני תהום כ'ל האור סאנו ססתטטין כו
 סוף חוסך כגד האור קדטטן סה'י כיום כראשון * ועפ'י כיהא סאנו אופרים יובר אור הוא אור הקדטטן וכורא חוסך הוא האור
 סאנו ססתטטין כו וס'ס הוא ג'כ סוכיר סדת לילה כיום וק'ל :

מה

רבו ששטיח ה' כולל כחכמה עמית יכוין ססחכמה אומר * וכינה עינה והדבר סכורר כוהר פי' תוריס דף ס'ג וזהו כולל
 כחכמה עמית פי' הדיבור וכינה עומה המלך המרומים יכוין לשם יאהרונהי ופירושו ספלך זה ארבי סנקלס
 סלכות הוא סרומס וסולה לת'ת וזה לכדו מאז סנעס'ה ח' אינעית ססאורות כסנין אז :

אל

כרוך סיסוד ע'פ' א'כ כסדרס כ' אליעזר הקליר כסה'י כוהה לייסד ספיוס פעלה ע'י סם לקיים וסאזל לעיכאל סאיך
 ססלאכים ססוכרים והאיך סירחס סייסד וסאסר' לו כ'כ' וכן עשה הוא ג'כ כל סנחיו ע'פ' א'כ וסיוס **מספרים** כבוד
אל ל'ה **מכאר** * יובר **מסרתים** ח' אסר **מסרתיו** ל'ת **סום** וכוף סם אסרון סססות סל ע'כ וכוף כס'טריי אלהים
כשיאמר יובר ססרתים וסר ססרתיו פולס עומדים כרום עולם וכוי' עד כקול כנרי אליהם סיוס סוף עולם (בלל ו'ו')
 וכל סקסל'כים אופרים סה'יה כלטון הקודם זה כקול כנרי אליהם

סאסרת אהה סוף שהוא הסנווך סהכ'תד והסכ'מה ייה ססוכס
 לעולם * ועד היא ססכ'יה כקרא ועד כנאל סוף סוסך ססספעס
 עד הכ'יה והקלה עיניו * ע'כ כקול
 טוב לבין מה סכתבו כזוהר פי' תרומה כרבו את
 להטעם השפע לכ'יה הנקראת את ויקרא לו סם כטם כבו יהו' ד' וברך לבין כשיאמר את יהו' ד' כקריאתו סם
 אדני וכתיבתו לסם סיה כי שמו כקרבן כפת החווג והחיבור כי ייה הסוף כהיכלו כסוד יאהרונהי :
 הקלה כרוך ה' הסנווך לעולם ועד כשלות כרוך יתכוון להטעם סג' עליונות לת' עם ורעות עולם ז'ג ג'ה
 וכש'אמר הסנווך לעולם יתכוון ליסוד שהוא סניוך ספולס העליין וכיון סיסוד סנווך סטפיע הכרכה סל הסכ'יה
 הנקראת ועד * וזאת הבוונה עוקף כשנת כי או הסכ'יה סלימה ורואו לומר לה כרבו את ה' הסנווך ע'כ * **ס ויצר**
 אור וכורא חוסך אר'ל חייבין להוכיח סדת יום כלילה וסדת לילה כיום אך קשה לי למה לא אסרינן כיום כסו סאסרינן כלילה
 ססכיר יום וסכוי לילה ו'כ' הוה לן לטימר מעביר לילה וסכוי יום אכן כ'ל סכוונתו כוה ג'כ לדבר אחר ע'ד סה סכתוב כסדרס
 כוכן ונשתי ר'חגיה א'ר' אליעזר אור סכר'ה הק'ה כיום כראשון אדם כוהה וסכ'ס כו ססוף העולם ועד ססיו וכיון סר'ה מע'סיהס
 סתקיל'ס עסד וגכו למי וגכו לנדיק'י לע'ל * וע'ז אחר כשדרס כוכן ולכן כתיב וסוסך על פני תהום כ'ל האור סאנו ססתטטין כו
 סוף חוסך כגד האור קדטטן סה'י כיום כראשון * ועפ'י כיהא סאנו אופרים יובר אור הוא אור הקדטטן וכורא חוסך הוא האור
 סאנו ססתטטין כו וס'ס הוא ג'כ סוכיר סדת לילה כיום וק'ל :
 רבו ששטיח ה' כולל כחכמה עמית יכוין ססחכמה אומר * וכינה עינה והדבר סכורר כוהר פי' תוריס דף ס'ג וזהו כולל
 כחכמה עמית פי' הדיבור וכינה עומה המלך המרומים יכוין לשם יאהרונהי ופירושו ספלך זה ארבי סנקלס
 סלכות הוא סרומס וסולה לת'ת וזה לכדו מאז סנעס'ה ח' אינעית ססאורות כסנין אז :
 כרוך סיסוד ע'פ' א'כ כסדרס כ' אליעזר הקליר כסה'י כוהה לייסד ספיוס פעלה ע'י סם לקיים וסאזל לעיכאל סאיך
 ססלאכים ססוכרים והאיך סירחס סייסד וסאסר' לו כ'כ' וכן עשה הוא ג'כ כל סנחיו ע'פ' א'כ וסיוס **מספרים** כבוד
אל ל'ה **מכאר** * יובר **מסרתים** ח' אסר **מסרתיו** ל'ת **סום** וכוף סם אסרון סססות סל ע'כ וכוף כס'טריי אלהים
כשיאמר יובר ססרתים וסר ססרתיו פולס עומדים כרום עולם וכוי' עד כקול כנרי אליהם סיוס סוף עולם (בלל ו'ו')
 וכל סקסל'כים אופרים סה'יה כלטון הקודם זה כקול כנרי אליהם

אלהים חיים וכו' בולם אלהים וכו' כל בולם אומרים השירה
 באהבה ובחייבה עלי מוס קנאה ושכחה ובספה אמת עלי מוס
 לשון אחר ואיפה ויחלה עליהם לקבל עליהם עול מלכות שמים
 ויבדלים לשון הקדושה באהבה ובאמת ובתב בעל ה' ק צריך
 האדם שיחבון בשחשנותו וכלו עליהם בשפתו בעולם הפלאים
 וישתק עשהם בקדושה וכן יכלול עצמו עם המרפאים ועם
 האופנים וסיות הקדוש כי בולם שכוונים להחיל השפע למכירה
 וכולם פתחים את פיהם וכו' סוכנה בזה מהשרפים פותחים
 פיהם כאחד כל שאין אחד פותח פיו קודם חזירו דק בולם
 כאחד עונים ואופנים ביראה ק' ק' ק' כשו שפירש רש"י בנשיפה
 על פסוק יקרא זה אל זה ואשר בוטין רשות זה מזה שלא יקדים
 ויתחיל ויתחייב שרבים אלל א"כ פתחו כולם כאחד וכו' שישמע
 ביוצר אור קדושה בולם כאחד עונים עכ"ל וזה בירא שלא ירפו
 ועל זה כתוב **בספר** היבולות אבותו שלחך נורא וסובל על
 כל סדרתו בנתת ובניע שטרתיס אותו ופתחליו ככס אחד
 סוף כורא סוביאין שפני איפה ויחלה מלפניך אין בהם מוקדש
 וסאחר * וכל השעבד קול שחביו ששעור נישא של מ' שר רבין
 לאם לבנה שחם יאחרו אחד ישפיל ואחד ירים לא יהיה הפת"ר
 שלם ואין עניינים עדות ואחדות עכ"ל * ומה בעשה אכחנו
 קלי דעת שיש בינינו קנאה וחרת וחסחשנותות עכ"ל * שיטתל
 כל אי ואיפתחנו להפלתל סם הניביר ולכיון עם הקהל כדי פיהי
 עדותינו עדות שלם ועם של כתר שלם * וביותר ברכין אנו
 לזון לאותם המרים קולס כח"ס קודם החון ותכלילין החון עם
 הקהל בעת התפלה לא יפה הפה עומי יורא לנעור אותי בכניפי

לאר

ברוך וכו' ופירות יאשרו בכתר ותשכחות שמינו
 חכמה פועל גבורות בינה עישה חדשות חסד בעל
 מלחמות גבורה ויגע נדקת הפארת מנמים ישועות גצח
 בורא רפואות ע"י הוד כורא תהלות ע"י יסוד ארון הנפלאות
 מלכות ופירות שכולם בעשו ע"י עשר ספירות דהינו ופירות
 כשפה ע"י כתר תושבחות כשפה ע"י חכמה גבירות כשפה ע"י
 בינה וכן כולם * אור חדש וכו' אנו מתפללים שיהיה השם ב"ה
 עלינו האור מה פגנו לכדקיים לע"ל *

אהבה

רבה וכו' ככר ככתתי למיל בשם בעל ה"ק שטיי
 האדם להכניס עכשו בקדושת הפלאכייל השתקף
 נשאתו עשהם ובאלו הוא אומר סכח וסקבל עליו על פלכותו כפ
 ועינה קדושה הכל שפרכס יוכיון בזה הנכונה כולם שחבר השם בנו
 סכל האומות רבה כנו סכל העמים והוא ב"ה יפהל לכינוי יתן לכה
 בינה והסכל שדיס ליחוד הנדול ולדקנ העשר ספירות לית
 אוהל א' ולהשקף להם כשפה שחמו כ"ס וזה הוא דוקא ע"י ישראל
 עמוס' כו' כלס ליחוד ס' הנדול **ואהדונהו** כ"ס :
 כסמיניע לשפ קדוך גדול והכ רל יכוין כשפתו הגדול לשם יור
 הי וי' ה' ו' רל הוא סס של מ"ב :

יחד בקול דברי אלהים חיים ופולק עולם
 כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים
 וכלם עושים באימה וביראה רצון קוניהם
 וכלם פותחים את פיהם בקדושה
 ובטהרת בשירה ובזמרה ומברכין
 ומשבחין : ומפאריין ומעריצין ומקדישין
 וממליכין את שם האל המלך הגדול
 הגבור והנורא קדוש הוא : וכלם מקבלים
 עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים
 רשות זה לזה להקדיש ליוצרים בנחת
 רוח בשפה ברורה ובנשימה קדושה כלם
 כאחד עונים ואומרים ביראה :

ק ק ק " צבאות מלא כל הארץ כבודו :

והאופנים וחיות הקודש ברעש גדול
 מתנשאים לעמת שרפים לעמתם
 משבחים ואומרים : ברוך כבוד " ממקומו ;
 לאל ברוך נעמות יתנו למלך אל חיוקניים
 זמירות יאמרו ותשבחות ישמיעו :
 כי הוא לבדו פועל גבורות עושה חדשות
 בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח
 ישועות בורא רפואות נורא תהלות ארון
 הנפלאות : המחדש בטובו בכל יום תמיד
 מעשה בראשית : כאמור לעושה אזרים
 גדולים כי לעולם חסדו : אור ה' על ציון
 תאיר ונזכה פלנו במהרה לאורו וברוך אתה
 " יוצר המאורות :

אתה

רבה אהבתנו " אלהינו חמלה
 גדולה ויתירה חמלת עלינו :
 אבינו מלפנו בעבור אבותינו שבטחו בך
 ותלמדם חקי חיים בן תחננו ותלמדנו
 אבינו

בשיאמר

וכי אנו לסלום מלוצה נכוח
 האץ או אותם הכנסות של כעליהם שגמח
 אכתתוך תתירם או שפילם לטעם והוא שזל הנזכר בחקיקים
 דעמידן ק"ט שטע: חיוון נדפיהו ולא כ' תיקח בידך כל הד כיני
 כי שתמילם הסלכות אינו לוקח אל בני ביטת ופתה נתיבולאזיר
 טליה כל ד' כינית וכפאמר מלוצה ככפית הארץ ויוון נפצת
 מלכות סקרא ארץ לנכנס יחד דהוהם עפ זרים כדני מיליו
 אפצתם יחד בשלכות ולכן קעלם הטליה על בני כדלים על
 כתיך ותקח בידך המטלית הדי כינית ותמס אותם בגד החזי
 כי שטת קבלת השלכות תמיד ותמס בגד הלכ תמיד עד בארץ
 ודבר יי' חיי'ס וקיי'ס ופעמם כתב ככל זאת תקח התורה
 שטתם סכוכיה תלוי בניית בדכתיב וזכרתם את כל המותי
 והזכירה תלוי בלכ לכן תמס רגש הלב להזכיר קשפת :

ומה

מלכו אמרים בחכמית אהבה רנה בלסון וכר ובעבודת
 אכפת שלם לסון נקבה שכינש בע"ה דף קט"ו ע"ב
 לפי שהכל אהבה רנה העליון הוא ת"מ דזעיר דניתי הנקרא
 שדית ויס לכן כיום אקטבו אומרים אהבה רנה לסון זכר וכלילה
 אנהו אומרים אהבת עולם לסון נקבה והיא ת"ת של מלכות
 פהיכלות התחתונתם הנקראת עולם הכוולות כל הנשפעת בה
 בגן עדן טליה והם שולט מלא * ופתח אי' הוא דהיכל הוא יום
 עמוכה עליו אשר שמו **סניגוריה** שטני שהוא מלמד

אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן
 בלבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד
 וללמד לשמור ולעשות ולקיים ארת כל
 דברי תלמוד תורתך באהבה והאר עינינו
 ברנוריהך ורבת לבנו במצותיהך ויחד
 ללבנו לאהבה ולראיה ארת שמך ולא
 נבוש לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול
 והנורא בשחנו נגילה ונשמחה
 בישועתך והביאנו לשלום מארבע כנפות
 הארץ ותולייכנו קוממיות לארצנו : כיאל
 פועל ישועה ארתה ובנו בחרת מכל עם
 ולסון ומרביתנו לשמך הגדול סלה
 באמת להודות לך ולליהודך באהבה : ברוך
 אתה יי' הבורח בעמו ישראל באהבה :

שמע

פונגרי' על הדקיקים עם הקדמי יום דהיכל זה עוד רוח או הכלל מלוצה ג' כים של כס הויה מצט לבן שחור אדום ירוק *
 וספני שהוא ת"ת כלול בו שם בן די אומיות וזכוח הוא נקרא **סוריה** והוא שר גדול על כל ההיילים אשר תחתיו כל מפתחית
 ההיכל הזה בתפרין בידו וכמהס שזעוגים אהבה רנה באהבה וזכר * והוא שר גדול על כל ההיילים אשר תחתיו כל מפתחית
 לומר ששם נכון למה אמרין קידם שאמרין ששם ישראל ותקבלין עלינו אחד חו ב"ה ועל מלכותו שקדיטין לפניו יחד קדוש
 ב"ה אהב אותנו באהבה רנה ובחר בנו מכל האומות וקרבו לתבו לטעם הגדול סלה באמת * והוא ע"ד הנפרד ומדעם שי יקדמי ואמל
 לו כלום קיימת סבות כיבית אלו לא כתיב לך עליה גלוס עשית * שפוק אלו לא כתיב לך בית וכן עוזה וכן לא קיימת סבות מילה
 אלו לא כתיב לך כן וכן בולט כפני כל הסבות שאנו עושים בבר * שמה לנו הקדוש ב"ה שחכילה וזהה גמטריא' אחד לכן עכשו
 אנו רובים ליחד שמו ב"ה שהוא הי אחד ואין אחד עשו אנו מקדיטין ג"ב שכבר נחר הי בנו להיות לו לעם אי' ולא יחליף אותנו לכן אנו
 אומרים בא' דעוהר בעשו ישראל באהבה שהוא אחד והוא הקדים לנחור אותנו לעם אי' לכן מיד אנו אומרים ששם ישראל הי' אבינו ביאחי
בשיאמר ובנו בחרת מכל עם ולסון ויבור כיום מקרב לנו לפני הר סיני ונתן לנו תורת ארת ע"ד שמה עגלו * ובשיאמר
 לשמך הגדול יכוין בשם הויה העולם ע"ד כ"ל ויבור שהוא ששתינ בניית מטיה נדקינו שאי' יהיה השם מלשם כשפך הי'
 כשעמד הר סיני וסינא דמהיבה בימינו אסון : **הכוונות** של שמה ישראל עם המרמיות עסקן מלוד וכבר כתיבתי מלא הגמתי
 לזוטה טאן * איש צע"ר לא ידע עב"ד אודיע לאנשי' כעונו קנת כוכב' ה' דראים לאנשים כעונו לכיון בכל יום והשוויף יוסיף אך * שתחלה
 אצניע למעיון כמה גדל הפכר שי מקרא ק"ט כהוזה וכך הסיך שי סקרא ארת כמסירות ובלתי כוונת ע"כ מים משמנתך ואלה בעידיך
 מה סתוב מדכם דבעלם הונא בזוגר פי לך דף מ"ס פ"א :

אתא

נמדרש הנעלם על דריחת הנשמה קודם שיבא לאור העולם * לכנס בגוף המזוהן לו * מראין לו גן עפן
 וניהנס אשר לכן מלאכין את מונת דמיסק * וקב"ה אשר די חיות מלאכין כבוד וכר ונקיטה * וזמר הנשמה
 לאנה חולין * חמור לה מפלחין דאמכרין עם כל כסטה וכסטה ונערין אותה מד גימטריא * מד כשאלת קודשא ב"ה אשר
 לך מחרך וגו' אל סחרך אשר סרפך * מחרנך דר גנתא דעדן דלתתא דיבורה ובמכה כמים וסיכלות דעשין ומכיות
 הכיך דאנחא דעדן דלעיל * מכריחה דהוה מאש מכית אכך סקדום ג"ה שפתעט שם עם הכניקים כחכמו לולה
 כמדע אל סחרך אשר סרפך דא ארעה קאוכה וחתו ליכל גנתא דעדן וקאוי או ליסיכלין * וכין

עבודת שער ויחוד השם שער ג בודא

לתפלת ולעשות להם ענינים ערמיאל שמו שערטו ערם
 דוינתא חוה ונותן להם לשת יבום המרעול כנדרה סנדק ק'
 מ.ת. בום של נקמה בום גמטרי' **אלהים חיים**
 (זה סוד הקידוש כלל בפת בשלוקה הכום כידו יבון ויאמר
 כם ימותי אשא ובשם יי אקרא יבון למתק אלהי כמנין כום)
 והנדקיס שותק כרו סיכולין לקבל דוכט נתן וכדי שלא
 כיוון מחוסתן : או משפט שלהן וכישי המרעלה גמטריא
 אלהים אחרים וסוף נותן להם כח לקבל מירענו' אח"כ
 עאלין לגמא ואחיונו לי' שבעון יתרון תלונתן מאזכין
 וכן סוף עאלין השלשלתן מן בוארתו ויבין כוחות ארץ
 ווי לכת דלולק בסכל עמלא ולא חולין לכ"כ ולכת מרענו'
 ולה למנו ש"ז דע"כ תיבין : עאלו לי להלן ואחיונו לי
 כ' עשרים וכולם נוקטין ורגליהון מן תיבאל תמן ועלן לי'
 באינון נוקטין : ואינו כוונתן ווי לכת על רגלך דלולין
 כשכלי עמלא ולא עולין לכ"כ ולא למנו שמתן דב' תיבין
 מן ק"ז עאלו לי להלן לע"כ מדורין ודיבין הם דקטנוקטין
 מן וויבין מן ביתא כיונה לעומת זה עשה אלקים כבוד
 הקדוש' אמונה כמו כוונתן ואינון אחרין ווי לכת ווי לדיבון
 דלא חתקצרו תפילין בידיו : עאלו לי לכל מדורין דביב'
 אחרו כל כר נש ייעול באתרם הדין ואפילו שאלן דליבו
 תשביה' קטן ונדלו הם הוא ועבר תשבי מלדכוו שבר'
 לעלות דרך גיהנם תחת הדבור ענינה אלה כל גבר
 דירע שאל דקודשא ב"ה כדקייאית נכח מחבלי מריקין
 הה"ר כי ידע שאי יקראני תא חוי כל גברין דעביד
 עובדא טבין דליהו עשה כל מנוה ומבדלי עביד דיתפלג'
 לעילא וקיימת קמי' קודשא ב"ה ואמר אנה תתלבי'ת
 דעביד לי יסיב לי מלחך א"ר עורכתי באתרך תיבאל
 דביהנס דליהו באתר' הדון : דכל קתמא דלוריתת
 דשמע כל מילה ומילה יסיב ליה קודשא ב"ה שלאף לכל
 מלה ומלה דעורכייהו . וט"ר נחמד והניח בו יומם ויליב
 למען ותשמוד לעשות את כל הכתוב בו כי או תכלית את
 דרכיך וחו תשכיל עי' טיבליה בנרתי כשילך מעה'ו
 לעמלא באתי סי' ילו האכזה והא רה סדקל'ט יוסר'
 וכתב עיד ואם תעביד דא מה קודשא ב"ה סקודך
 דתמעט צלורייתת ימא ולינה ומעביד כל מה דליית
 ב' לאתדעל' מאתרא דא סה"ד סלל בותך חוק ואח"כ
 חערקן ואל תתק ק דלא ב"ה יתאמך כמע דתאשטר
 מעמלא ואשיל הכא עכ"ל מאמר סכל בקצ'א הסית
 ביאור מע"ה : דאם המעיין בין מתין את אהר לסיך
 ותקרא ק"ל כדקרוק גדול בעיין הסיכ ולא באה דיוס'
 ותכלל מכמה גודיות ותתה נחמיל לערש' כין של ק"ז
 בע"ה ב"ה = כתב

ותין ומדורין על אקוכם היכלין דכסופין וכמה כתיב
 מדורין וכתב דגבין עזא משלות סככל היכל וסיכל של
 כל דק וקודק'ט יום לו על כדיו . אחרו לכן הנשאל'תן
 תיבין היכלין אחרו לי' הסלח'תן מ"כ היכלין אינהי מדקטין
 ככמה גמטין : וכל אינוס דמתקריא שש דמ"כ שאהן
 כדק' איתת ידית לון . והוא כוונת של פרס ד' אי' ל'הס
 מן וחסנת עד כשערין . וסאך ודכרת **בס** זהו נדר
 סס של **מב** . ויש היכלות סכל מי שמדקק באתריתת
 לית דית בין הדקס מקבל סס שברו . **עאלו לי**
 לע' דרגין וכסון ע"כ תלונת מדקטין ככמה גמטין אחרה
 למאן תיבין אחרו לי' כל אינוס דקרי' ק"ס אה דע"כ תיבין
 כדק' איתת ידית לון . ויה סיר הפרס' של ויהי אס זמ'ס
 עד ושמת . וס מתן **עשב עב** מן **עב** וי' של
 ע"כ מורה על ג' ויין של וי'ס וי'כס וי'ס שמור' על ג' א'כות
 ו' : הסאק'י'ס עמין סס של ע"כ וכל מי שאזכין כפרש'
 סג' באים ע"כ מלחכי ומקבלין הנשמה **מסב** מלאכים
 שכתב דא זונה . **עאלו לי** הנשמה ואחיונו לי' מדורין
 אחרתין מרקטין ככמה גמטין : אחרה הנשמה למאן תיבין
 אחרו לי' לכל כר נש דקרא ק"ס אה דנ' תיבין כדק' א'י'
 ק' איתת דא ויה מן את דבר' עד על סה'רין וסימך על
 סה'ר' **אדמה** גמטרי' **נעאלו לי** הכנא ותחילתו
 לי' ע"כ מדורין אחרתת מדקטין ככמה גמטין אחר' למאן
 אינון אחרו לי' לכל כר נש דקרי' ק"ס אה דע"כ כפרשה
 ויאמר . אמרה הנשמה לתרין מלאכין וביה אנה ארית
 לתון . אחרו לי' בעטבין תחכלנת אחר' להון ומה עכבין
 אחרו לי' עשה וכשע' עשין עובדא טבין . ונאשעין
 באורייתת : אפ קו לי' מ'ט' ואלו סמ' ל' גיהנס ומאדא
 דעננת למיכת ומה כומא על רוסא הוא סס של ע"כ
 חודס טככת ומאד גבורה ועמולא דאשפת למיכת כווא
 בלינה סוד תור' טע' ע'ס מ"כ ומרת מ'כ' ל' אחרו מסרי
 גיהנס ועונס' . אחרו לי' תת חוי אחרת דא איהו תשוב'
 ב'מא' וכליל' : ואחיונו לי' כל מדורין דביהנס ואחיונו
 לי' להט חרב סמת זכבת : ואחיונו לי' הכלבים עוי נפש
 לא ידעו שבעה והס ממ' לכל סה'ר לון למאן תיבין
 א"ל תיבין מ"כ היכלין כשוכין וכמה גמטין . וסלשלתין
 ככוארתין ואסורין מן ודיהון ורגליהון כמותן אנה שסת'ו
 בו כל אכר יב לו מנוה וכנברו כש'ט ר'ל' מתיחין לו
 טלשלות של כרול' דוער'ס כאש על רגליהון ועל ודיהון
 ועל אוח' אכר שסת'ו בו ואוח' סרש' כמותין ואמרין ווי
 ווי לכת דלולין בסכלת עמלא ולא חולין ככתי' ככס'ית
 וככתי' מדרשות ולא קריבין את שמת' של מ"כ סה'ר' וכל
 אלו יבין לי ווי לכת ווי לנשמתא ועל סה'רין ומג' ע'ליהן

עבודת שער ויחוד השם שער ג כורא

כתב

בתי ספק נרכה נפש בעל טים תימים כח ק טני
 אשר לנו ספרים כי תחל לקבל על לכות טמים
 גמלויות תפסיק בנס ק טעם ישראל ג' הספקית לא טעם ישראל
 ג' ה' אלהינו ג' ה' אחד : כדי טיהור פירוטו טעם ישראל .
 לאותו ספקות ה' אלוהי : הוא ה' אחד ד' ל' קרא בשמו ה' אחד :
ואתה הספין דפ לך סבל עיקר כוונתינו בקבלת עול
 מ'ם עלינו הוא לחד הספיות ולחבר תפארת
 עם שלמות כבוד חתן וכלה עם שם קדוה ולהביא רשמה טיחוד
 הקדשון ד'ה שהוא שן כג' עליונות להטפיט אל כל העולמות
 ולכטל מ'ם טמדות שלכות מ'ם יקבל ח'ו טסט ליכוס טדוה
 ועל זה כתב הוזהר דפי תרופה דך ק'ל ד בטעתי דישראל ייטדי
 יחוד דרוי דטסט ישראל בנעויות טלוס . כלין בפיח מגו
 סתים דעלמא עליאי חד נהירו פי טהיחיד הקדשן וחייד טוכן
 ניקרו בג' ראטובים הנקרא עלמא עליאי ובטעתי ק'ם יבא אר
 קדשון הכסדר בג' עליונות והוא רכותן בטסה ויכנס כו'
 טחת ביות והוא נהירו נהיט ביפול דקדוניתא ואתמלג
 ל'ע כהוין וא פון ט' להטין בטענין לנכפין דליגלג דחי ומי
 בעל ה'ק כי לכל טדה גריך ל'חן לה כסה לבדה כטו טחאמר
 כח כחסר גריך כח לעטות כו חסד כח הבכורה גריך כח
 לעשות כו דין ולכן אשר אתפליג לע' כהוין כי כל ק' בותן היחיד כחה לבדה בטכא כוללת כ'א טפסר דוקן : וכדין הה א אילגא
 ס'ק יחיין וכופטין וכדין אתתקת טערינות ואלמה לחופה בייחודא חד : ומי טסט ועל דא אנו טיימדין לה טדהו טטרא
 אחרא כטאן דוטיין לאחר לשהו טפיד דילי' בגין דדא הוא טפיד דילין וטטרא אחרא לאו איחי טפיד לגבן : ובגין דא איחו אתפוטא
 טדהו טטרא אנו דאתר אנו טוטבן לחמה לגבי בע'ה טלכא עלימה בכל נטותה וכונתה לבא וע'ד בטעת דא חי אחה
 בעולמטה ובעית לאתפוטא ט'ם א' אתר כטאן דאזנאט למחטי ניקרא דמלכא ולא יתיב והכי טכרעין דיוטמין למחטי ניקרא
 דפ'כא כדין ס'א לא כיהא לני למחטי ואתפוט טני' כד'א באכה וראנה ככות כיון בעלך טומה פיקו למחטי כיון ד'אתר כל אינון
 בטטהזא עיילין לה לחופה בהדי טלכא נלטיטא גרא דאלמלא לא הכי לא אתפוט טיכה ההו' מ'ם ואחרעכב הדוותא פ'כ כרי
 לך טפוט טעב ההזנבה ויחוד טעם להביא להם בכונות טעם נטעה הקדוטה ולהפריט טמ'ם וזה הכונה ככונה לכל הדעות הן
 לדעת הארי' ג'ל הן לשאר טקובלי' וביותר בעל הה'ק :

שמע

יתכוין שם עיף שם היא טלכות והיא טלה בכפי עמיה ולכן העיף רכתי להראות טטס טלה בפני עמיה ובטחויאי
 העיף טפיו **שמ'ע** בהכרת עיף יתכוין לו' טפיות כולס כטס טוד החתן טן יטיד עד חסד : וכטאמר טטס
 יתכוין לחד טט טט עין ויעטס חיבור אחד כטו טחיבר הכתוב אותס בטלה אחת כטכא חיבר חתן וכלה וכטאמר
 ישראל יתכוין לחס הכניס טהי' לעולה טן השבע ונקראת ישראל כי טס הם בטחיותהן של ישראל והיא בינה . וכטאיטת ה' יכוין
 לבא עילמה חכמה אלהינו יתכוין נגד ראש הלכן כנודע יתברך עתיקא דכל עת קין היחיד הקדשון נטחת הנטעות וכאשר טפלה
 טחטבותיך לטקוס הזה תישוך הנטטה לכתר וכטאיטת א' של אחד לטהירות יכוין נגד ראש הלכן ומטס יטפיד הנטטה לחי'ט טהי'ט
 טד חכ'טה טלינה טס הטמונה טפיות כולס כחטבן ח' עד היפוד ויארק דחי'ט כטיעור טתטוטט כחטבתך בכל הידות טן
 טכמה עד היסוד ל'כטטך להם הנטטה אבל כ'לף אין גריך להארק והוא כנגד הטופלא והיא טדה אחת כנגד יטוטט כה
 טחטבתו ולאחר טייחד טלמא דכרוא עד יט'ד ועטו אותס אחד נטטה אחת באהנה יתכוין כמילת אחד דהיינו כדל'ת טהי'ט
 הטכינה לחבר אותס להיות אחד כי בטתס אחד וכט גוף אחד כטו טגיף האדס טחילת ל'כניס וכטמתו אחת כן היא למעלה
 מהו הייחד האטתי ועיין עוד בכספר היכל הקודש טהארק' ו וככונת האר' טארק' יזר יטים טס כטכיון כזה הב וזה הייס
 טחה כל הייס כי טני אותיות של ט'ט טט וטני אותיות של א'ח'ד מטטרפוס ובעטים אט'טח ועי' ודי מטטרפוס וכטטי' ע'ד :
 וכל טדה ככונות דיד ה'טעה טאמר לבנו טלמה ד'ע את אלהי אביך טהס אותיות ער וכטעוטה לי טכונתי לדעת הגדל
 בעל ט'ה . **ויכוין** כפרטס ראטונה נגד טס **מב** לכל תיבה אות א' : בטעתי

(לחד חומר) אל מלך נאמך
שמע ישראל ייאלהינו יי אחד : ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד :
ואהבת את ה' יהוה אלהיו בכל
 לבבך ע' : ובכל קנפשה ר ובכל ע
 מאודך ט והי'ט הדברים : האלה נ
אשר נ אנכיך מצדו הייס כ על ש' :
 לבבך כ ושננתם ט לבנה ר ודברת צ
 בט'ט בשבתך נ : בביתך ח ובלקתך ק
 בדרב ובשכבך ט ובקומך נ וקשרתם ע' :
 לאחות ו על נ יידל והי' פ לטוטפתן
 ביוק : עיניך ט וכרתבתם ק על ו
 מזוות צ ביתך ו ובטעריה ת :
 והי'ט

יתכוין שם עיף שם היא טלכות והיא טלה בכפי עמיה ולכן העיף רכתי להראות טטס טלה בפני עמיה ובטחויאי
 העיף טפיו **שמ'ע** בהכרת עיף יתכוין לו' טפיות כולס כטס טוד החתן טן יטיד עד חסד : וכטאמר טטס
 יתכוין לחד טט טט עין ויעטס חיבור אחד כטו טחיבר הכתוב אותס בטלה אחת כטכא חיבר חתן וכלה וכטאמר
 ישראל יתכוין לחס הכניס טהי' לעולה טן השבע ונקראת ישראל כי טס הם בטחיותהן של ישראל והיא בינה . וכטאיטת ה' יכוין
 לבא עילמה חכמה אלהינו יתכוין נגד ראש הלכן כנודע יתברך עתיקא דכל עת קין היחיד הקדשון נטחת הנטעות וכאשר טפלה
 טחטבותיך לטקוס הזה תישוך הנטטה לכתר וכטאיטת א' של אחד לטהירות יכוין נגד ראש הלכן ומטס יטפיד הנטטה לחי'ט טהי'ט
 טד חכ'טה טלינה טס הטמונה טפיות כולס כחטבן ח' עד היפוד ויארק דחי'ט כטיעור טתטוטט כחטבתך בכל הידות טן
 טכמה עד היסוד ל'כטטך להם הנטטה אבל כ'לף אין גריך להארק והוא כנגד הטופלא והיא טדה אחת כנגד יטוטט כה
 טחטבתו ולאחר טייחד טלמא דכרוא עד יט'ד ועטו אותס אחד נטטה אחת באהנה יתכוין כמילת אחד דהיינו כדל'ת טהי'ט
 הטכינה לחבר אותס להיות אחד כי בטתס אחד וכט גוף אחד כטו טגיף האדס טחילת ל'כניס וכטמתו אחת כן היא למעלה
 מהו הייחד האטתי ועיין עוד בכספר היכל הקודש טהארק' ו וככונת האר' טארק' יזר יטים טס כטכיון כזה הב וזה הייס
 טחה כל הייס כי טני אותיות של ט'ט טט וטני אותיות של א'ח'ד מטטרפוס ובעטים אט'טח ועי' ודי מטטרפוס וכטטי' ע'ד :
 וכל טדה ככונות דיד ה'טעה טאמר לבנו טלמה ד'ע את אלהי אביך טהס אותיות ער וכטעוטה לי טכונתי לדעת הגדל
 בעל ט'ה . **ויכוין** כפרטס ראטונה נגד טס **מב** לכל תיבה אות א' : בטעתי

והיה אם שמעו ששמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום ; לאהבה את יי אליהם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגגך ותרשד ויצהרד ; ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת ; השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחיתם להם ; וחרה אףי פכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את יבולת ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשרי נתתן לכם ; ושמתם את רברי אלה על לבבכם ועל נפשכם ; וקשיתם אותם לאות על ידכם והיו לשזשפות

בשערי אורה פנים סיבין כאלמו ה' אסד ר'ל סאכו כותבין הסם בד' אותיות היה ונקריאה אלו אורנים בלדני וזהו הוא אחד * כשיאמר אסד יאריך כד' ויבין שח יד' מתות כד' והסם ב'ס שאריך אפו ונתן לו חיים ; **ובוהר** דברים עמוד חק' ה כתב הנה כשעש ישלח ה' אלמהו ר' אחד יש כ'ה אותיות וסזה סהוקס הפשכו ייחד בש' אות וסמר ששע ישראל ונו' וכו' כסוד וחסידך יברכ **כת** מלא ר'ל יברכו ככ' אכל יעקב שחי' ק דס פשכו ולא כ'י יכול לייחדל כתיקויא אלא כ'ד אותיות דסימו בפשכ' לו והנה שניהם יחד הם מ'ט ומי שמעיין בהם דוסה כמי שקיים כל התורה כולה שיש בו מ'ט פנים ופתדנק כמ'ט פערי כינה * וככ'ה דף ל' ע'ל כתיב שהפסיק ששע ישראל יש בו כ'ה אותיות נגד ד' אותיות ה' דה ג' ספרים תורה נביאי ספרים הרי ד' ה וכ'ד אותיות של כשכ' מלו נגד ספרים וסרבע * וצריך לבין שיש רמ'ה תיבות כק'ט סס ג' תיבות שהזן אומר ה' אלהים אמת נגד רמ'ה איברים האדם סתקבל כל אבר ששע וסשהוא שתפלל כיוס ד' יבין נגד' תיבות אל מ'ך נאמן להשלי' רמ'ה * בריך לשמוד כסאומר מלכו'תו לכיול ועד ויבין סהוא סעלה מלכות לתית **ואהרונה** * וכסל'ה מס'ק סכריך להפסיק בין קבול עול סלכות שמים לואהבת כד' סיבין כלכו אנכי ה' אלהיך אשר הוציאתך ממצר מצרים * וסכית סכדים

לא יהיה לך אלהים אחרים על פני * כלי סיבור ג'כ עשרת העכות כי כולם נרמזים כפי' זו * ויבין סכל הפסיקים של פש' זו מתפילין בוי'וסמיינין כד' כגל סס הויה ויבין כ'ת סל ר' ה' **הדברים** ה' ז'ה א' ז' סהוא סס **אהוה** סס סס סס סס ; **ואודיע** עוד למעיין סה סאמרו חב'ל ככל לבנך כסני יכירין כיכ'ט וכיבר' כ'ל לת' טזס לסכח ע'ד סמדר ילקט כי קצה להלסו ארך יתכן סיסייה כוונות הינה ר' הסכקס להסית ולהדיס לאלס סיס'ר סלדדו סס כ'ה * לסס סמים אכנ'סמדרס ילקט פני : סכונות הינה ר' כסנא לאלס וסנקס לטרו'ו סכונות הכוירא כ'ה * סל'ל יססע לו האדם ור'כ סכח זה יכ'ה אותו האדם לחיי סעה'כ כסנא סכונתו לס'ס לו'ל ככל לבנך כסני יכירין כיכ'ט וכיבר' כ'ה סהרי ג'כ כוונות הי'נה סל'ל יססע לו האדם ויקבל סכרו סל'ת ססס כ'ה * ולכן חייב כל האדם לזכור לזה ויככל מכל רע * וזכות לבין כסאמר ככל לבנך כסו סעסע אכרהס ; וככל כפסך אפילו מוטל לת כפסך כסו סעסע יתק' * וככל מ'ל דך אפילו כוט'ל לת ססונך כסו סעסע יעקב כסנא אפילו אפיו גס הודס להסס כ'ה וסמר ובי' יש ל' כל ונתן סעסער סכל * ע'כ :

מן וביה אס ססוע עד וספתס יבין נגד סס סל ס'כ הוצא סן ויסע ויבא ויס כוז סמדר וכנקולדו וככל פסג יבין כסאזכיר ססס כוז הפסע סהוא סס כך ד' עיין כסנולר כווסר וכסערי כיון וכסכס דוכתין * וכך ססילור *

והו' ילי סיט עלם מהש ללה אכא כהת הו' אלר לאו התע יול מבה הרי הקס לאו כלי לון פהל נלד יי' מלה חהו נתה האא ירת שאת ריי' אוס לכב ושר יחו להח כוק מנר אני העס רהע יי' החה מיכ וול ילה סאל ערי עשל מיה והו' דני החש עמס ננא נית מבה פוי נמס י'ל הרח מצר ומב יהה ענו מחי דמב מנק איע חבו ראת יכס הי' מוס

כ'כ כסססע סניס סל לת דכני וסמת דברי תבין ע'ד סל'זן נגד כ' פערי כינה שיש כ' תיבות *

הנה הניח נבי בניה מל קמט מל מ'כ' ויפ

זווי שבט עאם מבש ליה אנא כמת החי
אנר להו המע יצל מרה היי המס לוו כבי
ליו פנל נמך יחי מנה חחו גיה השא ירת
שאה רלי אום ליב ודור ייו להח כעק מנר
אני חום רהע יחו השוה מכך וול ייה סאל
ערי עאל מתה והו דלי היש עלם נהאנות
מלה פאי נקס ירל הבח מור והביאה עלו
מזי דהב מכק אלע חחו רלה יים הלי מהס

ערב

הודעתך כפפה טן היס נבואות הק'ס וק'ס
פסולק בכוכב ככל ד' פעמים לדעת אחר יו'ל
אכל בעיקר בכוכב כתבתי שי שינוה לכל למוד היעין כספו
כוונת פאלי ובהעמקות של ככל חקת התורה ויפכל צדוקא י
ועל כל פנים אתה המטיין אל תביא מוס מס סאלו פ'כ שמות
הן הכנודים הן כלי נקודים שפיר לו מפס של פ'כ הנכר כפ'
ראשונה : **סוד** אסת ויביב אודיטך לכנון מה שלקטתי
וחברתי להלל אי וחו אחר סכונתינו לזוג האול של
ע'ס לפיות השפצ יורד מבתר למכות בלי מוס הפסק תכין
כום שהסם **אדני** הנקרא כלה מעשרת כך'ד שיני קסוטין
כמוד ד'ד ינויפי **אדני** והתיות הנקרא חתן כשנע ואלו
הן אסת אי'ו'ו' תיבות השתחילין כו' י' עד הדכ חני ט'ו' לו
ט'ז עטרות שערטה טע' **אהיה** לככלה יבא'ס לה מה
המק'ס ג' מהס כנגד ג' כחות הנכלים מ'ס'ס והוא סוד קסן
ו'ג' הנמארים כנגד ג' טעיות של רחמים סככתך ונקרא'ס
כלשון הווכר תלת עשרה תיקוין ד'דוקא לעתיקא קדישא
ובלשון רבותינו ג' כהני אפרטטין והס' ג' ש'ס ככתך והס'
כנגד י'ג' שלת מה שחשוב כפסוק שי אל כמוד ג'ו'אס'ים כפדת
כתר שה' **אהיה** שנקרא הוא וכל' ולכן סטי'ס כי חפן
חלפי **הוא** והסס הוא כונה י'כ ירופי'ס כוול' ועס' השס'
עכפו בקרא ג'כ **אהיה** נכח **אהיה אשר**
אהיה שפיוט' **אהיה** קפוב'ס טן **אהיה** הי'
ט'ו' ואלו ט'ז תיבות יפ כתובס ט'ו' וי'ן שספפ'ס כפשמעו ט'ו'
כשנין **יה** והס' עכס'ס ויין הי' **יהו** ותתחכר השל הדכ
הני **הויה** וי'יל סתגלה זה השס' כ'ה שפיע' לה טן
שקמה **אכא אילעה** עוד כתב'ס ט'ו' והוא אמת
אל' עול'ס מלכבו עד הוא קיים ושמו קיים עד ולכני'ס חיים
וכו' סבו ככל'ס כל ה'ס' וזו יכוין בלשנו **לעד** משני פעמי'
לעד גשמי' ויכוין לתקן כקדק'ס מה ויכטק

לשזשפות בין עיניכם : ולמדתם אותם
את בניכם לדבר יבם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך :

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה
אשר נשבע יי לאבותיכם לתת להם
כימי תשמים על הארץ :

ויאמר יי אל משה לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם ועשו להם

ציצית על פגפגי בגדיהם לדורותם ונתנו על
ציצית הכנה פתיל תכלת : והיה לכם
לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל
מצות יי ועשיתם אותם ולא תרתו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זונים אחריהם למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קרושים לאלהיכם :
אני יי אלהיכם : אשר הוצאתי אתכם
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
אני יי אלהיכם :

אמת ויצייב ונכוז וקיים וישר ונאמן ואהוב
וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר

לא הלט טן איין וויכני טע'ל ומתקן ומקבל וטוב
ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד : אמת
אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישענו
לדור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכוז
ומלכותו ואמונתו לעד קיימת ודבריו קיים
וקיימים נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי
עולמים על אבותינו ועלינו על בנינו ועל
דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך :
על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב

וקיים לעולם ועד אמת ואמונה חוק ולא
 יעבור : אמת שאיתה הוא אלהינו ואלהינו
 אבותינו מלבנו מלך אבותינו גואלנו גואל
 אבותינו ויצרנו צורישועתינו ופודנו ומצילנו
 מעולם שמך אין אלהים וזלתיך :

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן
 ומושיע לבניהם אחריתם בכל דור
 ודור : ברום עולם מושביך ומשפטיך
 וצדקתך עד אפסי ארץ אשרי איש שישמע
 אל מצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו
 אמת אתה הוא ארון לעמך ומלך גבור
 לריב ריבם אמת אתה הוא ראשון ואחר
 הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל
 ומושיע ממצרים גאלתנו אלהינו ומבית
 עבדים פדיתנו : כל בכוריהם הרגת
 ובכורה גאלת וים סוף בקעת וידים טבעת
 וירידים העברת ויבסו מים צריהם אחד
 מהם לא נותר : על זאת שבחו אהובים
 ורוממנו לאל ונתנו ירדים זמירות שירות
 ותשבחות ברכות והודאות למלך אל חי
 וקיים : רם וגשא גדול ונורא משפיל גאים
 ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה
 עניים ועוזר רלים ועונה לעמו בעת שועם אליו :

בבית ויחסיק מידו ושל"כ נא לה תחמיט מבונה הנקרא
 א"ע זהא אמת שאתה הוא אלהינו ואלהינו אמת עזרת
 לביתנו והוא העשרים ומן ההכרח אמרי אים שישמע למצותך
 ומן הנבונה כל זה כ"א והוא אמת אתה הוא ארון לעמך וכ"כ
 סוף הנבונה והוא אמת אתה הוא ראשון מלך גבור כבוד
 מבורחם גאלתנו כ"ד מן יסודו זה גאלנו ויבנאית שמוקדם
 ישראל ואלו אסור להפסיק כדי שיקבל טוד כחשיו אדני
 ספתי תפתח :

כשיאמר

ללך אל חי וקיים יבין לכתב רס וכשא
 חכמה גדול ויבא בינה משפיל גאים
 גדולה ינניה מפלים גבורה מובא אסירים תפארת מידה
 עניים נצח עזר עליה הוד ועונה לעמו יסוד כעת שועם
 אליו מלכות

ואודיעך

לנכון סוד סמיכות גאולה לתפילה וקצת
 סמלתי כש"ל והוספתי נוסף מפלי חסו :

דע

כי ב"ג ספירות העליונות **כחב** מתאחדות למעלה
 ביחוד טלס . ובהיות הג"ס נקשרים זה בזה וחתאחדות בינה
 עם טט ספירות מתחברים עד ספירה הנקרא אל חי הוא יסוד
 וגם הוא נקראת גאולה ומתא מלכות קרא אדני נקרא ג"כ
 תפלה זה סוד משיכות גאולה לתפלה סלבו סמויני להספיי
 הספע ספעת בתי סוד וסמס לפלכית וככל . ובהיות אליו
 טני ספירות גייחוד טלס אפי מעת מלכות הקרא אדני ושני
 של כשא הפלכות יבנה בכל מושה על כל הכנראי וליבי נרכיבן
 ישראל בכל וים להתכוין כוונה גדולה לסמוך גאולה לתפלה
 אליו טני פדות להמטיף הספע מלשעל לפטה כחכר כתבנו לעל
 הכוונה סמלת ויביי עד גאל ישראל וסוד תתקיל אדני ספתי
 תפתח זה סוד סממריקן בגשרל ע"כ יופי ספיי ספעת ספערך
 גאולה לתפלה כי עבר גדול הוא לבוין כל הי ספירות להיות אל
 דחינו שישמע ואל חי הנקרא יסוד וכסס למלכות הנקראת
 וספין סמיכות לעולם סמויים כשאת יסוד :

וכתב : תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה
 ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם :

מי כמוכה באלים ימי כמוכה נאדר פקודש בנרא תהלות עושה פלא :
שירה הודשא שבחו גאולים לשמך על ספת הים יחד כלם חורו והמליכו ואמרו :
 " ימלוד לעולם ועד :

צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופחה כנואמך יהודה וישראל גואלנו י צפאור
 קודש ישראל : ברוך אתה גאל ישראל :

אדני ספתי תפתח ופי יגיד תהלתך : פי שם יי אקרא קבו גורל לאלהינו :

אבות ומביא גואל
 לבני בנייהם למען
 שמו באהבה וזכרו
 מלב עוזר ומושיע
 ומגן ברוד אתה
 מגן אברהם :

יש תנות כזה חסד שקי יכין
 ככל יום ביימי השבי גז חניה אי
 זכרנו לחיים מלב חפץ
 בחיים ובתבנו
 בספר חיים למענה
 אלהים חיים :

אתה גבור לעולם אדני ר' אגלא מחיה
 מתים אתה ורוב להושיע (משיב
 הרוח ומוריד הגשם : מכלכל חיים בחסד
 מחיה מתים ברחמים רבים סופג נופלים
 ורפא חולים ומתיר אסורים ומקיים
 אמונתו ליטני עפר מי כמוה בעל גבורות
 ומירומה לך מלב ממית ומחיה ומצמיח
 ישועה ונאמן אתה להחיות מתים :

ברוך אתה " מחיה המתים :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
 יהלוק סלח באי האל הקדוש המלך הקדוש
 אתה חונן לאדם רע ומלמד לאנוש
 בינה וחננו מאתך בינה רעה והסכל
 ברוך אתה " חונן הדעת :

אתה חננתנו למדע תורתך ותלמדנו
 לעשות בהם חקירצונך ותברילנו
 " אלהינו בין קודש לחול בין אור לחשך
 ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי
 לששת ימי המעשה אבינו מלבנו החל
 עלינו הימים הבאים לקראתינו לשלום
 חסוכים מכל חמא ומנוקים מכל עון

ומדבקים ביראתך וחננו מאתך בינה רעה והסכל
 ברוך אתה " חונן הדעת :
 השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלבנו לעבודתך והחזירנו בתשובת שלמה לפניה :
 ברוך אתה " הרוצה בתשובה :

ברקיע בין השלמים ולא יעלה כחשבתו מוט דבר שם
 ויסגר שיבו עד אחר העשרה : ולא ישיב את קולו כי יש לחוש
 שלא יאחו בו הקליפות ח' ולא יכנסו לתפלתו לפני השם כ"ה
 והשם שנאמר בכתבי האר"י ז"ל דרוקא הס"י יכול להרים קולו
 אה"כ : וז"ל בעל הה"ק דע שהנרכות האשכנזיות הם י"ג ו'
 הראשונים הם : ברכי יהוד לפי מהם נביין לחידים אע"פ
 שאזורים אותם בלשון רבים : והם אלה חונן : השיבנו : מ"ה
 לנו : ראה נא : רפאינו : ברך עלינו : וטעה מהם הם ברכי
 רבים קצת כשופר : השיבה : על הבדיוקים : ולר' שלום : את
 בהם : שפע ק לימי : הם בקשה על כל ישראל : והי"ג נרכש
 פסיגים תקנוהו הגואלי ולא תקנוהו אנשי כנעני הגדולה : וטעם
 שילוק הנרכות לפי מה ש"ת סוף של טע קנות וטע
 שהנרכות נכנס קנות אע"פ כי הם אל ה"ת ר"ל לחיד
 הקדשן השוכן בתפלת האשכנזי העולמי : הקדוה ספל לפרך
 שיש לו אונות אוצר הכסף ואוצר הזהב ואוצר המאכל ואוצר
 המלבושים ובאשר יבא אדם לבקש מן העוף מוט שתכה שיהיה
 אוצר ברך אותו האדם שיבקש מהשמונה על האוצר הוא שלא
 יעכב שתנתו כי אע"פ שישיבה האל להפיק רצונו ויתן רשות
 לבעל האוצר ליתן לו שתנתו ולכן ברך האדם שיהי"ה טעם
 האוצר בעולם שפא יקטנו בו אל המלך ויעכב שתנתו וזהו סכנו
 כוונות האשכנזיות שיש אל אדם מן ה"ת שיפיק מאלתו ע"י
 הטעם הפועלת בלוחו מאלה והוא טעם ה"ת : שהוא טעם הוי'
 ובאשר יתלבש בלוחו מדה יקד שמו נביקוד הראוי לו כפי
 אותו מדה והנני מבאר קבול השם בכל ברכה וברכה בע"ה :

אתה שוכן אל סדתי ה"ת בהחלם כי היא העדפת וסחבלת
 מדעת עלינו וטען הביכה וביקוד זה השם **יהוה**
 ויש מהו"ו בקדוה טכא כי חולס אי קמץ כי חירק אי'
 הכי"ו נגד ה' קנות שהוא מושל עליהם וכו' :

השיבנו כנגד מדת החסד כי נחמדו פותח יד לנביא
 וביקודו **יהוה** ועליו הנקודת ש"ו ע"ב
 טוא טשנן חסד ופי' הכפארים מאכבש ונלי'
 המרכבי ופי' ובש"ע של האר"י ז"ל כתב שיבין נגד טע הוי' בביקוד
 בירי ובפיוס ברכה יכוין נגד טע הוי' בביקוד פגול והוא סדל החסד
 מכניכה ובידי לכוין כ"ל והוא שפול לתשובה וקודם שייפס
 הנכבה יאמר י"א או"י שתתיר חתימת סמך כבודך לחזור
 בתשובה מליטה כל מושגי סוף ישאל כי יסיך פשוטה לקבל טעיה
 ב"א : וכוין טע הוי' בסג"ל :

ומדבקים ביראתך וחננו מאתך בינה רעה והסכל
 ברוך אתה " חונן הדעת :
 השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלבנו לעבודתך והחזירנו בתשובת שלמה לפניה :
 ברוך אתה " הרוצה בתשובה :

עבודת שער ייחוד השם שער ג בורא

סלה למו כנגד שדת עמין כענה את האדם כפי פיו ותי
 ובאשר יחודה האל לכניה מוסלת לו כי מודה ועוד
 ירוסם איקוד זה השם **יהוה** וחסדן בקדוה ב' ו' ד' כנגד
 בשות עמין מהם כ' (ואי נגד א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
 הכפע חפסב ומקבלת רחמים ויפסלו בעבותות ולי נגד חייש
 בקדמון ששמו הסליחה בלה : **ראה** נא כנגד הסוכן
 גנכה והיא ברכת ג' אלה הסדה האלה היתה לחסות שלמתינו
 וגואלת חיל ארנונו ויקי' מס' זה **יהוה** והוא נגד מס' ע' :
רפאינו כנגד הוד הנשכך : **סן** הנגד זה ופגעים
 שחבל עמין סן הגנבה ומקבל לפגעים רחמים
 סן הנימור כח' אלו סן ה' סוף מנע הדין ופוסל עבת ה' ת'
 וגמטה הזאת ה' ת' מיטל על הקנות שהוא סל' כל עוב
 טמטע הרפוסה ע' הבוד ויקוד זה השם **יהוה** ועלה ע'
 פי מהסדה הזאת ונקי' פי' סיס ע' סד' אדגי
 יקדם הגמר נככה יאמר **יר' מי** אר' סתופלני רמיה
 שלמה גבוהת הכפע ונפ את הג' כדי שאה' הוק' בנדיהת ויק'
 ונמטה לקיים תורתך בקדושה כי אל סלך רופא וכו' :
בשמגיע לנככת גוף עלינו וכול להתפלל ספלת ר' יונת
 סבל כנכור בנזור ג' בשלח זה הו' :
והא רעוא סן קדם פתיסל דכל פתיסין רעוא דכל רעוין .
 פתיסל דבלא דיתססך טלל עילאה שניה סן תרין
 סולין נוצר ונקה דרך חיד גרורן לאבא ואימא . וסן אבא ואימא
 לטיר אנפין וטועיר אנפין לחקל תמוסין קדישין דמסין אטייהב
 סזוכל עילאה סיטיחיל דסחכל סנא לנדיקייס לבא ולכל יסכאל
 כנכיר דלכפינ כנפוסא ונדחוסא דכלל . וכול לה' ס' :
 כפי הכרך לו :
 וכוון בפה סל' כפי' האלעה ובענינו סטובה' שהוא הזיי אכן
 בשתפלל על הדוך יאמר סטוכ' וכוון בעס ויהי' שהוא מלאך
 השמייה לורך כך הוא בשל' . וכוון כנגד סיסוד בי הוא ממלח
 כגביכה סן הסל וסטרור הוא סטטיס סן השסים על סלרן ומסיס
 על' סוכך השמים והכוכב לאל הס' בן נת' שהוא סוכך השמים
 ע' יסוד ויקוד זה השם **יהוה** כפסוק ישחור השמים ותגל
 סלרן . ועולה כחמנו ב' : **ע' כ** סללות היחיד :
תקע בשופר אחר ששכל סללות היסוד חוד לסללת רבים
 והי' סדכן ג' כ' כל' תקע בשופר נגד אלה סוכן כי
 כטיחקע בשופר גדול ויבא סמיח סמיב העעת והכפסה לימאל
 ויקוד השם כניקוד באתה סוכן :
השיבה כנגד נככת השיבנו בעעס סוכה אלו וסוכה
 אלוים ויקוד השם כניקוד כנככת השיבנו
 כנככת המי' כים אלה כחמנו י' כ' הוואנים תקווס והי' כנגד
 שדת הגבוה לעורר על סוכאיו ועל הקמים סליו לנעה ויקוד
 בשם בשתפלל לנו :

כלה לנו אבינו מי חטאנו מחל לנו מלכנו פי
 פשענו אופדים סליחות פי מוחל וכולח
 אתה ברוד אתה יי חנון המרבה לסלוח :
 ראה נא בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה
 למען שמך פי גואל חוק אתה ברוד
 אתה יי גואל ישראל : לחטבות יאמר בס' זכנו
 רפאינו יי ונרפא הושיענו ונושע פי
 החלרתנו אתה ותעלה רפואה
 שלמה לכל כפותינו פי אל מלך רופא
 גאמן ורחמן אתה ברוד אתה יי רופא
 חולי עמו ישראל :
ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת
 ואת כל מיני תבואתה לטובה ותן
 (טל ומטר) לברכה על פני האדמה ושבוענו
 מטובה וברך שנותינו בשנים הטובות
 ברוד אתה יי מברך השנים :
 תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ
 גליותנו וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ
 ברוד אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל :
 השיבה שופטינו כבראשונה ויועצנו
 כבתחילה והסר ממנו גזון ואנחה
 ומלוד עלינו אתה יי לברך בקסד
 וברחמים וצדקנו במשפט : ברוד אתה יי
 מלך אוהב צדקה ומשפט : המלך המשפט
 ולמלשיגים אל תהי תקוה וכל טושי רשעה
 כרגע יאברו וכלס מהרה יכרתו
 ותכניעם במהרה בימינו פי אי שובר אויבים
 ומכניע זדים : על הצדיקים ועל החסידים
 ועל זקני עמך בירת ישראל ועל פליטת
 סופריהם ועל גירי הצדק ועלינו יהמו נא

עבודת שער ייחד השם שער ג בורא

וכן ברכת של הצדיקים ניקוד השם כמו פסוק לנו והוא
שם הפסד שהצדיקים משפנין אותו למדת רחמים :

ולירושלים נגד ברכת ראה בא וניקוד השם כמו בראה בא
והוא למדת נכח כי בנות הנפולס ישכן שכבתו ביפוסל :

את צמח

נגד ברכת רפאינו למדי הוד ונקודת השם
כמו ברכת רפאינו : שמע קול גו נגד

ברך עלינו והוא נגד יסוד וקדוהו כמו השם בברך עלינו :

ביום התענית שפאשר ענינו כשעם קולנו בריך לפתוחות
בלחם ויאמר אל ה' השלתי עויתי פשעתי לפניך כואת

נבזאת פשעתי פנים היותי על הארצה עד היום הזה : אל ה'
סלק כל פסל כל כפר כל לחטאים ולעונות ולפסעים שפסאתו

ושפיתו ושפעתו לפניך מצידי עד היום הזה ובגלגולים
אחרים הקודמים : ותן לי ולכל בני ביתי מזומתינו כריות

ובכבוד מסת ידך הקלוסה והרחבה ולא ע'י סתת כטר דם
ושמע תפלתנו כי אתה ש מע תפלת עמך ישראל ברחמים :

יעלה ויבא

ברך וכשמונה עשרה אומר כי א שלך
סגון וכי אל בברכת הסון לא יאמר
שלך רק כי אל סגון זכרום אתה :

ויבין

ברכת עושים שמוך הנשמה שיחיד הקדמון ב'ה
אל היסוד ע'י הת' : וכשים שלום יבין מעלת
היפוד הנקרא שלום שיחיד הקדמון הסגון בתוכו ישיע ברכה

ועלם אל מדת המלכות הנקרא ישראל וישים בא' השגור את
עשו ויבין לשם והוא אלהים :

ואל תסתר פניך ממנו ואל תתעלם מתחינתנו הית נא קרוב לשועתינו יהי נא חסדך לנחמנו

טרם נקרא אליך עננו בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע
כי אתה יהי עונה בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה ברוך אתה שומע תפלה :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לרבי בירך ואשני
ישראל ותפילתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו

וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים ציר קדשך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפלטה למזכה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום ראש

חודש הוה : חג המצות הוה : חג הסוכות הוה : זכרנו יי אלהינו בזמנה : ופקדנו בז
לברכה : והושיענו בז לחיים : ובדבר ישועה ורחמים חוס וחגנו ורחם עלינו והושיענו כי

אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

ותחונה עינינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה יי המתווך שכנתו לציון : מזדים אנחנו

לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה

רחמיה יי אלהינו ורחן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמרת ושים חלקנו

עמך לעולם ולא גבוש פי בך בטחנו :

ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים :

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשפון
בתוכה פאשר דברת ובנה אותה

בקרוב בימינו בגו עולם וכסא דוד מהרה
לתוכה תכין ברוך אתה יי בונה ירושלים :

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו
תרום בישועתך כי לישועתך קוינו

כל היום ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה :

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחום עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו

כי אל שומע תפלתנו ותחננונו אתה
ומלפניך מלכנו ריקס אל חשיבנו כי אתה

שומע תפלת עמך ישראל ברחמים :

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה
גדולה אנחנו אל תפן אל רשענו

ואל תסתר פניך ממנו ואל תתעלם מתחינתנו הית נא קרוב לשועתינו יהי נא חסדך לנחמנו

טרם נקרא אליך עננו בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע
כי אתה יהי עונה בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה ברוך אתה שומע תפלה :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לרבי בירך ואשני
ישראל ותפילתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך :

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו

וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים ציר קדשך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפלטה למזכה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום ראש

חודש הוה : חג המצות הוה : חג הסוכות הוה : זכרנו יי אלהינו בזמנה : ופקדנו בז
לברכה : והושיענו בז לחיים : ובדבר ישועה ורחמים חוס וחגנו ורחם עלינו והושיענו כי

אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה :

ותחונה עינינו בשוכה לציון ברחמים ברוך אתה יי המתווך שכנתו לציון : מזדים אנחנו

לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה

אתה הוא לדור ודור נודח לך ונספר תהלתך
 על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
 הפקודות לך ועל נסיד שבכל יום עמנו ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל יום ערפ
 ובוקר וצהריים הטוב כי לא כלו רחמיך
 והמרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך
 מודים אנחנו לך שאתה הוא אלהינו
 ואלהי אבותינו אלהי כל בשר
 ויצרינו ויצר בראשית ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש על שהחיתנו וקיימתנו
 בן תחינו ותקיימנו ורואסוף גלוינו
 לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך
 ולעבדך בכלבב שלם על שאנו מודים לך בפרוך
 אל ההודאות : כנאל אופנים על הכיסים

על הנסים ועל הפורקן ועל הגבורות ועל
 התשועות ועל המלחמות שעשית
 לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :
 בימי מתתיהו בן יוחנן בימי מרדכי ואסתר
 פהוגדולחשמנאיי בשושן הבירה
 ובניו בשעמדה מלכות כשעמד עליהם המן
 יון הרשעה על עמך הרשע בקש
 ישראל להשביחם להשמיד ולהרוג
 מתורתך ולהעבירם ולאבד את כל
 מחקי רצונך ואתה היהודים מנער ועד
 ברחמיך הרבים וקושר וגשים ביום
 עמדת להם בעת צרתם אחד בשלשה עשר
 רבת את ריבסנת את לחודש שנים עשר
 דינסנקמת את נקמתם הוא חודש אדר
 מסרת גבורים ביד ושללם לבזו ואתה
 חלשים ורבים ביד ברחמיך הרבים
 מעטים הפרת

והואיל מנכת פועים ומנכת הסודי כולם בחדיסונם
 עם ג' הראשונים אשרתי למר עכשו פדר כסין האך
 יכוין בהכרתו בתחילה ומך וכך מד כו * כשימר ברוך ישחה
 יכרע כלאש לפנה להסתוינגד פלך ולהטחך אותו סנהכתר
 צמלת ברוך וכשימר אתה ישחה וכוין להטחך הנטפה אל
 החסם ובשימר **יהוה** יכוין בזה הניקוד והפלבים הישי
 הקלמיונה בנימי וכאלך בעצ געש יוקר נאמו
 לרשוו הכרע כעטך אותו אל מקושו רחל לו . וכך תיכין
 בהם הנקדו עתה חל הטוב כעטבתך ה' וכיא ה' אחרונה
 השם הייה ומיד תבייר לפניך השם כל **בן** כזה **יוד** **הה**
ויוהה אל **ארני** נפשות רעשוי כסך נעהם
 ומיד חשב כיו' וישיב יטהם עם **מה** **נו** **ויוד** **הא**
ואוהא אל יהוה רוח ת ריצירה ורוח מטהם
 ומניהם יתחכו עם ה' נאסוים ה' כיה סהו עם **ס**
 כזה **יוד** **היו** **ואוהי אל** **שרי** נפשות רברואה
 וכשחך עמהם : ויתחכו כולם עם **יוד** של עם הויה כזה
יודהיוויהי עגם האצילות * (וכוין כאלו סבוייר
 לבניו הויה ואלני וככל

כזה **יהוה**
ארני
 פעם סיכרע וישתחוה להטחך כענון אבות בתחילה כשה' שחה
שהיוד טעמך אכלו הלך ק' סאני ובמוף הנרכה כשהו
 שוח **שהה** טעמך אכלו הלי ובטוים וכוין כשהו שחה
שהואו טעמך אכלו הני' וכשהו ווקר ווקר עשו בני
 וכסך ברכת הודיה יכוין כשהו שחה **שה** אחיכ טעמך
 אכלו **הי'** וכשו ווקר ווקר עשו הו' * ומתחיל להחלל
 לפניו להריד כבוד כשטו אל פדת החמד בדרך רכוי ובקשה
 ולומר לפניו שראוי להאביל כשטו אל האכת כי הוא להיכו ואל
 אלו והוא יתברך האל הגדול כעדת גדולה הגבור כעדת
 צבורה והגורל כעדות * (וכבר כתבתי לעיל בעשר ב'טעם
 של והכורא בניו וכן ואלה יסבך עם *) וכי הם באביו וראוי
 להאביל כוח עליהם כי הם שמו ועל ישיהם מכהו . מולשו ועל
 שנת כן האבילם אל עליון ככתר . גושל חסדים טבנים . כחמד
 עליון . וקויה הכל כל העשר וזכר חסדי אבות ושניא גיאל
 לבני כניהם זה העדות עם שלכות וזה לעטן שמו באהבה . וכל
 העדות כלולים בזה הכרכה אעכס עיקר הכוונה בה **לשטך**
 הכשמה אל עדת אברהם ולכן חותם כ"י מוג אנכרס .
 ובכריתתה גיבויכוין שאנו עייסין לשמו כ"ה להטעי כשטו
 לכרכת נכרה וכעדה זו עתיד להחיות סתים וכוין וכיקוד השם
יהוה וככל וכן כשני ברכות אחרונים בזה היקוד :
כהשן אומר בקדש ישתקי קהל ויטעו לך
 השן וכונו נגליהם רגלי מרה . ככוך כבוד היטקומו
 יענש נח רגוף ו
 דענין

מַעֲטִים וְטַמְאִים בְּיַד הַדְּפִרָת אֶרֶץ עֲצָרוֹ
מְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד וְקַלְקֵלָתוֹ אֶת
צַדִּיקִים וְיָדִים בְּיַד מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבֹּת
עוֹסְקֵי הַדְּפִרָתוֹ וְלֵךְ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ
עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ וְחָלוֹ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו
בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֻקֵּי יִשְׂרָאֵל עַל הַשָּׁן :

עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרוֹקוּ כַחַיִּים הַזֶּה
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְרִבִּיר בֵּיתְךָ וּפְנֵי אֶת
הַיְכָלְךָ וְשָׁהוּ אֶת מַקְדְּשְׁךָ וְהִלִּיקוּ נִזְרוֹת
בַּחֲצֵרוֹת קִדְשֶׁךָ וַקְּבִעוּ שְׁמוֹנֵת יְמֵי חַנוּכָה
אֵלֹהֵי הַיְהוּדוֹת וְלִהְלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל :

זַעַל כֵּלֶם יַחֲבֵרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּבָנוֹ
הַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד : (וְכַתּוּב לַחַיִּים
זוֹבִים בְּנֵי בְרִיתְךָ) וְכָל הַחַיִּים יִדְוֹךְ סֵלָה
וְיִהְלֵלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמְרֵי הַזֶּה לִישׁוּעָתֵינוּ
וְעֲזָרְתֵינוּ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ
וְזָךְ נֶאֱדָה לְהַזְדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרַכַת
הַמַּשְׁלֵשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל
יְדֵי מִשָּׁה עֲבָרְךָ הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו
בַּתָּמִים עִם קְדוֹשֶׁיךָ כְּאָמֹר : יִבְרַכְךָ יי
וְיִשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יי פְּנֵינוּ אֱלֹהֵיךָ וְיַחֲנֶךָ : יִשָּׂא יי
פְּנֵינוּ אֱלֹהֵיךָ וְיִשָּׂם לְךָ שְׁלוֹם :

שׁוֹם שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכַת חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ בְּרַכְנוּ
אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד בְּאֹזַר פְּנֵיךָ כִּי בְּאֹזַר פְּנֵיךָ
נָתַתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַזֶּה חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרַכַת וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ :

בַּעֲיַן קַדְוֵה כַּתֵּב הַשֵּׁשׁ עַל מִצִּיּוֹן כְּגַד ל' עֲלֵמֹת קִדּוּם
גַּד עַל אֲבֵלֵת קִדּוּם בְּעוֹלָם הַבְּרִיאָה קִדּוּם בְּעוֹלָם הַיְצִירָה
הַיְבְרָאוֹת בְּעוֹלָם הַשְׁמַיָּה שָׁלֵל כָּל הַרְצֵף כְּבוֹדוֹ כִּגַּם הַעֲלֵם שְׂאֵינֵנו
צְרוּם . קִף מְהוֹל שְׁלֵם הַשֵּׁל אֵלֶּה הַמַּגִּיד בְּכַוְנֹתוֹ עֲלֵינוּ :
וְעֵינֵי כֹכַב הַשְּׂמַיָּה כּוֹנֵן אֲחֵרֵת :

הַדְּבָר מְבוֹרָךְ כְּהַגֵּה בְּשׂוֹ כֹּכַב יי יַחֲיִיד אִיבֹו אֲזֹמֵר
בְּרַכַת כַּסְיִים וְזִלְזוּתֵי בְּלִיָּה קַלְלוֹת מִהַר שְׁמֵךְ שְׁנֵה
פְּנֵינוּ לְבַד מִשְׁאֵל וְאֲזֵר יִבְרַךְ וְיִחַר כֹּכַב לְבַד יִשְׁרָן וְאֲזֵר יֵאָר
וְכוֹ וְלֵא יִפֵּה הַס עֲפִים וְהַדְּבָר מְבוֹרָךְ כּוֹנֵן כִּי בְּמֵל וְלֵא יִבְרַךְ
הַיְכָל תְּבָרְכוּ הַיְכָל כִּיֹּן עַל הַיְכָל בְּלִיָּה וְיִחַר לְבַרְכַת נְפֻכַת
דְּמֻכָּים אֲבָעִירֶךָ וְלֵא לְכוֹנֵן בְּרַעְיוֹת לְבָרְךָ לְבָרְכִים לְעֵשֶׂה
קִדְשָׁה בְּעִבְדֶּךָ וּבְמֵל לֵא קִסִּיר קִסְוֹל יְחִידוֹלֵי וְיִשְׁתַּכַּח דְּעֵי
שְׁתַּכְּבוּן שִׁלְטָן וְתַלְטָן : וְכִדִּין בְּעֵי לֵא לְשֵׁךְ לְשֵׁי יִבְרַךְ
הַיְכָלֵי הַיְכָל . וְיִשְׁרַךְ לְאַשְׁתַּכְּלֵל לְעִטְוֹל לְשִׁיבֵל דְּלִיָּה
לְאַשְׁכַּב חוּטֵל דְּחַסֵּד עַל עֵשֶׂה קִדְשָׁה בְּקִדְמוּתָהּ . וְלִבְתָּר
יֵאָמֵר כְּלִפֵּי הַיְכָל יֵאָר הַיְכָל פְּנֵינוּ וְיִשְׁתַּכְּלֵל לְעִטְוֹל דְּשִׁמְאֵלֵךְ לְעֵי
וְיֵאָמֵר אֲלֵיךָ וְיִחַדְךָ . וְיִכְוִן לְיַחֲדֵל בְּיִשְׁבֵּל בְּנִין דְּשִׁקְוֵי דְּבְרַכַת
מְהַעֲרֵל דְּיִשְׁבֵּל הַיְכָל וּבְדִין כָּל מְטָרֵי דְּשִׁמְאֵלֵי אֲסַחְלִיק וְלֵא
לְמַפְתָּח לְמִשְׁרַיִי בְּלֵא יִחַרְקֵךְ וְלֵא בְּרַעְיוֹת מְלִיטְתֵי כִּדֵּי וְיִפְתּוּחֵי
כְּפִימָה וּבְלִטְמוֹס יִבְנוּ לוֹ וְלֵבָם לֹא כְּכוּן עִמּוֹ . וְלֵא הוּא שְׁלֹחֵי
דְּבִיבּוֹלֵי דְּיִשְׁתַּכְּלֵל בְּקִדְמוּתָהּ נְסִטְוֹל דְּשִׁמְאֵלֵי דְּלִיָּבִיגֵי דְּיִתְעַבֵּר
מְטָרֵי דְּדִיבֵל בְּקִדְמוּתָהּ וְכוֹ וְקִסְוֹל דְּבְרַכַת וְנִלְזוּתֵי לֵא
בְּדְבוֹרֵי וּבְלִילֵי דְּשִׁפְטֵי תֵּלֵי הַלֵּתֵה . בּוֹלֵל תְּלִיָּה בְּעִיָּקֵי
דְּשׁוּבְלֵי וְיִחַן לְעֵל יִדְם עִיָּקֵרֵךְ דְּשׁוּבְלֵי . לֵא עֲבִידֵי יִשְׁבִּידֵי
וְיֵאָר כְּמַס עֻבְדֵי . וְיִמְוֹלֵל לֵא אֲשַׁכְּחֵ לְבָרְכֵי יֵי בְּרַכַתֵּךְ וְכוֹ
וְאִתְפַּנֵּס הַהוּא כִּי כֵּס לְעֵילֵךְ וְתַתֵּה . וְיִי לְהַכּוֹס בְּרַכַת דְּפַנֵּס
לְעֵילֵךְ וְתַתֵּה . וְיִי לְהַכּוֹס בְּרַכַת דְּפַנֵּס בְּלִתֵּה וּפּוֹלְחֵי דְּשִׁמְאֵלֵי .
וְעֵלְיוֹן הַשְּׁמַיִן כִּי תְבוֹאוּ וְגוֹ' רַחוּם הַכְּבִיד וְגוֹ' לֹא תוֹסִיפוּ הַבֵּיָא
שְׁכַחַת שׁוֹא וְגוֹ' עַכְבְּרִיךָ הַיְכָל לְהַיּוֹת זְהִיד כְּשִׁאֲזֵר יִבְרַךְ הַיְכָל
יֵהִי פְּנֵינוּ כְּגַד הַיְכָלֵי וְיִשְׁרַךְ כְּגַד יִשְׁבֵּל . יֵאָר הַיְכָלֵי כְּגַד
הַיְכָלֵי אֲלֵיךָ וְיִחַדְךָ כְּגַד מִשְׁאֵלֵי יֵשֵׁה הַיְכָלֵי כְּגַד הַיְכָלֵי אֲלֵיךָ
כְּגַד יִשְׁרָן וְיִשֵּׁם לְךָ כְּגַד מִשְׁאֵלֵי שְׁלוֹם כְּגַד יִשְׁרָן . וְיִכְוִן מִיָּבֵיבֵי
יִשְׁבֵּל הַיְכָל מִלְּהַר עַל סֵדֵי הַיְכָל . וְיִכְוִן בְּשֵׁי מֵל יִבְרַךְ כְּהַיְכָל
מְהוֹל שֵׁם הַיְכָלֵי מֵל גַּ' בְּרַכּוֹת גַּ' וְיִי הוּא סֵם סֵם סֵם .

בְּסִפֵּר שְׁנוֹת הַמֵּאוֹת כְּתוּב בְּשֵׁי הַשּׁוֹמֵר כַּסְמָחוֹן אֲזֵר
בְּרַכַת כַּסְיִים יֵאָמֵר הַיְסִיד לְמַכְבֵּשׁ בְּגִיבוֹת מְטָוֹב
טִיר וְכוֹ עַד אֲפִסֵּי אֲרֶץ וְיִשְׁתַּכְּלֵל הַבְּרַכַת הַסְּכוּכֵה וְלֵא יֵהֵא כִּיֹּת
כָּל הַיּוֹם . וְיִשְׁפִּיט וְטוֹב לְאַמְרוֹ אֲפִילוֹ כָּל יְשׁוּת הַשְּׁכַחַת כּוֹכְבֵי
קִבְתֵי אֲנִשְׁיָה וְאִשְׁרִים תְּחִיבוֹת וּבְקִסְוֹת כְּשֵׁה פִּתְחֵי שְׁתַּכְּלֵל סֵם
וְהוּא אִשְׁרֵי גְּשׁוּר עֲפַפֵּס הַשְּׁבוֹרֵךְ כְּסוּר אֵם יִשְׁרָן קִדְשָׁה זֵה
אִיבֵק עוֹלָה עֵלֵם . אֲבֵן מַעֲשֵׂהי טַעַם כְּכוּן לְפִי מַעֲשֵׂה שְׁמֵךְ :

הוא השפלה למי שהקדים קרן נכרה כי תפלתו היה קרן ויחיד
 ט"ב נקרא כל ישראל למשום הצדקות חשי הג' עלי מלך יוסף
 הקדש כהשפלה ח' זכרי שידעו לענות אמן מלפניו וכוון על כל
 ברכה ברכה • ויכונו בלשונם ברוך הוא וברך שמו יהוה מנע
 ד' קצות הויה ולכן אין לומר ברוך הוא וברוך שמו הגדול
 ששם כל נמוסך אכן ב' ל' כי ימי השם בה שמו נכנס לסתק
 רד"ן י"ג ל' לומר נגד ב' חיות אלה ס' ל' פ' :
יכור לומר כבודת עם החן דהיינו עד סוף כל ברכה
 ולא יכוין כס"ס"ן אחר סוף הברכה שיפנה עלי"ב"ה
 ונ"ס ואלמן לדיכ"ו : **טוב** לומר פסוק א' הן מתורגמו מניח
 או מרובים קוים נאמר יהוה לנכון הסתחול כגמולו וסמ"י כשש"ו
ונשעה כה"ס"ן אומר ויברך ה' וישמח ויאמר קהל •
 אל נא קרב השועות מצפד' :
 פ"ט"ן אומר יאל וכו' יא"ק' פחודך סר הוציאם במאסר.
 ונשעה כס"ס"ן אומר ישא וכו' יא"ק' פרה שועם פתח
 טובם ישעך מצפ"ס' דלה יוקצו וקבץ נפוצים
 סמוך יהוה מפתחיו • יימין בל"ו אמות **אנקתם**
פסתם פספסים דיונסים
 הנה

כספר חיים ברכה ושלוש ופרנסה טובה
 ונזכר ונכתב לפניך אנו זכר עמך
 בית ישראל לחיים טובים ושלוש ברוך
 אתה"י עושה השלוש :
 ברוך אתה"י המברך את עמו ישראל בשלוש
שלוש רבעל ישראל עמך תשים לשלוש
 כי אתה הוא מלך ארון לכלה השלוש
 וטוב בפניך לברך את עמך ישראל בכל
 עת ובכל שעה בשלומך : בספר
 ברוך אתה"י המברך את עמו ישראל בשלוש
אלהי נצור לשוני מרע וספתי מרבר
 מרמה ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי כעפר לכל תהיה : פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרדוף נפשי : וכל החושבים
 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי
 וגואלי : עושה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמר אמן :
 יהי רצון מלפניך יי אבא שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך :

רכון
רכון

לקבלת התשכית כמכה יחזר קודם ימי לכת
 העולמים הני אבי לפניך נחשנית כדכה למחר ידמי' קול' סתקלמי באה"ב ורכון ותנא לפניך תפלתו ותצוה עתונתי
 ותפילתי כמחשך רובים רמאות הנפש ורפואות הנוף כי אחס שומע תפילת כל פה : יהיו לרכון וכו'
 כל העולמים גלוי וידוע לפניך כוונן סניית הסקלס קיים קלס ח' ז' זקריב קרבן ואין מניחין משבו אלא חלבו ולשו
 ואתה ברחמיך הרבים סכפר ועתה בעוונותינו סרנבית מקדשינו ואין לנו סקלס ולא בה' ס' סכפר כעלנו • לכן יהי
 כוון שלפניך סיהא מיעוט קלבי ודמי סתשעט היום כחלב סונח על המונח לפניך תרכני : יהיו לרכון
 מי מתקטנת בי ישים בי לילות יאמר זה לחמה קודם יהיו לרכון אחר מאסר הרכון
 וכן יהי רמי' אוא שתשעה למען שמך הגדול ותקבל התענית של שני ימים ושני לילות
 שהתענית ששה ועשרים יום ויאירו האותיות של שמך הגדול ותקדוש אשר פגמתי
 בהם ולמען הכולל של שמך הקדוש תקבל עוד שעה אחת שאתענה ליום ויהיה זך וישר פעלי
 ותקבלני עם שאר בעלי תשובת מעמך ישראל השבים אליך בכל לפס ותן בלבי לשוב
 אליך בלב שלם באהבה וכל החטאים והעוונות והפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי
 לפניך מעודי עד חיום הוה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר כולם יהפכו לזכותי ורחושיטי
 ברחמיך הרבים לבלתי אשב לכסלה ולא אחטא עוד ומה שחטאתי מחק ברחמיך הרבים
 אכל לא על ידי יסורים ותלאים רעים : יהיו לרצון וכו'

הגה

כפי אשר נכתב דוד המלך לתוב תכין תכין שלא יהרג שמה כן אפני יעין כש"מ של האר"י ז"ל מהי"פ פ"ט אהלכח של
בין ששעי' וזכרתי ון התפללנו עם ואשר לנו מורי ז"ל פרכונו בתפלותיו באושרנו כמא דוד שלא יהרג ע"י ארטי'ם
הרשע כי ש"ה כן אפניו הוא כמא דוד כזכר ב"ה וכן ראוי לכל אדם לכבו' ע"מ כי לשיעור קייובו תכין כשילוח צמה
נבאעריא הניה אתיה הניה ארבי' ובאשר כי לשיעור קייובו וכו' יבין למה ששאלין אותו לאדם לאמר סופו
כפ"ת לשיעור וכן בברכה ו תכין שאתה מן המקיים * ספ"ט *

הגה

כדכ"ה א"י לאמר ותפלתם שהי' ותקבלו בה' ה' שורה על הכפ"ת הפדקים ששאל מקריב אותם כדאית בשדרת הפעולות הפעולות
הכין ים לאצרו כקום התיבה שבה והשם את העבודה כן הגדת של הר קה וז"י אגרי' ז"ל

סקלה

יבטי יודח חפ"ז"ל שהי' אומר כפ"ת ישו האע"פ בסקרית ועקרית ק"ס יהיו לרבו' כסף ס' ע'
שחית יוס"ף

העבודות והפ"ת לפי'ן שדת שורך ועבודותך * יהיו לרבו' וכו'
וערבית יוס"ף יבטי א"ף שחיתו כגורלו' אהבה ואהיה ואלוה וריעות ונדל נפולו' בתלמי'ים העופקים כחוריתך וש"ס חלקי'ך
ותבלת ס' סיכור ואחרית כו תקום טובה ותקיימו ב"ה טוונלית בעלמ'י וככסי' וכשבי'הו'ל לכביכו ותבא לפניך חק ריבפשי'ם
ביום כ"ב בסקרית יבטי א"ף שחיתו ת רתך אפודתיו ותצא אלה נדיבו ולא תדא קדאיתו של אפריס'ולת קבאת אחרים עלינו *
וערבית יוס"ף יבטי א"ף שחיתו חסד' ולא כתיב'ם שפדותיו והיו ככא'ליו עיסקי' בתור לשם ויארבו ויטו ונפדותיו לרוב ע"פ האדש'
ביום ג' בסקרית יבטי א"ף שחיתו לנו חיים ארבי'ם חיים של שלום חיים של ענה חיים של ברכה חיים של יבאת חפ"א חיים שאין
בהם בלימה * וחי'ם שדעתך כמה היטבו * יהיו לרבו'

וערבית יוס"ף יבטי א"ף שחיתו לנו וטעו חיים וטעו תפנים מאלים רע ושהכר רע וששכן רע ושי"ה רע וטענו' המפשי'ת ומדין קשה
וטענל' לין קשה בין שהא'רן ברית וכו' מהי' אינו בן צרית * יהיו לרבו'
ביום ד' בסקרית יבטי א"ף שחיתו טלום בפעול' של פעלה ובפעול' של מטה בין התלמידי'ם חפ"י תורתך בין העופקים למטה
ובין העופים של למטה ויהי רבו' טהור * יהיו לרבו'
וערבית יוס"ף יבטי א"ף שחיתו לכו' בקרן אורה ואל תעמידו בקרן שחית' ואל תה' לכו' ואל יחשבו עינינו * יהיו
ביום ה' בסקרית יבטי א"ף שחיתו רבו'ך בצולם הוא ולא נכלם לשי"ה הבא ותהי' ויגאלך על כביכו לבתי' כחפ"א תפתה שער'
כחיים לתפלתיו למען סידך הגדול * יהיו לרבו'

וערבית יוס"ף יבטי א"ף שחיתו גלותיו ותוכנה ב"ת המקדש בפהר טרום הרים ותיש'ו גזול'ו לכאבי' חפ"ך * יהיו לרבו'
ביום ו' בסקרית ככ"ע ג'יו ויודע מרבי' לעשות רבו'ך אלא שבאור שבמית' ומשבו' מלכות טעכ' * יבטי א"ף שחיתו
שפטי'נו וכטוב לעשות רבו'ך בלבב טלם ובגפ' פהבה * יהיו לרבו'
וערבית יוס"ף אלהי' עד מל'א כזכרתי איבי' כדוועמתי' סכרתי' כל' לא בזכרתי' שפר' אני כחיי' קל ואושר בשיתי' וברי' אני לפניך ככל'
שלא נוטה וכלפיה יבטי א"ף שחיתו עול ומה שחפ"ת לפניך מחוק כדחשי'ך הרבי'בל לא ע"י יסירי' ואל' רעים *
לשני' וחמשי'

והוא

רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו : אהה יי לא תכלא
חמך ממנו חסרך ואמתך המיד יצורנו : הושיענו
אלהינו וקבצנו מן הגוים להורות לשם קרשך
להשתבח בהלהתך : אם עונות השמור' יה יי מי
יעמור : מי עמך הסליחה למען תורא לא : כחטאינו
תעשה לנו ולא כעונותינו הגמול עלינו : אם עינינו
ענו כנו " עשה למען שמך : זכור רחמי' וי' וחסרך
כי מעולם המה יעננו " ביום צרה ישלבונו שם אלהי
יעקב : יי הושיעה המלך יעננו פ' זם קראנו אבינו
מלכנו חננו ועננו כי א' פנו מעשים צרקה עשה
שמו למען שמך : אדונו אלה פו שמע בקול
החוננו וזכור

והוא רחום ז"ל בעל ה"ק והוא רחום תקנו ב"ה שנו עליה
ששה לרקיע לקבל לוחות וירד כה' ויש כפדש ג'
וקיים תקנו שפפם שלך אי לרי' ששאל ולך כניסין ולכי יוסף
ותחס כג' ספיות בל' מנהג' ומלחס בים ונתקו'ו לשרתים
ולקום שכלו הוכר להם מאל ושת המלך סהבי' להם ועמדו
בתפלה וכל אי'ו יבטי סקרית וכל חלק י'ח ש"ת נגד תפלת
י"ח ושת אותו שלך בכהל'ים רעים ועמד שלך אהר והבי'ב
להם מאל ומלחו תפלתם בכל תשובות ימאל' לאמרם כפ"כ כי
תפלה טובה היא שכל' מנא' יעין והוא רחום עד כי אל ס'ג
חננו ורחום אתה ששן ח"ב ת נגד כוונ' במוכסו
כוונ' גימטרי' ששן ח"ב ת לך כל הקיב' אותו בכונותיה
באלו ק' ק' ק' וק' ק' סקבל' תפלתו כדחשים *
התב

לבו את ברית אבותינו והושלנו למען שמך : ואתה
אלהינו אשר תצא את עמך מארץ מצרים ביד
חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו דשענו יי
בכל צדדך יישוב נא אפך ורחמך מטרף ירושלים
הר קדשך כי בחטאינו ופעולות אבותינו ירושלים
ועמך לחרפה לכל סביבותינו : זעמה שמע אלהינו
אל תפלה עבדך ואל תהזינו והאר פניך על מקדשך
השמים למען אדני :

המה אלהי אבותך ושמע פקח עיניך וראה שיזממותנו
והקיר אשר נקרא שמך עליה : כי לא על
צדקותנו אנחנו מסלים תחנונו לפניך כי על
רחמך הרבים : ארני שמעה אדני סלחה אדני
תקשיבה ועשה ואל תאחר למען אלהי כי שמך
נקרא על עירך ועל עמך אבינו אב הרחמן הראנו
אות לטובה וקצף נפוצותינו מארבע כנפות הארץ
יפירו וירעו כל הגוים כי אתה יי אלהינו והושיענו
למען שמך : זעמה יי אבינו אתה אנחנו החומר
ואתה יצרנו ומעשה ידך כלנו : הושיענו למען
שמך צורנו מלכנו ונאלנו חוסה יי על עמך ואל
תתן נחלתך לחרפה למשול בם גוים למה אמרו
בעמים איה אלהיהם : ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד
בעדנו שמך הגדול יעמוד לנו בעת צרה : ידענו כי
אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך :
כלחם אב על בנים בן הרחם יי עלנו והושיענו
למען שמך : חמוד על עמך רחם על נחלתך חוסה
נא ברוב רחמך חננו זעננו כי לך יי הצדקה עושה
נפלאות בכל עת :

הנש נא רחם נא על עמך במהרה למען שמך
ברחמך הרבים יי אלהינו רחם והושיעה
צאן מרסיחך ואל ימשול בנו קצף כי לך עינינו
הללויה והושיענו למען שמך רחם עלינו למען בריהך
הפיטה זעננו בעת צרה כי לך יי הושיעה כך
הנחלתנו אלהי סליחות אנא סלח נא אל טוב וסלח
כי אל מלך חנון ורחום אתה :

אנא מלך חנון ורחום זכור והבט לברית בין
הבשרים והראה לפניך עקירת ייחוד למען
ישראל אבנו מלכנו חננו זעננו כי שמך הגדול
נקרא עלינו עושה נפלאות בכל עת עשה עמנו
כחסדך חנון ורחום הפיטה זעננו בעת צרה כי לך יי
הושיעה : אבינו מלכנו מחטנו אל תעש עמנו כרוע
מעללינו זכור רחמך יי וחסדך וכרוב טובך
הושיענו וחמוד נא עלינו כי אין לנו אלוה אחר

מבלעדך : צורנו אל תעזבנו יי אלהינו זאל תרחק
ממנו כי נפשנו קצרה מחרב ומשלי ומררר ומגפת
זמכל צרה ויגון הצילנו כי לך נו ואל תכלימנו יי
אלתינו והאר פניך בנו וזכור לנו את ברית אבותינו
והושיענו למען שמך ראה בצרותינו ושמע קול
הפלתינו זעננו כי אתה שומע תפלה כל פה :

אד רחום וחנון רחם עלינו ועל כל מעשיך כי
אין כמות יי אלהינו אנא שא נא פשעינו
אבינו מלכנו צורנו ונאלנו אל חי וקיי החסון
בכח חסדו וטוב על כל מעשיך : כי אתה הוא יי
אלהינו אל ארך אפים זמלא רחמים עשה עמנו כרוב
רחמך והושיענו למען שמך שמע מלכנו תפלתנו
זמכל צרה ויגון הצלנו : אבינו מלכנו אתה ושמך
בנו נקרא עשה עמנו למען שמך נא תעזבו אבינו
זאל תטשנו בוראנו זאל תשיחנו נצח כי אל מלך
חנון ורחום אתה :

אין כמוד חנון ורחום יי אלהינו אין כמוד אל
אריך אפי ורב חסד ואמת והושיענו ברחמך
הרבים מרעש זמרונו הצילנו זכור לעבדך לאברהם
ל צחק וליעקב אל תפן אל קש העם הזה אל רשעו
זאל חטאתו : שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך : זחסר ממנו מכת המות כי רחום אתה כי כן
רכך עושה חסד חנם בכל דוד ודור : חוסה יי על
עמך והצילנו מזעמך והסר ממנו מכת המגפה
זגורה קשה כי אתה שומר ישראל : לך יי הצדקה
ולנו בושפת הפנים : מה נחאונן מה נאמר מה נדבר
זמה נצטרך נחפשה רכיבו ונחקורה ונשובה אליך
כי ימ נך פשוטה לקבל שבים : אנא יי הושיעה נא
אנא יי הצליחה נא : אנא יי זעננו פיוס קראנו :
לך יי חנינו לך יי קוינו לך יי נחל אל החלשה
זתעננו כי נאמו גוים אפרה תקותם כל ברך זכל
קומה לך לבר השתחוה :

הפותח יד בתשובה לקבל פושעים זחטאים
נבהלה נפשנו מרוב עצבוננו אל
השכחנו נצח קומה והושיענו כי חסדו כך : אבינו
מלכנו ידענו כי אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו
למען שמך זכור לנו את ברית אבותינו ועדותנו בכל
יום יי אחד : הפיטה פענינו כי רוב מכאופינו
וצרות לפכנו חוסה יי עלינו בארץ שבינו ואל
השפוך חרונו עלינו כי אנחנו עמך בני בריהך אל
הפיטה דל כבודנו בנינו זשקצונו כטפאת חננה ער
קתי ביהך פשבי והפארתיך ביר צר עוורה גבורתך
זקגאתך

וקנאתך על אויביך הם יבושנו ויהנו מגבורתם ואל
 ימעטו לפניך תלאותינו מהר יקרמונו רחמך ביום
 צרותנו : לא למעננו כי אם למענך פעול זאל
 השחת זכר שאריתנו זכור אום המיחרים שמך
 פעמים בכל יום המיד באהבה ואמרי' שמע ישראל
 יי' אלהינו יי' אחד : פ ש כ מ ל ו

רחום ותנון חטאתי לפניך מלא רחמים
 רחם עלי וקבל תחנוני יי' אל
 באפק תוכיחני ואל בחמהך תיסרני חנני יי'
 פי אמלל אני רפאני יי' כי נבהלו עצמי ונפשי
 נבהלה מאזר ואתה יי' עד מתי שובה יי'
 חלצה נפשי הושיעני למען חסדך פי אמן
 במות זכרך בשאל מי יזרה לך יגעתי
 באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעותי
 ערשתי אטסה עשטה מכעס עיני ערתיקרה
 בכל צוהרי סורו ממני כל פועלי און כי שמע
 קול בכי שמע תחנתי תפלת יקח
 יבושו ויבהלו מאזר כל אויבי שובו יבושו
 רגע :

וי אלהי ישראל שוב מחרוז אפק והנחם על
 הרעה לעמך :

הבט משמים וראה כי ריינו לעג וקלס
 בגוים נחשבנו כצאן לטבח ויבל

להרוג ולאבד ולמכה ולחרפה : ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו יי' אלתי

זרים אזמרים אין תוחלת ותקנה חוז אום לשמך מקוה מהור ישועתינו קרבה יגענו ולא הובנה
 לנו רחמיה יכבשו נא את פעמך מעלינו אנא שוב מחרונך ורחם סגלה אשר בחרתנו יי'

חוסה יי' עלינו ברחמיה ואל תתנינו בידי אכזרים למה יאמרו בעמים איה נא אלהיהם
 למענה ששה עמנו חסד ואל תאחר אנא שוב מחרונך ורחם סגלה אשר בחרתנו יי'

קולנו תשמע ותחוז ואל תששנו ביד אויבנו למחות את שמנו זכור אשר נשבעת לאבותינו
 ככוכבי השמים ארבה את זרעכם ועתה נשארנו מטמ מחרפה

ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו יי' אלתי
 עורנו יי' אלתי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :
 יי' אלהי ישראל שוב מחרוז אפק והנחם על הרעה לעמך : שומר

כתיב הארי ז' כסאמר לנד ארץ הי נפשי אשא יקבל
 עליו ז' חנות נד' לחסוב נעבדו כאלו לחסוב

מבית הקילה ופמו און גדולה על לבו ורמזהו כל יפול כלו
 כתנו סיר נבוארו ונסך זה אכלו זה אכלו על שפוח את פיו
 והסלכו פתילה על עיפרת פיו ונחמרו בני פציו וזאלו חסכו

דאפו כסיף וזאלו פמו מורר נבוארו ונחמו אתו על שעת
 ויסול על פציו בחיפה וביראה וסעס נפילת אפים כתב

סובר פי תדמה דף ג' כיון דמסוי ישראל לפיס שלום כדון
 עבד שמושא הואו בהר דכפין שפדן באירעא דא וכדון כפיון
 פלא לנפקא קמטי שלבא ולא אנטוך ברכא ולא ארתח

לאסתבחה תמן ולא ושאול אלתין : אלא אנסריך למכפל
 על אנפין בנין דהביא שפתא שפתא דשימושא הוי ונעמי כל
 נרכס לעכסון סקמי סלרי ולא כפיון אנפיי ככפופא סני

יפירוסו לפי שפי תפלתו ככר כפסה היות סלס ויאפי
 כשדודגו השך עם המטונות ויראם עבדיו בודלי יתסיבו

מיתה לכן תקמו נפילת אפים ולפי זה הפעם אין אנו נופלין
 ככסת ויט ופי שבימי העמטה אין השך סקפיד אום ימבאו
 עבדיו ונאמי ביתו בחצר פמו לשמות נשמש כי זה הוא עיקר

המג אנרכי וישן המלך כל עבדיו ויכניס לביתו לשמות ולגון
 בחברות קלאו ואפי יתייחד השך עם הסלכה כחצר הפנימית

יהיו עבדיו כחצר החיצון שמיים ושטורכי בלי אום בופה שפא' ב
 כסאר יי' שלא כיתון נשות לעבדי המלך כלל ליכנס לחצר ועיין

סוד ועם ככון דה' הק מכילי טעם הכל' ומו' טעם אחר ע' מ
ויכוין באמרו וקוים נפילת אפים לנד ארץ הי נפשי
 אשא טהוא עותן את נפשו להסם ב'ה כסתכה

כמו פ'י נפשו של דוד כסתכה סאל' כר ולא הי לו חיים כלל
 כך הוא אינו טנקט חיים אס לא לעבדת הנואל כ'ה כשי
 שוכה לחיים הנחיון :

יי' אלתי

יי' אלתי ישענו על דבר כבוד שמך

והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :

יי' אלהי ישראל שוב מחרוז אפק והנחם על הרעה לעמך :

שומר

עבודת שער ייחוד השם שער ג בורא

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל
 יאבר ישראל האומרים שמע ישראל
 שמור גוי אחד שמור שארית עם אחד
 ואל יאבר גוי אחד המיחדים שמך
 אלהינו יי אחד
 שמור גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל
 יאבר גוי קדוש המשלשים בשלוש
 קדושות לקדוש

מתרצה ברחמים ומתפתה בתחנונים
 התרצה והתפתה לדור עניכי אין עוזר
 אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים
 עשה עטנו צדקה וחסד והושיענו

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו
 זכור רחמיה יי וחסדיך כי מעולם
 המה יי חסדיך עלינו כאשר יחלנו לך
 אלה תזכור לנו עוונות ראשונים מחר
 יקדמונו רחמיה כי דלוננו מאוד חננו יי
 חננו רב שבבענינו ברוח רחם תזכור
 כי הוא ידע יצרנו זכור כי עפר אנחנו
 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך
 וחצלנו וכפר על חטאתינו למען שמך

אל ארץ אפים ורב חסד ואמת אל באפך תזכירנו חוסה יי על עמך והושיענו
 מגל רע חטאנו לך אדון סלח נא רוב רחמיה אל

למנצח מומזר לדוד יעקב יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב ישלח עזרך מקודש
 ומציון יסעדה יזכור כל מנחותיה ועולתה ידשנה סלה יתן לך בלבבך
 וכל עצתך ימלא נרננה בישועתך ובשם אלהינו נרגזול ימלא יי כל משאלותיך
 שתה ידעתי ביהושע יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו אלה ברכב
 ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר המה ברענו ונפלו ואנחנו קמנו
 ונתעזר יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

בשמי ונחמתי קרובי בת רב טעום טעם הנל טעם יהי דן
 ובטחו ע פקים בתורה הרחמים מתגבר וזכור לבין
 נשעת הקריאה לעורר הרחמים ובטחו פילה לתורה ומכר
 יכיון כשהוא אומר ונתן לנו תורת אמת שהגויא ביה האביל
 התורה טעמת אמת והוא פוד תורה טככת * ואסור לדבר
 נשעת הקריעת החון בתורה כבאליכ נעוה פי ויקהל זך כן
 כד פליק ס'ת לבינה קדין בעאן כל למדנא גרטיהו נתיסתא
 ובחילוי בריתא ונעט לתתא ולסוכא לביהו כמא דהסתא
 קייסין על ישראל דס ני וליח רשית לפח מביהו לספתח פוטא
 באורייתא ואפילו לפר לקרא עם הס'ן כדכתיב ובסתא
 פחדו כל כעס וכתיב ולזכי כל העם אל ספר התורה כמגולל
 הס'ת יאסר יכ'מי או'א סתהנהג עמכו נשעת הסקד ובשעת
 הכחמים ותכים פטכו לפנים סקודת השון ויעלו כש'ך על
 פשוטיך ויבא הספס סלח ריים אף וכמו הכתב ולא יבאו
 לראות ככלל את הקודם ולא ימותו * רק בין בעידנא דעמיק
 גיה ובין בעידנא דלא עמיק ביה אגוא טגילא ואבולי תביל
 אטן ואטן :

אשרי כבר פרשתי אותו למעלה * ואח"כ אומר שומר
 למנצח יעקב יהוד' צ'ס' כנה ר'ת **וויבך**
 ואז עולה קי"ב כטנין אהיה יהוה ארבי וזוה השומר
 תנבא ד' פפמיס טעס יב'ק א' כעאפון ב' קדשו נגבוות
 יע'ג'ג' ואנחנו קסכו ונתעשד ד' סוף השומר יענינו
 ביום קראנו וזוה השם עברי יעקב טעבור יב'ק גס ים כזה
 שומר ג'פ טס מל ב'ן אי טס' אלהי יעקב ס'ת ב'ן ב'י
 כנכה כ'טוטתך ר'ת ב'ן ג' ס'ת יענינו ביום קראנו ב'ן
 וטס כזה השומר ע' תיבת כטנין ע' קלין דלידה ועוב לאסרה
 בשקאשה יושבת על השמבר * ונא

ובא לציון גזאל ולשבי פשעו כיעקב נאם
 " ואני זאת בריתי אותם אמר
 רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה
 לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי זרעך
 אמר " מטתה ועד עולם ואתה קדוש
 יושב תהלות ישראל וקרא זה אל זה ואמר
 קדוש קדוש קדוש " צבאות מלא כל
 הארץ כבודו : ומקבלין דין מדון ואמרין
 קדיש בשמיה מרומא בית שכינתיה קדיש
 על ארעא עובד גבורתיה קדיש לעלם
 ולעלמי עלמיה " צבאות מלא כל ארעא
 זיויקריה ותשאנירוח : ואשמע אחרי

ובא לניין כחכ בעל היכל הקודש הטעם טחא אורחין
 הקדושה נלסון הנגוס כלי שכל יחיד יחיד וכל
 לסוף עליו הקדושה להקדש בקדושת השם מני קדושי תהיו
 כי קדוש אני ולזה תקנו לומר קדושת וכל לניין ולתרגום אותה
 טחא אין אורחין אותה אלא כלסין הקודש היה כריכך עשרה
 למיכך חתומים ואתה כלי לאזכרה ביחוד ולמסך עליו
 חוספת קדושה בינו לנין עכמו והקדושה נלסון הקודש עינין
 אותה כל ל כס כי היא כריכך והדבר שבוכל כזוהר כי תרומה
 כ"ט יכוין נס"ת של עונת דרשק" ה" הכה" והוא שם אחר
 של מל" וכוה השם הכה משה את המלכי וכל הסכוין בו
 אינו כיווק כל היום :

עלינו

יבוסע תיקון אותו ולכן טיב לאשנו אחר קידוש
 הלככה * שפני יבוסע כפני לכה * עליה
 בנסטרי אבנייהץ ללדון הכל לתת ג"ת ה"לל בנצטרי
אדני :

קול רעש גדול ברוד כבוד " ממקומו : ונטלתני רוחא : ושמשית בתראי קל ויע סג
 דמשבחין ואמרין בריה יקרא ד" מאתר בית שכינתיה " ימלוך לעולם ועד " :
 מלכותיה קאיים לעלם ולעלמי עלמיה " : אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה
 זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמד והכן לבבם אליך * והוא רחום יכפר עון ולא
 ישחית ותרבה להשיב אפן ולא ישיר כל חמתו * כי אתה " טוב וסלח ורב חסד לכל
 קוראיך * צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם * ברוד " יום יום יעמס לנו האל ישועתנו ועזרתנו סלה *
 " צבאות עמנו מטוב לנו אלהי יעקב סלה * " צבאות אשרי אדם בושט בך * " :
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו * ברוד הוא אלהינו שבראנו לכבודו והחבדילנו מן
 התועים ונתן לנו תורת אמת וחי" עולם נשע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם לבנו
 לאהבתו וליראה אותו ולעשות רצונו ולעברו בלבב שלם למען לא נגע דריק ולא
 נלך לבהלה : יהי רצון מלפניך " אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיה בעולם הוה
 ונזכר ונחיה ונראה ונרש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחי" העולם הבא למען
 יזמרך כבוד ולא ידום " אלהי לעולם אודך * ברוד הגבר אשר יבטח ב"י והיה " :
 מבטחו * בטחו ב"י עדי עד כי ביה " צור עולמים * ויבטחו בך יודעי שמך מי לא עובת
 דרשיך " : " חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

עלינו

לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא
 עשנו כמשפחות הארמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו בכל המונס
 ואנחנו

לפת גדולה לומר תבין לשם של מ' וגם תבין בשם קדוש של
 פיונה כג' תיבת גדולה להבד בראשית כי כשילקף יי נאחד טלף
 פיתא וינא טן ייחד גאה לעשך • כשירוק יתק ייקס גע לט
 זכרון לשם עיני החיובים • וישתפוש להידי אור גדול אור
 סקיף לך עלילות • וברך לאשרו בכל הפלות ואמלו במכה
 כשהוא סתפל לבד וברך לאשרו בכוונה גדולה ואח' יתלץ
 הרפילין בהנחתן האם במינה ופלי יד ביצבה •

חיוב אלה לומר בכל יום עמדה במומים בשמור טעם
 כש'לס ואילו הן ע'מ'פ קל'ר'ה ב'א' ב'פ'ט ב'ס'ק'ו
 ז'ו גס טכ לומר מוצי' ק'ס • ויעסק בהורס וילך לעסקיו
 ויכוין כל עסקיו לשם ייחוד קודשא ב'ה ופבינתיה •

בתוב הוורר פי בלק דף ב'א ר' אליעזר בר'ם הריש
 ידו ונסכת הספד תמלתו בד' תקונים אלו אין
 תמלתו חזרת דיקס והפס ב'ה פורס לו יד ישיבו ויקבלו ומכפר
 לו עובותיו ומתפאר בו ואומר עליו עבדי אתה ואילו הן •

א יעשה עמו עבד במסד החיות ועוד יעשה עמו
 עבד עמם פנית כש'סלל תפלה ממועד • עוד יעשה
 עמו עבד אחר התפלה לקבל הרצון ושפס עם סאר עבדי
 השכינה • במנא שיעשה עמו ג'פ עבד לקונו •

התיקון כשני פיסבור עמו על קיומת השם בשעת
 ק'ם ז'ל'ס האשר לכל סוף צמיו הגי בשתייה

התיקון כהא קרא איתחמיב ליה כאלו מסר כפסו על קיומו שמי •
 הגי שיעשה עמו עני בשעה שא'ס'ת ייכיר
 ויסודך גאולה לתפלה ויכלל עמו עם השכינה
 כהא פוד עני ולפי באשר ידע השפע לשכינה תשיע לכל מי
 שסעה עמו עני עשה ע'ד מי גר אהך יתול וכו' •

תיקון ד' שיעשה עמו חמיד כש'ס יתודה על חטאין
 כי שורטבותו מולת למתודים לפניו ולכן יעשה
 עמו חמיד כש'תודה לפניו • ואם מבה איהו מעבידותיו אין

בכך כלום וז' הזהר לא אנטרדך לפרשא ב'ג ויעדכור כל חובי וכו' ויהא
 לתתא בניעור סס • אלא כיון דדוקו בהוים חו עיבויה דיבול לחדקא כלל אתסעך דבתר דא וחתעיל בהדיא •

במנהג יקדים לב'ה ויאמר הריני הולך לב'ה לשם ייחוד וכו' כדכתיב לעיל בשער ב' ויאמר פי הקדש ופיוס הקטירות
 בשמחה מפעלין גוברים ביותר יכוין מהסך **חתך** ויגא קודם הפסקת שפס אלתיס מלל כזה אלה

חתך חתך מיונה קודם השמעת השפע השם אלתיס מלל יודין כלל • ומכיר'ג' כמכו אלתיס עם טעולה פ'ו כי הוא
 עיקר דין הקשה ובמא' **ריד** כ'פספס **ריד** עולה **חתך** ויטאר בוונות ככל • ותסגור עיניך עד לאשר שמנה ב' יתת
 החיות לזה וז' החופך נעוני רחל ולכן תסגור עיניך עד אשר **זמח** מתקבו החכמים עד הני סעה אשר
 חנות הטעם כלי מלא לקדים הדין כי קודם טנות שווד חוטו החסד כידוע וכן הוא בווורר פי חיי טכז • **ת'ת** בלתיא עמכה
 אחקין ל'י יבחק ודאי כשה לאחקין אכרעה בלתיא דכפרא לקבל ההוא דנגא דאתדבק ב'י וכן יבחק אחקין בלתיא • עמכה לקבל ההו'
 דנגא דאתדבק ב'יס וע' ד בלתיא עמכה עבי כתי סטסא לנחתא דנגווי' למסר מערב אקרי יום מכפירא עד ההוא ושכא דכתיב ש
 סתהלל ברעה הנכור חסד אל כל קיוס • וז'ת מד סמיכא • ת'ס דכתיב קדשו עליה פלחסה קיוס ועלנה בכהים אוי לגו ב'י ענה

ואנחנו וכו' רעים ומשתחוים ומוזדים לפני
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
 שהוא נוטה שמים וזכר ארץ ומושב יקרו
 בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים •
 הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו
 ככתוב בתורתו וידעת היום והשבות אל
 לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
 הארץ מהחח אין עוד •

על בן נקוה לד' אלהינו לראות מהרה
 בתפארת ע'וד להעביר גלולים מן
 הארץ והאילילים כרות יצרתו לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך
 להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו
 כל יושבי הכל כי לך תכרע כל ברד השבע
 כל לשון לפניך יי אלהינו יכרתו ויפולו
 ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את
 עול מלכותך ותמלוך עליהם מהרה
 לעולם ועד כי המלכות שלך היא
 ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך
 יי ימלוך לעולם ועד • קדים יתום

והוא

תנעין אין בודקין שובי בתיא עילאין לעילא ולא איכון תתאין
 ויגא קודם הפסקת שפס אלתיס מלל כזה אלה
 ומכיר'ג' כמכו אלתיס עם טעולה פ'ו כי הוא
 ותסגור עיניך עד לאשר שמנה ב' יתת
 מתקבו החכמים עד הני סעה אשר
 חנות הטעם כלי מלא לקדים הדין כי קודם טנות שווד חוטו החסד כידוע וכן הוא בווורר פי חיי טכז • **ת'ת** בלתיא עמכה
 אחקין ל'י יבחק ודאי כשה לאחקין אכרעה בלתיא דכפרא לקבל ההוא דנגא דאתדבק ב'י וכן יבחק אחקין בלתיא • עמכה לקבל ההו'
 דנגא דאתדבק ב'יס וע' ד בלתיא עמכה עבי כתי סטסא לנחתא דנגווי' למסר מערב אקרי יום מכפירא עד ההוא ושכא דכתיב ש
 סתהלל ברעה הנכור חסד אל כל קיוס • וז'ת מד סמיכא • ת'ס דכתיב קדשו עליה פלחסה קיוס ועלנה בכהים אוי לגו ב'י ענה

והוא רחום יבפר עון ולא ישחיתו הרבה להשיב אפו ולא יעיר פלחמתו : ייחשיעה חמלך ועננו ביום קראנו :

ברכו אתה המבורך : ירבוך וישתבח ברוך " המבורך ויתפאר ויתרום לעולם ועד : וירתשא שמו של ברוך אתה ייאלתנו מלך מלכי המלכים מלך העולם : הקדוש ברוך הוא אשר בדברו מעריב שהוא ראשון והוא ערבים בחכמה פותח אחרון ומבלעדי אין שערים ובתבונה אלהים סולולרוכב משנה שמים ומחליף בערבות ביה שמו את הזמנים ומסדר ועלוז לפניו ושמו את החוכמים מרומם על כל ברכה במשמרותיהם ברכיע ורתהלה : את"י פרצנו בורא יום אלהיה תירא : ולילה גולל אור מפני ברוך שם כבוד חושך וחושך מפני אור מלכותו לעולם ועד ומעביר יום ומביא ית שם " מבורך לילה ומביא בין יום מעתה ועד עולם : ובין לילה " צבאות

שמו אלחי וקים : תמיד מלוך עלינו לעולם ועד : ברוך אתה " המעריב ערבים : אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על פן " אלהינו בשבכנו ובקומנו גשיות בחקיה ונשמח בדברי תורתך ובמצותיה לעולם ועד כי הם חיינו ואורח ימינו ובהם נתנה יומם ולילה ואתה תהאל תסור ממנו לעולמים : באי אהב עמו ישראל :

אמת

היום כי יגשו כללי ערב כי פנה היום לקבל בלותו דברא דכתיב חסד אל כל היום דהא כדון משפט איהו לקטרוי דטורא כן דנטה משפט וכחא לטור סהרוב הא כדון איהו וכן כל תא דחכמה וכו' ועינן בהה"ק סהרוב וכן לא מקדימין אותו אלל אחר חכום :

תפלת ערבית זמנה בתפלת הלילה וקודם שיפלא יאמר ב' שמונים כללי ד' ח' ד' ט' ואח"כ יאמר שר השפלת הנה ברבו את ה' עבדי ה' השומדים בבית ה' בלילות שאלו יביטקודש וברכו את ה' יברך ה' מיון עושה שמים וארץ . ה' בראות עיני מעמד לנו אלהי יעקב סלה . ה' כנף תאזרי ארם כעך בך ה' הושיעה השליך יעבתי ביום קראיני . הושיעה את עמך בך את כללך יוראם ונשאם עש העולם . מי יתן פניו ימושיע ישראל כבוד ה' את שבות עמו יג' יעקב ישעח ישראל . בשלום יתלו אשכנז ואישן בי אתי ה' לכרד לבטח תשיבני . וימס יבנה ה' חסדו בלילה שרי עמי תפלה לאל חי . ותשיעת דעיקים מה' ויפגורם ויבלעם ויבלעם מרגעים וישמש כי חס' בו .

ובתפלת מעריב מסוד עיניך כי עתה סגרו עיני רחל בלדע ואח"כ אשר אל עשר שמונים כנגד עשר ספירות שלש עלה א' קב"א ק"ג ד' ג' ס"ז קס"ח ד' ק"ב ל"ז ו' וזה לשון הרשב"ם בספר ה"כ דע שיהיה הלילה שדך כדון שלש עולם כמו סתוב כונה בערב כסע דעל לילה אלכל דמחא שליט בעלשא ופרים אנפיה ומכח לכולל ועלמא אחתך וכל כ"ב סעצא טעם דמות ולוח אין רעאין ישראל לבינות יחוד כלל בלילה לל למקורגאולי לתפלה ואל להתכוין ליחד בק"ט ובצפיה . כמו בשאר המעשים ששים לא תחסי סור דעיוס או מלא להתכוון בה בעת שמלתי ויבא לקח ח' וזה טעם אומרים תפלת ערבית כשת ל' ס' אוקבך לבין שום יחוד והטעם לפי שטע' ח' הכרות או ס' ג' ג' ג' כח הייחוד לזוב ויבטל מענה הכח שהיחוד לה ועבדים על כל תחסי סור דעיוס . אכן יעקב שזא עבדו ס' ד' ה' ח' ד' וס' ח' ח' ח' ח' ח' ויכול לייחד ואין לזכותו והכי פס אר בנזר פי תרום . ועל דא לא מתיח בל לבילות דערבית דלית מא' זכוב לאתקבל לה ביעקב דאיה מדכי שפכונה ועתק בדיק' יאחי ע"פ

ובמדרש רות אשינין ג' סלאכי חבלה ספלי כתיבספ תחת יד דמטה והם ששית אף נחמה ולכן אומרים לתפ"ת ערבית וסוף רחום יכפר עון ולא ישחית כנגד השליך משום ששית והרבה להשיב אפ' כנגד אף ולא יעיר כל חמתו כנגד חסה . ובנוהר דף כ"ח ע"ב בלותא דא איהו לאנשא עליו סגן כחד כל לויסחד דכספה סטרין פחד דגויבס דהא כההוא סעתיא ערדי להיבא דגויבס על סד תכין פניסמא ובגין כך

יד

סקדשו

מקדמי ישראל לטיטרה והוא דמות דליתיה פחד דעיתוס * ובשנת ד' ל' א
 לשבועה שחד דעיתוס ולא דעיתו לחורא ליפיד לשתרא ליה
 דליתיה דהא ליה עיטת בשבת לשתרא דעיתו עעלמל שחד
 דקשרגא דעשתין כדעשון לשתרא קטיי עדיהן זכ"כ אכן
 מקדמי עשור עשור ישראל לעד אמן . שחד דעשה סתיקין וקטורין
 דעשתיהו כליה וליה לבין דעיתו ל' זקא מלון דנפיק סתורע ציאל
 וכד ובין נד' אינן סקליי וסמור בלתינו וצילינו *

וכתב

הרקב שוי נכנסת וידא של עדיש דות הכל צ'
 ט'לט'ס נכנסת חסותי כול וכל הארתי שמויסי
 תחתיהם ודיני נבשותיהם של הרשעים . וכל איהם כחות של
 מ"ח . כולם מדעיהם גיהנם . ובשפע קולם לרקוש . וקולות
 של הרשעים . בוחין ולפושין זוי זוי וזין מרחם עליהם והשמות
 הללו מולטים כל ימי השבוע . חסון תפלת ערבית . ולדין איהם
 שהיה במחוק שעינים והפגרים הרבויים רעום על מותיהם
 ועליהם א"ה וכה' שפחוק שעיניהם היו חרסיין ובעלי דע על
 שפכיהם וכיון שהתחילו גומרים ביום ודיני ארון . אבל התקלת
 דין לרשעים תחילת הלילה ועו' בקניאים לילת כד' אספחד כלילות
 וא"כ אלכסנדריי שפחוק של גיהנם העושה ללילה ולכן תקנו
 בתפלת ערבית ל' ימי שבוע והוא רחום כי מותה שעה דדין את
 הרשעים ע' ג' הסמחיות שבים שפחית אף וחסיה וכולן ככלל
 והוא רחם ע"כ . ולכן אין לכיון בערבית כי אם לקבל עלינו עול
 מלכותו ועול מכותו לעבדו כלב ש"ס . ולהתפלל לפניו ב"ה אל
 היחיד הקדוש ולכיון כפרם השילות . (ועיין לעיל מה שכתבתי
 על פסוק והוא רחום) ולכן פסקו בשרי א"ח סיי' כל' מי שביא
 לב"ה והוא כיבוד שקראו ק"ט וזכרים לעמוד בתפלה יתפלל
 עשהם וא"ח ביקראו ק"ט עם בכותיה : כי אין כורך לסמוך
 גאולה לתפלה משום שפעם הנ"ל אבל ע"כ אסור להפסיק
 בטויל בנתיים רק אם איכע שביא לב"ה וכ"כ :

אמת

ואמונה כל זאת וקנים עלינו כי הוא
 אלהינו ואין זולתו זאנחנו ישראל
 עמו הפורנו מיד מלכים מלפנו והגואלנו
 מכף כל הערצים האל הנפרע לנו מצרנו
 והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה
 גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין
 מספר השם נפשנו בחיים ולא נרתן למזמ
 רגלנו המדריכנו על במות אויבנו וירם
 קרננו על כל שונאנו העושה לנו נסים
 ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת
 בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים
 ויצא את עמו ישראל מתזכס לחרות עולם
 המעביר בניו בין גזרי ים סוף את רודפיהם
 ואת שונאיהם בתהומות טבע וראו בניו
 גבורתו שבהו והודו לשמו : ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לה
 ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם :

מי כמוכה באלים יי מי כמוכר נאדר
 בקודש נורא תהלות עושה פלא :

מלכותה ראו בניו בקע ים לפני משה וזה
 ארי ענו ואמרו : יי ימלוד לעולם ועד :

ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק
 ממנו ברוך אתה יי גאל ישראל :

השפיבנו יי אלהינו לשלום ותעמידנו
 מלכנו לחיים ופרוס עלינו סכת

שלומך ותקננו בעצרה טובה מלפניך
 והושיענו למטן שמך והיגן בעדנו והסר

מעלינו אויב דבר וחרב ורעב וגזן והסר
 שטן מלפננו ומאחרנו ובצל כנפיה

תסתירנו מי אל שומרנו ומצילנו אתה כי

זבזוהר איתא שנסעה סתיקן יעקב תפלת ערבית היי סמאל
 שכתובו כשיתפללו בניו תפלת ערבית ויבכה שלא
 יקטרע על התפלת ערבית ע"כ :

ובשנת

אין בריך להסמך גאולה לתפלה כמבואר בש"ע
 סיי' א"ו ל' לתת טעם הגון למה דיקא בשבת
 אינו בריך כי הטעם המבואר בש"ע טעום ביום ברה וכו' אינו
 עוסקין לדעתיה שהרי שפ"קשה אי טעום פויטי דין הוא הרי
 בשבת נמי יומא דליאל הוא כי אמרו ז"ל ג' ימי דינוס איכא
 בשבוע וזה סכת שבי וחסתי ואי טעום מהדין אינו יוכל לטלוט
 בשבת הרי כ"ט כמי אינו יוכל לטלוט כשו שביכ"ל ככמה
 שפתי שפיר שהרשעים בגיהנם אינם סובלין בשבת וכו' וי"ט
 וא"כ גם ברה וי"ט לא נכסידך : אכן כל ע"פ הנ"ל
 לעי שתיק בוכתינו שאנו

אל מלך חנון ורחום אתה ושומר צדקתנו
 ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם :
 ברוך אתה שומר עמו ישראל לעד :
 ופרוס עלינו סבת שלומך ברוך אתה
 פורס סבת שלום עלינו ועל כל
 עמו ישראל ועל ירושלים :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
 את השבת לדורותם ברית

עולם ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי אלהים השמים והארץ לשלש רגלים וביום השביעי שבת וינפש :

וידבר משה את מועדי אל בני ישראל :
 תקטו בחדש שופר בכסה ליום חגינו כי חוק לישראל הוא משפט לאלהינו עקב :

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו :
 ברוך יי לעולם ואמן : ברוך מציון שכן ירושלים הללויה : ברוך יי אלהים

אלהי ישראל עושה נפלאות גדולות לברו : וברוך שם כבודו לעולם ועל כל
 כבודו את כל הארץ אמן ואמן : יהי כבוד יי לעולם ישמח במעשיו : יהי שם יי מבורך

מעתה ועד עולם : כי לא ישש יי את עמו בעבור שמו הגדול פי הואיל יי לעשות אתכם
 לו לעם : וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו הוא האלהים הוא האלהים :

והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד : יהי חסדך עלינו
 כאשר יחלנו לך : הושיענו אלהינו וקבצנו והצלנו מן הגוים להודות לשם קדשך

להשתבח בתהלתך : כל גוים אשר עשית נבאו וישתחוו לפניך ויכבדו לשמך כי גדול
 אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לברך : ואנחנו עמך וצאן מרעיך נודה לך לעולם

לדור ודור נספר תהלתך ברוך יי ביום ברוך יי בלילה ברוך יי בשכבנו ברוך יי בקומנו :
 כי בידך נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש : בידך אפקיד

רוחי פדית אותי יי אל אמת : אלהינו שבשמים יחד שמך וקיים מלכותך תמיה
 ומלוד עלינו לעולם ועד :

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך אלהים
 יי מלך יי מלך יי ומלוד לעולם ועד : כי המלכות שלך היא ולעולמי עד

תמלוד בכבוד פי אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יי המלך בכבודו תמיד ומלוד
 עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו :

המדיין גילה לתפלה בכל המדות יטפפו בחס למדת אדני
 המקראת בילה וכבר אסרנו לשעלה דפס היכל הקודש פבת מלכת
 ערבית אין אינו דפס ס להספד גאולה לתפלה כמנחם ברוך
 במדבר השעס טלל להתנוון בה כפת שסכלתה או סעללה
 עליה היחיד לרוב ויבטלה ששנה כח השיחוד לה : וכבר ידוע
 סכל הקליפות כמקצו ביהושף רכל והקדושה גיורת כסנאור
 כמ"ס ואל נבטלה ויוצ מלס ת"ת עס מלכות ואל"כ כפת סלוד
 מלל כספד גאולה לתפלה ככפת ודוק ב"ל

עברית

וארץ השמים ואת הארץ לשלש רגלים לראש השנה

לראש השנה :
 ברוך יי לעולם ואמן : ברוך מציון שכן ירושלים הללויה : ברוך יי אלהים

אלהי ישראל עושה נפלאות גדולות לברו : וברוך שם כבודו לעולם ועל כל
 כבודו את כל הארץ אמן ואמן : יהי כבוד יי לעולם ישמח במעשיו : יהי שם יי מבורך

מעתה ועד עולם : כי לא ישש יי את עמו בעבור שמו הגדול פי הואיל יי לעשות אתכם
 לו לעם : וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו הוא האלהים הוא האלהים :

והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד : יהי חסדך עלינו
 כאשר יחלנו לך : הושיענו אלהינו וקבצנו והצלנו מן הגוים להודות לשם קדשך

להשתבח בתהלתך : כל גוים אשר עשית נבאו וישתחוו לפניך ויכבדו לשמך כי גדול
 אתה ועושה נפלאות אתה אלהים לברך : ואנחנו עמך וצאן מרעיך נודה לך לעולם

לדור ודור נספר תהלתך ברוך יי ביום ברוך יי בלילה ברוך יי בשכבנו ברוך יי בקומנו :
 כי בידך נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר איש : בידך אפקיד

רוחי פדית אותי יי אל אמת : אלהינו שבשמים יחד שמך וקיים מלכותך תמיה
 ומלוד עלינו לעולם ועד :

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך אלהים
 יי מלך יי מלך יי ומלוד לעולם ועד : כי המלכות שלך היא ולעולמי עד

תמלוד בכבוד פי אין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יי המלך בכבודו תמיד ומלוד
 עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו :

מעריב של שבת

אתה קדשת את יום השביעי לשמך תכלית מעשרה שמים וארץ וברכתו מכל הימים וקדשתו מכל הזמנים וכן פתח בתורתך : ויכלו השמים והארץ (כל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבורת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום

השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותך וחת חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבודך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וישמחו בך ישראל אזהבי שמך ברוך אהה יי מקדש השבת : (וכי ושוליס וכו') אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האלי הגבור ובעורא אל עליון קונה שמים וארץ : (קבל אהרן טעם אב תוכו) אבות ברברו מחיה מתים במאמרו האלהי קדש שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדש כי פס רצה להנח להם לפנוי נעפור פראת ופחד זנודה לישבו בכל יום תמיד מעין הברכות אל ההודאות ארץ השלום מקדש השבת ומברך שוביעי ומנוח בקדשה לעם מרשנו עונג זכר למעשה פראשית : מדליקין ובמריש מדל קץ אין מדליקין לא כלכלש ולא בחוסך ולא בכלך ולא בפתילת הארץ ולא בפתילת המרבר ולא בירוקה שעל פני המים ולא בנפת ולא בשעיה ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה ולא באליה ולא בחלב : נחות המרי אומר מדל קין בחלב מבושל וחכמים אמרים אחר מבושל ואחר שאינו מבושל אין מדליקין בו : אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב : רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מכני כבוד השבת : וחכמים מתירין בכל השמינים בשמן שומשמן בשמן אגוזים בשמן צנועות בשמן רגים בשמן פקועות בעטרן ובנפט : רבי טרפון אומר אין מדל קין אלא בשמן זית בלבד כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו מטמא מטאת אוהל ס אלא פשתן : פתילת הכנר שקפלה ולא בהבה רבי אל עזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה : לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ו תגנה על פי הנר בשביל שתהא מנספת ואפילו היא של חרס ורפ יהודה מתיר אבל אם חדרם היוצר מתחילה מותר מפני שהוא כלי אחד : לא ימלא אדם קערה שמן ו תגנה בצר הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים או מפני לטטים או מפני רוח רעה אם בשביל החולה שישן פטור חכם על הנר חכם על השמן חכם על הפתילה חייב : רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם : על שלש עפירות נשים מתות בשעת לידתן על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהרלקת הנר שלשה דברים צריך אדם לומר בחוד פיתו ערב שבת עס חשיכה עשרתם ערבתם הדליקו את הנר : טפס חשיכה טפס אין חשיכה אין מעשרין את הודאי ואין מטבילין את הכלים ואין מדל קין את הנרות אבל מעשרין את הרמא ומעריבין ומובין את החמין :

אלהינו

ברוך

מנן

במה

אמר

השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :

ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותך וחת חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבודך באמת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וישמחו בך ישראל אזהבי שמך ברוך אהה יי מקדש השבת : (וכי ושוליס וכו') אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האלי הגבור ובעורא אל עליון קונה שמים וארץ : (קבל אהרן טעם אב תוכו)

אבות ברברו מחיה מתים במאמרו האלהי קדש שאין כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדש כי פס רצה להנח להם לפנוי נעפור פראת ופחד זנודה לישבו בכל יום תמיד מעין הברכות אל ההודאות ארץ השלום מקדש השבת ומברך שוביעי ומנוח בקדשה לעם מרשנו עונג זכר למעשה פראשית : מדליקין ובמריש מדל קץ אין מדליקין לא כלכלש ולא בחוסך ולא בכלך ולא בפתילת הארץ ולא בפתילת המרבר ולא בירוקה שעל פני המים ולא בנפת ולא בשעיה ולא בשמן קיק ולא בשמן שרפה ולא באליה ולא בחלב : נחות המרי אומר מדל קין בחלב מבושל וחכמים אמרים אחר מבושל ואחר שאינו מבושל אין מדליקין בו : אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב : רבי ישמעאל אומר אין מדליקין בעטרן מכני כבוד השבת : וחכמים מתירין בכל השמינים בשמן שומשמן בשמן אגוזים בשמן צנועות בשמן רגים בשמן פקועות בעטרן ובנפט : רבי טרפון אומר אין מדל קין אלא בשמן זית בלבד כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא פשתן וכל היוצא מן העץ אינו מטמא מטאת אוהל ס אלא פשתן : פתילת הכנר שקפלה ולא בהבה רבי אל עזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה רבי עקיבא אומר טהורה היא ומדליקין בה : לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן ו תגנה על פי הנר בשביל שתהא מנספת ואפילו היא של חרס ורפ יהודה מתיר אבל אם חדרם היוצר מתחילה מותר מפני שהוא כלי אחד : לא ימלא אדם קערה שמן ו תגנה בצר הנר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים או מפני לטטים או מפני רוח רעה אם בשביל החולה שישן פטור חכם על הנר חכם על השמן חכם על הפתילה חייב : רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם : על שלש עפירות נשים מתות בשעת לידתן על שאינן זהירות בנדה ובחלה ובהרלקת הנר שלשה דברים צריך אדם לומר בחוד פיתו ערב שבת עס חשיכה עשרתם ערבתם הדליקו את הנר : טפס חשיכה טפס אין חשיכה אין מעשרין את הודאי ואין מטבילין את הכלים ואין מדל קין את הנרות אבל מעשרין את הרמא ומעריבין ומובין את החמין :

רבי אליעזר אומר רכי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי ורפ שלום בניך שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול : יחי שלום בחילך שלום בארמנותיך : למען אחי ורעי אברה נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : יי עוז לעמו יי וי ברוך את עמו בשלום :

בשלי ותחילי ואנת אשתמודע ארץ על כלל . וכל סגורא אית לה מס ידוע ובהון אנת קריאו מלאכיא . ואנת לית לך מס ידוע דאנת הוא מלאך כל פשהון : ואנת הוא שלישי מלוכה . וכל אנת המצליח שיניחו אשתחר כולהון שמהין כגופא כלל במפתח : אנת חכים ולא בחכמה ידעאי אנת הוא סבין ולא מבינה ידעאי לית לך אחר ידעיה אלל לאשתמודעא תיקמד וחילך לבני נשא . ולפתחאה לון אן יתכנה מלאך כריכא וכרשי . דאינון נדק ומפסט כפס עבידסון דבני נשא ודין איהו גבוהה . מפסט שמולא דאיכשיתא נדק מכותא קדישא שאני נדק תרין סהכי קסטס הין נדק אנת ברית : כלל לאתחאה אן מתנהג מלאך אבל לאו דאית לך נדק ידוע דאינון עין ולא מפסט ידעיה דאינון דחמי ולא מכל מדות אלו כלל כדך ה' לעולם אמן ואמן :

(בכל פעם מוכיחין ה' פהיכל יאמר זה ככונה יקרא ג' פ' ג' מדות בטעמי התורה ואח' כי אפר)

רבישע
מלא מלאכתי לטיבה והפק רכבי ותן מלאכתי לי ולכל בני ביתי לעשות רכובך כלל מלא ומלטי מיבר הרע ופגעים רעים ותן סלקי בת רחך וכבי ללמד תורה ומכסה ולפסות פגעים טובים לפניך וללכת בדרכי ישרים לפניך וקדשני במצותך ונקדושתך כדי טובה לחיים טובים ארובים ולחיי הע' . וששמני משעשעים רעים ומיבר הרע ומכל מצות רעות השתגרמות ויובאות בעולם והביטח ב'ה חמד יסוכנכהו אכ' יי ככה יאמר ג' פעמים :

(למנהג בשבת בעת הנבואה פ' יאמר זה ככבית כוהר)
ואני
תפילתי לך ה' פת רבון אלהים רבון חסדך עניני באמת יסעך . פתחולי יסעך כדק בלתיא דרעוא קשי עתיקא דעתיקין פתישא דכל סתימין יתגלה רעוא דעתיקא קדישא ומשא דרעואת : דאי תכלילו אכא ואישא עילאי ומן יובילא ירוק על עיקנא דהארן בהאג ולויאי וישראל על הכרי ביון יריקון כמדא על יוסף ודוד מלאך יקבלין מעלכותא ההוא יוקא עבדין וכל עסק בית ישראל וכשתי דאיהי תאיכא לאשתחאה בההוא משאח תריק עליה טיבה ותקוני מוכפתא יקרתא ועבדע ומכלתבא בני חיי ומזני רושיא ועותרא למפלא קמד ולוואג למטרותא כמא דאבטרך ותכשר למעך דאיכבה וסין לחי מלאך דתי וככשי סך דלא אשתכיש סינך ולא תתפרס שיכאי בנין בנין דלא אחיב קמד וכחדי השתא למטרותא . עורי עורי לכמי עין ודועה עורי בימי קדם השחרבתיש עי תהווס רבה השפה משפתי ים דרך לעבור גוללים ופדויה יסוכון ובאו בנין כריבה ומפחת עולם על ראשם משון ומשפה יגיו ופשו יגין ואלסה : אמן

לפולס ועי והסדרות את לב האמן בקרבי ונתת בי לב בשך דרוח חדשה : אגא ייחיה אלהי עמנו אל הפלת עיבוד ואל החנוני ואל יסכב שום חמא ועון אה הפלתי ואת תשובתי ויעמד לפני כמא כבורך מליץ ישר להמליץ בעדי ולהכניס תפילתי ותשובתי לפניך : ואם בחטאי הרבים והעצומים אן לי מליץ ישר להמליץ בעדי חתור לוי חתרתמהתה כמא כבורך וקבלגי בתשובה שלימה לפניך ושמיע תפילתי בי אל שומע תפלה כל פה ב'ה ייחיה שומע תפלה :

(תפלה זו טוב לאמרו אותה קודם מיאיר היום בכל יום ב' ה' גם כשאז ישי התענית הסתקתי פ' ו התפלה זו היה אליהו הנביא טתפלל בעת מחיבר רמ'י הוהר מלימוד קודמא כדך הוא ושכינת')

רבון
עלמין אנת הוא הדא ולא כחושבן . אנת הוא פלאה על כל עלאין שתישא דכלל על כל סתימין לית סמכס תמיסה בך כלל . אנת הוא דאפקית עמר תקובין וקרינו להון עמר סירין לאהגא כהון עלמין סתימין דלא אהגלין . ועלמין דאהגלין . ובהון אנתכחיאית סבני נשא : ואנת הוא דאקסר להון ומיחד להון . ובנין דאנת מלאגו כל סחן דאכריס הד מחכיה כאלו אפרים בך . ואלו עמר סירין אינון אילין כמדון הד ארץ וחד קביר וחד כיומי : ואנת הוא דאנהיג להון : ולית שאן דאכהיג לך . לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא . לבוסין תקיבות לון דאתקריאו גופי לבני לבוסין דטכסין עליהון ואתקריאו בתיקונא דא חמד דרועא ישינא . גבורה דרועא משאלא תפארת גופא . נבא הוד תרין טוקין וימוד סימא דגופא . אנת ברית קודם : עלמות פס תורה מנעל פס קריבין לה חכמה מוחא איבי סמכס סלבו : בינה ליבה ובה הלכ מדין ועל אילין תרין כתיב הכסדרות לה' אליבו : כתר עלאה איבו כתר שלכות ועליה אפתר סגיש מראשית אחרית ואיהו קרקפתא דתפילין סלג : איהו מס פ' כזה (יוד הא ווא הא) דאינו תורה אכילת איהו סקין דאיללכ דרעוואי ועכפוי כסה דאפקר לאיללכ ואתרבי בההוא סקיא רבון עלמין אנת הוא עילית השילית . ומיבות הסכות דאסקי לאיללכ בההוא כניעו . וההוא כניעו איהו ככשתא לגופא דאינו חיים לגופא וכך לית דמיון ולית דיוקנא הכל מה דגאז ומה דלכר . ובכאת משיא וארעא ואפיקות סכהון מששא נהרא וככביא ומזלי ובארעא אילאין דמטיין וגיבתא דעדן ועטבין ושיין ועופין וכוכין : וככי נשא לאשתמודעא בהון עלמין ואיך יתנהגין בהון מלאין ותתאין . ואיך אשתמודעא עשילאי תחילי ולית דידע בך כלל : וכל סך לית יסודאי

פרוץ נפש

שפיר נגד פס על אדני וכסטיע למספר ס"ד או חיד
 זכנו כספרי כפיאמר פ' העירוב פנים אותן בני מספרס
 המונחים כל אי ואי בסקימו י"ך א"ך ויכוין כשהוא אומר ס"ד
 פהס איותית דין ואח"כ כשהוא אומר ס"ה יכוין כשהוא האחד
 הוא נגד כל' על אדני והאי הוא נחמי נמרים כי היא פל"א
 אין זו תערוכות דין לגמרי ופסקין הדין לגמרי וע"י העירוב
 כמתיק הדין לגמרי והמתיקין בא בכח ונפיעל ולכן יזיאל כפסג
 הדביסית טן הספס ולחץ * יחסי נחמיס גסוים * ולכן טמן
 ופגע דע וכלס וסיס * יוספו טן סמסי * ואח"כ יקח אלו
 קכ"ס פר עות ויחסי ללומדי תורה ואל יפכסו אכלו כדי פלס
 להסתיק הטובה * ינפאל עוד ל"א פמוסו טן ק"ס אותן יחי'
 שלו וסיסך פסל א"ל כל היום כי ככר נסתקו הדיניס ע"י
 כוונת ה' :

מי שנתעבדו יד' והלם אל יסתין עד שתמרוך דעתו ס"ו
 רק ילל אחר הנקי יציעת הקבלה ויענה לו כמדי
 הסבאל להכל והוא ברוך מנחה פ"ל יסוד שבעה אלפי עמי
 ובושיל בע"ה * האמר מטוב ה' לכל ורחמי על כל מצפיו ולא
 חסן כמות הטט כי אם כמות הרשע פיעוצ דרכו ואם און
 סחשכתי וטוב אל ה' ויחסיסו * זה יורה שט"ס בדרך
 החיים * ען חייס למחסיקס בצדיון הרשע הוב אמר פ"י לא
 יאוכס לצדיק כל און וכל הסודיק לין על עבדו ומכוין להסתיק
 דין על אלפי כסו פיתבאל בע"ה :

כראש

יקח דבר השני בנות פרושות או שאר טעני ס"ז
 או כל דבר השני פס בו דרנא ושמואל אפי'
 אגוים ויוצא בו השני יצבה והלל לא יעסיס בכל לפי ערכו
 אחד כמרכה ואחד השטטים וצולד פיתין לבו לשטים *
 וכך סודו :

יקח

ק"ס פרושות או שאר דבר השני רק פיהה ק"ס
 כסנין כל"ס וכסנין ע"ן זה סוד בצלם אלהים
 שמה את האדם זה סוד הפשוט כי האדם ע"ץ הטוב ופירותו
 כך הוא כי (יוד ה"ו ו"ו א"ל) עולה ס"ה כסנין אדם
 כסנא פסס הוי עולה ס"ה וע"ץ הוא כסנין הוי בהללס *
 כזה יוד פשטיס ה' הכי כי וכן להסך ה' פשטיס יי הכי כי ה'
 פשטיס ו' הכי ל' ו' פשטיס ה' הכי ל' הכי ק"ס כסנין צליס
 וכסנין ע"ן גס כס"ף עולה כסנין ק"ס לכן טוב לקח פרושות
 פל כסף וכשהיה הק"ס פרושות טונחים לפניו יקח טן הפרוטו'
 י' ולא יטנה אותס בפיו רק כשהשנתו ולפניס יכוין כשקח
 אחד יכוין איוכן כי ג' ד' ה' ו' ח' ט' י' י"ב י"ג י"ד י"ה טז י"ז
 כך יכוין הספסר כשהשנתו ולא יעבר סוס דבר ויכוין מעלה
 כספסר פסס הקדוש הנקרא כוורה גוספנקא לחחסו ביה פטיול
 וארסא הנקרא **אהוה** והוא יונא פסמוק **אה** טמסיס
אה ה' אלפין * ואח"כ יסוור ויסנה כשהשנתו טן השמה
 ולפניס ק"א ג' כ' בדרך אי ב' צ' עד ק"א ויכוין שהוא נגד פסס
אהיה ויחסי כל אי ואי בפני עכסו ולא יערכס *
 ואח"כ יסוור ויסנה כשהשנתו טן השמה ולפניס עד ק"ו בדרך
 אי ב' ג' וכל' ויכוין שהוא נגד פס הוי ויחסי לפני עכסו כשכל
 שמוכה לפניו ג' ביבורס אי י' ו' א"ך ו' א"ך ו' עולה ביתד ד"יין
 ויכוין ספ"י ג' שמוס הללו יסתק הדין כי ג' שמוס הללו רחמיס
 הם אכל עדיין המיתוק אינו אלא ככה וע"י פשכנתו אכל לא
 נס על ולכן לא יפרכס יחד כפי סלל יתעבר הדין * ואח"כ
 יקח טן הקיס ויספור אי ב' ג' ד' ה' ו' וכו' עד ס' וזה הספסר
 עינין טן השמה ולחן ויאמר אי ב' ג' וכו' עד ס' ויכוין שהוא

(ואח"כ יאמר) **והי** רימי אורא עשה למען שמוהדין
 הקדושים והטהורים הנזכרים פה ע"י פרוץ נפש זה
 האדם והצטרף מחשבה טובה למעשה : ותגבור
 חסדין על מדת ריגן : ויומתקו הגבורות הקשיות ע"י
 החסדים הגדולים ויכבשו רחמיך את בעסך מעלינו
 ומעל פיב פלונית ומעל כל ישראל עמך ופרוץ נפש
 זה יעלה לרצון לפניך : ותחתיך חתירת מתחת כסא
 כבודך לקבל עת רחי ועתירת פלוגי בר פלוניתו לך
 לפניו צדקו להציל ממות נפשיו ולהחיותו ברעב
 ותצילתו מכל רע מרפר ומחרס ומרעב וממנפה
 ומכל צרה וצוקת ויגוף ואנחה : ומכל מחלה ותוציאתו
 ותחלימתו ותרפאתו רפ"אה שלימה רפואת הנפש
 רפואות הגוף כרי שיה * חזק לעבודתך וחזק לבו
 בתורתך ובמצותיך לאהבה וליראה את שמך ולא
 יבוש לעולם ועד : חנניה ופראיהו מדרת שחת
 ויאמר ביצאתי כופר : ותפטל מעלינו ומעל כל ישראל
 עמך גזירות קשיות זרעות קלות וחמורות : ותגזור
 עלינו גזירות טובות ותפקדינו בפקודות ישועה
 ורחמים : כי לך ארון הסליחות והרחמים עזרינו
 אלהי ישעינו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על
 חטאותינו למען שמך ברוך תי לעולם אמן ואמן :
 (עוד ענין אחר אודיעך)

דע

כי כל היסודים פסטרנסות לבוא בעולם הסיכה היא
 שחסת רפ"ח כיבונית פכסלו כשכלו הטאו פל אדה"כ
 ועדיין לא כשתין ומכח זה הספסר אחרס פלוחי הדין יקבו חסנו
 ס"ו ולאו יש להסכח לגבור לעלות ולקטרע על בני אדם * ומעורר
 הדיכיס התלויס בשותו התקיס של הרפ"ס כיבוין הטוטל אל
 אותן בן אדם להשתיק ולהעלותן ע"י בחינת כסס סלו * כי זהו
 כוונת לידת האד' כעס' מהכסס מ' בדרך לכר אותן הכיבויות
 הרניעין

המניין לה לה ששפלו ע' (חט) אלה' מהסג' כ רפ' ה' ואתה
 דש סנדך ליתן פרוטות כמנין טמו מ' החולה ובינך לפדות כל
 אות ואת של טס החולה ככני עכשו ולא צנידך וכל פעם
 שסוכר מלת פרוטות יקח הפרוטות בני ימינו כל רב החפדים.
 ויבין באתיות של פרוטה מה **פרטוה** כי פרט הוא
 עולה רפ"ה עם הכולל גד רפ"ה נבוכות וה' א' למון פליין פירש
 טפ לה כביכול איתיות ו'ה שלא בקודם' א' פהס ופעלה אותס
 לבי איתיות ראשיות י'ה להיות אוהל אחד ובוה שמתיק הדינים
 ופ' פ' קין סלח' הדין סכני אדם התלויין ב'ה טני איתיות
 אפרכות' של הפס טהס פרכנה ל'ה דפס הוי' הגורטין קולה
 ויס רין לכני אדם דהטנה למזון :

וכך יאמר קודם שיטעם הפדיון : ליחרא קוד' ע'א
 ברך הוא וזכב נת' ברחילו ורחימו לשם כל
 ישראל ולחבר לשני אותיות ראשונות של לשם הוי'
 שהם **יה** לשני אותיות אחרונות של השם הוי'
 שהם ויה אני בוח' **פרטוה** (ויכוון שהנקודות
 עולים ציו שהם י' נגד אל אדני)
 (ויכוין לשם ויה כניל)

והנני מזוין לחבר צדיק עיי צדק פדיון גפש של
 פלוני בר פלונית עם גפשות כל ישראל : זכך פרוטות
 הוא לפי מספר של לשם החולה יהיו פדיון אות א'
 של החולה . ויאמר בכונה יחי רצון מלפניך יי אויא
 שיחינו פרוטות אלו כפרת על כל ישראל ועל החולה
 הזה וככה תעשה על כל אות מהחולי ויאמרו ו' אנשי
 שצריכון להיות לשם בשעת הפדיון בראשית ער יום
 א' ויכוון לשם מיב וצא מפסוק הניל ויאמרו
 מזמור ד'ג ומזמור ל'ח ומזמור ס'ז ומזמור קכ"א
 ואו שלום על בני :

ספירת עומר על פי הסוד אוליך אפס קבינה תראה
 וכולהו ל'ח תראה אפס י' ש' שום בקדקדך בין
 תבין את א' א' לפניך ענכך ומין יתדין ותפכא :
א יכוין באמרו הטס הוי' בכרכת עומר שהוא הטס של מ'ה
 כזה (ור' הא ואו' הא) וי'ת' של 'ספירות' העומר
 גיטרי ארבי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על ספירת העומר :
 היום יום אחר לעומר : חסד שבחסד אנא אלהיך
 יהי רצון מלפניך ה' אלו' מיבכה בית המקדס בבהרה בימינו
 ותן חלקינו בתורתך : וטס בענדך ביראה כימי עולם
 וכמנין קדמוניות : וערכה לה' טכת יהוד' ויכולים כימי
 עולם וכמנין קדמוניות :

ואת' יאמר אלהים יחסינו וכו' ויכוין בכל יום בתורה א'
 ששם קום הבל' לנס בכל יום אות א' שפסוק ישפחו ורבו כלפך
 כרפס לנפך בסף העומר . גם יכוין בכל יום תורה א' שפסוק
 של ר' כחוני בן עקבה ויאמר על התעלה אף יכוין בכל יום
 התעלה שפיך בו כאשר העתי לפניך כדורגס חתיין שגמטרי
 פליוס עולה ב' עם הכולל פסנין אל' יהוד :

היום שני ימים לעומר י' **ש**
 גבורה שבחסד בנח' יחננו

היום שלשה ימים לעומר י' **ש**
 תיה' שבחסד גדלות ויברכינו

היום ארבע ימים לעומר י' **ח**
 נצח שבחסד ימינך יאר

היום חמשה ימים לעומר י' **ח**
 חוד שבחסד תתיר פניו

היום ששה ימים לעומר י' **ח**
 יסוד שבחסד צדוה אתנו

היום שבעה ימים לעומר י' **ח**
 מלכות שבחסד אפי' יתן סלה

היום שמונה ימים לעומר י' **ח**
 חסד שבגבורה קבל לדעתך

היום תשעה ימים לעומר י' **ח**
 גבורת שבגבורה רמת בארץ

היום עשרה ימים לעומר י' **ח**
 תיה' שבגבורה עמך דרבך

היום אחד עשר יום טהס סבות אמת וארבע ימים לעומר י' **ח**
 נצח שבגבורה שגבינו בכל

היום שנים עשר יום טהס סבות אמת והששה ימים לעומר י' **ח**
 חוד שבגבורה טארינו גוימ

היום שלשה עשר יום טהס סבות אמת וטמה ימים לעומר י' **ח**
 יסוד שבגבורה גורא ישועתיך

היום ארבע עשר יום טהס סני פנויות לעומר י' **ח**
 מלכות שבגבורה קרע לשון ירוך

היום חמשה עשר יום טהס סני פנויות ויום אחד לעומר י' **ח**
 חסד שכתית נא קמ

היום ששה עשר יום טהס סני פנויות וטני ימים לעומר י' **ח**
 גבורה שבתית גיבור אלהים

היום שבעה עשר יום טהס סני פנויות וסלסל ימים לעומר י' **ח**
 תפארת שבתית רורשו ירוך

היום שמונה עשר יום טהס סני פנויות וארבע ימים לעומר י' **ח**
 נצח שבתית יחודך עמים

היום תשעה עשר יום טהס סני פנויות וטמה ימים לעומר י' **ח**
 חסד שכתית נא קמ

כמו פאטר ופטרס לכס שמרת השבת תפירו חפסי ים
בדי מיעהו כפחות עסק ישאל טוהסת . ובכן יהי דתי
או"ל פזכות ספירה מספתי יתקן מה טפמתי נפסיה
(פלוית ויזיר איה ספירה השולטית נאותו טבוע) ופטר
ואתקדש בקד מה של שעלה אמן שלה * מליץ

להיות

הדבר גלוי ופזכותם לכל * כפזר בודע על
גג כולד טפקמו בן היתי כוזד טפחו לפחו
ופעיר לעיר לגמל אל פתחי כדכיים : היוסכיים כפער בת
רבים * כדי לזכר את הרבים * ועלתה על דעתי להדפיס
כל התפלה * כפיהם יסע ובכוונות כל אי עלי תלה : לכבוד
מ כן שעלה : אך לפזר אגמי איתכיים * גזר חסד ופמו
אשויים * אכר חסד מן הארץ . ועיר פס ועיר פס העומדים
כפרץ * ובעת קיל תרועת שלטמה בפעע כנכף הארץ ארתתי
לקרר כפת ובעונה * על כי ירחיבו גבולי סוכן טעובה * ואן
אכתוב איה כל הכוונה . כל אחד על כוונה * תמלת של
כל השנה *

והואיל

עדין עיקר חסד מן הסיפור ארתתי להדפיס
מה טהתפללו עבדיו גאובי ארץ והמליכה *
וקבתם היו ידע יד אשונה * להפכים על מפרי כאשר עינים
תחונה * וקבת מהם טרע עמה יתירה לא רנו להיות ידיום
טמה נכונה . אכל טעבו ידיום עלי וזכרו אתי כזכרת ר' כ
חינה * ופזכרים לכבוד התורה הנקרא טנה *
ומאחר שאין טוקדס ופאחר בתורה ארתתי
להעתיקם כאשר נאו על החתימה :

וזאת התפלה קצרה מתפלל הגאון המפורסם האב"ד
זרימ מהור"ר מענדל רישן מבאמברג ואגפיה בצירוף
הפ"ד ופרגמי מרינה :

כאשר

עבר עלינו איש קדוש המרום הרבני התחכמו
משלם כפולת ובטחית . ביראה ובחמידות *
כתבמה לו עשר ידות * הלוף הטובול מוה"ר עקיבה פערנר'
חתן הרב השופל מוה"ר פייטל ר' איהרלס ז"ל מוינא . ופיוס
טתגרס וכתולד תקיבו : פס כפמו בכמו לטמו וללמד להועיל
כאשר פיו עליו יטביל : והיה איתן משבו כק' כעקין דוקף
הטמוכה לקהלתו ופס יטב על מדין והוראה והטתפק עמו
ואגש בתי * ובעת אגד עירר ה' לבו כאשר איין ותיקן והדר
יקבור ספר כחמד ורואי לטייע לו כטייע פים בו טמק' להני
לביט הדפוס לזכות הרבים * כי עשה לכבוד קומו * ולא
בטובל הומו * וקרא כשמו הנלה לו עבודת ביה * יטונכס
הטס חדירא * עכל עקה וכה * ועגויה קלה וטמורה . גס
אית כתיבן אנו להודיע * בלי טוביע * כטס טייע טקיס תחנות

באיהו שבת וי"ט לכבדוהו ולכשר כדק קהלה רב * כי כן נטע
ודרוס זודס כרבים בקהלות גדולות . על כל קוק וקוק תילי
תילות * וטכסוהו הרבנים * וטוכן טעוים * יברך אתכם
לשיותכם טקט וטאכנים וכל הטטייע לנים כטוהו ביטל יכה
טכרו גדול לעולה הכא . וטחול יעיס יכה כ"ד הטדכרי ונדקק
למדר כתיובים נתיים המה לו יוס אי ט' ט' סיון חס"ל *

זאס טתס טענדל אכרנוי בלא"ט מ' הרב הגדול פהורר פלטה
ולטן זכלה"ה טוכה טה ק"ק באשכנז ואגפיה :
וכה אטייל הכחוך טמה בלא"ט החסיד כטוה"ר טמה יטעיה
אלתקן זכ"ל היילדמן . טד מני דיני כמדיוית באשכנז *
וכאס אלימוד בלא"ט טהר"ר אריה לבי זכ"ל טד מני דיני הכ"ל *
וכאס טתס טענדל בלא"ט הרב טהר"ר פאיר וכולן ל טפארכיים
וכאס בענדט באשכנז :

וכאס טטה בן הגאון מה"ר ר' יתקן זכ"ל ה ברלין *
וכאס יהודא לבי בן כטוה"ר נתן טמה זכ"ל טכאטבורג *
וכאס יטייה יחיל לין ערלין :

וזאת

הגיבור אשר בירך **משה** איש האקים הוא אפי'
הרב כטוה"ר טמה לופטן פ"ה ס"ה אב' ד' ור"ט דשדיוית
ג"ס יכו ידיו הן להכמים על טזי אך כאלדה טמני על אס הדקך
הדרר איתס ראו ועיניכם לכובה יצוים אל האיש הלה חכס

טדף מכניחא וחתה . טתוה טדי יתוה הלוף הטטובל *
רב וחובל * טוה"ר תקיבה פער כרו חתן הרב חכס הטובל *
השופל מוה"ר פייטל ר' איהרלס ז"ל פוליאט טכירו היתי לטפער *
לכל דבר טתקדושה היה רבוחבר * ועגמי כיתר למקוס
תחכותי היה חוכה * טתך טנה * וטכל פסקי העולם הנה
פנה * כתיבה כאלום * היה עוסק בעבודת בורא' וחבר
פער כחמד להתפלל כפשה כוונה : כדוני כסתרה * ארונה
ככל וטמורה . ובקרבן פס אור' בו * וכות הדכיים יתלה בו *
ואל לט ידעתי שאין ינו טפנת להזכות הדפים * בתיי דעעו
להפיים * להלץ כעדי אל כל הטקוס אשר ידוך כפרגלו ולקבלו
כסגר פנים יפות . ולכבדהו לכשר כדק קהלה רב * כפני רב
וכוכב * כאשר ככר דרוס ד רט ככמה קהלת קד טים * והח
טחלס חזוטים . והיו ער כים ופיים : טעגט וזפת כפוס *
וכל הפרכה לטייע לו ככפליים יתבה לריאות נחזות ביון וירטלי
ויברך טבורא ארץ וטמים ים ב' ט' ט' סיון חס"ל :

כאס טטה בלא"ט הרר ח"ך לכטמין ז"ל חוני כביון פרטש' לט' ע'
וישא **אהרן** את ידיו ויברך ה' האלוי המרוס הגאון
הגדול . טהירר אהרן דגטן אב"ר זר"ט טוכמייא *

מהיות

ט'ככי טכיר הלוף התוכני כדכיי התכטטי
טהור"ר עקיבה פער יבו טכטויו היה טוקלס
לעתותיו והוא חד טן חכני * ואטת יהנה חטס הככיים הכ"ל
ככל חיוקף לכני אגדת והוא

והוא מיקרי יופא • ע"כ נאיתי להעתיק בעד האלף הכ"ל בעשר
לשבו של תפלים • למיט למכוה רבה לכבודו בורח עלילה •
לגמור סכמו למס ולתלה • כ"ד היום יוס ד' ט"ו תמוז תשס"ל
באס אהרן האשים שפלא חפ"קושיא •

זאת ליהודא • לתורה ולהעודה • היה הרב הגדול
ישועות מגדול פיה עיה אפיר ורימ מהריר לייב מיקיק
מענץ ואגפיה יצוי

הנה

עבר עלינו איש אבר דוח אלקים בו לו עשר ידות •
בחסמה הרטה העליונה מעברת גדולות ובפלאות
עממיות ומות • כאשר דרום דרם במקלות מה דרם נחשע
ומד טירוד לקדם קדמים ולחול בלתי מעלה יקרא וגם הוא
קודם יאמר לו מעלה וברבין בנגלות • ובפטי התרובתפלס
הריבית לכל"ל כל סתום ושוק בשלמים ובאדות • וזה עשו
אשר יקראו האלף מהור עקיבה בער יבו הויכ בנגל כוראיתי
כי טב לכבוד על טוב זכר שמו • אכל אבי • בני ישראל אלה
בעבור • פני עשירי עם יהיה לעזרו ולסעדו בפתחה הגובה •
בעי מוכל להובא מכה אל המועל סכמו אשר חבור לכבוד טוב
עבודה • וכל המרבה בנתיבה • ינרך בנכרת מי מכה •
ובאכר זה יסב ה' שבות עשו ועיניכם תראנה • פי המדבר
בכבוד אכסבי של תורה • יוס אי' בק תמוז חתם לפ"ק •
באס יהודא בר שמעון ז"ל חגיגה ק"ק סגן :

זירא אהרן מה ראה ראה אלו הגואנים יצא ויצא גם
הוא האלף המפורסם מהריר אהרן אפיר ורימ מיקיק
ביגא ואגפיה

כאשר

עבר עלינו איש אשר נידו נכין שפאר • אשר
בנה ספר בא"ר היטב מכ"ר • מלא חכמה
ודעת • ודבריו עריבים לנפש שושפת • כיון בתפלתו לעשר
ספירות • ראה באסתקלוי השאירות • דרם בנגלות ושפחה
בטה תעלויות • שמו הכאה לו מהו רר עקיבה בער יבו
סטורטי ויבא והוא ספירי פועריו • יתנכר במעללו •
שיטתו עמיתויו חונה • היה חכם לכתיבה • שמו היה בודע
בשמים • היה מיני ועוקר הרים • ועתה באיתי סכמו
הנחש • רגו וחשיד • להקניב שולת השמים • בכונה
בכונה • לאל אמת ואמונה • ולכן בעבורו אלה • לכל בני
הגולה • לקל אותו בשמחה וגילה • למיט לו בשמחה פולה •
בדי מיכל להשלים התפלה • ולהיות כחשוב כקרנן עליה •
ונזכה לעלות מעלה מעלה • כ"ד המדבר בנדקה • הקטן
למי ישראל אהרן שפירא חוכמה ביגא יוס ג' ב"ך תמוז תשס"ל :

ידעתי

גם ידעתי את הרב המופלא • בנכסד וכנגל •
כ"ס סוה"ר עקיבה בער כ"ו לשעבר שהוא אהרן
המיוחד טן חבירא ועבדיו ביתי שמעיו עמו פיו שפיק מרגליו
פשטים טובים מתוקים • ועמוקים • שם לדרך עליהם ברכת
התורה וברכת הנבון • ויראת חטאו קודמת לחבטתו ע"כ
אמרת יאכה בו לנכר בעדו מבבל מיקים אשר תלדוך בק רגלו
ישרה יחלקו ל כב ד לבשר דרך בקהל רב • וית עבדים
יחלקו לו מלל חלק בראש חלק גבוה ושאלתו יראו וכן יעשו •
וכל הפטיע לספרו ושהנה מנכסיו וחלק לו כבוד • יודיעו
ונד טוב השלך הכבוד • באס הטו ד נרסון אטככו חובי פה
ק קטיץ • יוס א' יב מוחס תשס"ל :

זירא אהרן כי באו שש גואני עולם ויבא גם הוא
אהרן הגאון הגדול פיה מהריר אהרן אפיר ורימ
דקיק מאנים יצוי

גם

אנכי פה ק"ק טין קהלה הפסולתה שטעתי שפי הל"ף
התובי הרבני כשוה"ר עקיבה בער כ"ו ט"ב ט"ב
ודעת פילפול וסירא • בישר דרך בקהל רב בא"ר עקיבה
וערם את האל-ך תירא • לרביית ת"ח מכיובא בו ירבה
בישראל • לסלמים וראים אהרן עם אל • להנהגות מנכסיהם
ולכנדו כל אי מישראל • למי הייטם דש ולל • לשען ימונו
טעו נתיו חונם לעדת יקותיאל • ועי התפלה ונדקה מכה
ובא לנין גואל • כ"ד הקטן העורר יצחק אהרן בלא"ה הרב
החמיד כמסר ישרא"ל זב"ל חותי פה ק"ק טין וחונה זק"ק
מכיים יוס ב' י"ג טבחה תשס"ל •

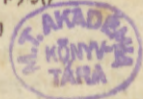
ויברך דוד לעיני כל קהל הגואנים הגיל הוא הרב
המופלא חכם החולל ראש זקצין פיו מהריר טעבל
מיקיק טריר יצוי

גם

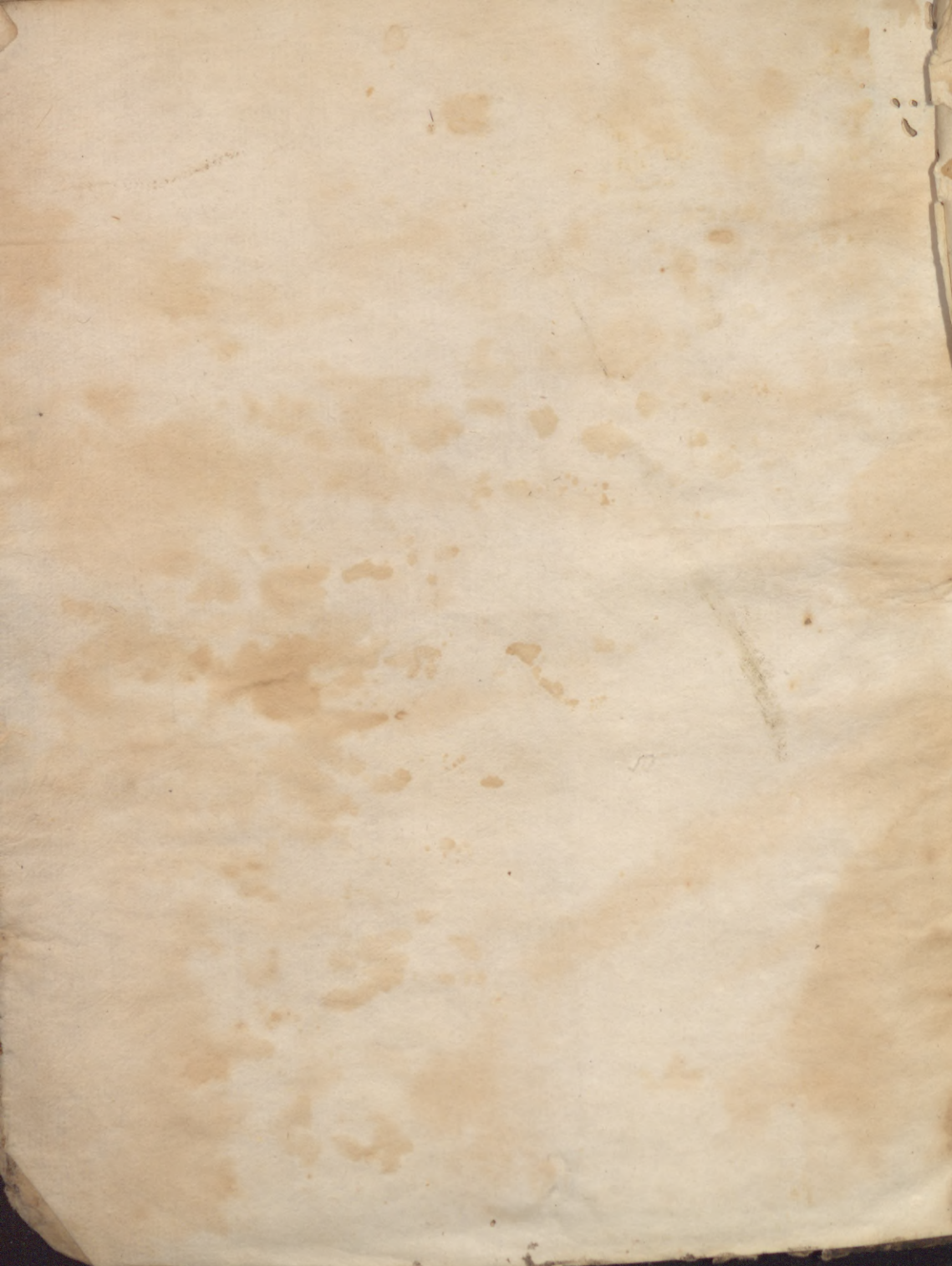
פה ק"ק טירי דרם דרם האלף המופלא בחסידות •
במעלות ובפדות • הרבני מהור עקיבה בער יבו
דרם הפלא ופלא • על כל קין וקין תלה תלה • נכן טן
הלאו לבייט לשבוה רבה • יבש טובה וברכה למי ישות השמים
ולחי עולם הבא • כ"ד הקטן דוד טעבלי בן החכר ל' יצחק
ז"ל וולד יוס אי למדר ראה אנכי בותן למיכס היום ברכה •

חליק שער החמשי ומליק חלק אי מספר עבודה
הכירא • ושונן תדיא • מכל עקתין
וכנה • ונכה לשולח
במטה •

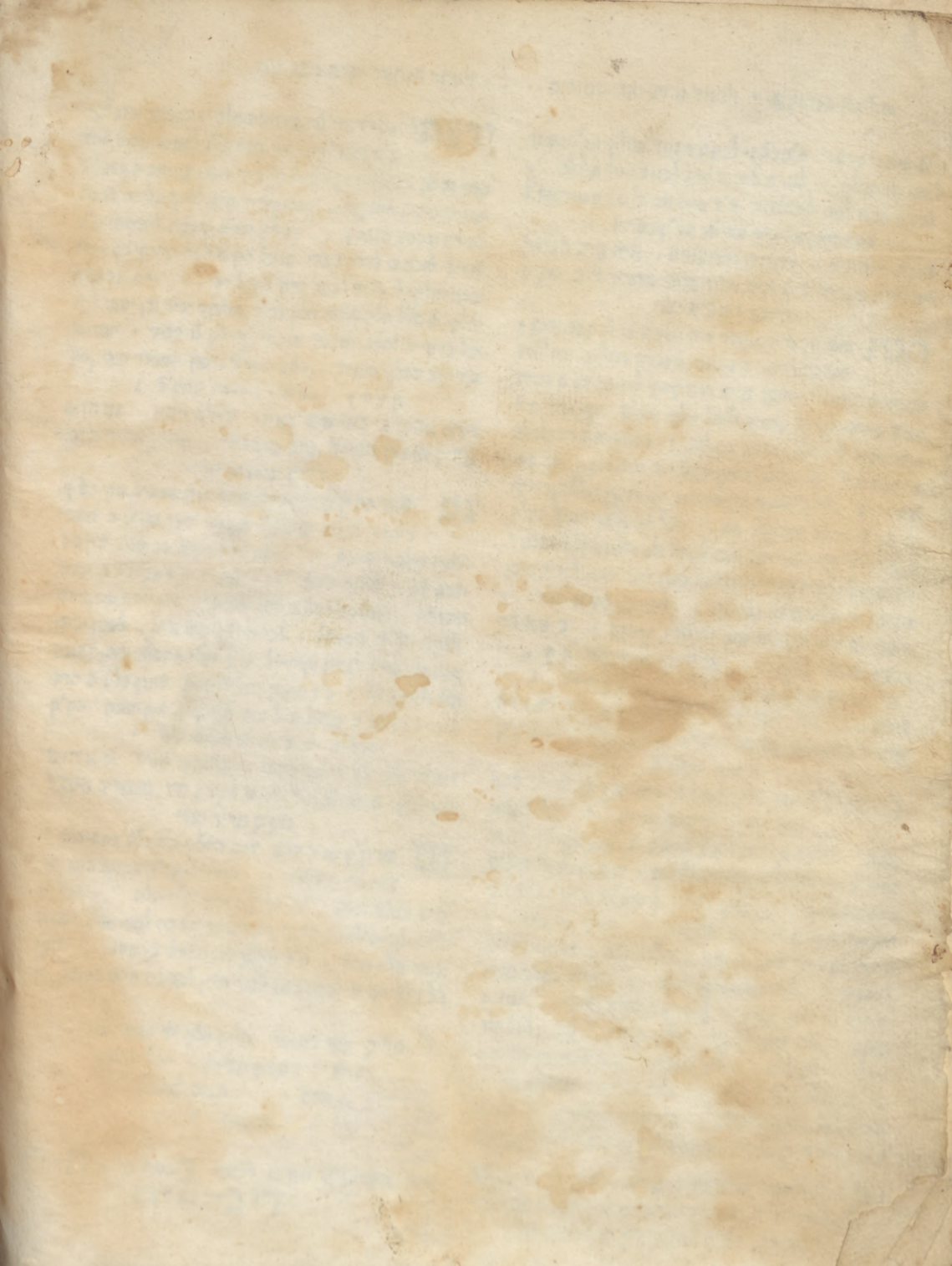
ותהי השלמתו יום ג' לסדר בכסף מלא יתנה
לוי בתכם לפיך

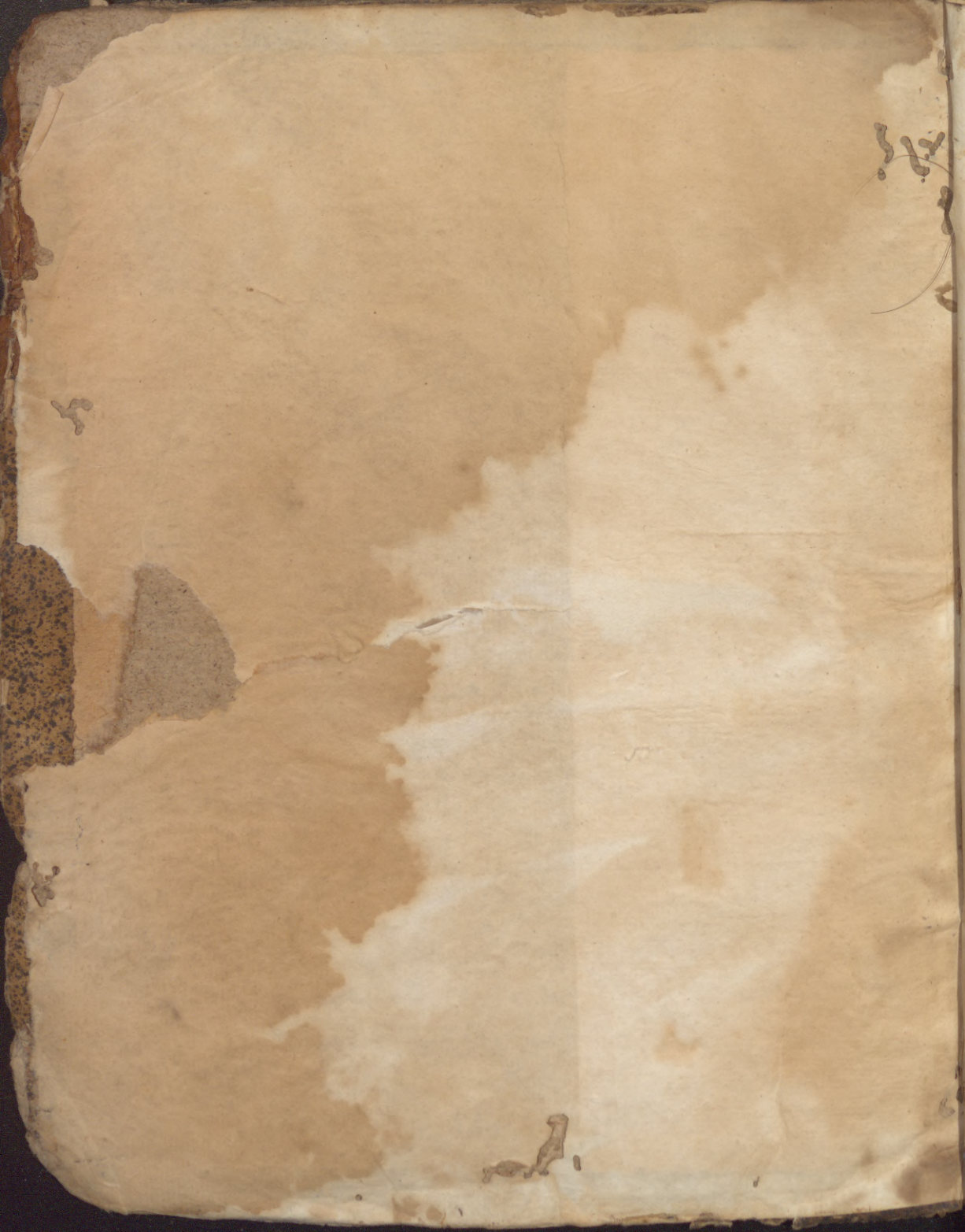

B

625.

